

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

112567

1865
Joseph Pickler

Prinzipal und Theologus W. Sahrhanges.
1865.

Tres cruces

1. Ecce Jesum divinum magistrum
Filiū a Patre coelitus missum
De Spiritu conceptum ex Virgine natum.
Quod docuit verbo, praestitit exemplo
Et cruce firmavit quia mundum salvavit.
2. Et vide Petrum ibi et Andreā
Ortu, fide, missione fine consortes.
Quos fratres natura Apostolos fecit gratia
Sic doctrina, dedit fidem et fides duxit
In cruce martyriū, ^{ad finem} martyriū
Quod gloriosos coelo ^{requiritur} junxit ^{praemium} magistros
magistros.

O Ser beatas Cruces!

Acta Dni Principis Infantis Spanelli
in Bilgenfurt.

Ex libris Joannis Kupp.
Mortuus am 28ten Juij 1845

[Faint, illegible handwritten text]

Ex Libris

p.

Josef P. Kler

Wiclog F. a. m. 1862.

Quatuor haec pingunt animalia
Christum

Est homo nascendo, vitulusque
sacer moriendo

Et Leo surgendo, caelosque aquilae
pretendo

Nec minus hos scribas animalia
et ipse figurant.

Evangelji

in

BRANJE ali PISMA

n a

VSE NEDELE

in

IMENITNE PRASNIKE

z e l i g a l e t a

in tudi

NA VSE DNI SVETIGA POSTA.

S h e f t i n a t i f.

V' ZELOVZU,

per Ferd. od Kleinmayru natifkavzu.

Postariti

112567

112567

Ordinariats - Approbation.

Da dieses in slowenischer Sprache abgefaßte Evangelienbuch für alle Sonn- und Feiertage des Jahres, und die Werkstage der heil. Fastenzeit mit dem Titel: »Evangelji ino branje is svetiga pisma, und Evangelji ino branje na vse dni svetiga posta«, ein getreuer Auszug aus den heiligen Schriften des a. und n. Bundes ist, und nichts gegen die christkatholische Glaubens- und Sittenlehre enthält, so wird demselben hiemit die Ordinariats-Approbation zur Drucklegung ertheilt.

Fürst-Bischöflich Gurklisches Konsistorium zu Klagenfurt am 18. Dezember 1839.

Im Auftrage Sr. Fürst-Bischöflich Gnaden.

J. Michael Achak,

Direktor.

Johann Samonigg,

Sekretär.

22/1953

030050342

EVANGELJI,
I N O
BRANJE IS SVETIGA PISMA,
Ki se bero ob nedelah zhes
le to.

NA PERVO NEDELO
V' ADVENTU.

Branje is pisma s. Pavla apostel-
na na Rimljane v' 13. postavi.

Bratje, vi veste, ura je tukaj, da se is spanja sbudimo. Sakaj sdaj je nafhe svelizhanje blishej, kakor takrat, ko smo verni postali. Nozh je minila, dan se je pa perblishal. Sato od ver-simo dela temniz, in oblezimo oroshje luzhi. Hodimo poshteno, kakor po dnevu; nikar v' poshreshnosti, ino pianosti, nikar v' postelah

ino v' nezhistosti, nikar v' prepiranju ino nevo-
shlivoſti: temuzh oblezimo Gospoda JEsufa
Kristufa.

† Evangelii f. Lukesha

v' 21. postavi.

V' tistim zhasu je JEsuf k' svojim uzhenzam
(Jogram) djal: Na sonzu, na luni ino na
svesdah se bojo zhudeshi godili, ino na
semli bo stiskanje ljudstva savolj strashno
shumezhiga morja, ino valov; ino ludje bojo
na shivotu sehnili od straha, ino zhakanja
rezhi, ktire imajo pridti zhes vesolen
svet. Sakaj nebesfhe mozhi se bojo gi-
bale. Ino tedaj bojo vidili, fina zhlove-
koviga priti v' oblakih s' veliko ob-
lastjo ino zhastjo. Kader se pa to bo sa-
zhelo goditi, tedaj pogledajte, ino vsdig-
nite svoje glave; sakaj vashe odreshenje
se perblishuje. Inu jim je povedal perpo-
dobo (pergliho). Poglejte na figovo
drevo, ino na vse drevesa; kader she
berſt poganjajo, tako posnate, da je leto
blisu. Tako tudi vi, kader bote vidili, da

se to vse godi, imate vedeti, da je boshje kraljestvo blisu. Refnizhno vam povem, da ta rod ne bo minil, dokler se vse to ne sгоди. Nebo ino semlja bota preslhla; moje besede pa ne bojo preshle.

Na drugo nedelo v' adventu.

Branje is pisma f. Pavla apostelna na Rimljane v' 15. postavi.

Bratje, karkoli je pisaniga, je nam k' nauku sapifano, da bi skos poterplenje ino trosh-tanje pisem upanje imeli. Bog pa poterpljenja ino tolashbe vam daj, da bote med seboj ene misli po JEsufu Kriftusu: da s' eno mislijo s' enimi ustmi Boga zhastite, ino Ozhe-ta nashega Gospoda Jesufa Kriftusa. Sato vse-mite se med seboj gori, kakor val je Kriftus k' boshjej hvali gorvsel. Sakaj jes pravim, da je JEsuf Kriftus bil flushabnik obrese savolj boshje refnize h' poterdenju oblub, ozhakam storjenih: da neverniki Boga hvalijo savolj milosti, kakor je pisano: Sato ozhem te, Gospod, hvaliti med neverniki, ino tvojemu imenu peti. Ino spet pravi: Vefelite se neverniki s' njegovimi ludmi. Ino spet: Hvalite Gospoda vsi ne-

verniki, ino povifhujte ga vfi narodi. Ino fpet pravi Isaia: Bode korenina Jese, ino kateri bo vftal gospodovat zhes nevernike, v' taiftega bojo upali. Bog upanja pak naj napolni val s' vsem veseljem ino miram v' verovanju, da bote obilni v' upanju ino v' mozhi fvetiga Duha.

† Evangelii f. Matevsha

v' 11. postavi.

V'tiftim zhafu ko je Janes v' jezhi Kriftusove dela flifhal, je poslal dva fvojih uzhenzov (Jogrov), in mu je povedal: Alj fi ti ta, ki ima priti, ali naj zhakamo drujiga? Ino JEfuf je odgovoril, ino rekel jima: Pojta, vernita se ino povejta Janesu, kar fta vidila, ino flifhala: Slepí vidijo, hromi hodijo, gobovi se ozhi-fhujejo, gluhi saflifhijo, mertvi vftajajo, ino vbogim se evangeli osnanuje. Ino svelizhan je, kateri se ne bo nad menoj pohuj-fhal. Kader fta pa bila odfhla, je JEfuf sazhel ljudem govoriti od Janesa: Kaj fte prifhli v' pufhavo gledat, terft, ki se od

vetra ta in sem maja? Al koga ste prishli gledat? zhloveka v' mehkem oblazhilu? Pogledajte, ki mehke oblazhila nosijo, so v' hifhah kraljevskih. Alj kaj ste shli gledat? Preroka? Ja vam povem, da je tudi vezh, kakor prerok. Sakaj on je taisti, od kteriga je pisano: Pogledaj jes poslhlem svojiga angela pred tvojim oblizhjem, ki ima perpravlati tvoj pot pred tebo.

Na tretjo nedelo v' adventu.

Branje is pisma s' Pavla apostelna na Filipljane v' 4. postavi.

Bratje, veselite se v' Gospodu vselej, ino spet pravim, veselite se. Vafha pohlevnost bodi snana vsem ljudem; sakaj Gospod je blisu. Nizh ne fkerbite, temuzh najte vafhe proshnje v' vsi molitvi ino v' vsm perporozhovanji s' sahvalo snane biti pred Bogam. Ino mir boshji, ki je vishi, kakor vfa pamet, varvaj vafhe serze ino vafhe misli v' Kristusu JEsu nashemu Gospodu.

† Evangeli f. Janesa

v' 1. postavi.

V'tistem zhasu so Judje is Jerusalema duhovne ino levite poslali k' Janesu, da bi ga vprashali: Kdo si ti? Ino on je sposnal, ino ni tajil, ino je rekel: Jes namrezh nifem Kristus. Ino oni so vprashali: Kdo si tedaj? Alj si ti Elias! On je djal: Nifem. Alj si ti prerok? Ino je odgovoril: Nifem. Na to so k' njemu djali: Kdo si tedaj? da tem odgovor damo, ki so nas poslali. Kaj pravish sam od sebe? Jn je djal: Jes sem vpijozhega glas v' pufhavi; Po ravnajte pot Gospodov, kakor je Isaias prerok rekel. Ino ti, kateri so bili poslani, so bili od farisejev. Ino so ga vprashali, rekozh: Sakaj taj kerstujesh, ker nifi Kristus, ni Elias, ni prerok? Janes je jim odgovoril, ino djal: Jes kerstujem s' vodo, ali v' fredi med vami eden stoji, ki ga vi ne posnate. On je tisti, ki sa menoj pride, ki je pred menoj bil: ki jes nifem vreden, da bi njegoveh zhevlov jermene

riemene

odvesal. To se je godilo v' Betanii na
unej strani Jordana, kjer je Janes ker-
shoval.

Na zheterto nedelo v' adventu.

Branje is 1. pisma f. Pavla apo-
stelnua na Korinzhane v' 4. postavi.

Bratje, vsaki naj nal dershi, sa Kristusove flu-
shabnike ino rasdelivze boshjih skrivnost. Tu-
kaj pa se jifhe med rasdelivzami, da se kdo
svest snajde. Meni je pak tu ta narmanfhi rezh,
da bom od val sojen, ali od zhloveshkega dne-
va. Pa tudi sam sebe ne sodim: sakaj nizh
ne vem sam od sebe, pa sato nisem pravizhen.
Gospod je pa, ki mene sodi. Sato ne sodite
pred zhasam, dokler da Gospod pride, ki bo
tudi vse na svetlobo dal, kar je v' temah skriti-
ga ino bo tudi ferz svitovanje resodel. Tisto-
krat bo vsaki od Boga hvalo imel.

† Evangelii f. Lukesha

v' 3. postavi.

Vpetnaistem letu zesarstva Tiberia ze-
sarja, ko je Ponzius Pilatush deshelfki

oblastnik v' Judeji bil, Herodesh pa glav-
 var v' Galileji, ino Filip njegov brat v' Itu-
 reji ino Trahonitarfkejši desheli; ino Lisa-
 nias glavar v' Abileni, pod višhima Farjama
 Anasam ino Kaifasham je Gospod govoril
 k' Janesu Zaharijevemu sinu v' pufhavi. Ino
 je prishel na vse strane okol Jordana os-
 nanujozh kerst pokore k' odpufhenju gre-
 hov, kakor je pisano v' bukvah govor-
 jenja Isaia preroka: Glas vpijozhega v'
 pufhavi: Perpravljajte pot Gospodov, sto-
 rite ravne njegove stese. Vse doline
 naj se napolnijo ino vse gore ino hribri
 naj se ponishajo, ino kar je kriviga, bo
 sravnano: ino kar je ojstrega, bo glad-
 kem potam, ino vse mešo bode vidilo sve-
 lizhanje boshjo.

Na svet vezher rojstva JEsufoviga,
 alj na predboshizhen dan.

**Branje is pisma s. Pavla apostel-
 na na Rimljane v' 1. postavi.**

Pavl, hlapez JEsufa Kristusa, poklizan apo-

ſtel, odlozhen ſa oſnanovanje boſhjega evangelia, ki ga je prej oblubil ſkos ſvoje preroke v' ſvetih piſmah od ſvojiga „Sina, kteri je mu rojen od Davidoviga ſemena po meſu, inu previden „Sin boſhji v' mozhi po duhi poſvezhenja is vſtajenja mertvih, JEſufa Kriſtufa naſhiga Goſpoda. „Skos ktirega ſmo pri-jeli miloſt in apoſtolſtvo k' pokorſhini vere med vſemi neverniki v' njegovem jimeni, v' ktirih ſte tudi vi poklizani od JEſufa Kriſtufa Goſpoda naſhega.

† Evangelij ſe najde na dan

f. Joſhefa.

Na ſveto boſhizhno nozh h' prvi maſhi ob polnozhi.

Branje is piſma f. Pavla apoſtel-na na Tita v' 2. poſtavi.

Preljubesnivi! Boſhja miloſt naſhega Svelizharja ſe je perkaſala vſem ljudem, ino naſ uzhi, da naj ſe odpovemo vſi boganerodnoſti ino poſvetnem ſhelam, da tresno in pravizhno ino bogabojezhno ſhivimo na totem ſvetu, in zhakamo na svelizhanſko upanje, in na perhod zhafſti velikiga Boga ino naſhega Svelizharja

JEsusa Kristusa, ki je sam sebe dal sa naf, da bi naf odrefhil od vse krivize, ino ozhistil sebi ljudstvo, ki bi mu dobro dopadlo, in se ravnalo po dobrih delah. Tote rezhi govori, ino opominjaj v' Kristusu JEsusu nafhemu Gospodu.

† Evangelii f. Lukesha

v' 2. postavi.

V'tistem zhasu je sapoved isfh'a od zesarja Augusta, da bi se ves svet popisal. Toto popisovanje je bilo pervo pod Zirinam oblastnikom v' Sirii. Ino vsi so fhli, da bi se popisali, vsaki v' svoje mesto. Tedaj je tudi shel Joshef od Galileje is mesta Nazaret v' Judeo v' Davidovo mesto, ki mu je ime Betlehem: sato, ker je od hishe ino roda Davidoviga bil, da bi se sapisal s' Mario svojo sarozhenno sheno, ktera je nosezha bila. Pergodilo se je pa, ko sta tamkaj bila, so se dni dopolnili, da bi rodila. Ino je rodila svojiga pervorojeniga sina, ino je ga povila v' plenize, in ga je poloshila v' jasli: sakaj v' ofhtarii niso mesta imeli. In v' tistem kraju so

bili pastirji na poli, so zhuli ino strasho dershali po nozhi zhes svoje zhede. Ino poglej angel Gospodov je k' njim stopil, in svetloba boshja je nje obsvetila, ino so se sbali s' prevelikem strahom. Ino angel je rekel jim: Ne bojte se, poglej osnanim vam veliko veselje, ki se bo vsem ljudem godilo: sakaj donec je vam rojen Svelizhar, ktiri je Kristus Gospod v' Davidovem mestu. Ino to naj bo vam snaminje: nashli bote dete v' plenizah povito, in v' jastlah polosheno. Ino kmalo je s' taistem angelom bila mnoshiza nebeshke vojske, ki so Boga hvalili, ino djali: Zhaft bodi Bogu na visokosti, ino mir na semjli ljudem, ki so dobre volje.

**Na svet boshizhen dan sjutra per
sornej mesli.**

**Branje is pisma s. Pavla apostel-
na na Tita v' 3. postavi.**

Preljubesnivi! dobrota in perjasnost Boga nashega Svelizharja se je perkasala, nikar savolj del pravize, ki smo jih storili, temuzh po svoji

milosti je naš svelizhal skos kopel prerojenja ino ponovljenja svetiga Duha, ktirega je obilno zhes naš islil, po JEsusu Kristusu našhimu Svelizharju; da skos njegovo milost opravizheni erbi bomo po savupanji vezhniga shivljenja v' Kristusu JEsusu našhemu Gospodu.

† Evangelii f. Lukesha

v' 2. postavi.

V' tistim zhasu so pastirji med seboj govorili: Pojdimo ta do Betlehema, ino pogledajmo besedo, ki se je storila, katero je nam Gospod skasal. Ino so hitro prishli, in so našhli Mario ino Joshefa in dete v' jasliah polossheno. Kader so pa vidili, so sposnali, kar je jim od tega deteza bilo povedano. Ino vsi, ki so to slisshali, so se zhudili temu, kar so jim pastirji pravili. Maria pa je ohranila vse tote besede, in jih je v' svojem serzu premishlovala. Pastirji pa so se spet vernili, so zhasili in hvalili Boga v' vseh rezhih, ki so jih slisshali, ino vidili, kakor je bilo jim povedano.

Na veliki god in prasniki kristusoviga rojstva per velikej meshi.

Branje is pisma s. Pavla apostelna na Hebreje v 1. postavi.

Mnogokrat in na mnogo visho je Bog nek-
daj govoril s' nashemi ozhakami po prerokih:
v' poslednih dneh pa je nam govoril po Sinu,
ki ga je postavil sa erbizha vseh rezhi, skos
ktirega je tudi zhafestoril. Ktiri, ker je svet-
loba njegove zhafti, in podoba njegovega bitja,
ino nese vse rezhi v' besedi svoje mozhi, ino
je storil ozhištenje grehov: sedi na desnizi ve-
lizhastva v' visokosti. Tolkaj je boljshi kakor
angeli, kolkaj je vishe jime, kakor oni,
dobil. Sakaj h' ktiremu angelu je kedaj
rekel: Ti si moj sin, dones sim te rodil?
In spet: Jes bom njegov ozhe, in on bo moj
sin! In spet, ker vpela pervorojeniga na svet,
pravi: In njega naj vsi boshji angeli molijo.
K' angelam pa pravi: Ki stori svoje angele duhe,
in svoje flushabnike ognjen plamen. K' sinu
pa: Bog, tvoj tron oftane od veka do veka,
tvojga kraljestva paliza je paliza pravize. Pra-
vizo si ljubil, in si krivizo sovrashil: sato je
tebe, Bog, tvoj Bog s' oljam veselja pomasal,

vezh kakor tvoje tovaršhe. In; Ti, Gospod, si v' sazhetku semljo vterdil, ino nebesa so tvojih rok delo. Taifte bota minila, ti pak bošh oftal; in ona se bota kakor oblazhilo poftarila: in kakor odejo bošh je premenil, ino se bota premenila. Ti pak si ravno taifti, in tvoje leta ne bojo se smajnfhale.

† Evangeli f. Janesa

v' 6. postavi.

V' sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bil Beseda. Taifta je bila v' sazhetku per Bogu. Vse rezhi so fkos njo storjene, in bres nje nizh ni storjeno, kar je storjeniga, v' njej je bilo shivlenje, in shivlenje je bilo luzh ljudi: ino luzh v' temnizah sveti, in temnize jo niso sapopadle. Bil je zhlovek od Boga poslan, ktiremu je bilo ime Janes. Ta je prishel h' prizhovanju, da bi prizhoval od luzhi, da bi vfi fkos njega verovali. On ni bil luzh, temuzh da bi prizhoval od luzhi. Bila je prava luzh, ki vsakega zhloveka rasfveti,

kteri pride na svet. On je bil na svetu in svet je skos njega storjen, in svet ga ni sposnal. Prifhel je v' svoje lastine ino njegovi ga niso sprijeli. Kolikor jih pa je ga gorvselo, jim je oblast dal, da bi boshji otrozi bili, njim ktiri v' njegovo ime verjejo: ktiri niso od krevi, ni od volje mefa, ni od volje mosha, temuzh so od Boga rojeni (tukaj se s' desnim kolenam poklekne) **IN BESEDA SE JE UZHLOVEZHILA**, ino je med nami prebivala: in smo nje zhaft vidili, zhaft, kakor edinorojeniga od Ozheta, polnega milosti in refnize.

Na f. Shtefana perviga muzhenza alj maternika dan.

Branje is djanja apostoljfskiga v' 6. in 7. postavu.

V'taistih dneih je Shtefan poln gnade ino mozhil delal zhudeshe in velike snaminja med ljudmi. Tedaj jih je nekaj vftalo od sbiralisha, ki se imenuje Libertinov, Cirenzov, in Aleksandrinzov, in ki so bili is Zilizie in Afie, in

so le s' Shtefanam prepirali, in niso mogli foperstati njegovej modrosti, in duhu, ki je is njega govoril. Kader so pa to flifhali, je jih v' ferze resalo, in so s' sobmi fhkripali zhes njega. Shtefan pa, ker je fvetiga Duha poln bil, je ravno v' nebo gledajozh vidil boshjo zhaft, ino JEsufa ftojezhega na defnizi boshjej, ino je djal: Poglejte jes vidim nebefa odperte, in Sina zhlovekoviga ftojezhega na defnizi boshjej. Oni so pa glafno vpili, in so satisfnili fvoje ufhefa, in so vfi kmalo na njega planili, in so ga potifnili is mefta, in so ga s' kamenjam posipali: ino prizhe so fvoje oblazhila poloshile k' nogam nekiga mladenzha, ki mu je bilo ime Savlus. In so Shtefana s' kamenjam posipali, kateri je klizal, ino djal: JEsuf Gospod sprimi mojo dufho. In je pokleknil, in je glafno savpil: Gospod, ne postavi jim to sa greh. In kader je to bil isrekel, je saspal v' Gospodu.

† Evangeli f. Matevsha

v' 23. postavi.

V'tistem zhafu je JEsuf pifarjam in farisejam rekel: Poglejte jes poshilam vam preroke in modre in pifarje, in

is njih bote nektire vmorili, in krishali, in nektire bóte gajshlali v' vafhih sbiralishah, ino jih bote preganjali is mesta v' mesto, da zhes vaf pride vfa pravizhna kri, ki se je prelila na semlji od kervi pravizhnega Abelna do kervi Zaharia Barahioviga fina, ki ste ga vmorili med templam inu oltarjam. Resnizhno vam povem, da vse to ima zhes te rod priti. Jerusalem, Jerusalem, ki morish preroke, in s' kamenjam posiplefh, ki so k' tebi poslani, kolikobart sem otel sbrati tvoje otroke, kakor kokla spravla svoje pisheta pod perute, ino nifi otlo? Poglejte vafha hifha vam bo pusta pufhena. Sakaj vam povem, ne bote me odfehnav vidili, dokler ne porezhete: Hvalen bodi, ki pride v' imenu Gospodovim.

Na f. Janesa apostelna in evangelista dan.

Branje is bukev modrosti v' 15.
postavi.

Ktiri se Boga boji, bo dobro storil, in

kteri se pravize dershi, bo jo dosegel, in pojde mu na proti kakor zhaftita mati. Pitala ga bo s' kruham shivlenja, in saftopnosti, in ga bo napojila s' vodo sdrave modrofti. In se bo vftanovila v' njemu, nikar vgenila, in ga bo obvarila, da ne pride v' framotu. In bo ga povifhala, per njegovih blishnih. In v' fredi fofeshine bo mu ufta odperla, in bo ga napolnila s' duham modrofti in saftopnosti, in bo ga oblekla s' oblazhilam zhafti. Vefelje in radoft bo kakor saklad (fhaz) zhes njega sbirala, ino s' vezhem imenam bo ga obdaroval Bog nafh Gospod.

† Evangeli f. Janesa

v' 21. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf Petru rekel: Hodi sa meno. Peter pa se je obernil, in je vidil taiftiga uzhenza (jogra) sa njim gredejozhega, ki ga je JEsuf ljubil, ino ki je per vezherji na njegovih perfih flonil, in je djal: Gospod, kdo je, ki te bo isdal? Kader je tedaj Peter tega vidil, je djal k' JEsufu: Gospod, kaj bo pa toti? JEsuf je njemu rekel: Tako ozhem, da

ostane, dokler da pridem; kaj je tebi mar sa to? ti hodi sa meno. Na to je bese-
da med bratmi fhla, da toti uzhenz (joger)
ne vmerje. In Jesuf ni rekel mu: Ne vmer-
je temuzh ozhem, da tako ostane, dokler
pridem, kaj je tebi mar sato? Toti je
taisti uzhenz (joger), ki od letih rezhi pri-
zhuje, in je to pifal, in vemo, da nje-
govo prizhovanje je refnizhno.

Na sveteh nedolshnih otrozhi- zhov dan.

Branje is bukev fkrivnega raso-
detja f. Janesa v' 14. postavi.

V' tisteh dneih sem vidil Jagnje stojezho na
Sionfki gori, ino sh'njem sto in fhtiri nu fhtir-
deset tavshent, ki so njegovo in njegovega Ozhe-
ta ime pifano imeli na svojih zhelih. In sem
flifhal glaf od neba, kakor glaf veliko vod; in
kakor glaf velikega gromenja: ino glaf, ki sem ga
flifhal, je bil kakor zitrarjov, kteri zitrajo na
svojih zitrah. In so peli nekako novo pesem
pred sedesham, ino pred fhtirmi shivali, in
starejshemi. In nobeden ni mogel rezhi to pe-

sem, kakor leti sto in fhtiri nu fhtirdefet tavshent, kateri so bili od semlje odkupleni. Toti so, ki niso s' shenami se omadeshali: sakaj divize so, in hodijo sa Jagnetam, kamerkoli gre. Leti so odkupleni is med zhlovekov, sa pervine Bogu in Jagnetu in v' njih uftih se nobene lashi ne snajde, sakaj bes madesha so pred boshjem fedesham.

† Evangeli f. Matevsha

v' 2. postavi.

V' tistem zhasu se je angel Gospodov Joshefu v' spanju perkasal rekozh: Vftani, in vsemi dete in njegovo mater, in béshi v' Egiptovsko deshelo, in oftani tam, dokler ti ne bom rekel. Sakaj pergodilo se bo, da bo Herodesh dete ifkal, da bi ga pokonzhal. In je vftal, ino vsel dete in njegovo mater po nozhi, ino se je v' egiptovsko deshelo vmeknil in je tam bil do Herodeshove smerti, da bi se dopolnilo, kar je Gospod po preroku govoril, ki pravi: Is Egipta sem svojga fina poklizal. Tedaj, ker je Herodesh vidil, da so ga modri golfali, se je filno rasferdil, in

je poslal, ino je vse fantizhe pomoril, kar jih je bilo v' Betlehemu ino po vseh taisteh krajih, dvelétnih in mlajshih, po zhafi, kakor je od modreh sprafhal. Tedaj se je dopolnilo, kar je govorjeno po Jeremiu preroku, ki pravi: V' kraju Rama se je glaf flifhal, plakanje in jokanje veliko; Rachel je jokala po svojeh otrozih, ino ni bila sa potolashiti, ker jih vezh ni.

Na nedelo po boshizhu.

Branje is pisma f. Pavla apostelna na Galatarje v' 4. postavi.

Bratje, dokler je erbizh dete, ni med njim ino hlapzam nobenega raslozhika, da je ravno vfiga gospod; temuzh je pod varihami in ofkerbniki do zhafa od ozheta postavlenega. Ravno tako tudi mi, kader smo majheni bili, smo pod unajnemi postavami sveta flushili. Alj kader je prifhlo dopolnenje zhafa, je Bog svojga Sina poslal, spozhetega od shene, djanega pod postavo; da bi jih, ki so pod postavo bili, odre-shil, da bi otrofzhzhino prejeli. Ker ste pa otrozi, je Bog Duha svojga Sina poslal v' vashe

ferza, ki vpije : Abba, Ozhe. Tako sdaj ni vezh hlapez, temuzh sin; alj je pa sin, je pa tudi erbizh skos Boga.

Evangelij f. Lukesha.

v' 2. postavli.

V' tistem zhasu sta se Joshef ino Maria mati JEsufova zhudila zhes to, kar se je od njega govorilo. In Simeon je jih blagoflovil (shegnal); in je djal Marii njegovi materi: Poglej, toti je postavljen k' padzu, in h' vstajenju njih veliko v' Israelu, in k' snaminju, ktiremu se bo supergovorilo. In mezh pojde skos tvojo lastno dusho, da bodo veliko serz misli rasodete. Tudi je bila prerokinja Ana Fanuelova hzhi od roda Aser. Ta je she bila slo stara, in je po svojem devishstvu s. svojem moshám sedem let shivela. In je bila vdova do shtiri no osemdeset let; ktera nigdar ni prishla od templa, ino je Bogu s' postam ino molitvami nozh in dan flushila. Ta je ravno taisto uro perstopila, ino je zhestila Gospoda, in je govorila od njega vsem,

ki so zhakali na Israelfko odrefhenje. In kader so vse dopernesli po postavi Gospodovej, so se spet vernili v' Galileo v' svojo mesto Nazaret. Dete pa je raslo, in je možno perhajalo, polno modrosti, in boshja milost je v'njemu bila.

Na dan f. Silvestra papesha in spovednika.

Branje is 2. pisma f. Pavla apostelna na Timoteja v' 4. postavi.

Preljubesnivi! prizhujem pred Bogam in Kristusam JEsum, ki bode sodil shive in mervte fkos svoj perhod in svojo kraljestvo; osnanuj besédo, ne jenjaj, bodi perlošno, ali neperlošno, opominjaj, prosi, svari s' vsem poterplenjam ino ukam; sakaj pride zhaš, kader ne bodo otli poslušhati sdravega uka: ampak po svojeh shelah si bojo sbirali uzhenikov, kakor jih bojo ufhesa ferbele. In od refnize se bodo odvernili, k' novem smislikam pa se bodo obernili. Ti pa zhuj, in v' vsem si persadevaj: stori opravilo predigarja, svojo flushbo dopolni, bodi tresen; sakaj jes shesmajnkujem, in zhaš mojga odlozhenja je blisu. Dobro fim se vojfkoval, ték

fem dokonzhal, vero fem ohranil. Sedaj me perhranjena zhaka krona pravize, ktero bode meni dal tiftiga dnu pravizhni sodnik, in nikar ko meni, temuzh tudi tistem, ki ljubijo njegov perhod.

† Evangelii f. Lukesha

v' 12. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhenzam (jogram) rekel: Vashe ledje naj so opasane in gorezhe svitila v' vaslih rokah. In bodite enaki tistem ljudem, ki svojga gospoda zhakajo, kader se bo vernil od shenitovanja; da kader bo prishel, in poterkal, mu jaderno odpró. Svelizhani so tisti hlapzi, ktire Gospod, kader pride, zhujezhe najde. Resnizhno vam povém, da se bo prepasal, in jih k' misi posadil in mimo gredé jim bo stregel. In ako pride ob drugi strashi, in ako ob tretji strashi pride, in jih tako najde, svelizhani so tisti hlapzi. To pa vejte, da, ko bi hifhni gospodar vedel, ob kterej uri, zhe tat priti, bi dro zhul, ino bi ne pustil svojo hi

fho podkopati. Sato bodite perpravleni; sakaj ob kateri uri se vam ne sdi, bo Sin zhlovekov prifhel.

Na novega leta dan; ali na prasniki *novega*
obresanja nashega Gospoda J. Kristufa.

Branje najdesih na dan rojstva
JEsusovega h' pervej masli
na 9. strani.

† **Evangelij f. Lukesha.**

V' tistem zhasu, kader je bilo ofem dni dopolnjenih, da bi se dete obresalo, je se mu dalo ime JEsuf, ktero je bilo imenovano od angela prej, ko je bil spozhet v maternem telesu.

Na nedelo pred ff. tremi kralji.
Branje najdesih na nedelo po bo-
shizhu na 21. strani.

† **Evangelij f. Matevsha**

v' 2. postavi.

V' tistem zhasu, kader je bil Herodesh

vmerl, poglej, tedaj se je angel Gospodov Jofhefu v' sanjah perkasal v' Egiptovski desheli rekozh: Vstani in vsemi dete in njegovo mater, in pojdi v' Israelfsko deshelo: sakaj tisti so she pomerli, ki so ifkali dete vmoriti. In je vstal, je vsel dete, in njegovo mater, in je prishel v' Israelfsko deshelo. Ker je pa saflifhal, da Arhelavs v' Judovski desheli mesto Herodesha svojga ozheta kraljuje, se je sbal tá jiti. In kader je bil v' sanjah opominjen, je fhel v' Galilejsko deshelo. In ker je tá prishel, je prebival v' mestu, ki mu je ime Nazaret, da bi bilo dopolnjeno, kar je govorjeno po prerokih, da bo Nazarear imenovan.

Na sveteh treh kraljev dan.

Branje is Isaia preroka v' 60.
postavi.

Vstani Jerusalem, in rasvetli se; sakaj tvoja luzh je prishla, in zhaft Gospodova je nad tebo gorishla. Sakaj poglej temnize bojo semljo pokrivalo, ino megle ljudi; nad teboj pa pojde Go-

spod, ino njegova zhaft se bo v' tebi vidila. Ino neverniki bojo v' tvoji luzhi hodili, in kralji v' svetlobi tvojga rojstva. Vsdigni svoje ozhi, in osri se okol sebe: leti vfi sbrani so h' tebi prifhli. Tvoji fini bojo od delezh perhajali, in tvoje hzhere bojo od strani vftajale. Tedaj bofh vidil, ino bofh obilnost imel, ino tvojo serze se bo zhudilo, in se bo rasfhirjalo, kader mno-shiza poleg morja se bode k' tebi preobernila, ino mozh nevernikov h' tebi prifhla. Mnoshiza kamel bo te pokrila, dromedarji is Mediana in Efa. Vfi bojo od Sabe prifhli, slata ino kadila pernefli, in Gospodu hvalo osnаноvali.

† Evangelii f. Matevsha

v' 2. postavi.

Kader je JEfuf rojen bil v' Betlehemu Jodovfke deshele ob zhasu Herodeshakralja, poglej so prifhli modri od Jutrove deshele v' Jerufalem in so djali: Kej je, rojen, Judovski kralj, sakaj vidili smo njegovo svesdo v' Jutrovi desheli, in smo prifhli ga molit. Ko je pa Herodesh kralj to saflifhal, se je prestrafhil, in

zelo mesto Jerusalem sh' njim vred. In je poklizal vse višhi duhovne in pifarje med Judami, in je jih sprašoval, kej bi imel Kristuf rojen biti. Oni pa so mu povedali: V' Betlehemu Judovske deshele; sakaj tako je pisano per preroku: In ti Betlehem v' Judovski desheli, nifi kratko nikar naj manjšhi med višhemi is Juda; sakaj is tebe ima priti vajvoda, ki bo gospodoval zhes mojo ljudstvo Israel. Tedaj je Herodesh modre fkrivshi poklizal, ino je is jih fkerbno sprašoval zhaš, ko se je jim svesda bila perkasala, ino jih je poslal v' Betlehem, in je rekel: Pojte, in dobro barajte po detetu, in kader ga najdete, she meni povejte, da tudi jes grem ga molit. Kader so she kralja bili saflishali, so odshli. In poglej, svesda, ktero so v' Jutrovi desheli vidili, je shla pred nji-mi, dokler je prishla, ino je sgoraj obstala, kjer je dete bilo. Kader so pa svesdo v gledali so se filno obveselili. Ino so shli v' hišho, in so nashli dete s' Mario njegovo materjo, (tukaj se poklek-

ne) ino so pred njega padli, in so ga molili. In ker so svoje saklade (shaze) odperli, so mu darovali, slata, kadila ino mire. Kader so pa bili odgovor v' sanjah prejeli, da bi se k' Herodeshu ne vernili, so se po drugem potu spet v' svojo deshelo podali.

Na osmino sveteh treh kraljov, kader v' nedelo pade.

Branje is Isaia preroka v' 60. postavi kakor sverha na 26. strai.

† Evangeli f. Janesa

v' 1. postavi.

V' tistem zhasu je Janes JEsausa k' sebi gredejozhega vgledal, in je djal: Poglej, Jagne boshjo, poglej, ki gréh od sveta odjemle. Toti je, od ktirega sem rekel: Sa menoj pride mosh, ki je pred meno bil; sakaj on je poprej bil, kaker jes. In jes nisem ga posnal; ampak da bi resodet bil v' Israelu, sato sem prishel v' vodi kerstovat. In Janes je prizhoval rekòzh: Sa-

kaj vidil sim Duha, kakor goloba is neba priti, in je verh njega obstal. Ino nisem ga posnal; temuzh tisti, ki je me poslal v' vodi kerstovat, je mi rekel: Zhes ktirega bosh Duha vidil priti, ino verh njega obstati, ta je, ki kerstuje v' svetem Duhu. Ino jes sem vidil, in sem prizhoval, da je toti Sin boshji.

Na pervo nedelo po svetih treh kraljih:

Branje is pisma s. Pavla apostel-
na na Rimljane v' 12. postavi.

Bratje, prosim vas skos milost boshjo, da svoje telefa daste sa shiv, svet ino Bogu dopadejozh dar. Vafha flushba bodi pametna. Ino ne rav-
najte se po tem svetu, temuzh spremenite se skos ponovljenje svoje misli v' umnosti, da bote sposnali, kaj je dobra, dopadejozha in popolnoma boshja volja. Sakaj pravim skos milost, ktera je meni dana, vsakemu is med vas, nikar vezh se ne saftopite, kakor, kar se spodo-
bi, saftopiti; temuzh, da ponishno vsaki sam od sebe misli, in kakor je Bog vsakemu rasdelil, po meri vere. Sakaj ravno kakor mi v' enem telefu

veliko udov imamo, ali udi nimajo vsi enako opravilo: tako naš veliko je eno telo v' Kristufu, alj med seboj je eden drugega ud v' Kristufu Jesufu našhemu Gospodu.

† Evangelij f. Lukesha

v' 2. postavi.

Kader je JEsus dvanajst let star bil, sta Maria ino Joshef shla v' Jerusalemu po navadi prasnika, in kader so dni she bili minuli, da so spet k' domu shli, je dete JEsuf v' Jerusalemu ostalo, in njegovi starishi niso tega vedeli. Ino so ménili, da je v' drushbi, ino so prishli en dan hoda, in so ga iskali med rojakami no snanzami. In kader ga niso našli, so se spet vernili v' Jerusalemu, in so ga iskali. In pergodilo se je zhes tri dni, da so ga našli v' templi sedezhega v' fredu med uzheniki, da jih je poslušal, in baral. Vsi pa, ki so ga slisali, so se zhudili zhes njegovo sastopnost in njegove odgovore. Ino kader sta ga vgladala, sta se sazhudila, in njegova mati je rekla mu: Sin, kaj si

nama to storil? Poglej, tvoj Ozhe in jes sva te s' shaloſtjo jiſkala. Ino je jima rekel: Sakaj ſta me jiſkala? Alj ne veſta, da moram biti v' tem, kar je mo- jiga Ozheta? In ona niſta to beſedo ſa- ſtopila, ktero je jima govoril. Ino je sh' njima ſhel, in je priſhel v' Nazaret, in je bil njima podloſhen. In njegova mati je vſe te beſede ohranila v' ſvojem ſerzu. In JEſuf je raſtel v' modroſti, v' ſtaroſti ino miłoſti per Bogu ino per ljudeh.

Drugo nedelo po ſveteh treh kraljih.

Branje iſ piſma ſ. Pavla apoſtel- na na Rimljane v' 12. poſtavi.

Bratje, raſližhne imamo dari po miłoſti, ktera je nam dana: al ima kdo prerokovanje, naj je veri enako: alj ima kdo flushbo, naj ſtreshe flushbi; zhe kdo uzhi, naj ſtreshe uku; kateri opo- minja, naj ſtreshe opominovanju; kateri da- ja, dajaj v' pohlevnej proſtoſti; kateri je zhes druge poſtavlen, bodi ſkerben; kateri miłoſt ſkaſhuje, ſtori jo s' veſeljem. Ljubesen ne bodi hinavſka. Sovraſhite hudo. Derſhite ſe dobrega; s' bratovſko ljubeshio ſe med ſeboj

ljubite; s' poshtovanjam eden drugemu naprej pridite. V' fkerblivostti ne bodite leni: ampak gorezhi v' duhu; flushite Gospodu; bodite veseli v' upanju; poterpeshlivi v' nadlogah; radi moli-
te; pridite svetem k' pomozhi v' potrebah; radi ptuje sprijemajte. Blagoflovite (shegnujte) je, ki val preganjajo. Blagoflovite (shegnuj-
te), in ne preklinjajte. Veselite se s' veselemi, jokajte se s' jokajozhemi. Bodite ene misli med seboj. Ne sdejte se veliko, temuzh dershi: te s' ponishnemi.

† Evangelij f. Janesa

v' 2. postavi.

V' tistem zhasu je bilo shenitvanje v' Ka-
ni Galilej, in Jesusova mati je tam bila.
JEsuf pak, ino njegovi uzhenzi (jogri) so
tudi bili na shenitvo povableni. In kader
je vina smanjkalo, je Jesusova mati k' nje-
mu djala: Vina nemajo. JEsuf pa je re-
kel ji: Shena, kaj je meni in tebi mar!
moja ura she ni prishla. Njegova mati
je rekla flushabnikam: Kar vam porezhe,
to storite. Tam pak je bilo postavlenih sheft

kamniteh verzhov po shegi judovskega ozhistovanja, ki so dershali po dve, ali tri mere. JEsus je rekel jim: Napolnite verzhe s' vodoj. In so je do verha nalili. Ino JEsus je jim rekel: Sajemite sdej, ino nefite starashinu. In so nefli. Kader je pa starashina vodo v' vino prebernjeno pokufil, ino ni vedel, odkod bi bilo, flushabniki pa, ki so vodo sajeli, so vedeli, je starashina shenina poklizal, in je mu rekel: Vsaki zhlovek pervizh dobro vino da, in kader so vineni tedaj flabejiga. Ti pa si ohranil dobro vino do teh mal. Leta sazhetik zhudeshov je JEsus storil v' Kani Galileji, ino je rasodel svojo zhast; ino njegovi uzhenzi (jogri) so v' njega verovali.

Na tretjo nedelo po sveteh treh kraljih.

Branje is pisma s. Pavla apostelna na Rimljane v' 12. postavi.

Bratji, ne dershiti se sami sa modre. Niko-

mur hudega sa hudo ne vrazhajte. Persade-
vajte fi sa dobro, nikar samo pred Bogam, te-
muzh tudi pred vsimi ljudmi. Zhe je mogozhe,
ino kolikor vas sadene, imejte mir s' vsimi ljud-
mi. Nikar se sami ne mafhujte, moji ljubesnivi,
temuzh ferdi se isognite. Sakaj pifano je,
Mojo je mafhovanje, jes ozhem poverniti, pra-
vi Gospod. Ako je tedaj tvoj sovrashnik la-
zhen, nasiti ga; ako ge shejn, daj mu piti. Sa-
kaj kader to ftorish, shivo vogle spravlash na
njegovo glavo. Ne daj se od hudega prema-
gati, temuzh premagaj hudo s' dobrem.

† Evangelii f. Matevsha

v' 8. postavu.

V' tistem zhafu kader je JEsuf is gore
shel, je veliko ljudi sa njim fhlo. Ino po-
glej, gobov mosh je prishel, ga je molil,
ino je djal: Gospod, ako ozhesfh, lahko
me ozhistish. In JEsuf je stegnul svojo roko,
se je ga doteknil, ino je rekel: Ozhem bo-
di ozhisten. Ino kmalo je bil zhift od svo-
jih gob. In JEsuf je mu rekel: Glej, ni-
komur ne povej, temuzh pojdi, in skashi

se duhovnimu, in daruj dar, ki ga je Mojsef
 sapovedal njim k' prizhi. Kader je pa
 JEfuf v' Kafarnavm fhel, je poglavar k'
 njemu ftopil, njega profil, ino djaf: Go-
 fpod, moj flushabnik lefhi doma od bosh-
 jega fhaka vdarjen, in ima veliko tesha-
 vo. In JEfuf je mu rekel: Jes 'zhem
 priti, ino ga osdraviti. Poglavar je odgo-
 voril, rekozh: Gofpod, nifem vreden,
 da grefh pod mojo ftreho; ampak rezi le
 befedo, in bo osdravljen moj flushabnik.
 Sakaj tudi jes fem zhlovek drugej gofpod-
 fhini podvershen, in imam pod febo shov-
 nirjov: ino kader rezhem enemu: Pojdi tá
 ino gre; ino drugimu: Pridi fem ino
 pride, ino fvojmu hlapzu: Stori to, in ftori.
 Kader je JEfuf to flifhal, fe je sazhudil,
 in je djaf tem, ki fo sa njim fhli: Ref-
 nizhno vam povem, take vere nifem v' Is-
 raelu nafhel. Povem vam pak, da bo jih
 dofti prifhlo od jutra, ino od vezhera, ino
 bojo s' Abrahamam ino s' Isakam ino s' Ja-
 kobam v' nebefhkem kraljefstvu fedeli, otro-
 zi kraljefstva pak bojo versheni v' svu-

najne temnize; tam bo jokanje ino shkripanje sobov. In JEfuf je rekel poglavarju: Pojdi, ino kakor si veroval, tako naj se ti sгоди. Ino njegov flushabnik je taisto uro osdravel.

Na zheterto nedelo po sveteh treh kraljih.

Branje is pisma f. Pavla apostelna na Rimljane v' 13. postavi.

Bratje, ne bodite nikomur nizh dolshni, temuzh da se med sebo ljubite. Sakaj, kateri blishnjega ljubi, je postavo dopolnil. Sakaj, ne preshehtuj; ne vbijaj; ne kradi, krivo ne prizhovaj, ne sheli, in ako je she ktira druga sapoved, je v' totej besedi sapopadena: Ljubi svojga blishnjega kakor sam sebe. Ljubesen blishnjega nizh hudega ne stori. Dopolnenje tedaj postave je ljubesen.

† **Evangelij f. Lukesha**
v' 8. postavi.

V' tistem zhasu kader je JEfuf v'

zhohn stopil, so njegovi uzhenzi sa njim fhli. In poglej, velik vihar je na morju vstal tako, da so valovi zhojn pokrivali; on pa je spal. Ino njegovi uzhenzi so stopili k' njemu, so ga sbudili, in so djali: Gospod, pomaj nam, mi poginemo. Na to je jim rekel: O vi maloverni, sakaj se tako bojite? Tedaj je vstal, je vetram in morju sapovedal, in bila je velika tihota. Ljudi pa so se zhudili, in so djali: Kdo je te, da so mu vetri in morje pakorni?

Na peto nedelo po sveteh treh
kraljih.

Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Kolosarje v' 3. postavi.

Bratje, kakor svoleni boshji, sveti in ljubesni-
vi oblezite serzhno vsmilenje, dobrotlivost, po-
nishnost, pohlevshino, poterpeshlivost; sanesujte
eden drugemu, in odpušhajte si med seboj!
Ima kdo toshbo zhes koga, kakor je Go-
spod vam odpuštil, tako tudi vi. Zhes vse
pa imejte ljubesen, ki je savesa popolnosti. In
Kristusov mir se rasveseli v' vasheh serzih, v'

ktirem ste tudi poklizani v' enem telefu; in bodite hvaleshni. Najte Kristusovo besedo obilno med vami prebivati s' vso modrostjo. Vzhi- te, in opominjajte se med seboj s' psalmi, s' hvalnimi ino duhovnimi pesmi, in pojte sa- hvalo Bogu v' svojih serzih. Vse, karkoli delate, s' besedo ali s' djanjam, vse storite v' ime- nu Gospoda našega JEsusa Kristusa, in dajte sahvalo Bogu in Ozhetu skos JEsusa Kristusa Gospoda našhiga.

† Evangelij f. Matevsha

v' 13. postavi.

V' tistem zhasu je JEsus leto perliko ljudem govoril: Nebeshko kraljestvo je enako zhloveku, ki je dobro seme na svojo njivo vsjal. Kader so pa ljudi spali, je prishel njegov sovrashnik, in je ljuliko posjal med psphenizo, in je odshel. Kader je pa she selishe sraslo, in sad perneslo, se je tudi ljulika perkasala. Na to so hlap- zi k' hishnemu gospodarju stopili, in so djali: Gospod, alj nisi dobro seme vsjal na svojo njivo? od kod ima tedaj ljulike? In

26. 70. Pent. 845
24. 70. Pent. 847

je jim rekel: To je sovrasen zhlovek storil. Na to so hlapzi djali: Al ozhesf, da gremo, in jo poberemo? On je rekel: Nikar, da ljuliko poberejozhi tudi pfhenizo s' njo vred ne isrujete. Pustite oboje rasti do shetve, in ob zhasu shetve ozhem shenjizam rezhi: Sberite najprej ljuliko, in sveshite jo v' snopizhe, da se seshge, pfhenizo pa spravite v' mojo shitnizo.

Na fhesfo nedelo po sveteh treh kraljih.

Branje is 1. pisma f. Pavla apostelna na Tefalonizhane v' 1. postavi.

Bratje, mi ves zhaf sa val vse Boga sahvalu-jemo, in val vselej v' misli imano v' svojih molitvah; ino spomnimo na djanje valhe vere, ino persadevanja, ino ljubesni, in poterpe-shlivosti v' upanju nafhega Gospoda JEsufa Kristusa pred Bogam in nafhem Ozhetam. Mi vemo, bratje od Boga ljubleni, valhe svolenje: sakaj nafh evangeli ni bil per val samo v' govorjenju; temuzh tudi v' mozhi, ino v' svetim

Duhu, ino v' velikej obilnosti, kakor veste, kakorhni smo bili med vami savolj val. In vi ste sazheli sa nami hoditi ino sa Gospodam, in ste besedo sprijeli v' veliki nadlogi s' veseljam svetiga Duha, tako da ste podoba vsem vernem v' Mazedonii ino v' Ahaji. Sakaj od val se je Gospodova beseda rasglasila, ne samo v' Mazedonii, ino v' Ahaji, temuzh tudi po vseh krajih je valha vera proti Bogu prishla, da nam ni treba vezh govoriti. Sakaj sami osnanujejo od nas, kako ste nas sprijeli in kako ste se od malikov k' Bogu preobernili, da shivimu ino pravimu Bogu flushite, in zhakate na njegoviga Sina is nebes, kteriga je od smerti sbudil, kteri je nas od perhodniga serda reshil.

† Evangelii f. Matevsha v' 13. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf toto perliko ljudem govoril: Nebeshko kraljestvo je enako senofovemu sernu, ktiro je zhlovek vsel, ino na svojo njivo vsjal, ktiro je sizer narmajnshe med vsemi semenami, kader pa israse, je narvezho med vsemi selishi, in

tako drevo, da ptize ispod neba pridejo, in prebivajo pod njegovimi vejami. Še drugo perliko je jim govoril: Nebeshko kraljestvo je enako kvasu, ki ga je shena vsela, ino ga je omesila med tri polovnike moke, da se je vse zhisto skvasilo. Vse to je JEfuf v' perlikah ljudem govoril, ino bres perlik jim ni govoril; da bi se dopolnilo, kar je govoreno po preroku, ki pravi: Jes 'zhem odpreti moje usta v' perlikah, ino 'zhem izrezhi skrivne rezhi od sazhetka sveta.

Na nedelo imenovano Septuagesima.

Branje is 1. pisma f. Pavla apostelna na Korinzhane v' 9. ino 10. postavi.

Bratje, alj ne veste, da, kateri v' tekovni ograji na vadle tekajo, vsi fizer tezhejo, pa le eden sam prejme dobitek. Tezite tedaj tako, da ga doleshete. Vlaki pa, ki se na premaganje skufha, se od vsih rezhi sdersbi, ino to stori, da strohlivo krono prejme, mi pa nestrohlivo. Jes tedaj tako tezhem, nikar kakor

na negvilhno; se vojfkujem, nikar kakor da bi po vetri mahal; temuzh tarem svojo telo, ino v' podloshnost filim, da, ker druge opominjam, sam savershen ne bom. Sakaj nozhem vam, ljubi bratje, sadershati, da vfi nafhi ozhaki so pod oblakam bili, in so vfi fkos morje fhli, in so vfi pod Mojsefam kerfheni bili v' oblaku ino v' morju. In vfi so eno dohovno jed jedli, in vfi so eno duhovne pitje pili. Oni so pak pili od duhovne skale, ki je sa njimi hodila: ta skala je pa bil Kriftus; vender mnogi is med njih Bogu niso dopadli.

† Evangeli f. Matevsha

v' 20. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf to priliko svojim uzhenzam govoril: Nebeshko kraljestvo je enako hifhnemu ozhetu, ki je sjutra sgodaj fhel delavze najemat v' svoj vinograd. Kader se je pa sastopil s' delavzi sa en denar na dan, jih je poslal v' svoj vinograd. In ker je okol tretje ure vunkaj fhel, je vidil druge na tershifhi fhati bres dela, in je jim rekel:

12
 5^h pap.
 Pojte tudi vi v' moj vinograd, ino kar
 bo prav, vam ozhem dati. Ino oni so
 fhli. Spet je vun fhel okol shefte no
 devete ure, in je ravno tako storil. Okol
 ednajsteh pa je vunkaj fhel, in je nashel
 druge stojezhe, in je rekel jim: Kaj tu-
 kej zel den postopujate bes dela? In so
 djali k' njemu: Kér naf ni nobeden najel. *horvzel*
 In je rekel jim: Pojte tudi vi v' moj vi-
 nograd. Kader se je pa she mrak storil,
 je Gospod vinograda k' svojimu hifhniku
 rekel: Poklizhi delavze, ino daj jim pla-
 zhilo, ino sazhni od poslednih do pervih.
 In kader so prifhli ti, kateri so ob ednaj-
 sti uri bili gorvseti, so prejeli vsaki svoj
 denar. Kader so pa prvi prifhli, so me-
 nili, da bodo vezh prijeli: ali tudi oni so
 po denarju prejeli. Ino kader so ga
 prejeli, so memrali zhes hifhniga ozheta,
 in so djali: Leti posledni so le eno uro
 delali, in si nje nam enake storil, ki smo
 nosili dneva tesho ino vrozhino. On je
 pa odgovoril, ino djal enemu med njimi:
 Perjatel, krivize ti ne delam. Ali nisi se s'

meno sastopil sa eden denar. Vsemi kar je tvojiga, ino pojdi. Jes ozhem pa temu poslednemu dati ravno kakor tebi. Alj nimam oblasti storiti s' svojem, kar ozhem? Ali je tvoje oko sato hudobno, ker sem jes dober? Tako bojo posledni prvi, ino prvi posledni. Sakaj veliko jih je poklizanih, ali malo isvolenih.

Na nedelo imenovano Sekfagesima.

Branje is 2. pisma s. Pavla apostelna na Korinzhane v' 11. ino 12. postavi.

Bratje, vi radi prenesete nespametne, ker ste sami pametni. Sakaj vi prenesete, ako vas kdo v' hlapzhovanje sili, ako vas kdo objeduje, ako vam kdo jemle, ako se kdo zhes vas povsdi-guje, ako vas kdo v' oblizhje vdarja. To pravim po nezhafti, kaker da bi mi bili v' tej rezhi flabi. V' zhim se kdo kaj upa, (v' nespameti govorim) se tudi jes upam. Oni so Hebreji, jes tudi; oni so Israeliti, jes tudi; oni so Abrahamovo seme, jes tudi; oni so Kristusovi flushabniki, (govorim kakor manj pame-

ten) jes sem s'he vezh; bil sim v' prevelikih delih, v' jezah obilnejši, v' shlahah zhes mero, v' smertnih revah velikobarti. Od Judov sem petkrat shiridefet shlahov, eniga menj prejel. Trikrat so me s' shibami topli, enkrat s' kamenjam posipali, trikrat sem ladje lom preterpel, nozh ino dan sem v' globozhini morja bil. Veliko potov sim storil, v' nevarnosti na vodah, v' nevarnosti med rasbojniki, v' nevarnosti med rojakami, v' nevarnosti med neverniki, v' nevarnosti v' mestah, v' nevarnosti v' puhavi, v' nevarnosti na morju, v' nevarnosti med galufnemi bratmi: v' delu in trudi, v' mnogem zhuvanju, v' lakoti ino sheji, v' mnogih postih, v' mrasu ino nagoti. Bres tega, kar se od svunaj godi, ino imam vsaki dan nadleshjo ino skerb sa vse zerkve. Kdo oflabi, ino jes bi ne oflabel? kdo se pohujsha, ino mene bi ne peklo? Alj bi se imel pohvaliti, bi se otel s' tem, kar je na meni slabiga, pohvaliti. Bog in Ozha nashega Gospoda JEsa Kristusa, ki je pohvalen na vekoma, vé, da ne lashem. V' Damashki je deshefski oblastnik kralja Areta mesto Damashenov varoval, da bi mene vjel: ino so me skos okno po sidu v' spletenizi spustili, ino tako sem sbeshal is njegoveh rok. Ako je na tem, da bi se pohvalil, (to fizer ni h' pridu)

ozhem pak na perkasne ino rasodetje Gospodove priti. Jes vem sa zhloveka v' Kristusu pred shirnajstemi letami (al je v' telefu bil, ali svunaj telefa, tega ne vem, Bog ve) taisti je bil samaknjen do tretjeh nebes, ino jes vem sa takega zhloveka (al je v' tesefi bil, ali svunaj telefa, ne vem, Bog ve) ki je bil sameknjen v' raj, ino je skrivne besede flifhal, ktire zhlovek govoriti ne sme. Tega se ozhem pohvaliti, ampak sam od sebe se ne zhem pohvaliti, temuzh le v' svojeh slabostih. Sakaj, da bi se ravno otel hvaliti, bi sato ne bil nespameten; sakaj refnizo bi pevedal. Jes se pak sder-shim, da kej kdo me sa vezh ne dershi, kakor vidi na meni, ali flifhi od mene. Ino da bi se savolj vifokega rasodetja ne prevsel, je mi dano shelo mojga mesa, angel Satanov, da me s' pestmi bije. Sato sem trikrat Gospoda profil, da bi ta od mene shel, ino je meni rekel: Sadofti ti je moja pomozh; sakaj zhednost se v' slabosti popolnama stori. Sato se rad'zhem pohvaliti s' svojmi slabostami da Kristusova mozh ino zhednost v' meni prebiva.

† Evangeli f. Lukesha

v' 8. postavi.

V' tistem zhasu ko se je veliko ljudi

sbralo in so is mest hiteli k' JEsfu, je po priliki rekel: „Sjavez je shel fjat svojo seme. Ino ko je fjal, je ga padlo nekaj sraven pota, ino je se potaptalo, ino ptize ispod neba so ga posobale. Ino nekaj ga je padlo na pezhovje, ino koje raslo, je vsehnilo, kér ni imelo mokrote. Ino nekaj ga je padlo med ternje, ino ker je ternje sh' njim vred sraslo, je taisto sadufhilo. Ino nekoliko gaje padlo na dobro semljo, ino kader je sraslo, je perneslo sada po sto. Kader je to isrekel, je savpil: Kdor ima ufhesa k' poslusljanju, poslushaj. Njegovi uzhenzi (jogri) pak so ga barali, kaj bi ta prilika bila? In je k' njim djal: Vam je dano vedeti fkrivnosti boshjega kraljestva, drugem pak v' prilikah, da vidijozhi ne vidijo, ino poslushajozhi ne sastopijo. To je pa prilika: „Seme je boshja beseda. Kteri so pa sraven pota, so ti, ki poslushajo: po tem pride hudizh, ino vseme besedo od njih ferza, da ne verujejo, ino se ne svelizhajo. Kteri so pak na pezhovju, so ti, ki, kader

slis'hijo, besedo s' veseljam gorvsamejo, ino ti nimajo korenine; sakaj nekaj zhasa verujejo, in ob zhasu skufhnjave odstopijo. Ktero je pa med ternje padlo, so ti, ki so slis'hali, ino grede bojo od skerbi ino bogastva, in od sladnost tega shivlenja sadusheni, ino sada ne pernesejo. Ktero pa v' dobro semljo, so ti, ki besedo poslus'hajo, ino v' pravim, ino prav dobrim serzu ohranijo ino sada pernesejo v' poterplenju.

Na nedelo imenovano Kvinkvagesima;

Branje is pisma s. Pavla apostelna na Korinzhane v' 13. postavi.

Bratje, ako bi s' zhloveshkimi in angel'skimi jesiki govoril, ljubeshni pa bi ne imel, bil bi ko buzhez'h bron, ali svonezh svon. In ako bi prerokoval, ino bi vse skrivnosti vedel, ino bi vse snal, ino bi imel vso vero, tako da bi gore prestavlal, ljubeshni pa bi ne imel, sanizh bi ne bil. In ako bi vse svoje premoshenje med vboge rasdelil, ino bi pustil svoje telo shgati, ljubeshni pa bi ne imel, nizh bi mi ne bilo k' pridu. Ljubeshen je poterpeshliva ino do-

brotliva, ljubesen se ne kuja, ljubesen ne dela krivize, se ne napihuje, ni velike zhafti lakomna, ne ishe, kar je svojga, se ne da rasdrashiti, nizh ne misli hudega, krivize se ne veseli, ampak se veseli pravize. Vse prenese, vse veruje, vse upa, vse preterpi. Ljubesen nikoli ne sibne, da ravno prerokovanje bo minilo, ino jesiki bojo jenjali, ino uzhenost bo peshla. Sakaj nekoliko sposnamo, ino nekoliko prerokujemo. Kader pak pride, kar je popolnima, bo to, kar je le en del, jenjalo. Dokler sem bil dete, sim govoril kakor dete, sim sastopil kakor dete, sim mislil kakor dete. Kar sim pa mosh, sim popustil otrozhje rezhi. Sdaj vidimo skos ogledalo (shpiegev) mrazhlivo, takrat pa bomo vidili od oblizhja do oblizhja. Sdaj sposnam le nekoliko, takrat pa bom sposnal, ravno kakor sim jes sposnan. Sdaj pa ostanejo tote tri: vera, vpanje, ljubesen; ljubesen je pa med njimi nar vezhi.

† Evangelii f. Lukesha

v' 18. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf sebo vsel dvanajst uzhenzov (jogrov), ino je jim

djal: Glejte, gremo v' Jerusaleem, ino bo vse dopolnjeno, kar je pisano po prerokih od Sina zhlovekoviga. Sakaj bo isdan nevernikam ino bo saframovan, tepen, ino saplovan; ino kader bodo ga she otepli, ga bodo vmorili; ino na tretji dan bo spet vstal. In oni niso tega nizh sastopili, ino ta beseda je bila skrita pred njimi, ino niso vedeli, kaj se je govorilo. Pergodilo se je pa, kader se je Jerihi perblishal, je neki slepez sraven zeste sedel, in je bogajme profil. Ino ko je slishal ljudi, ki so memo shli, je baral, kaj bi to bilo. In so mu povedali, da JEsuf Nazarenski memo gre. Tedaj je savpil, ino je djald: JEsuf sin Davidov, vsmili se zhes me. Ti pa ki so predaj shli, so ga svarili, da bi molzhal. On pak je she bolj vpil: Sin Davidov, vsmili se zhes me. JEsuf je pak obstal, in je vksal k' sebi ga perpelati. Ino ko je she blisu bil, ga je baral rekozh: Kaj 'zhes, da ti storim? In je djald: Gospod, da bom vidil. Ino JEsuf je mu rekel: Saglej,

tvoja vera je ti pomagala. Ino kmalo je vidil, in je sa njim shel, Boga hvalil, ino vsi ljudje, ki so to videli, so Bogu hvalo dali.

Na pepelnizhno fredo.

Branje is Joela preroka v' 2. postavi.

To pravi Gospod : Preobernite se k' meni is zélega svojega serza s' postam, s' jokanjem ino s' shalovanjem, ino rastergajte svoje serza, ino nikar svojih oblazhil. Ino preobernite se k' Gospodu svojimu Bogu; sakaj dobrotliv je ino milostliv, poterpeshliv ino velikega vsmilenja, ino dolgo persanasha hudobii. Kdo vé, zhe se k' nam ne oberne, ino nam odpusti, ino sapusti blagoflov (shegen) sa sebo, jedni ino pitni dar Gospodu svojimu Bogu. Trobentajte s' trobento v' Sionu, posvezhujte post, poklizhite sdrushbe, spravite vkup ljudstvo, posvezhujte zirkov, spravlejte vkup stare, sberite otroke, ino kateri she sesajo. Naj sapusti shenin svojo spalnizo, ino nevesta svojo postel. Med vesho ino oltarjam se naj duhovni, flushabniki Gospodovi, plakajo, ino porezhejo: Sanesi o Gospod, sanesi svojmu ljudstvu, ino ne naj svojo delshino (erbfhino)

k' framoti biti, da bi neverniki zhes njo gosporovali. Sakaj pravijo med neverniki: Kje je njih Bog? Gospod je s' svojo deshelo potegnil, ino svojmu ljudstvu sanefel, ino Gospod je odgovoril, ino je djal svojimu ljudstvu: Poglejte jes ozhem vam shita, vina ino olja poslati, da se bote jih nasitili, ino val ne bom vezh dal v' saframotenje nevernikov; pravi vsegamogozhni Bog.

† Evangelij f. Matevsha

v' 6. postavi.

V' tistem zhasu je JEsup svojem uzhenzam (jogram) djal: Kader se postite, ne dershite se shalofni, kakor hinavzi. Sakaj oni svoje obrase medle storijo, da jih ludje vidijo, da se postijo. Resnizhno vam povem, prejeli so svoje plazhilo. Ti pak, kader se postish, pomashi svojo glavvo, ino vmi svoje oblizhje, da se ne bo ljudem vidilo, da se postish, temuzh tvojmu Ozhetu, ki je na skrivnem; ino tvoj Ozhe, ki na skrivnem vidi, bo ti povernil. Ne sbirajte si saklade (shaze) na semlji, kjer jih erja ino moli snejo, ino

tatje jih iskoplejo, in jih vkradejo. Ampak sbirajte si sklade v' nebefih, kjer jih erja, ino moli ne snejo: ino kjer tatje ne morejo k' njim perkopati, ino jih vkrafi. Sakaj kjer je tvoj saklad, tam je tudi tvojo serze.

Na pervo nedelo v' pōstu.

Branje is 2. pisma s. Pavla apostelna na Korinzhane v' 6. postavi.

Bratje, opominjamo vas, da saštojn boshjo milost ne prejemete. Sakaj on pravi: V' perjetnem zhasu sem te vflifhal, in ob dnu svelizhanja sem ti pomagal. Poglejte sdaj je perjetni zhas, sdaj je dan svelizhanja. Nikogar pak ne pohujfhajmo v' nobeni rezhi, da nafha flushba ne bo sanizhovana, temuzh skashimo se v' vseh rezhih kakor flushabniki boshji v' velikem poterplenju, v' nadlogah; v' potrebah, v' britkofih, v' shlakih, v' jezah, v' puntih, v' delih, v' zhuvanju, v' postih, v' zhiftofi, v' snanju, v' sanafhanju, v' perjasnosti, v' svetem Duhu, v' ljubeshni bres hinavfhine, v' besedi refnize, v' boshjej mozhi skos oroshje pravize; na desnizi ino na levizi, skos zhast inu framoto, skos hud

ino dober rasglaf, kakor sapelayzi, ino vunder
refnizhni, kakor nesnani, ino vunder snani;
kakor ti, ki vmerjejo, ino poglejte, shivi-
mo; kakor tepeni, ino faj nikar vmorjeni; ka-
kor shalofni, ino vunder vselej veseli, kakor
vbogi, ki pak vunder jih veliko obogatimo: ka-
kor ti, ki nizh nemajo, vunder vse posedejo.

† Evangeli f. Matevsha

v' 4. postavi.

V' tistem zhasu je JEsufa duh v' pufha-
vo pelal, da bi ga hudizh skufhal. Ino
kader se je shtirredi dni, ino shtirdeset
^{ua}nozh^Ai postil, je potle lazhen bil. Ino
skufhnjavz je k' njemu stopil, in je dj^val:
Zhe si ti boshji Sin, rezi, da se toto ka-
menje v' kruh spreoberne. On je pak od-
govoril, ino rekel: Pisano je: Zhlovek
ne shivi od samega kruha, temuzh od
vsake besede, ktera gre is boshjih ust.
Tedaj je ga hudizh seboj vsel v' sve-
to mesto, ino ga je postavil verh tem-
pla, in je dj^val k' njemu: Zhe si ti bosh-
ji Sin, spu^{ua}sti se tu dol. Sakaj pisano je:

„Svojem angelam je od tebe sapovedal, ino bojo te na rokah nosili, da se kej s' svojo nogo na kak kamen ne vdarish. JEfuf je mu rekel: „Spet je pisano: Ne fkuſhaj Goſpoda ſvojga Boga. Spet je ga hudizh ſeboj vsel na filno viſoko goro, in je mu pokasal vſe kraljeſtva ſveta, ino njih zhaſt, in je mu djal: To vſe 'zhem tebi dati, ako poklekneſh, ino mene molifh. Tedaj je mu JEfuf rekel: Poberi ſe od mene „Satan. Sakaj pisano je: Boga ſvojga Goſpoda moli, ino njemu ſamemu flufhi. Tedaj je ga hudizh ſapuſtil, ino glej angeli ſo k' njemu ſtopili, in ſo mu ſtregli.

Na drugo nedelo v' poſtu:

Branje is 1. piſma ſ. Pavla apoſtelna na Tefalonizhane v' 4. poſtavi.

Bratje, proſimo vaſ, ino ſhelno opominjamo v' Goſpodu JEfufu, da, kakor ſte od naſ pre-jeli, kako imate hoditi, ino Bogu dopaſti, tako

tudi hodite, da bote zhes dalej obilnejshi. Sakaj veste, kake sapovedi sim vam dal Ikos Gospoda JEsusa. Sakaj ta je boshja volja, vashe polvezhenje, da se sdershite kurbarie, da vsaki is med vas vé svojo posodo ohraniti v' svetoſti ino v' poshtenju, nikar da bi hude shele terpeli, kakor neverniki, ki Boga ne posnajo, ino da nobeden predelezh ne seshe, ino svojiga brata ne ogalufa v' opravilu; sakaj Gospod je maslovavz vslega tega, kakor smo vam poprej pravili, ino prizhovali. Sakaj Bog nas ni poklizal k' nezhistoſti, temuzh k' svetoſti v' Kristusu JEsusu namhem Gospodu.

† Evangelij f. Matevsha

v' 17. postavil.

V' tistem zhasu je JEsus seboj vsel Petra, ino Jakoba, ino Janesa, njegovega brata, ino jih je pelal na visoko goro posebej, ino se je spremenil pred njimi. Ino njegovo oblizhje se je rasvetilo kakor sonce, njegovo oblazhilo pak je bilo belo kakor snég. Ino glej, njim sta se perkasala Mojsef in Elias s' njim govorijozha Peter pak je odgovoril, in je djal

JEsufu: Gospod, tukaj je nam dobro biti; ali ozhefih, storimo tukaj tri hute; tebi eno, Mojsefu eno, in **E**liasu eno. Dokler je s^{he} govoril, glej, je jih svetel oblak obfénzhal. Ino glej, glas is oblaka rekozh: Toti je moj ljubesnivi **S**in, na ktirem imam dopadenje, njega poslušajte. Ino kader so uzhenzi (jogri) to saflifhali, so padli na svoje oblizhje, in so se filno prestrašhili. **JE**suf pak je k' njim perstopil, in je se jih doteknil, ino je djál: Vstani, ino ne bojte se. Kader so pak svoje ozhi vsdignili, niso nikogar vidili, kakor le samega **JE**sufa. Ino ko so is gore fhli, je jim **JE**suf sapovedal rekozh: Nobenemu ne povejte toto perkasen, dokler da **S**in zhlovekov od mertveh ne vstane.

Na tretjo nedelo v' postu.

Branje is pisma s. **P**avla apostelna na **E**fesarje v' 5. postavi.

Bratje, hodite sa **B**ogam, kakor naj ljubfhi

otrozi, ino hodite v' ljubesni, kakor je Kristuf
 naf ljubil, in sam sebe dal sa naf v' dar ino
 ofer, Bogu k' dobro difhezhemu duhu. Kur-
 baria pak, ino vsa nezhistoft ali lakomnost se
 nema ne imenovati med vami, kakor se svetni-
 kam spodobi, tudi nikar neframne besede, ino
 norfko govorjenje, ali klafanje, kar se ne spo-
 dobi, temuzh veliko vezh sahvalenje. Sakaj
 vejte ino saftopite, da nobeden kurbir, ali ne-
 zhiftnik, ali lakomnik (ker je hlapzhovanje ma-
 likov) nema delfhine (erbfhine) v' Kristufovim
 ino boshjim kraljestvu. Od nobenega se ne dajte
 sapelati s' prasnimi besedami. Sakaj sategavolj
 pride ferd boshji nad nesavuplive otroke. Sato
 ne imejte deleshnosti s' njimi. Sakaj ne-
 kdaj fte bili tamnize, sdaj pak fte luzh v' Gospo-
 du. Satorej hodite kakor otrozi luzhi. Sakaj
 sad luzhi obftoji v' vsej dobroti, v' pravizi, ino
 v' refnizi.

Evangelij f. Lukesha

v' 11. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf hudizha isgan-
 jal, ino taifti je bil mutaft. Ino ko je
 ga bil isgnal, je mutez govoril ino ljudstvo

se je sazhudilo. Eni pak is med njih so djalili : „Skos Belzebuba, vishega hudizhov, hudizhe isganja. Drugi pak so ga skufhali, in so othli od njega zhudesh od nebes imeti. Kader je pa vidil njih misli, je jim rekel: Vfako kraljestvo, ktero je samu v sebi rasdeleno, bo puhto, ino ena hisha bo na drugo padla. Ako je tedaj hudizh tudi sam soper sebe rasdelen, kako bo njegovo kraljestvo obstalo? ker pravite, da skos Belzebuba hudizhe isganjam. Zhe pak jes skos Belzebuba hudizhe isganjam, skos koga jih vafhi otrozi isganjajo? Sato bojo oni vafhi sodniki. Ako jes pak skos boshjo mozh hudizhe isganjam, je sa ref boshjo kraljestvo k' vam prishlo. Kader mozhen oroshnik svoj dvor varuje, kar je njegoviga smiram oftane. Kader pak mozhnejshi zhes njega pride, ino ga premaga, bo mu vse njegovo oroshje odvsel, na ktero se je sanafhal, ino bo rop rasdelil. Kteri ni s' menoj, je soper mene, ino kteri s' menoj ne sbira, te rastrefa. Kader nezhisti duh

is zhloveka gre, obhodi suke kraje, ino jifhe pokoja, ino kader ga ne najde, rezhe: Ozhem se spet verniti v' svojo hiho, is ktire sem shel. Ino kader nasaj pride, jo najde s' metlami pometeno, ino polepshano. Tedaj gre, ino pervsame k' sebi sedem drugeh, she hujfheh duhov, kakor, je sam; ino kader v' njo pridejo, tamkaj prebivajo, ino posledne rezhi tifttega zhloveka so hujfhe, kakor so perve bile. Pergodilo se je pa, kader je to govoril, je neka shena svoj glaf med ljudstvam savsdignila, in je mu rekla: Svelizhano je telo, ki je tebe nosilo, ino perse, ki si ti seshal. On pak je rekel: Ja namrezh svelizhani so ti, kteri boshjo besedo puflufhajo, ino taisto ohranijo.

Na zheterto nedelo v' postu.

Branje is pisma s. Pavla apostelna na Galaterje v' 4. postavi.

Bratje, pisano je, da je Abraham dva fina imel, enega od dekle, ino drugiga od profste. Ampak

ta, ki je od dekle, je rojen po mesu; kateri je pak od proste, je rojen po obljudi: kar je po duhovni saftopnosti rezhenó. Sakaj to sta dva testamenta; eden, ki k' hlapzhovanju rodi, od gore Sinaj, ktera je Agar. Sakaj, Sinaj je gora v' Arabii, ktera ima podobo s' sedajnem Jerusalemam, ino flushi s' svojmi otrozi. Jerusalem pak, ki je od sgoraj, je prosta, ino ta je naš vseh mati. Sakaj pisano je: Veseli se neporodna, ki ne rodish; savpi, ino klizhi, ki nifi nosezha. Sakaj sapushena ima veliko vezh otrok, kakor omoshena. Mi pak ljubi bratje, smo po Isaku otrozi obljuje. Ravno pak, kakor je tedaj ta, kateri je po mesu rojen bil, tistega preganjal, ki je po duhu rojen, tako se s'he sdaj godi. Kaj pak pisano pravi: Ispodi deklo, ino nje fina. Sakaj dekle fin ne bo dévdizh (erbizh) s' finam proste. Sato, ljubi bratje, mi nismo fini dekle, temuzh svojbodne, s' ktero svojbodnostjo naš je Kristuf oprostil.

† Evangeli f. Janesa

v' 6. postavi.

V' tistem zhasu se je JEsus pelal zhes Galilejsko morje, ktiro je per mestu Ti-

berias, ino sa njim je shlo veliko ljudstva, ker so zhudeshe vidili, ktire je nad bolnikami delal. JEfuf pak je na eno goro shel, ino tam se je s' svojmi uzhenzi (jogrami) vsedel. Bila je blisu Velikanozh, Judovski prasniki; kader je tedaj JEfuf svoje ozhi bil vsdignil, ino je vidil, da filno veliko ljudi k' njemu pride, je Filipu rekel: Od kod bomo kruha kupili, da bi leti jedli? To je pa govoril, da bi ga skufhal, sakaj on je dobro vedel, kaj je otel storiti. Filip pak je mu odgovoril: Sa dve sto denarjov kruha jim ni sadofti, da bi vsaki le kaj maliga dobil. Rezhe mu eden is njegoveh uzhenzov (jogrov), Andrej Simona Petra brat: En hlapzhizh je tukaj, ki ima pet jezhmenoveh kruhov, ino dve ribe; ali kaj je to med toliko. JEfuf je tedaj rekel: Storite, da se ljudje vsedejo. Na tistim kraju je pak veliko trave bilo. Na to je jih sedlo okol pet tavshent mosh. JEfuf tedaj je vsel kruhe, in je sahvalil, jih je rasdelil tem, ki so sedeli; ravno tako tudi od rib, kolikor so otli.

Kader so se pak nasitili, je rekel svojem uzhenzam (jogram): Poberite kosze, ki so ostali, da konz ne vsamejo. Na to so jih pobrali, ino napolnili dvanajst jerbasov kozov od pet jezmenovih kruhov, ki so ostali jim, ki so jedli. Kader so tedaj tiſti ljudi to zhudo vidili, ktero je JEſuf ſtoril, so djali: Toti je reſnizhno prerok, ki ima na ſvet priti. Kader je pak JEſuf ſposnal, da bi imeli priti, da bi ga popadli, ino ga kralja ſtorili, je ſpet ſam na goro pobegnil.

Na peto nedelo v' poſtu.

Branje iſ pisma ſ. Pavla apoſtel-
na na Hebreje v' 9. poſtavi.

Bratje, Kriſtus je perſtopil, kakor viſhi duhovnik perhodnega blaga ſkos vezhi, ino popolnejſhi ſhotor, ki ni s' roko ſtorjen, to je: kteri ni letega ſivarjenja, tudi nikar ſkos koslovo ali telezhjo kri; temuzh ſkos ſvojo laſtno kri enkrat v' ſvetiſhe ſhel, ino je vezhno odréſhenje naſhel. Sakaj ako koslova ino volova kri, ino pepel od telize pokroplen nezhiſte

polvezhuje h' telefni zhištofi; koliko vezh Kri-
stusova kri (kteri se je sam bres vsega madesha
skos svetega Duha Bogu daroval) bo ozhištila
našho vešt od mertveh del, da bi flushili shive-
mu Bogu. Ino sato je tudi frednik novega
testamenta, da skos frednost njegove smerti, kti-
ra se je sgodila k' odrefhenju tistega pregreshen-
ja, ktero je pod pervem testamentam bilo, ino
da, ki so poklizani, oblubleno vezhno délfhino
prejmejo, v' Kristusu JEsusu našhemu Gospodu.

† Evangeli f. Janesa

v' 8. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf govoril Ju-
dovskemu ljudstvu: Kdo med vami mo-
re mene greha dolshiti? Ako vam
refnizo povem, sakaj mi ne verujete?
Kdor je is Boga, boshjo besedo poslušha.
Sato vi ne poslušhate, ker is Boga niste.
Tedaj so Judje odgovorili, ino mu dja-
li: Al ne rezhemo prav, da si Samari-
tan, ino hudizha imašh? JEsuf je odgo-
voril: Jes hudizha nimam, ampak zhaštim
svojga Ozheta, ino vi ste mi zhašt odvse-

li. Jes pak ne ishem svoje zhaſti, eden pak je, ki jo ishe, ino sodi. Refnizhno, refnizhno vam povém: Ako bo kdo mojo beſédo derſhal, ne bo ſmerti vidil veſkoma. Na to ſo mu Judje djali: Sdaj ſpoſnamo, da ludizha imaſh. Abraham je vmerl ino preroki; ino ti praviſh: Ako bo kdo mojo beſédo derſhal, ne bo ſmerti okuſil vekoma. Ali ſi ti vezhi, od naſhiga ozheta Abrahama? Koga ſam is ſebe delaſh? JEſuf je odgovoril: Ako ſam ſebe zhaſtim, ni moja zhaſt nizh. Moj Ozhe je, ki me zhaſti; od ktirega pravite, da je vaſh Bog, ino ga niſte ſpoſnali, jes pak ga poſnam, ino ako bi rekel, da ga ne poſnam, bi bil laſhnik, ravno kakor ſte vi. Jes pak ga poſnam, ino derſhim njegovo beſedo. Abraham vaſh ozhe je ſhelil, da bi moj dan vidil, ino ga je vidil, ino ſe je veſelil. Na to ſo mu Judje rekli: Ti ſhe niſi petdeſet let ſtar, ino ſi Abrahama vidil? JEſuf je jim rekel: Refnizhno, refnizhno vam povém, prejden je

Abraham bil, sem jes. Tedaj so kamenje pobirali, da bi v' njega metali, JEsupak se je skrilo, ino je shel is templu.

Na zveten petek, ali na dan sedem shaloft matere boshje devize Marie.

Branje is Juditneh buke v' 13. postavi.

Gospod je te v' svoji mozhi blagoslovil (shegnav); kir je skos tebe nafhe sovrashnike pokonzhal. Shegna fi hzhi od Gospoda visokega Boga pred vfemi shenami na semlji. Hvalen bodi Gospod, ki je nebo ino semljo sfvaril, ki je v' sedajnih dneih tvoje ime tako pozhaftil, da tvoja hvala ne bo minila is uft ljudi, kateri bojo pomnili mozh Gospodovo vekoma: ker fi savolj britkofti ino nadloge svojga ljudstva svoje shivljenje v' nevarnoft dala, ino fi pomagala is poginjenja pred oblizhjam nafhega Boga.

† Evangelij f. Janesa

v' 19. postavi.

V' tistem zhasu je ftala sraven JEsupo-

vega krisha njegova mati, ino njegove matere sestra Maria Kleofeva, ino Maria Magdalena. Kader je tedaj JEsuf vidil svojo mater, in uzhenza (jogra), ktirega je ljubil, sraven stojezhaga, je svoje materi rekel: Shena, glej! ta je tvoj sin. Potle je uzhenzu djali: Poglej! ta je tvoja mati. Ino od tiste ure je jo uzhenz v' svoje varstvo vsel.

Na zvetno nedelo.

**Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Filipljane v' 2. postavi.**

Bratje, leto v' sebi pozhutite, kar tudi v' JEsusu Kristusu pozhutite; kteri, ker je v' boshji podobi bil, ni sa rop dershal Bogu enak biti: temuzh je sam sebe ponishal, in je podobo hlapza na se vsel, je zhlovekam se enak storil, ino v' sadershanju snajden bil kakor zhlovek. Sam sebe je ponishal, ino je pokorn bil do smerti, do smerti krisha. Sato je tudi Bog ga povishal, in je mu dal ime, ktero je zhes vse imena, da v' JEsufovim imenu se vse kole-
ne perpognejo teh, ki so v' nebesih, na semlji, ino

pod semljo, ino vsi jesiki spoznajo, da Gospod Jesus Kristus je v' zhasi Boga Ozheta.

† Evangelii f. Matevsha

v' 21. postavi.

V' tistem zhasu ko se je JEsus perblishal Jerusalemu, ino je prishel v' Betfage per Oljfski gori, je poslal dva svojih uzhenzov (jogrov), ino je rekel jima: Pojta v' vef, ktera je pred vama, ino kmalobota nashla pervesano oflizo, ino shebe per njej, odveshita, ino perpelajta ji meni, ino alj vama kdo kaj porezhe, rezita: Gospod jih potrebuje, ino ji bo sdajzi spustil. Vse to se je pak sgodilo, da bi se dopolnilo, kar je rezhenopo preroku, ki pravi: Povejte hzheri Sion: Glej, tvoj kralj pride k' tebi krotak, ino sedi na oflizi, ino na shebeti podjarmove oflize. Uzhenza pak sta shla, ino sta stori-la, kakor je jima JEsus sapovedal. Ino sta perpelala oflizo ino shebe. In so na nji poloshili svoje oblazhila,

ino so ga gor posadili. Preveliko ljudi pak je rasgrinjalo svoje oblazhila na pot; drugi pak so veje is dreves sekali, ino so jih po potu trofili. Ludji pak, ki so predej ino sadej shli, so vpili rekozh: Hofana Davidovemu sinu! hvalen bodi, ki pride v' imenu Gospodovim.

Na veliki zhetertik.

Branje is 1. pisma s. Pavla apostelna na Korinzhane v' 11. postavi.

Kader se snidete, se ne dershi Kriftusova vezherja, ampak vsaki si prej vsame svojo vezherjo ino je. Ino tako je eden lazhen, drugi je pak vinen. Alj nemate hifh k' jedi ino li' pitju? Alj morebiti sanizhujete boshjo zerkov, ino saframujete jih, ki nizh nimajo? Kaj 'zhem vam rezhi? alj bom vas hvalil? V' tem vas ne hvalim. Sakaj od Gospoda sim prejel, kar sem vam tudi isrozhil. Sakaj Gospod JEsuf v' tej nozhi, ko je isdan bil, je vsel kruh, je sahvalil, ga je raslomil, ino je rekel: Vsemito, ino jejte, to je mojo telo, ki bo sa

vas dano; to storite k' mojmu pominu. Ravno tako tudi kelih po vezherji, rekozh: Toti kelih je novi testament v' moji krevi, to storite, kaderkoli bote pili, k' mojmu spominu. Sakaj kolikorkrat bote leta kruh jedli, ino toti kelih pili, bote Gospodovo smert osnаноvali, dokler ne pride. Satorej kdor nevredno leta kruh je, ali kelih Gospodov pije, je kriv telefa ino kervi Gospodove. Naj presodi pak zhlovek sam sebe, ino tako naj je od tega kruha, ino pije od keliha. Sakaj kdor nevredno je, ino pije je, ino pije sam sebi sodbo, ker telefa Gospodoviga ne raslozhi. Sato jih je med vami veliko slabih ino bolneh, ino veliko jih spi. Sakaj kader bi sami sebe sodili, bi ne bili sojeni. Kader bomo pak sojeni, bomo od Gospoda posvarjeni, da se ne bomo s' tem svetam pogubili.

† Evangelij f. Janesa

v' 13. postavi.

Pred velikonozhnem prasniam, ko je JEsuf vedel, da je njegova ura prishla, da bi is tega sveta shel k' Ozhetu, ker je svoje ljubil, ki so na svetu bili, je jih

do konza ljubil. Ino po vezherji, kader je she hudizh Judeshu, Simona Shkariota finu v' ferze bil dal, da bi ga isdal, ker je JEfuf vedel, da je mu Ozhe vse v' roke dal, ino da je od Boga prifhel, ino da gre k' Bogu, je od vezherje vftal, fvoje oblazhilo od febe djat, ino je pert vsel, ino se je sb' njim prepafal. Potle je vodo vlil v' medenizo, ino je sazhel uzhenzam (jogram) noge vmivati, ino s' pertam brifati, s' ktirem je bil prepafan. In je tedaj prifhel k' Simonu Petru, ino Peter je mu djat: Gospod, alj ti bofh meni noge vmival? JEfuf je odgovoril, ino rekel mu: Kar delam, sdaj ne vefh, alj potle bofh vedel. Na to rezhe mu Peter: Nigdar, nikoli ne bofh mi noge vmival. JEfuf je mu odgovoril: Ako ne bom te vmil, ne bofh imel dela s' meno. Rezhe Simon Peter: Gospod, nikar famo noge, temuzh tudi roke ino glavo. JEfuf je mu djat: Kdor je vmit, nizh ne potrebuje, kakor da fi noge vmi-je, fizer je vef zhift. Tudi vi fte zhifti,

alj ne vfi. Sakaj vedel je, kdo je, ki ga bo isdal; sato je djal: Vi niste vfi zhifti. Potle kader je she jim noge vmil, je svojo oblazhilo vsel, ino kér se je spét vfedel, je jim rekel: Alj veste, kaj sem vam storil? Vi me imenujete uzhenik ino gospod, ino prav pravite; sakaj jes sem tudi. Kader sim jes vash gospod ino uzhenik vam noge vmil, tudi vi med seboj si noge vmivajte. Sakaj isgled sim vam dal, da kakor sim jes vam storil, tako tudi vi storite.

P A S I O N,

ali popisanje terplenja JEsusa Kriftusa nashega Gospoda, povseh shtirih Evangelistih.

Kader se je perblishal prasniki opresnih kruhov, ki se imenuje Velikanozh, je JEsus svojem uzhenzam (jogram) rekel: Veste, da bo zhes dva dni Velikanozh, ino Sin zhlovekov bo isdan, da bo krishan. Tedaj so se sbrali vishi duhovni, pisarji ino starejschi ljuffva, na dvor vishe-

ga duhovnika, ki je mu bilo ime Kajfash, ino so svit deršali, kako bi JEsufa pregnano vjeli ino vmorili, pak so se ljudstva bali, in so rekli: Nikar ob prasniku, da se kak hrup med ljudmi ne vsdigne. Tedej je shel dvanajstih eden s' imenam Judesh Ishkariot h' višhem duhovnikam, da bi ga isdal, ino je jim djali: Kaj 'zheté mi dati, ino 'zhem ga vam isdati. Ino kader so to shifhali, so se obveselili, ino mu pervolili dati trideset srebernikov. Ino je jim oblubil, ino je perlošnoft iskal, da bi ga skriřfhi isdal bres ljudstva.

Pervi dan opresneh kruhov, ob ktirem se je moralo velikonožno jagne saklati, so uzhenzi (jogri) k' JEsufu stopili, ino djali: Kej ozhefh, da ti perpravimo velikonožno jagne jesti? Ino je svoja dva uzhenza Petra ino Janesa poslal ino je jima rekel: Pojta v' mesto, ino vaju bo zhlovek srezhal, ki nese verz h vode, pojta sa njim v' hišho, v' ktero pojde, ino rezita hišhnemu ozhetu: Uzhenik ti pove: Moj zhař je blisu, per tebi 'zhem velikonožh deršati s' svojmi uzhenzi: kej je tedaj obedniza, v' kateri bom s svojmi uzhenzi velikonožno jagne jedel? Ino bo vama pokasal veliko vezhérjalifhe napravleno, tam nam prepravita. In uzhenza pak sta

fhla tedaj v' mesto, ino sta nashla, kakor je jima povedel, ino sta velikonožno jagne perpravila. Ino svezher je JEsuf prišel, ino je k' misi fedel s' dvanajstemi, ino je jim rekel: Is serza fim shelil to velikonožno jagne s' vami jeſti, prej da bom terpel. Sakaj povém vam, da ne bom naprej vezh od njega jedel, dokler ne bo ponovleno v' boshjem kraljestvu.

Ino ko so jedli, je JEsuf vsel kruh, je sahvalil, ga posvetil ino raslomil, ino ga je dal svojem uzhenzam in je rekel: Vsemite, ino jejte; to je moje telo, ki bo sa val v' smert dano; to storite k' mojmu spominu. Ravno tako je tudi kelih vsel po vezherji, in je sahvalil, ga je njim dal, ino je rekel: Pite is njega vſi; sakaj to je moja kri novega testameta, ki bo sa val ino sa jih veliko prelita k' odpufhanju grehov. To storite, kolikorbart bote pili, k' mojmu spominu. Ino vſi so is njega pili. Ino JEsuf je v' duhu shaloval, je saprizhal ino rekel: Glejte, mojga isdajavza roka je s' menoj per misi. Refnizhno, Refnizhno vam povém, eden is med val bo me isdal. Tedaj so se uzhenzi (jogri) med seboj sgledovali, ino niso prav vedeli, od ktirega govori. Ino filno shaloſtni so jeli vsaki posebej rekati: Gospod, alj fim jes? On je pak odgovo-

ril, ino je djal: Eden is med vas dvanajsteh, ki roko s' menoj v' skledi omaka, bo me isdal; Sin zhlo- vekov gre ref tje, kakor je od njega pisano, pa joh zhloveku, po kterimu bo sin zhlove- kov isdan. Boljsihi bi mu bilo, da bi tisti zhlo- vek nikolj ne bil rojen. Na to je Judash odgo- voril, ki je ga isdal, in je rekel: Ali sim jes Rabi? JEsuf je mu djal: Ti ja rezhesih. Ino uzhenzi so sazheli med sebo prafsha- ti, kteri bi med njimi bil, ki bi to imel storiti? Bil je pak eden med njegovemi uzhenzi flonezh na JEsufoveh persah, ki ga je JE- suf ljubil. Njemu je Simon Peter roignil, da bi baral, kdo je, od ktirega govori. Ino ker je flonil na JEsufoveh persah, je djal: Gospod, kteri je? JEsuf je odgovoril: Tisti je, ki mu bom omozheni kruh podal. Ino kader je kruh omozhil, ga je Judashu Ifhkariotu dal. Ino po tem grishleji je hudizh v' njega shel. Ino JEsuf je mu rekel: Kar storish, stori skoraj. Nobeden pa per misi sedezheh ni vedel, zhemu je mu to rekel. Sakaj menili so, da sato, ker je Judash moshno imel, da bi JEsuf mu bil rekel: Kupi, kar je nam k' prasniku po- treba, ali da bi vbogem kaj dal. Kader je she ta grishlej bil vsel, je sdajzi odshel. Bila je pak nozh. Ino ko je bil odshel, je

JEsuf rekel: Sedaj je Sin zhlovekov ofvetlen, ino Bog je ofvetlen v' njemu. Ako je Bog ofvetlen v' njemu, tako bo ga Bog tudi sam v' sebi ofvetil, ino sdajzi ga bo ofvetil. Vi ste per meni ostali v' mojih skufhnjavah. Ino jes vam perpravlam kraljestvo, kakor je jo Ozhe perpravil meni, da bote jedli ino pili per moji misi v' mojim kraljestvu, ino sedeli na tronah, ino dvanajst israelskih rodov sodili. Ljubi otrozhizhi, she malo zhafa sim per vas. Iskali me bote, ino, kakor sem Judam rekel, kamor jes grem, vi ne morete priti. Ino sdaj novo sapoved vam dam, da se med seboj ljubite, kakor sem vas jes ljubil, da se tudi ljubite med seboj. Po tem bojo vsi sposnali, da ste moji uzhenzi (jogri), ako se bote med seboj ljubili. Rezhe mu Simon Peter: Gospod, kam gresih? JEsuf je mu odgovoril: Kamor jes grem, ti ne moresh sdaj sa meno iti; potle pak sa meno pojdesh. Peter je mu djal: Gospod! sakaj bi sdaj ne mogel sa tebo iti? Svojo dusho 'zhem sa te postaviti. JEsuf je mu odgovoril: Ozhesih svojo dusho sa me postaviti? Simon, Simon, glej hudizh je silno shelil, de pi vas ko pshenizo skos resheto presjal, ali jes sem sa te profil, datvoja vera ne omaga; ino ti enkrat spreobrnjen, poterdi svoje brate. Peter pak je mu djal: Go-

spod, perpravljen sim s' teboj v' jezho ino v' smert jiti. JEsuf je odgovoril, ino rekel: Refnizhno, refnizhno ti povém Peter, petelin ne bo nozoy poprej sapel, preden me trikrat satajish.

Ino ko so bili sahvalno pesem ispeli, so fhli na Oljko goro. Ino JEsuf je jim djal: V' totej nozhi se bote vfi pohujshali nad menoj. Sakaj pisano je: Pastirja bom vdaril, in ovze od zhrede se bojo raskropile. Kader pak vftanem, 'zhem pred vami iti v' Galileo. Peter pak je mu djal: Ino kader bi se ravno vfi pohujshali nad teboj, saj jes se nozhem pohujshati. JEsuf je mu rekel: Refnizhno ti povém: Nozoy v' letej nozhi, prejden bo petelin dvakrat sapel, bosh ti mene trikrat satajil. Peter pak je she vezh govoril: Ino da bi mi bilo s' teboj vred vmreti, te vender nozhem satajiti. Ravno tako so vfi drugi djali. Tedaj je JEsuf s' njimi zhes potok Zedron prishel k' dvoru, ki mu je Getsemani ime. Tam je bil vert, v' taifti je fhel, ino njegovi uzhenzi (jogri). In je djal svojem uzhenzam: Vsedite se tukaj, dokler da grem, ino molim. Molite, da v' skushnjavo ne padete.

In je vsel k' sebi Petra ino Jakoba in Janesa, in je sazhel grosno shalovati, prestrashen, ino vtoshen biti, in je rekel jim: Moja dusha je

shalofna do smerti, ostanite tukaj, ino zhujte s' meno. In se je odtergal od njih sa luzhaj kamna delezh, je pokleknil, ino na svoj obras na semljo padel, in je molil, ako bi mogozhe bilo, da bi ta ura prefhla, in je rekel: Abba, ljubi Ozhe! tebi je vse mogozhe, vsemi toti kelih od mene. Al vunder nikar, kakor jes ozhem, temuzh kakor ti ozhefh. In ko je vftal od molitve, je prifhel k' svojem uzhenzam, in je jih nashel spijozhe od shalofni, in je djal k' njim: Kaj spite? In je Petru rekel: Simon, alj spifh? Alj nifi mogel eno uro s' meno zhuti? Vftanite, zhujte, ino molite, da v' fku fh njavo ne padete. Duh je ref voln, alj mefo je flabo. Spet je drugizh fhel, je molil, in je rekel: Ozhe moj, alj ni mogozhe, da bi kelih od mene fhel, temuzh da ga pijem, pa sgodi se tvoja volja. In se je spet vernil, in je nje spijozhe nashel; sakaj njih ozhi fo bile polne dremote, ino nifo vedeli, kaj bi mu odgovorili. Ino je jih puftil, in je spet fhel tá, in je tretjizh molil enake beféde rekozh: Ozhe, ako ozhefh, vsemi leta kelih od mene; alj vunder nikar moja, temuzh tvoja volja se sgodi.

Perkasal se je mu pak angel is nebel, ter je ga poterdil. Ino pergodilo se je, ko je tako smertne teshave terpel, je dalej molil, in njegov pot

je bil, kakor kervave kaple, tekozhe na semljo. Potle je tretjih prishel k' svojem uzhenzam in je jim rekel: Spite sedaj, ino pozhi-vajte. Je sadofti, glejte, ure je prishla, ino Sin zklovekov bo isdan v' roke greslnikam. Vstanite, pojdimo, glejte, ki me bo isdal je blisu. Judas pak isdajavz je tudi sa tifti kraj vedel; sakaj JEsuf je s' svojmi uzhenzi po-gofto ta f-hajal. Ino dokler je she govoril, poglej, Judash, ki je k' sebi bil vsel mnoshi-zo flushabnikov od duhovnikov, sprednikov ino Farisejov, je tá prishel, ino velika drushba s' njim, poslana od starejshih, in od pifarjov s' baklami ino s' laternami, s' mezhmi, s' zep-zami ino s' oroshjam. In isdajavz je jim sna-minje dal rekozh: Ktiregakoli bom poljubil (ku-shnil), tifti je, popadite ga, ino pelite ga var-no. Judas pak je pred njimi shel, in se je perblifhal JEsufu, da bi ga kushnil, in je sdaj-zi k' njemu stopil, in je rekel: Posdravlen bodi uzhenik. Ino ga je kushnil. JEsuf pak je mu rekel: Perjatel, zhemu si prishel? Judash, alj s' kushovanjam Sina zhlovekoviga isdash? Ino ker je JEsuf vedel vse, kar se je mu imelo per-goditi, je naprej shel in je jim rekel: Koga ifhete? In so mu odgovorili: JEsufa Nazaren-skiga. JEsuf je jim rekel: Jes sim. Stal je

pak tudi Judas, ki je ga isdal, s' njimi vred. Kedar je JEsuf jim bil rekel: Jes sim, so se savernili ino so padli na semljo. Tedaj je jih spet baral: Koga ishete? In so djali: JEsufa Nazarenškega. JEsuf je odgovoril: Povedal sim vam, da sim jes. Ako tedaj mene ishete, pusti-te lete jiti. Da bi se beséda dopolnila, ktero je govoril, da od njih, ki si mi je dal, ni-fem sgubil nobenega.

Tedaj so perštopili so na JEsufa segli, in so ga popadli. Kader so pak vidili, kateri so okol njega bili, kaj is tega ima priti, so djali k' njemu: Gospod, alj 'zhemo s' mezham vdariti? Simon Peter, ki je mezh imel, ga je isderl, in je vdaril hlapza vishega duhovnika, in je mu desno uho odsekal, in hlapzu je bilo ime Malhus. JEsuf pak je odgovoril, in je rekel: Jenjajte sa sdaj. Ino se je doteknil hlapzoviga uha, ino ga je osdravil. In je Petru rekel: Saverni svoj mezh v' noshnize; sakaj kterikoli mezh vsamejo, bodo fkos mezh konzhani. Alj nebom pil keliha, ki je mi ga Ozhe dal? Alj menish, da ne morem svojga Ozheta profiti, ino bi mi sdaj poslal vezh ko dvanajšt milionov angelzov? kako se bodo pak pisma dopolnile, ker tako mora biti? V' tistej uri je JEsuf govoril mnoshizam, ino tem, ki so k' njemu prifhli, vi-

ihem duhovnikom in oblastnikom zhes tempelj ino starejšham: Prifhli ste kakor k' rasbojniku s' mezhmi ino s' kolami mene lovit; faj sim vsak dan per vas sedel v' templi, ino uzhil; tam niste me prijeli. Ampak ta je vafha ura in oblast temniz. Sakaj to se je vse sgodilo, da bi se prerokov pisma dopolnile. Tedaj so gavsi uzhenzi (jogri) sapustili, in so vbeshali. Neki mladenzh pak je sa njim hodil, v' platni na nagem oblezhen; njega so vdershali. In platno je od sebe vergel, in je nag od njih pobegnil.

Mnoshiza pak, ino vishi glavari, ino judovski flushabniki so prijeli JEsufa, in so ga svesali, in so ga narpoprej pelali k' Anasu, ki je bil Kaj-fashov taft ino tisto leto vishi duhovnik. Kaj-fash pak je ta bil, kateri je Judam svitoval, da je bolji, da en zhlovek vmerje sa vfo ljudstvo. Vishi duhovnik je JEsufa baral po njegoveh uzhenzih ino sa njegov uk. JEsuf je mu odgovoril: Jes sim ozhitno govoril svetu, ino sem vselej uzhil v' sinagogi ino v' templi, kamor se Judje sohajajo, ino nisem nizhesar skrivshi govoril; kaj mene barash? baraj jih, ki so slishali, kaj sem jim govoril; glej, oni vejo, kaj sem govoril. Kader je pak to bil rekel, je flushabnikov eden, ki so sraven stali, JEsufu dal shlafernizo, rekozh: Tako odgovarjash vishemu

duhovniku? JEsuf je mu odgovoril: Ako sem hudo govoril, prizhaj, da je hudo, ako pak prav, sakaj me bijesh? Anas je JEsusa svesanega poslal Kajfashu vishemu duhovniku, kamor so se sbrali vsi vishi duhovniki, ino judovski starejsi ino pisarji.

Peter pak je sa njim shel od delezh, da bi konz vidil, ino she neki drugi uzhenz (joger). Tisti uzhenz je snan bil s' vishem duhovnikom, in je shel sa JEsusam v' vishega duhovnika dvor. Peter pak je svunaj stal pred durmi. Na to je uni uzhenz, ki je vishemu duhovniku snan bil, shel, je govoril s' vratarizo, in je Petra noter pelal. Tedaj je vratariza Petru djala: Alj nisi ti tudi taistega zhloveka uzhenz? On pak je tajil, in je rekel: She na, jes nisem, ga ne posnam, ino ne vem tudi, kaj pravish. In je pred dvorishe shel, ino petelin je sapel. Vishi duhovniki pak ino starejsi ino zelo spravish so iskali krivo prizhovanje soper JEsusa, da bi ga vmorili, ino jo niso nashli, ako ravno je veliko kriveh prizh bilo perstopilo, ki so krivo prizhovale soper njega, pa njih prizhe se niso sravnale. Poslednizh sta perstopile dve krive prizhe, in sta krivo prizhovale soper njega, in sta djale: Slisiali smo, da je govoril: Jes 'zhem ta boshji tempel, ki je s'

rokami storjen, rasdreti, ino v' treh dneh drugi postaviti, ki ne bo s' rokami storjen. Ino njiju prizhovanje ni obftalo.

Ino vishi duhovnik je stopil v' fredo med nje, in je baral JEsusa, rekozh: Alj nizh ne odgovorish na to, kar leti zhes tebi prizhujejo? JEsuf pak je mozhal ino nizh ni odgovoril. Tedaj je ga vishi duhoven spet baral, in je mu djal: Sarotim te per shivem Bogu, da nam povefh, alj si ti Kriftuf Sin Boga vezhno hvalenega? JEsuf pa je rekel: Ti pazh pravish, jes sem. Alj faj vam povem, da posehmal bote vidili Sina zhlovekoviga sedeti na desnizi boshje mozhi, ino priti v' oblakih neba. Tedaj je vishi duhovnik svoje oblazhilo rastergal, ino djal: Boga je preklinjal; kaj potrebujemo vezh prizh? glejte, sdaj ftefami njegovo preklinjanje flifhali, kaj se vam sdi? In so ga vsi obfodili, ino djali, da je smerti vreden.

Hlapzi pak ino flushabniki so ogenj pershgali na fredi dvorisha, ker je merslo bilo, in so se greli. Peter je tudi per njih ftal, in se je grel. Njega je druga dekla sagledala sedezhega per luzhi, ino ga je terdno pogledala, in je rekla: Toti je tudi s' JEsusam Nazarenskem bil. Tedaj so mu rekli: Ali nish ti njegovih uzhenzov eden? Ino sa majheno

zhafa je ga vgladal drugi, in je djal: Ti si tisteh eden. In je spet tajil, je persegal, ino rekel: Zhlovek, jes nisem, ino ne posnam tega zhloveka. Ino zhes nekoliko zhafa, okol ene ure, je drugi to poterdil, rekozh: Refnizhno, ti si tudi tisteh eden; faj si Galilejz, ino tvojo govorjenje te rasodeva. Rezhe vishega duhovnika hlapzov eden, firiz tistega, ki mu je Peter uho odsekal: Alj nisem te v' verti per njemu vidil? Tedaj je sazhel saklinjati, ino persegati: Ne posnam zhloveka, od ktirega pravite. Ino kmalo, dokler je fhe govoril, je petelin drugizh sapel. Ino Gospod se je obernal, ino je Petra pogledal. Ino Peter se je spomnil na besedo Gospodovo, ki je mu rekel: Prejden bo petelin dvakrat sapel, bosh me trikrat satajil. Ino Peter je shel vunkaj, ino je milo jokal. Moshje pak, ki so JEsusa derskali so ga saframovali, ino bili. Ino nekteri so sazheliga saplovati, ino sakrivati njegovo oblizhje, ino s' pestmi ga biti. Drugi pak so ga v' lize luskali, ino ga barali: Prerokuj nam Kristuf, kdo je te vdaril? Ino veliko drugega neposhtlivega so mu govorili.

Ino kader se je dan storil, so se sbrali vsi poglavitni pifarji, ino judovski strarejsi s' vso mnoshizo, ino so se poshtovali zhes JEsusa,

da bi ga vmorili. In so ga pelali pred njih sbiralisce, in so djali: Alj si ti Kristus, povej nam? In je jim rekel: Da vam ravno povém, mi vendar ne verjemete; ako pak tudi baram, mi ne bote odgovorili, ino me ne bote spustili. Odsehnal pak bode Sin zhlovekov sedel na desnizi mozhi boshje. Na to so vsi djali: Ti si tedaj Sin boshji! In je jim rekel: Vi pravite, da jes sem. Oni so pak djali: Kaj je potreba vezh prizh? Mi smo sami is njegovih ust slišali. Ino vsa mnoshiza je vstala, in so JEsuša svesanega pelali od Kajfasha v' sodno hišo, in so ga Ponziu Pilatushu deshefku oblastniku sdali. Kader je še Judash, ki je ga isdal, vidil, da je JEsus k' smerti obsojen, ga je sgrevalo, ino je nasaj pernefel v'hem duhovnikom ino starejšam, trideset frebernikov, in je djal: Pregrešil si se, ker sem nedolžno kri isdal. Oni so pa rekli: Kaj mi maramo? ti gledej sato. In je frebernike v' tempel vergel, se je prezh pobral, je šel, in se je s' vervjo sam obesil. In se je po fredi na dvoje raspoznil, ino vse njegovo oferzhje, ino zheva so se isfule. Vsihi duhovni pak so vseli frebernike, in so djali: Ne spodobi se, da bi jih v' zerkovni fkrinji hranili, sakaj plazhilo je krevi. In so fvit deršhali, in so sa nje kupili lonzharjavo njivo sa pokopalisce ptujeh ljudi. Ino to je snano vsem

v' Jerusalemu prebivajozhem, da se lista njiva v' njih jesiku imenuje Hazeldama, to je: njiva krevi do donafhnjega dneva. Tedaj se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku Jeremiu, ki pravi: Vseli so trideset frebernikov, s' kati temi je predani plazhan, ki so ga kupili od Israelskih otrok, in so jih dali sa lonzharjevo njivo, kakor je mi Gospod porozhil.

Sjutra sгодaj, kader so Judi JEsufa h' Ponziu Pilatushu defhelfkemu oblastniku perpelali, ni so fhli v' sodno hifho, da bi se ne omadeshali, ampak da bi mogli Velikonozh jesti. Sato je Pilatush fhel k' njim, in je djali: Kako toshbo pernefete zhes tega zhloveka? Oni so odgovorili, ino mu djali: Kader bi ne bil hudobnik, bi ga tebi ne bili isrozhili. Tedaj je Pilatush jim rekel: Vsemite ga pa vi, in obso dите ga po svojej postavi. Ino Judi so mu djali: Mi ne smemo nikogar vmoriti. Da bi se dopolnila JEsusova beseda, ktero je govoril pomenejzozh, kake smerti bo vmerl. Na to so vishi duhovni sazheli veliko ga toshovati, in so djali: Nafhli smo, da je nafhe ludji sapeloval, ino prepovedoval dazio zefarju dajati, ino pravi, da je on Kristuf kralj. Ino na vse, zhesar so ga vishi duhovni ino starejsi ljudstva toshili, ni nizeh odgovoril. Tedaj je ga

Pilatush baral rekozh: Alj zelo nizh ne odgovorish? alj ne flifhish v' kakih velikeh rezheh te terdo toshujejo. JEsuf pak mu ni nobene besede odgovoril, da se je tudi deshelfki oblastnik filno sazhudil. In Pilatush je spet fhel v' fodno hifho, in je poklizal JEsufa. JEsuf pak je ftal pred deshelfkem oblastnikom, ino deshelfki oblastnik je ga baral, ino djal: Alj si ti kralj judovski? JEsuf je odgovoril: Al to govorish sam is sebe, alj so ti drugi od mene povedali? Pilatush je odgovoril: Sem jes mar Jud? Tyoji ludje in vishi duhovniki so te meni isdali, kaj si storil? JEsuf je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi moja kraljestvo od tega sveta bilo, bi se moji flushabniki bojovali, da bi Judam ne bil isdan. Sdaj pak moja kraljestvo ni od tod. Na to je Pilatush djal JEsufu: Si ti tedaj kralj? JEsuf je odgovoril: Ti pazh pravish, da sem jes kralj. Jes sem k' temu rojen, ino sem sa to na svet prishel, da od refnize prizhujem. Vfaki, ki je is refnize, moj glas poslusha. Pravi Pilatush k' njemu: Kaj je refniza? Ino ko je to srekel, je spet isfhel k' Judam, in je jim djal: Jes nobene krivize ne najdem na tem zhlovku. Oni so pak profili, ino djali: Ljudi je motil, ino uzhil po vfi judovski desheli, sazhnejozh od Galilee do tod.

Ko je pak Pilatush Galileo saflifhal, je baral, alj je Galilejz. Ino kader je svedel, da pred Herodeshovo oblast flifhi, ga je k' Herodeshu poslal, ki je tudi tiste dni v' Jerusalemu bil. Ko je pak Herodesh JEsufa vgle-
dal, se je filno obveselil; sakaj davno bi ga bil rad vidil, ker je veliko od njega flifhal, in je upal, da bo ga kak zhudesh vidil stori-
ti, in je ga baral s' mnogemi besedami. On pak mu nizz ni odgovoril. Vifhi duhovni pak ino pifarji so stali, in so ga terdo toshili. He-
rodesh pak je ga s' svojmi vojfhaki sanizhoval, ino saframoyal, ino belo oblezheniga spet nasaj p flal Pilatushu. Ino od taistiga dnu sta Pila-
tush ino Herodesh bila priatla, sakaj poprej sta si bila sovrashnika. Pilatush pa je po-
klizal vifhe duhovne, poglavarje, ino druge ljudi, in je jim djal: Tega zhloveka ste k' meni perpelali, kakor da bi ljudi sapeloval, ino glejte, pred vami sim ga isprafhal, ino
ne najdem na njemu nobene krivize, ktire ga toshujete. She tudi Herodesh nikar, sa-
kaj k' njemu sim vas poslal, ino poglejte, na nje-
mu nizz ni smerti vrednega nafhel. Sato 'zhem mu strah dati, ino ga potle spustiti.

K' temu prasniku pak je deshelski oblast-
nik imel navado, Judam enega jetnika spustiti,

sa kogarkoli so profili. Tisti zhaš je imel ime-
nitnega jetnika, ki mu je bilo ime Barabas;
rasbojnika, ki je savolj v' meštu storjeniga pun-
tarstva, ino ker je zhloveka vmoril, v' jezhi bil.
Ino ko je ljudstvo prishlo, je profilo, da bi
jim kakor fizer vselej, storil. In kader so se
bili sbrali, je jim Pilatush rekel: Navada je,
da vam ob velikenozhi enega jetnika spustim.
Ktirega tedaj ozhete med tema dvema, da vam
spustim, Baraba, alj JEsufa, ki je imenovan
Kristuf. Sakaj vedel je, da so ga is nevosfhli-
vosti isdali. Vifhi duhovni pak, ino starejšhi
so podfhuntali vso ljudstvo, da bi profili le sa
Baraba, JEsufa pak pogubili. Nato je vse
ljudstvo savpilo ino reklo: Deni letega prezh,
ino spusti nam Baraba! Pilatush pak je jim spet
govoril, in je otel JEsufa oprostiti, in je djal:
Kaj 'zhete tedaj da s' JEsufam storim, ki je mu
ime Kristuf, kralj judovski? Oni so pak proti
vpili, ino rekali: Krishaj ga, krishaj ga! In je
jim tretjizh rekel: Kaj je pa hudiga storil?
Nizh ne najdem smerti vredniga na njemu;
sato 'zhem ga otepsiti, ino prostega spustiti. Oni
so pak veliko vezh vpili, da bi krishan bil.

Tedaj je Pilatush JEsufa vsel, ino ga je bizhal
(gajshlal). Defhelfkega oblastnika vojshaki (shol-
nirji) pak so perjeli JEsufa, ino ga pelali v' lopo sod-

ne hišhe, in so k' njemu sklizali vso sholniršhino, in so ga flekli, in so shkarlatan plajsh okol nje-ga djali, ino ternjasto krono spletli, ino mu jo na glavo postavili, ino teršt so mu v' des-no roko podali, in so pred njega poklekovali, ga saframovali ino safmehovali, in so sazheli ga posdravlati, rekozhi: Posdravlen bodi kralj ju-dovski. In so ga v' lize bili, ino v' njega plo-vali; so vseli teršt, in so mu sh' njim na glavo vdarjali, in so padali na kolena, ino so ga molili.

Nato je Pilatush spet isshel, ino je rekel Judam: Poglejte, vam ga perpelam, da spos-nate, da nobene krivize na njemu ne najdem. Tako je JEsuf prishel, in je nesel ternja-sto krono, ino shkarlatno oblazhilo. In je jim rekel: Poglejte, kak zhlovek! Kader so ga pak duhovni višhi ino flushabniki vgledali, so vpili, ino djali: Krishaj ga, krishaj ga! Pila-tush rezhe jim: Vsemite ga vi, ino krishajte ga, sakaj jes nobene krivize na njem ne najdem. Judje so mu odgovorili: Postavo imamo, ino po nafhi postavi mora vmreti, sakaj on se je k' boshjemu Sinu delal. Kader je Pilatush to besedo saflisshal, se je she vezh sbal, in je spet shel v' sodno hišho, in je djal JEsufu: Od kod si ti? JEsuf pak mu ni odgovoril. Sa to je mu

Pilatush rekel: Alj ne govorish s' meno? Alj ne vesh, da imam oblast te krishati ino oblast te spuštiti? JEfuf je odgovoril: Ti bi ne imel nobe- ne oblasti zhes me, kader bi ti ne bila dana od sgoraj. Sato, kateri je me tebi isdal, vezhi greh ima. In od tedaj je Pilatush ifkal priloshnoft, da bi ga spuřtil. Judje pak fo proti vpili, ino rekli: Zhe tega spuřtish, nifi zefarjov perjatel. Sakaj vfaki, ki se kralja dela, fopergovori zefarju.

Ko je Pilatush te befede flifhal, je JEfufa pripelal, in je fedel na fodni ftol, na meřtu, ki se po gerřhko imenuje litofrotos, po judovřko pak gabata. Ino ko je na fodnim ftoli fedel, je njegova shena k' njemu poflala, mu povedat: Nizh se ne pezhaj s' tem pravizhnem; sakaj nozof fim veliko terpela savolj njega. Bil je pak dan perpravlanja k' velikinozhi, okol fhefte ure. Ino Pilatush je Judam rekel: Glejte, vafh kralj! Oni fo pak vpili: Prezh sh' njim, krishaj ga! Rezhe jim Pilatush: Alj bom vafhega kralja krishal? Vifhi duhovni fo odgovorili: Mi ni- mamo kralja, temuzh le zefarja. In fo prema- gali s' velikem vpitjam, ino fo filno profili, da bi krishan bil. Ino njih vpitje je le hujřhi per- hajalo. Kader je pak Pilatush vidil, da nizh ne opravi, temuzh da veliko vezhi hrup vřtajal, je vsel

vodo, in je pred njimi roke vmil, in je rekel: Jes sem nedolshen nad kervjo letega pravizhne-ga, vi gledajte sato. Tedaj je odgovorila vfa mno-shiza kmalo, in je rekla: Njegova kri bodi zhes naf, ino zhes nafhe otroke. Pilatush pak je otel Ju-dam sadoftiti, in je perfodil, da bi se po njih profhnji sgodilo. In je unega Baraba fpuftil, ki je bil savolj puntarie ino vboja v' jezho ver-shen, sa ktirega fo profili; JEsusa pak gajshla-nega je isdal njih volji, da bi ga krishali.

Vojaki (shovnirji) pak fo JEsusa prijeli, ino kader fo ga saframovali, fo mu fhkarlaten plajfh odvseli, in fo ga s' njegovem oblazhiam oblekli, in fo ga pelali, da bi ga krishali. In on je fvoj krish nofezh fhel na hrib, ki se pravi Golgota, to je; Kalvaria, ali mertvafhkih glav mefto. Ino kader fo ga pelali, fo nafhli zhlo-veka is Zirene, Simona s' imenam, ki je mi-mo fhel od priftave pridejozh, ki je bil ozhe Alekfandra ino Rufa. Njega fo pofilili, ino mu krish naloshili, da bi ga sa JEsufam nefel. Sa njim pak je fhla velika mnoshiza ljudi ino shen, ki fo ga filno objokovale in obshalovale. JEsuf pak se je obernil k' njim, in je rekel: Hzhe-re jerusalemfke, ne jokajte zhes me, temuzh jokajte same zhes febe, ino zhes fvoje otroke. Sakaj poglejte, pridejo dni, v' ktireh porezhejo:

Svelizhane so nerodovitne, ino telefa, ki niso rodile, ino perfi, ki niso dojile. Tedaj bojo sazheli rekati goram: Padite na nas, ino hribam, pokrite nas. Sakaj ako to na sele nem lefi delajo, kaj se bo godilo na fuhem? Sh' njim pak so tudi pelali dva hudobnika, da bi ju vmorili. Ino kader so prifhli na mesto, ki se rezhe Kalvaria, to je, mertvafhkih glav mesto, so mu dali vina s' miroj ino s' sholzam smefhaniga, ino kader je pokufil, ni otel piti. Ino tam so ga krishali, ino sh' njim dva rasbojnika, enega na njegovej desnizi, in enega na levizi, JEsufa pak v' fredi. Tedaj se je pismo dopolnilo, ki pravi: Ino med krivizhneje vdrushen bil. JEsuf pak je rekel: Ozhe odpufsti jim, sakaj ne vejo, kai delajo. Ino Pilatush je pifal pismo sgoraj, kakor njegove smerti urshah, in je jo na krish verh njega glave postavil. Tako je pak bilo sapifano: JEsuf Nazarenfski, kralj judovfski. Tifto pismo je veliko Judov bralo; sakaj tifti kraj, kjer so JEsufa krishali, je blisu mesta bil. In je bilo pifano po judovfsko, grefhko ino latinfsko. Tedaj so vishi duhovni rekli Pilatushu: Nikar ne pifhi: Kralj Judovfski, temuzh da je on djal: Jes sem kralj Judovfski. Pilatush je odgovoril: Kar sem pifal, sem pifal.

Sholnirji pak, ko so bili JEsufa krishali,

so vseli njegovo oblazhilo, in so storili shtiri dé-
 le, vsakemu sholnirju en dél, ino shte sukno.
 Suknja pak je bres shiva bila, od verha dol
 stekana skos no skos. In so rekli med seboj:
 Nikar jo ne rasreshimo, ampak losajmo sa njo,
 zhigar bode. Da bi pisimo se dopolnilo, ktero je
 govorjeno po preroku, ki pravi: Moje oblazhi-
 la so med sebo rasdelili, in so sa moja sukno
 losali. Ino tako so ref vojshaki (sholnirji) storili, so
 tam sedeli, in ga varovali. Ino Judje so stali, ino
 zhakali. Kteri so pak mimo hodili, so se mu
 posmehovali, ga preklinjali, in so trefali svoje
 glave, ino rekali: Hej, kako pazh boshji tempelj
 rasdirash, ino ga v' treh dneih spet isidash!
 pomagaj sdaj sam sebi. Alj si boshji Sin, stopi
 is krisha. Ravno tako so ga vishi duhovni
 med seboj framotili s' pisarji, ino s' starej-
 shemi, in so djali: Drugem je pomagal, ino
 sam sebi ne more pomagati. Sdaj naj si poma-
 ga, ako je Kristus Sin boshji svoleni. Ako je
 pak kralj Israelski, naj stopi sdaj is krisha, da
 vidimo, ino mu verujemo. V' Boga je saupal,
 naj ga sdaj refhi, zhe ga hozhe. Sakaj djal je:
 Jes sem boshji Sin. Is njega so tudi sholnirji
 smeh delali, so k' njemu stopili, in so mu je-
 siha ponujali, in so rekali: Alj si kralj judovski,
 pomagaj sam sebi. Tudi eden rasbojnikov, ki

šla višla, je ga oponašhal, in je rekel: Ako si Kristus, pomaj sam sebi, ino nama. Na to je drugi odgovoril, ga je svaril, ino djal: Alj se tudi ti Boga ne bojišh, ker si saj v' enakem obsojenju? Mi dva res po pravizi terpiva, sakaj najneh del plazhilo sperjemava on pa ni nizh hudega storil. In je djal JEsfusu: O Gospod, spomeni na me, kader pridešh v' svoje kraljestvo. In JEsfus je mu rekel: Resnizhno ti povem, doneš bošh s' menoj v' raju.

Per JEsfufovem krishi pak je štala njegova mati, ino njegove matere sestra, Maria Klefova, ino Maria Magdalena. Ko je JEsfus tedaj vidil svojo mater, ino uzhenza, ki ga je ljubil, sraven stojezhaga, je rekel svoji materi: Shena, poglej! leta je tvoj sin. Potle je uzheuzu djal: Poglej tvoja mati! In od tiste ure je jo uzhenz vsel v' svoje varstvo. Ino bilo je okol shesta ure. Ino po shesti uri je se storil atama zhes ves volen svet do devetih. Ino sonze je vmerknilo. In ob devetih je JEsfus glasno savpil, in je rekel: Eli, Eli lama sabaktani! to je: Moj Bog, moj Bog, sakaj si me sapustil! Eni pak, ki so sraven štali, kader so to slišhali, so djali: Eliasa klizhe. Potle ko je JEsfus vidil, da je she bilo vse dokonzhano, da bi se pismo dopolnilo, je rekel: Shejn sim. Tam je

stala posoda polna jesiha. Ino eden je jaderno tekel, in je gobo napolnil s' jesiham ino s' isopam, in je jo nateknil na terft, in je mu k' uftam podal, da bi pil. Drugi pak so rekli: Puftite, naj vidimo, al Elia pride, in ga refhi. Kedar je she JEsuf jesiha vsel, je rekel: Vse je dopolnjeno. In JEsuf je spet s' velikem glasam vpil, in je rekel: Ozhe, v' tvoje roke perporozhim svojo dufho. Ino tako govorijozh je glavo nagnil, ino umerl. Ino poglej! prednjo sagernilo v' templi se je po fredi na dvoje rastergalo od sgornjega do spodnjega kraja. Ino semlja se je trefla, ino skale so se pokale, ino mertveh jame so se odpirale, ino veliko trupl svetnikov, ki so spali, je vftajalo. In so fhli is jam po njegovem vftajanju; so prifhli v' sveto mesto, ino so se mnogim perkasali.

Glavar pak, ki je krishu na proti ftal, ko je vidil, kaj je se godilo, ino da je JEsuf tako glasno vpijozh umerl, je Boga zhaftil, in je rekel: Sa ref leta je bil pravizhen zhlovek, ino boshji Sin. Ino oni, kar jih je per glavaru bilo, ino JEsufa varovalo, kader so vidili potref semlje, ino kar se je godilo, so se filno preftrahili, in so djali: Refnizhno je bil Sin boshji. Ino vsi ludje, ki so sraven bili, in gledali, so na svoje perse vdarjali, in so se vernili.

Vsi njegovi snanzi pak so štali od delezh, ino shene is Galilee, ki so mu stregle, ino vse to vidile; med njemi je bila Maria Magdalena, ino Maria majnshega Jakoba, ino joshefova mati, in Salome zebedeovih otrok mati, ino veliko drugeh, ki so bile is Galilee sh' njim v Jerusaleem prifhle.

Bil je pak dan perpravljenja, ino da bi telefa na krishi ne oftale ob saboti, (sakaj tista sabota je bila velika) so Judi Pilatusha profili, dabi se jim podkolenfke kofiti polomile, ino da bi se is krisha vseli. Na to so sholnirji prifhli, in so pervemu slomili kofiti, ino drugemu, ki sta sh' njim bila krishana. Kader so pak k' JEsusu prifhli, in so vidili, da je she vmerl, niso mu kofiti lomili; temuzh sholnirjov eden je njegovo stran s' sulizo odperl, ino kmalo je vunkaj tekla kri ino voda. Ino kateri je vidil, je prizhoval, ino njegovo prizhovanje je refnizhno. Ino on ve, da refnizo pravi, da tudi vi verujete. Sakaj to se je sgodilo, da bi se pismo dopolnilo: Nobene kofiti mu ne slomite. Ino spet pravi drugo pismo: Bojo vidili, koga so prebodli.

Svezher pak potem (kir je bil dan perpravljenja, ino pred saboto) je prifhel bogat zhlovek is Arimatee, judovskega mesta s' ime-

nam Joshef, shlahten defetjak (predstojnik zhes defet) dober, pravizhen mosh, ki je tudi bil JEsufov uzhenz, ali fkrivshi savolj Judov, ki je tudi boshje kraljestvo zhakal, ino ni pervolil v' njih svit ino djanje. Taisti je serzhno k' Pilatushu fhel, ino ga je profil, da bi smel dol vseti JEsufovo telo. Pilatush pak se je sazhudil, zhe bi she mertev bil, in je glavarja poklizal, in ga je baral, al je ref she vmerl. Ino kader je od glavarja svedel, je pervolil, ino vkasal, da bi se Joshefu telo dalo. Joshef pak je kupil zhiste tanzhize in je telo dol vsel, in je jo v' tenzhizo savil. K' njemu je tudi Nikodemus se perdrushil, ki je po nozhi k' JEsufu pervizh prifhel, in je pernesel miro in aloe smefhane okol fto liber. Potle fta JEsufovo telo vsela, ino fta jo savila v' zhisto platno s' fhpezariami, kakor je judovska fhega pokopovati.

Bil je pak na tem mestu, kjer so JEsufa krishali, vert, ino v' njem novo pokopalifhe, ktero je Joshef sam sebi is skale isfekati ukasal, v' ktero fhe nihzhe ni poloshen bil. Tá fta JEsufa poloshila savolo dneva judovskega perpravlenja, ino ker je to pokopalifhe blisu bilo. Joshef je tudi velik kamen pervalil pred duri pokopalifha, in je odfhel. Bil je dan perprav-

lenja, ino sabota se je posvetila. Ino tam so bile Maria Magdalena, ino Maria Joshefova, in druge shene, ki so sh' njim is Galilee prishle: te so na proti pokopalishu sedele, ino so gledale, kam se je njegovo telo poloshilo. In so se spet vernile, in so perpravile drage masila, ali shpezarije. In ob saboti so pozhivale po sapovedi.

Drujiga dnu pak, ki sa dnem perpravlanja pride, so prishli vishi duhovni, ino fariseji k' Pilatushu, in so rekli: Gospod, spomnili smo se, da leta sapelavz she tedaj, ko je she shivil, je djal: Zhes tri dni ozhem spet vstati. Sato vkashi, da se pokopalishe varje do tretjiga dneva, da kaj njegovi uzhenzi ne pridejo, ino ga ne vkradejo, ino da bi ljudem ne rekli: Od smerti je vstal. Ino bi posledna smota hujshi bila, od perve. Pilatush je jim rekel: Tukaj imate varihe; pojte, ino varvajte, kakor snate. In so shli, in so obdali pokopalishe s' strasho, in so kamen sapezhatili.

Na veliki god ino veseli dan svete velikonozhne nedele.

Branje isl. pisma s. Pavla apostelna na Korinzhane v' 5. postavi.

Bratje, postergajte stari kval, da bote novo

testo, kakor ste opresni (nekvalni), sakaj nashe velikonozhno jagne Kristul je sa nas darovan. Dershimo tedaj, ino vshivajmo velikonozh, nikar v' starem kvasu, tud nikar v' kvasu hudobije ino malopridnosti, temuzh v' nekvalnem zhifosti ino refnize.

† Evangeli f. Marka

v' 16. postavi.

V' tistem zhasu so Maria Magdalena in Maria Jakobova mati, ino Salome dobro difhezhih masil kupile, da bi fhle, ino JEsusa masale. In so sjutraj prav sgodaj ob saboti k' pokopalishu prishle, ko je sonze she is-hajalo. In so med seboj djale: Kdo nam bo kamen od dur pokopalisha odvalil? Ino ker so se obernile, so vidile, da je kamen she odvaljen bil; sakaj bil je filno velik. In so fhle v' pokopalishe, ino so vidile mladenzha sedezhega na desni strani, ki je v' belem oblezhen bil, in so se prestrashile. On pak je jim rekel: Nikarte se prestrashiti: JEsusa ifhete Nazarenskega

krishanega; vstal je, ino ni ga tukaj. Poglejte mesto, kamor so ga poloshili. Pojte pak kje, ino povejte njegovem uzhenzam, ino Petru, da pred vami pojde v' Galileo, tam bote ga vidile, kakor je vam pravil.

Na velikonožni pondelik.

**Branje is apostolskiga djanja v'
10. postavi.**

V' tisteh dneih je Peter v' fredo med ljudstvo stopil, ino je rekel: Moshje, ljubi bratje! vi veste, kaka beséda se je po vsi judovski desheli rasglasila, in se je sazhela v' Galileji pokerfti, ki ga je Janes osnаноval, kako je Bog JEsusa Nazarenskiga pomasal s' fvetem Duham, ino s' mozhjo, kateri je okol hodil, in je dobro delal, in osdravlal vse, od hudizha stiskovane; sakaj Bog je sh' njim bil. Ino mi smo vsega tega prizhe, kar je storil v' judovski desheli ino v' Jerusalemu, ktirega so vmorili, ino na les obefili. Tega je Bog sbudil tretji dan, ino mu je dal, da je se skasal nikar vsem ljudem, temuzh poprej isvolenem prizham od Boga, nam, ki smo sh' njim jedli,

ino pili, ko je od smerti vstal. In je nam sapovedal osnanovati vsem ljudem, ino prizhovati, da je on postavljen od Boga sa sodnika shiveh ino mertveh. Letemu prizhovanje dajo vsi preroki, da skos njegovo ime odpushtenje gré-hov prejmaajo vsi, ki v' njega verujejo.

† Evangelii f. Lukesha

v' 24. postavi.

V' tistem zhasu sta dva is JEsofoveh uzhenzov (jogrov) tisti dan shla v' terg, ki je bil od Jerusalema shestdeset tekovneh potov delezh, s' imenam Emavs. Ino sta se med sebo pogovarjala od vseh rezhi, ki so se sgodile. Ino permerilo se je, ko sta se pogovarjala, ino sprashovala, se je JEsof k' njima perblishal, in je sh' njima shel. Njune ozhi pak so bile sadershane, da ga nista sposnala. On je pak rekel jima: Kakoshni so ti pogovori, ktire imata gredé med seboj ino sta shalostna? Ino eden, ki mu je bilo ime Kleofas, je mu odgovoril, in je rekel: Al si ti sam ptujiz v' Jerusa-

lemu, ino nifi svedel, kaj se je te dni v njem godilo? In jima je rekel: Kaj takega? In sta djala: Od JEfusa Nazarenskega, ki je bil prerok, mogozhen v' djanju ino besédi pred Bogam ino vsemi ljudmi, ino kako so ga nashli vishi duhovni, ino oblastniki isdali k' obfojenju smerti, in so ga krishali. Mi pak smo upanje imeli, da bo Israel odreshil. Ino zhes vse to, je donef she tretji dan, da se je to sgodilo. Nas so pak tudi prestrashile ene shene nashheh, ktire so sgodaj bile per pokopalishu, ino niso nashle njegovega telefah; so prishle, ino rekle, da so tudi perkasen angelov vidile, ki pravijo, da shivi. Ino eni is nashheh so shli k' pokopalishu, in so tako nashli, kakor so shene pravile, ali njega niso nashli. Ino on je jima djah: O neumna ino kesna v' ferzu k' verovanju vfega, kar so preroki govorili. Alj ni moral Kristuf terpeti, in tako v' svojo zhastjiti? In je sazhel od Mojsefah ino vseh prerokov, in je jima vse pishma islagah, ktire so od njega govorile. Ino so prishli

blisu terga, v' kateri so fhli. In on se je der-shal, kakor da bi otel dalej jiti. In sta ga permorala, ino djala: Oštani per nama, ker se she mrazhi, ino dan se je nagnil. In je sh' njima noter fhel. Ino pergodilo se je, kader je sh' njima per misi sedeš, je vsel kruh, ga je posvetil, ino raslo-mil, ino ga je jima podal. Ino ozhi so se jima odperle; ino sta ga sposnala, ino on je sibnil spred njih ozhi. Ino sta med seboj djala: Al ni najno ferze v' nama gorezhe bilo, ko je s' nama po poti govoril, in je nama pisma raskladal? Ino sta vftala tišto uro, sta se spet v' Jerusaleem povernila, ino sta nashla ednajšt sbrane, ino te, ki so per njih bili, ki so djali: Gospod je refnizhno vftal, in se je Simonu perkasal. In ona sta jim pravila, kaj se je bilo na potu sgodilo, ino kako sta ga sposnala, kër je kruh raslomil.

Na velikonozhni torek.

Branje is djanja apostolfskiga v'
13. postavi.

V' tišteh dnech je Pavl vftal, in je mahnil s'

roko, da bi molzhali, in je djal: Moshje, ljubi bratje, otrozi Abrahamovega roda, ino kdor se med vami Boga boji, vam je beseda svelizhanfka poslana. Sakaj ti, kateri so v' Jerusalemu prebivali, in njih vishi niso JEsufa sposnali, ino so prerokov besede, ki se ob vseh sabotah berejo, s' svojem obfojenjam dopolnili. Ino niso nobenega dolga smerti na njemu nafhli, so vunder Pilatusha profili, da bi ga vmorili. Ino kader so vse dopolnili, kar je od njega pisano, so ga sneli is lefa, in so ga v' grob poloshili. Bog pak je ga sbudil od smerti tretji dan, ino se je veliko dni perkasoval jim, ki so is Galilee v' Jerusalemu sh' njim prifhli, ki so dosehmal njegove prizhe pred vsimi ljudmi. In, mi tudi vam osnanujemo oblubo, ktera je nafhem ozhakam storjena; sakaj Bog je jo nafhem otrokam dopolnil fkos to, ker je sbudil JEsufa Kristusa Gospoda nafhega.

† Evangelij f. Lukesha

v' 24. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf v' fredu med svojimi uzhenzi (jogrami) stal, in je jim rekel: Mir vam bodi; jes sem, ne bojte

se. Oni so se pak vstrašhili, ino sbali, in so menili, da duha vidijo. Ino je jim djal: Kaj ste tako bojezhi, ino sahajajo take misli v' vashe serza? Poglejte moje roke, ino moje noge, da sem jes; potipajte me, ino poglejte, sakaj duh nema mesa ino kosti, kakor vidite, da jes imam. In kader je to srekel, je jim pokasal roke ino noge. Ker pak sbe niso verovali in so se zhudili od veselja, je jim rekel: Al imate tukaj kaj jesti? In so mu podali kos pezhene ribe, ino setovja. In je vsel, in je jedel pred njimi, je ostani-ke vsel, ino jim dal. In je jim rekel: To so besede, ktire sem vam govoril, dokler sem sbe per vas bil. Sakaj vse se mora dopolniti, kar je od mene pisano v' Mojsefovi postavi, v' prerokih, ino v' psalmih. Takrat je jim odperl pamet, da so pisma sastopili, in je djal: Tako je pisano, ino tako je Kristus moral terpeti, ino vstati od smerti tretjiga dnu, in osnanovati v' svojim imeni pokoro in odpushtanje grehov med vsimi ljudstvi.

Na prvo nedelo po velikinozhi,
ki se imenuje bela nedela.

Branje is 1. pisma f. Janesa v'
5. postavi.

Preljubesnivi, vse kar je od Boga rojeno, premaga svet; in to je premaganje, ki svet premaga, naša vera. Kdo je pak, ki svet premaga, kakor kdor veruje, da je JEsup boshji Sin. Leta je, ki pride skos vodo ino kri, JEsup Kristus; nikar le samo v' vodi, temuzh v' vodi ino v' kervi. Ino Duh je, ki prizhuje, da Kristus je resniza. Sakaj trije so, ki prizhujejo v' nebesih: Ozhe, Beseda, ino sveti Duh; ino ti trije so eno. Ino trije so ki prizhujejo na semlji: Duh, voda ino kri; ino ti trije so eno. Ako zhloveshko prizhovanje sprejmemo, boshje prizhovanje je vezhi; sakaj to je boshje prizhovanje, ktero je vezhi, ker je on prizhoval od svojga Sina. Kdor veruje v' boshjega Sina, ima boshje prizhovanje v' sebi.

† Evangeli f. Janesa
v' 20. postavi.

V' tistem zhasu ker je she posno bilo

ob faboti, ino dure so bile saperte, ker so uzhenzi (jogri) bili sbrani savolj straha pred Judi, je JEfuf prifhel, in je ftopil v' fredo med nje, in je rekel: Mir vam bodi! Ino kader je to bil rekel, je jim pokasal roke, ino fvojo ftran. Tedaj so uzhenzi se rasveselili, da so Gofpoda vidili. In JEfuf je jim fpet rekel: Mir vam bodi. Ravno kakor je Ozhe mene poflal, tako jes val pofhlem. Kader je to bil rekel, je v'nje pihnil, in je djali: Vsemito fvetega Duha; ktirem bote grehe odpuftili, fo jim odpufheni; ino ktirem jih bote sadershali, fo jim sadershani. Tomafh pak dvanajftih eden, ki je imenovan dvojzhizh, ni bil per njih, ko je JEfuf prifhel. Drugi uzhenzi fo tedaj mu djali: Gofpoda fmo vidili. On pak je rekel jim: Ako ne vidim v' njegovih rokah snaminjsheblov, ino ne poloshim fvoj perft v' rane sheblov, ino ne poloshim fvojo roko v' njegovo ftran, ne bom verjel. Ino zhes ofem dni fo fpet notre bili njegovi uzhenzi, ino Tomafh sh' njimi. Tedaj je JEfuf pri-

fhel skos saperte duri, je v' fredo med nje il, stop in je rekel: Mir vam bodi! Potle je rekel Tomashu: Vloshi sem svoj preſt, ino poglej moje roke, ino podaj sem svojo roko, ino poloshi jo v' mojo stran, ino ne bodi neveren, temuzh veren. Tomash je odgovoril, in je djäl: Moj Goſpod ino moj Bog! JEſuf je mu rekel: Ker ſi me vidil, Tomash, ſi veroval, svelizhani ſo, ki niſo vidili, in ſo vunder verovali. JEſuf je ſhe tudi veliko drugeh zhudeshov delal pred ſvojmi uzhenzi, ki niſo v' letih bukvah ſapiſani. Leti ſo pak ſapiſani, da verujete, da JEſuf je Kriſtus boſhji Sin, ino da ſkos vero ſhivlenje imate v' njegovem imenu.

Na drugo nedelo po velikinozhi.

Branje is 1. piſma ſ. Petra apoſtelna v' 2. poſtavi.

Preljubesnivi, Kriſtus je ſa naſ terpel, in je vam isgled dal, da bi po njegovih ſtopinah hodili; ki ni greha ſtoril, ino v' njegovih uſtih ni bila nobena galuſia najdena. On,

kader je se mu hudo govorilo ni nasaj hudo rekel; kader je terpel, ni protil. On se je pak temu zhresdal, ki je ga krivizhno obfodil; je nashe grehe sam na svojim telef nešel na lesu, da bi greham odmerli, ino pravizi shiveli; skos njega rane šte osdravleni. Sakaj bili šte, kakor ovze sgublene; al sdaj šte obernjeni k' pastirju ino shkofu svojih duh.

† Evangeli f. Janesa

v' 10. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf farisejam rekel: Jes sem dober pastir. Dober pastir da svoje shivljenje sa ovze, najemnik pak, ino kateri ni pastir, ktirega ovze niso lastne, vidi volka priti, ino sapusti ovze, ino beshi; ino volk popade, ino raspodi ovze. Najemnik pak beshi; sakaj najemnik je, ino ne mara sa ovze. Jes sem dober pastir, ino posnam svoje ovze, ino moje mene posnajo. Kakor mene Ozhe posna, in jes posnam Ozheta, ino dam svoje shivljenje sa svoje ovze. Ino imam she druge ovze, ki niso is tega hleva. Ino

tiste moram sem perpelati, ino bojo moj glaf poslušhale, ino bode eden ovzhji hlev, ino en pastir.

Na tretjo nedelo po velikinozhi.

Branje is 1. pisma s. Petra apostelna v' 2. postavi.

Preljubesnivi, prosim vas, kakor ptuji, ino popotniki sdershite se od telefueh shel, ktire se soper dušho vojskujejo, in imejte poshteno sadershanje med neverniki, da oni, ki hudo od vas govorijo, kakor od hudobnikov, vashe dobre dela vidijo, ino Boga zhaštijo ob dnu objiskanja. Bodite tedaj podloshni vsaki zhloveshkej stvaru savolj Boga; bodi she kralju, kakor najvishemu, ali vojvodam, kakor od njega poslanem k' mashtovanju zles hudobne, ino k' hvali brumnem. Sakaj ta je boshja volja, da s' dobrem djanjem potašhite neumnost nesastopnehi ljudi; kakor svojbodni, ino vender nikar, kador da bi svojbodnost imeli k' sakrivanju hudobije, temuzh kakor boshji hlapzi. Vsem zhašt skashujte, ljubite bratre, bodite bogabojezhi, kralja zhaštite. Hlapzi bodite svojim gospodarjem podloshni s' vsem straham, nikar samo

dobrim, ino perjasnim, temuzh tudi zhudnim. Sakaj to je gnada v' Kriftusu JEsfu nashe-mu Gospodu.

† Evangeli f. Janesa

v' 16. postavi.

V' tistem zhasu je JEsf s'vojim uzhen-zam (jogram) djal: Zhes majheno, ino me she ne bote vidili, ino spet zhes majheno, ino bote me vidili, ker grem k' ozhetu. Na-to je nekaj is njegoveh uzhenzov med seboj reklo: Kaj je to, da nam pravi: Zhes majheno, ino me ne bote vidili, ino spet zhes majheno bote me vidili, ino da grem k' Ozhetu? Sato so djali: Kaj je to, da pra-vi: Zhres majheno? Ne vemo, kaj govori. JEsf pak je sposnal, da so ga hotli barati, in je jim rekel: Od tega se med seboj spra-shujete, ker sem djal: Zhes majheno bote me vidili. Resnizhno, resnizhno vam povem, vi bote plakali, in jokali, svet pak se bo veselil; vi pak bote shalofni, ali vasha shalof se bo v' veselje spreobernila. Shena, kader ro-di, ima shalof, ker nje ura je prishla;

kader je pak dete porodila, ne misli vezh na britkost savolj veselja, da je zhlovek na svet rojen. Ino vi ravno tako imate sedaj fizer shalost; pak vas bom spet vidil, ino vashe serze se bo veselilo: ino vashe veselje vam nobeden ne bo odvsel.

Na zheterto nedelo po velikinozhi.

Branje is pisma s. Jakoba apostelna v' 1. postavi.

Preljubesnivi! vsaki najboljsi davk, ino vsaki popolni dar je od sgoraj, ino pride od ozhetta luzhi, per ktirem ni nobenega spremenjenja, ne senze kakega preobrazhanja. Rodil namrezh je nas po svojej volji skos besedo resnize, da bi bili pervine njegovih fivari. Veste, moji preljubi bratje! vsaki zhlovek bodi hiter v' poslushanju, pozhasen pak v' govorjenju, ino pozhasen v' jesi. Sakaj jesa zhlovekova ne fto. ri boshjo pravizo. Sategavolj odloshite vso nezhistost, in obilnost hudobije, ino sprimate s' krotkostjo v' vas vsajeno besedo, ktera samore vashe dushe svelizhati.

† Evangelij f. Janesa

v' 16. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojem uzhenzam (jogram) rekel: Grem k' njemu, kateri je me poslal, ino nobeden is med vas me ne bara: Kam gresih? temuzh ker sem vam to govoril, je vashe serze shaloft napolnila. Pa jes vam resnizo povem; sa vas je dobro, da grem. Sakaj, zhe jes tá ne grem, tolashnik (troshtar) k' vam ne pride; ako pak pojdem, 'zhem ga vam poslati. Ino kader on pride, bo svet svaril savolj greha ino savolj pravize ino savolj sodbe. Savolj greha fizer, ker niso v' mene verovali; savolj pravize pak, ker grem k' Ozhetu, ino me ne bote naprej vezh vidili. Savolj sodbe pak, ker vajvoda tega sveta je she obsojen. Imam vam she veliko praviti, alj sedaj ne morete sapopasti. Kader pak tisti Duh resnize pride, vas bo vso resnizo uzhil. Sakaj ne bo sam is sebe govoril, temuzh kar bo slishal, bo govoril, ino bo vam tudi osnаноval, kar ima

priti. Tifti bo mene pozhaftil; sakaj od mojega bo vsel, ino vam osnanil.

Na peto nedelo po velikinozhi.

Branje is pisma s. Jakoba apostelna v' 1. postavi.

Preljubeshnivi! bodite delavzi besede ino nikar ko poslušhavzi, s' zhim sami sebe galufate. Sakaj ker je kdo ko poslušhavz besede, ino nikar delavz, je ravno kakor zhlovek, ki svoj telefen obras v' ogledalu ogleda, ino kader se je ogledal, gre, ino kmalo posabi, kak je bil. Kdor pak bo pogledal v' popolno postavo svojbodnosti, ino bo v' njej ostal, ino ni posabliv poslušhavz, temuzh dober delavz, bo svelizhan v' svojem djanju. Ako se pak komu sdi, da Bogu flushi, ino na svoj jesik ne pasi, temuzh sapeluje svoje serze, taistega boshja flushba je prasna. Zhista ino bres madesha boshja flushba pred Bogam Ozhetam je ta, firote in vdove v' njih nadlogah objiskovati, ino bes madesha se sdershati od tega sveta.

† Evangeli f. Janesa

v' 16. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf djal svojem uzhenzam (jogram): Resnizhuo, resnizhuo vam povem, kader bote kaj profili Ozheta v' mojem imenu, vam bo dal. Dosdaj niste nizh profili v' mojem imenu. Profite, in bote prejeli, da bo vashe veselje popolnoma. To sem vam govoril po pripovestih. Pride pak ura, da ne bom vezh s' vami govoril v' pripovestih, temuzh vam bom ozhitno osnanoval od Ozheta. Taisti dan bote profili v' mojim imenu. Ino ne rezhem, da bom jes Ozheta profil sa vas, sakaj Ozhe vas sam ljubi, ker ste vi mene ljubili, ino verovali, da sem jes od Boga prishel. Od Ozheta sem ishel, sem prishel na svet, ino spet sapustim svet ino grem k' Ozhetu. Rezhejo mu njegovi uzhenzi: Poglej sdaj ozhitno govorish, ino nobene pripovesti ne pravish. Sedaj vemo, da vse vesh, ino ne potrebuješh, da bi te

kdo baral, sato verujemo, da si od Boga
prishel.

V' Krishovim tednu.

Branje is pisma f. Jakoba apostel-
na v' 5. postavi.

Preljubesnivi! sposnajte si med seboj svoje grehe, ino molite eden sa drugega, da bote svelizhani. Stanovitna molitva pravizhnega veliko samore. Elias je bil zhlovek terplenju podvershen, kakor mi, ino je molil molitvo, da bi ne dishovalo, ino ni dishovalo na semljo tri leta, in fhest mehzov. In je spet molil, ino nebo je dalo disha, ino semlja je sad svoj rodila. Ljubi bratje! ako bi kdo is med vas safhel 'od refnize, ino ga kdo preoberne, naj vé, da, kdor gresfnika preoberne od krivega pota, bo njegovo dusho od smerti refhil, ino bo pokrtil obilnost grehov.

† Evangelii f. Lukesha

v' 11. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhen-
zam (jogram) rekel: Kdo is med vas bo-

de imel perjatla, ino bo k' njemu ob polnozhi prifhel, ino bo mu rekel: Per-jatel! posodi mi tri hlebe: sakaj moj per-jatel je k' meni prifhel is zeste, ino nimam kaj pred njega poloshiti. Ino on bi snotrej odgovoril, ino bi djal: Ne delaj mi nepokoja, duri so she saperte, ino moji otrozhizhi so per meni v' kamri, ne morem vstati, ino tebi dati. In ako uni ne bo jenjal terkati, povem vam, da bi ravno ne vstal, ino mu ne dal sato, ker je njegov perjatel, bo saj savolj njegove nadlesh-nosti, vstal, ino mu dal, kolikor potrebuje. Ino jes vam povem: Profite, in se vam bo dalo, ishite, in bote nashli; terkajte, in se vam bo odperlo. Sakaj vsa-ki, ki profi, prejme; kdor ishe, najde: ino kdor terka, se mu bo odperlo. Ke-dar pak kdo ismed val ozheta profi sa kruha, alj mu bo kamen dal? Ino ka-der sa ribo, alj mu bo kazho mesto ribe dal? Ali kader ga sa jajze profi, alj mu bo shkorpiona dal? Kader te-daj vi, ki ste hudobni, snate svojim otrokam dobre darove dajati, koliko vezh

bo vafh Ozhe nebeshki dobrega duha dal jim, ki ga profijo.

Na veliki prasniki Kristusovega vnebohojenja.

Branje is djanja apostolskiga v' 1. postavi.

Pervo govorjenje sem fizer storil o, Teofil! od vsega, kar je JEsuf sazhel delati, in uzhati do dneva, ko je apostelnam, ktire je is volil, fkos fvetega Duha sapovedal, ino bil gor vset; ktirem se je tudi po svojim terplenji shiv fkasal fkos mnoge snaminja, in se jim perkasoval fhtirdefet dni, in je sh' njimi govoril od boshjega kraljestva. Ino kader je sh' njimi jedel, je jim porozhil, da bi ne fhli is Jerusalema, temuzh da bi zhakali obljubo ozhetovo, ktero ste flifhali (je djali) fkos moje ufta. Sakaj Janes je s' vodo kerfhoval, vi pak bote s' fvetim Duham kerfheni nikar dolgo po teh dneih. Ti pak, ki so bili vkup prifhli, so ga barali, ino djali: Gospod, alj bosh v' letim zhasu postavil Jsraelsko kraljestvo? On pak je djali: Vam se ne spodobi vedeti zhase, ali minute, ktire je ozhe v' svoji

oblasti ohranil; temuzh prejeli bote mozh svetiga Duha, ki bo zhes vaf prishel, ino bote moje prizhe v' Jerusalemu, ino po vsej Judovski desheli, ino Samarii ino do kraja sveta. Ino kader je to isgovoril, je bil vsdignjen, da so vidili, in oblak ga je vsel spred njih ozhi. Ino ko so ravno sa njim gledali, kader je v' nebo fhel, poglej, sta dva mosha v' belem oblazhilu stala per njih, ki sta djala: Moshje is Galilee! kaj stojite, ino gledate v' nebo? Leta JEfuf, ki je od vaf v' nebo vset, bo tako prishel, kakor ste ga vidili v' nebo jiti.

† Evangelii f. Marka

v' 16. postavli.

V' tistem zhasu, ko so enajst uzhenzi (jogri) per misi sedeli, se je JEfuf jim perkasal, ino je svaril njih nevero, ino njih serza terdobo, da niso verjeli taistim, ki so ga vidili, da je vstal. In je rekel jim: Pojte po vsem svetu, osnanujte evangeli vsi stvar. Kdor bo veroval, ino bo kerfhen, bo svelizhan. Kdor pak ne bo veroval, bo pogublen. Zhudeshi pak, kateri pojdejo sa njemi, ki bojo verovali, so ti: V' mojim ime-

ni bodo hudizhe sganjali, s' novemi jesi-
ki govorili, kazhe preganjali, in ako bojo
kaj strupniga pili, jim ne bo shkodovalo,
na bolnike boje roke pokladali, ino jim
bo boljshi. Ino Gospod JEsuf, ko je
bil jim isgovoril, je bil vset v' ne-
besa, ino sedi na desnizi boshjej. Oni so
pak shli, da so povsod uzhili, ino Go-
spod je sh' njimi delal, ino poterdoval
besedo s' zhudeshi, ki so sa njimi shli.

Na shesto nedelo po velikinozhi.

Branje is 1. pisma s. Petra apo-
stelna v' 4. postavi.

Preljubesnivi! bodite sastopni, ino zhujte v' mo-
litvah. Pred vsem pak imejte stanovitno
ljubesen med seboj. Sakaj ljubesen pokrije obil-
nost grehov. Jemljite se med seboj gor, ino fire-
shite eden drugemu bres memranja, vsaki s'
milostjo, ktiro je prejel, kakor dobri delivzi mno-
gotireh darov boshjih. Alj kdo govori, naj govo-
ri kakor boshja beseda. Alj kdo flushi, naj dela is
mozhi, ktero Bog dodeli, da bo Bog v' vseh re-
zhih zheshen po JEsusu Kristusu Gospodu nashimu.

† Evangeli f. Janesa

v' 15. postavi.

V' tistem zhasu je JEsup svojim uzhenzam rekel: Kader tolashnik (trofhtar) pride, kteriga vam bom poslal od Ozheta, Duh refnize, ki od Ozheta is haja, bo prizhoval od mene. Ino vi bote tudi prizhovali, ker ste od sazhetka per meni bili. To sem vam govoril, da se ne pohujshate. In vas bodo is sinagog vergli. Pride pak ura, da, kateri vas vbije, bo ménil, da s' tem Bogu flushbo stori. Ino leto bodo vam storili, ker ne posnajo ni mojga Ozheta, ni mene. To sem vam pa govoril, da, kader ura pride, se spomnite, da sem vam jes to povedal.

Na veliki prashnik binkofhtne nedele.

Branje is djanja apostolskiga v' 2. postavi.

Kader so se binkofhtni dni dopolnili, so uzhenzi vsi vkup bili v' enim kraju. Ino naglo se je

šhum štoril od neba, kakor pridejozhega šlniga pišha, in je vso hišho napolnil, kjer so sedeli, ino nad njimi so se vidili rasdeleni jesiki, kakor ogenj. Ino je nad njih vsakega sedel, ino so bili vši polni svetega Duha, in so sazheli govoriti v' mnogoterih jesikih, kakor je jim dal sveti Duh govoriti. So bili pak Judje, ki so v' Jerusalemu prebivali, bogabojezhni moshje, is vseh rodov, ki so pod nebam. Kader je pak ta glaf prišhel, je veliko ludje prišhlo, in so ostermeli, sakaj vsaki je šlišhal govorijozhe s' svojim lašnim jesikam. Vši pak so se šlno savseli, ino zhudili, rekozhi: Glejte, alj niso vši, ki govorijo, is Galileje? Kako tedaj šlišhimo vsaki svoj jesik, v' katerim smo rojeni? Parti ino Medi ino Elamiti, ino ki prebivajo v' Mesopotamii, ino v' Judovski desheli, ino v' Kapadozii, v' Pontu in Asii, v' Frigii ino Pamfilii, v' Egiptu, ino v' krajih Libie per Zireni, ino ptujzi is Rima, Judje tudi, ino kteri so k' njih veri štopili, Kre-ti in Arabi; mi smo šlišhali jih v' naših jesikih govorijozhe velike dela boshje.

† Evangeli f. Janesa

v' 10. postavi.

V' tištem zhasu je JEsus svojim uzhen-

zam (jogram) rekel: Kdor me ljubi, bo moja besedo dershal, ino moj Ozhe ga bo ljubil, ino bomo k' njemu prifhli, ino prebivalifhe per njemu storili. Kdor me pak ne ljubi, ne dershi mojih besed. Ino beseda, ki ste jo slifhali, ni moja, temuzh Ozhetova, ki je me poslal. Leto sem vam govoril, dokler sem per vas bil. Tolashnik (trofhtar) pak sveti Duh, ki ga bo Ozhe poslal v' mojem imeni, vas bo uzhil vse, ino vam bo noter dal vse, kar vam bom jes govoril. Mir vam sapustim, svoj mir vam dam; nikar kakor ga svet da, ga jes vam dam. Vashe serze naj se neprestrafhi, ino se ne boji. Slifhali ste, da sem vam jes djal: Grem, ino spet k' vam pridem. Kader bi me vi ljubili, bi se ref veselili, da grem k' Ozhetu; sakaj Ozhe je vezhi od mene. Ino jes sem vam sdaj to povedal, prej da se sgodi, da, kader se bo sgodilo, bote verovali. Ne bom vezh veliko s' vami govoril. Sakaj vajvoda tega sveta pride. In nema nizhefar na meni. Ampak da svet

sposna, da Ozheta ljubim, ino da tako
ltorim, kakor mi je Ozhe sapovedal.

Na binkofhtni pondelik.

Branje is djanja apostoljskiga v' 10. postavi.

V' tisteh dneih je Peter svoje usta odperl, in
je djal: Moshje, ljubi bratje! Gospod je nam
sapovedal osnanovati xsim ljudem, ino prizho-
vati, da je on taisti, ki je postavljen od Boga
sodnik shiveh ino mertveh. Njemu dajo pri-
zhovanje vsi preroki, da skos njegovo ime
vsi odpušhanje grehov prejmejo, ki v' njega
verujejo. Dokler je Peter lete besede govoril,
je sveti Duh padel na vse, ki so besedo po-
slušhali. Ino verni is obrese, ki so s' Petram
prišhli, so se sazhudili, da je milost svetiga Duha
tudi zhes nevernike bila islita. Sakaj flis'hali so jih,
da so s' jesikami govorili, ino Boga visoko zha-
stili. Tedaj je Peter odgovoril: Alj more
kdo vode braniti, da bi se leti ne kerstili, ki so
svetiga Duha prejeli, ravno kakor mi? In jih je
sapovedal kerstiti v' imenu Gospoda JEsufa
Kristusa.

† Evangeli f. Janesa

v' 3. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf Nikodemu rekel: Tako je Bog fvet ljubil, da je svojga edinorojenega Sina dal, da vsaki, ki v' njega veruje, ne bo pogubljen, temuzh vezhno shivljenje ima. Sakaj Bog ni svojga Sina na fvet poslal, da bi fvet sodil, temuzh da bi fvet po njemu svelizhan bil. Kdor v' njega veruje, ne bo obfojen, kdor pak ne veruje, je she obfojen; ker ne veruje v' ime edinorojeniga Sina boshjiga. Leto je pak sodba; sakaj luzh je prifhla na fvet, ino ljudi so vezh ljubili temo, kakor luzh; ker so njih dela bile hude. Sakaj kdor hudo dela, foverashi luzh, ino ne pride na fvetlobo, da njegove dela ne bodo ozhitne. Kdor pak refnizo dela, pride na fvetlobo, da se njegove dela vidijo, sakaj v' Bogu so fforjene.

Na binkoštni torek.

Branje is djanja apostolskiga v'
8. postavi.

V' tisteh dneh, kader so apostelni slifhali, kateri so v' Jerusalemu bili, da je Samaria boshjo besedo sprijela, so jim poslali Petra ino Janesa. In ko sta tá prishla, sta sa nje molila, da bi svetiga Duha prejeli; sakaj she ni na nobeniga prishel, temuzh le samo keršheni so bili v' imenu Gospoda JEsusa. Tedaj sta roke na nje polagala, in so prejeli svetiga Duha.

† Evangeli f. Janesa

v' 10. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf farisejam rekel: Resnizhno, resnizhno, vam povém: Kdor ne gre skos duri v' ovzhji hlev, temuzh od drugod vlese, je tat, ino rasbojnik. Kdor pak skos duri v' njega gre, je pastir ovz. Njemu vratar odpre, in ovze njegov glas poslušajo, in svoje ovze po imeni klizhe, in jih vunkaj vodi.

Ino kader je svoje ovze ispuštil, gre pred njimi, in ovze gredó sa njim; ker njegov glas posnajo. Sa ptujim pak ne gredó, temuzh beshijo pred njim; sakaj ptujih glas ne posnajo. Ta pregovor je jim JEfuf govoril. Alj oni niso saftopili, kaj je bilo, kar je jim govoril. Nato jim je JEfuf fpet rekel: Refnizhno vam povem: Jes sem duri ovz. Vfi, ki fo pred meno prifhli, fo tatje ino rasbojnik, ali ovze jih niso poflufhale. Jes sem duri, alj kdo fkos mene noter gre, bo svelizhan; ino bo noter ino vunkaj hodil, ino pafho nafhel. Tat pride famo, da kra-de, kole, ino konzha. Jes sem prifhel, da bi one shivlenje imele, ino da bi obilnifhi imele.

Na veliki prafnik prefvete Trojize.

Branje is pifma f. Pavla apoftel-na na Rimljane v' 11. poftav.

❶ vifokof bogafstva, modrofci, ino fposnanja boshjiga! kako nesapopadlive fo njegove fodb, ino njegovi poti neisvedlivi. Sakaj kdo je Go-

spodovo misel sposnal, ali kdo je njegov svitovavz bil! Ali kdo je njemu kaj poprej dal, da bi se mu povernilo? Sakaj od njega, ino skos njega, ino v' njemu so vse rezhi; njemu bodi zhaft ino hvala vekoma, Amen.

† Evangeli f. Matevsha

v' 28. postavi.

V' tistem zhasu je JEsup svojim uzhenzam (jogram) rekel: Meni je dana vsa oblast v' nebesih ino na semlji. Sategavolj pojdite, uzhite vse ljudi; kerfhujte jih v' ime ni Ozheta ino Sina ino svetiga Duha; ino uzhite jih dershati vse, kar sem vam sapovedal. Ino glejte! jes sem per vas vse dni do konza sveta.

Na pervo nedelo po binkofhtih; alj nedelo svete Trojize.

Branje is 1. pisma f. Janesa v' 4. postavi.

Preljubesnivi! Bog je ljubesen. V' letim se je perkasala boshja ljubesen proti vam, da je Bog

svojga edinorojeniga Sina poslal na svét, da
 bi skos njega shiveli. V' tem obstoji ljube-
 sen, nikar kakor da bi mi bili Boga ljubili, te-
 muzh da je on nas poprej ljubil ino je svojga
 Sina poslal h' potolashenju sa nashe grehe. Pre-
 ljubesnivi! kader nas je Bog tako ljubil, tudi mi
 se naj med seboj ljubimo. Boga nobeden ni
 vidil. Ako se med seboj ljubimo, Bog osta-
 ne v' nas, ino njegova ljubesen je v' nas
 popolna. Per tem sposnamo, da v' njemu
 ostanemo, ino on v' nas, da je nam od svojga
 Duha dal. Inomi smo vidili, ino prizhajemo, da
 je Ozha Sina poslal svelizharja sveta. Kdor koli
 tedaj bo sposnal, da je JEsuf boshji Sin, v'
 taistim Bog ostane, in on v' Bogu. Ino mi smo
 sposnali, ino verovali ljubesni, ktero Bog
 proti nam ima. Bog je ljubesen, ino kdor v'
 ljubesni ostane, v' Bogu ostane, ino Bog v' nje-
 mu. V' tem je ljubesen boshja popolna s'
 nami, da saupanje imamo na dan sodbe; sakaj
 kakor je on, tako smo tudi mi na letim sveti.
 V' ljubesni ni straha, temuzh popolna ljube-
 sen strah isshe. Sakaj strah ima terplenje; kdor
 se pak boji, ni popoln v' ljubesni. Sato ljubi-
 mo Boga; sakaj on je nas poprej ljubil. Ako
 kdo pravi: Jes Boga ljubim, in sovrashi svojga
 brata, je lashnik. Sakaj kdor svojga brata ne

ljubi, ki ga vidi, kako bo Boga ljubil, ki ga ne vidi. Ino to sapoved imamo od Boga, da, kdor Boga ljubi, naj tudi svojga brata ljubi.

† Evangeli f. Lukesha

v' 6. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhenzam (jogram) rekel: Bodite milostlivi, kakor je tudi vasli Ozhe milostliv. Ne sodite, in tudi vi ne bote sojeni; ne pogublajte, ino tudi vi ne bote pogubljeni. Odpuštite, tako vam bo odpuščeno; dajajte, ino vam bo dano. Dobro, do verha natlazhenó, in obilno mero bojo vam v' vashe krilo dali. Sakaj ravno s' to mero, s' ktero vi merite, se bo tudi vam nasaj merilo. Ino je jim priliko povedal: Alj more slepez slepza voditi? alj ne padeta obadva v' jamo? Uzhenz ni zhes uzhenika; popoln pak je vsaki, ki je kakor njegov uzhenik. Kako pak vidish pesder v' ozhesi svojga brata, brun pak, ki je v' tvojim ozhesi, ne vidish? Ali ka-

ko morešh svojmu bratu rezhi, pušti brat da pesder is tvojga ozhefa vsemem, ino brun v' svojim ozhefi ne vidish? Hinavez! spravi poprej brun is svojga ozhefa, ino potle gledaj, da spravish pesder is ozhefa svojga brata.

Na veliki prasník svetiga reshniga telefa.

**Branje isl. pisma s. Pavla apostel-
na na Korinzhane v' 11. postavi.**

Bratje! jes sim od Gospoda prejel, kar sem vam tudi isrozhil, sakaj Gospod JEsup je v' tej no- zhi, ko je isdan bil, vsel kruh, je sahvalil, ga je raslomil, in je rekel: Vsemite, ino jejte; to je moje telo, ki bo sa val isdano: to storite k' mojmu spominu. Ravno tako tudi kelih po ve- zherji, rekozh: Ta kelih je novi testament v' mo- ji kervi; to storite, kaderkoli bote pili, k' moj- mu spominu. Sakaj kolikorkrat ta kruh bote jedli, ino ta kelih bote pili, bote Gospodovo smert osnаноvali, dokler ne pride. Satorej kdor nevredno leta kruh je, ali kelih Gospodov pije, je kriv telefa ino kervi Gospodove. Naj skusi pak zhlo-

vek sam sebe, ino naj je od tega kruha, ino pije od keliha. Sakaj kdor nevredno je, ino pije, je, ino pije sam sebi sodbo, ker teleša Gospodovi-
ga ne raslozhi.

† Evangeli f. Janesa

v' 6. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf Judam rekel: Moje mefo je saref jed, ino moja kri je saref pitje. Kdor je moje mefo, ino pije moje kri, oftane v' meni, ino jes v' njemu. Kakor je mene poflal shivi Ozhe, ino jes shivim favolj Ozheta, tako tudi, kteri mene je, bo shivel favolj mene. Leta je kruh, ki je od nebef prifhel. Nikar kakor fo vafhi ozheti mano jedli, in fo vmerli. Kdor lete kruh je, bo shivel vekoma,

Na drugo nedelo po binkofhtih.

Branje is 1. pifma f. Janesa apo-
ftelna v' 3. postavi.

Preljubesnivi! Ne zhudite fe, ako vaf svet fo-

vrashi. Mi vemo, da smo od smerti k' shivlenju bili prestravleni, ker brate ljubimo. Kdor ne ljubi, ostane v' smerti. Kdor svojga brata sovrashi, je vbijavez. Ino veste, da vbijavez ni-
ma v' febi stanujozhiga vezhniga shivlenja. V' tem smo sposnali boshjo ljubesen, da je on svoje shivljenje sa nas dal; ino tudi mi moramo shivljenje sa brate dati. Kdor pak, posvetniga blaga ima, ino vidi svojga brata potrebniga, ino sapre svoje serze pred njim, kako stanuje v' njemu boshja ljubesen? Otrozhezhi moji, ne ljubimo se s' besedo ino s' jesikam, ampak s' djanjam ino s' refnizo.

† Evangeli f. Lukesha

v' 14. postavi.

V' tistem zhasu je JEsus farisejam leto priliko govoril: En zhlovek je napravil veliko vezherjo, in je jih veliko povabil. In ob uri vezherje je svojga hlapza poslal povedat povablenim, da bi prishli, ker je vse perpravleno. Ino so sazheli vsi vkup se isgovarjati. Pervi je mu djal: Pristavo sim kupil, ino moram iti, in jo ogledati; prosim te, imej me isgovorjene-

ga. Ino drugi je djal: Pet parov volov sim kupil, ino grem jih sdaj skufhat; prosim te, imej me isgovorjenega. Ino tretji je djal: Oshenil sim se, sato ne morem priti. Ino hlapez se je vernil, in je to povedal svojmu gospodu. Tedaj se je hishni gospodar raserdil, in je rekel svojmu hlapzu: Pojdi hitro na pote, in ulize mesta, ino perpeli vboge ino flabe, slepe ino krulove. Ino hlapez je djal: Gospod! storjeno je, kakor si sapovedal, ino je she prostopa tukaj. Ino gospod je rekel hlapzu: Pojdi na zeste ino sa plote; ino permoraj jih sem priti, da bo moja hisha napolnjena. Povem vam pak, da nobeden tisteh mosh, ki so povableni bili, ne bo moje vezherje okusif.

Na tretjo nedelo po binkoshtih.

Branje is 1. pisma s. Petra apostelna v' 5. postavi.

Preljubesnivi! ponishajte se pod mogozhno boshjo roko, da vas povisha ob zhasi objiskan-

ja. Vso svojo skerb versite na njega, sakaj on skerbi sa vas. Bodite tresni, ino zhujte, sakaj vash sopernik, hudizh, hodi okol kakor rujo-vezh lev, in jifhe, koga bi posherl. Temu terdno soperstojte v' veri, ino vejte, da vash bratje na sveti ravno taisto terplenje imajo. Bog pak vse milosti, kateri je nas poklizal k' svoji vezhni zhashti v' JEsusu Kristusu, bo vas, kader malo zhafa terpите, popolne ino mozhne storil, ino poterdil. Taistemu bodi zhast ino mozh od vekoma do vekoma, Amen.

† Evangelij f. Lukesha

v' 15. postavi.

V' tistem zhasu so se k' JEsusu perbli-shali zolnarji ino greshniki, da bi ga poslušali. Ino fariseji ino pisarji so mermrali, in so djali: Ta greshnike sprijemle, ino je sh' njimi. On pak jim je povedal leto priliko, in je rekel: Kteri zhlovek ismed vas, alj ima sto ovz; in ako eno ismed njih sgubi, ne pusti devet ino devetdesetirih v' pufhavi, ino gre sa sgubleno, dokler jo ne najde? Ino kader jo najde, jo vesel na svoje rame

poloshi, ino kader k' domu pride, poklizhe svoje perjatle ino sosede, ino pravi jim: Vefelite se s' menoj, ker sem svojo ovzo nashel, ktera je bila sgublena. Povem vam, tako bo tudi vezhi vefelje v'nebesih nad enem gresnikam, ki pokoro stori, kakor nad devet ino devetdesetirimi pravizhnimi, ki pokore ne potrebujejo. Alj ktera shena ima deset denarjov, ako tisteh enega sgubi, ne vshge luzh, ino pometahis, ino skerbno jish, dokler ga ne najde? Ino kader ga najde, poklizhe svoje perjatelze ino sosedinje, ino pravi: Vefelite se s' menoj, sakaj denar sim nashla, kteri sem sgubila. Tako vam povem, bo vefelje med boshjimi angeli nad enim gresnikam, kteri pokoro stori.

Na zheterto nedelo po binkoshtih.

Branje is pisma s. Pavla apostelna na Rimljane v' 8. postavi.

Bratje! jes menim, da sedajnega zhafa terplenje ni vredno perhodne zhasti, ktera ima nad nami rasodeta biti. Sakaj vfa stvar sheljao zha-

ka na rasodetje boshjih otrók. Sakaj stvar je nizhemernosti podvershena nikar s' svojo voljo, temuzh savoljo tistega, kateri je jo podvergel upanju. Sakaj stvar bo proštena od hlapzhovanja strohlivosti h' zhaftitej prostoosti boshjih otrók. Sakaj vemo, da vse stvari sdihujejo, ino imajo britkost she dosehmal. Nikar pak samo one, temuzh tudi mi, ki imamo pervine Duha, sdi-hujemo tudi sami v' sebi po posinovlenju, ino zhakamo odreshenje svojiga telefa v' Kristusu JE-susu nashimu Gospodu.

† Evangeli s. Lukesha

v' 5. postavi.

V' tistem zhasu, ko je veliko ljudi JE-susa obfulo, da bi poslusnali boshjo besedo, je on stal per jeseri Genezaret, in je vidil dva zholna per jeseri stojezha; ribizhi pak so bili vunstopili, in so mreshe prali. On pak je stopil v' eniga zholnov, kateri je Simonov bil, ino ga je profil, da bi ga malo od kraja odrinil. In je sedel, ino je uzhil ljudi is zholnizha. Ino kader je jenjal govoriti, je rekel Petru: Pelji na globoko, ino versite svoje mreshe,

na lov. Simon je odgovoril, in je mu djal: Uzhenik! vso nozh smo delali, in nismo nizh vjeli; na tvojo besedo pak ozhem mresho vrezhi. In kader so to bili storili, so vjeli veliko trumo rib, ino njih mresha se je tergala. Ino so migali svojim tovarsham, ki so v' drugim zholni bili, da bi prishli, ino jim pomagali. Ino so prishli, in so napolnili oba zholna, da sta se skori topila. Kader je Simon Peter to vidil, je k' JEsufovim kolenam padel, in je rekel: Gospod! pojdi od mene, ker sem greshen zhlovek. Sakaj strah je bil njega obsheh, ino vse, ki so sh' njim bili, zhes lov rib, kteriga so bili storili; ravno tako tudi Jakoba ino Janesa, Zebedeova sina, Simonova tovarsha. In JEsup je rekel Simonu: Ne boj se; od sdaj sa naprej bosh ljudi lovil. Ino so zholne h' kraju pelali, so vse sapustili, in so sa njim shli.

Na peto nedelo po binkofhtih.

Branje is 1. pisma s. Petra apostelna v' 3. postavi.

Preljubesniyi! bodite vfi enomisliozhi v^o molit-

vi, poterpeshlivi, bratovski, milostlivi, zhedni ino ponishni. Ne povrazhujte hudiga sa hudo, ali kletvo sa kletvo, temuzh sproti blagoslovite (shegnajte): sakaj h' temu ste poklizani, da shegen po delshini (erbshini) posedete. Sakaj, kteri hozhe shivljenje sa ljubo imeti, ino dobre dni viditi, naj sdershi svoj jesik od hudega, ino svoje usta, da galusio ne govoriyo. Ogni se hudobije, ino stori dobro, ishi mir, ino hiti sa njim. Sakaj ozhi Gospodove gledajo na pravizhne, ino njegove ushesa na njih molitvo; oblizhje pak Gospodovo je soper nje, ki hudo delajo. In kdo je, ki bi vam shkodoval, ako, se bote dobriga dersnali? In ako tudi kaj terpate sa pravize voljo, srezhni ste. Ne bojte se pak njih strahovanja, ino ne prestrashite se, temuzh posvezhajte Gospoda JEsusa Kristusa v' svojih serzih.

† Evangeli f. Matevsha

v' 5. postavu.

V' tistem zhasu je rekel JEsus svojim uzhenzam (jogram): Ako vasha praviza ne bo obilnishu, kakor je pisarjov ino farisejov, ne pridete v' nebesko kraljestvo. Sli-

fhali ste, da je starishim rezheno: Ne vbijaj; kteri pak vbija, je sodbe dolshen. Jes vam pak povem, da vsaki, kteri se s' svojim bratom serdi, bo sodbe dolshen. Kdor pak svojmu bratu rezhe: Raka! bo svita dolshen. Kdor pak rezhe: Norz! bo peklenškega ognja dolshen. Sato kader ti svoj dar k' oltarju pernesesh in se tamkaj spomenish, da tvoj brat ima kaj soper tebe, pusti tam svoj dar pred oltarjam, ino pojdi poprej, ino spravi se s' svojim bratom, ino tedaj pridi, ino daruj svoj dar.

Na fhesto nedelo po binkoshtih.

**Branje is pisma s. Pavla apostel-
na na Rimljane v' 6. postavi.**

Bratje! vsi, kteri smo v' JEsusu Kriftusu keršheni, smo v' njegovi smerti keršheni. Sakaj sh' njim smo pokopani skos kerst v' smert, da ravno kakor je Kriftus vstal od smerti skos zhäst Ozheta, tako tudi mi v' novim shivlenju hodimo. Sakaj zhe smo sh' njim vred safajeni, kakor v' njegovo smert, bomo tudi vstajenju enaki. Ker to vemo, da je

našh stari zhlovek sh' njim vred krishan, da gresfno telo bode rasdjano, ino da sa naprej ne homo vezh grehu flushili. Sakaj, kateri je vmerl, je opravizhen od greha. Zhe smo pak s' Kristusam vmerli, verujemo, da homo tudi sh' njim vred shiveli. Ino vemo, da je Kristuf od smerti vstal, ino da vezh ne vmerje: smert ne bo vezh zhes njega gospodovala. Sakaj kir je vmerl grehu, je vmerl enkrat, kir pak shivi, shivi Bogu. Tako tudi vi verujte, da ste grehu odmerli, shivite pa Bogu v' JEsusu Kristusu našhemu Gospodu.

† Evangeli f. Marka

v' 8. postavi.

V' tistem zhasu, ko je veliko ljudi per JEsusu bilo, ino niso imeli kaj jesti, je JEsuf svoje uzhenze k' sebi poklizal, in je jim rekel: Meni se ljudje vsmilijo; sakaj she tri dni so per meni ostali, ino nemajo kaj jesti. In ako je teshe k' domu spustim, bojo oslabeli po poti; sakaj nekaj ismed njih je od delezh prishlo. Ino njegovi uzhenzi so mu odgovorili: Od kod

jih bode kdo mogel s' kruham nasititi tukaj v' pufhavi? In jih je baral: Koliko kruhov imate? In so djali: Sedem. In je sapovedal ljudem, da so sedli na semljo. In je vsel sedmere kruhe, in je sahvalil, raslomil, in dal svojim uzhenzam, da bi jih naprej poloshili. In so ljudem naprej poloshili. In so tudi imeli malo ribiz, in je taiste tudi blagoflovil (shegnav), ino jih ukasal naprej poloshiti. In so jedli, ino se nasitili, in so pobrali koszov, kar jih je ostalo, sedem jerbasov. Tisteh pak, ki so jedli, je bilo okol shtiri tavshent. In jih je pustil od sebe.

Na sedmo nedelo po binkoshtih.

Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Rimljane v' 6. postavi.

Bratje! po zhloveshki shegi govorim savoljo flabosti vashiga mesa. Ravno kakor ste podali svoje ude flushit nezhistosti, in od ene krivize do druge; tako tudi podajte svoje ude flushit pravizi, da sveti bodejo. Sakaj kader ste

hlapzi bili greha, fte bili proſti od pravize. Kaj prida pak fte tedaj imeli v' tiſtih rezhih, ktireh ſe ſedaj framujete? Sakaj njih konz je ſmert. Sedaj pak, kir fte greha reſheni, ino fte boſhji hlapzi, imate ſvoj ſad v' ſvetoſti, konz pak vezhno ſhivlenje. Sakaj greha plazhilo je ſmert; boſhja miloſt pak je vezhno ſhivlenje, v' Kriſtuſu JEſuſu naſhimu Goſpodu.

† Evangeli f. Matevſha

v' 7. poſtavi.

V' tiſtem zhaſu je rekel JEſuſ ſvojim uzhenzam (jogram): Varvajte ſe galuſnih prerokov, kteri v' ovzhjim oblazhili k' vam pridejo, ſnotraj pak ſo derezhi volki. Na njih ſadju jih bote poſnali. Ali ſe more groſdje brati na ternju, ali fige na oſati? Tako vſako dobro drevo rodi dober ſad; hudo drevo pak rodi hud ſad. Ne more dobro drevo hud ſad roditi: ino hudo drevo ne more dober ſad roditi. Vſako drevo, ktero dobriga ſada ne rodi, bo poſekano, ino v' ogenj verſheno. Sato na njih ſadju jih bote ſpos-

nali. Nikar vsaki, kateri mi pravi: Gospod! Gospod! pojde v' nebeshko kraljestvo; temuzh kateri stori voljo mojga Ozhe-
ta, ki je v' nebesih, taisti pojde v' ne-
beshko kraljestvo.

Na osmo nedelo po binkoštih.

Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Rimljane v' 8. postavi.

Bratje! nismo dolshniki mesa, da bi po mesu shiveli. Sakaj alj bote po mesu shiveli, bote vmerli. Alj pak bote fkos duha dela mesa morili, bote shiveli. Ktire boshji duh vodi, ti so boshji otrozi. Sakaj niste duha hlapzhovanja prejeli, da bi se spet bali; temuzh ste prijeli duha boshjih otrok, fkos ktirega klizhemo: Aba, ljubi Ozhe! Sakaj tistih duh daja prizhovanje našimu duhu, da smo boshji otrozi. Zhe smo pak otrozi, smo tudi deldizhi (erbizhi) namrezh boshji deldizhi, ino sravendeldizhi Kristusovi.

† Evangelij f. Lukesha

v' 16. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhen-

zam (jogram) to perpodobo govoril: Je bil neki bogat mosh, ki je imel hishnika, ino taisti je bil pred njim obdolshen, kakor, da bi bil njegovo blago sapravit. Ino je ga poklizal, ino mu je rekel: Kaj flishim od tebe? Daj rajtingo svojga hishovanja, sakaj ne bofh mogel vezh gospodariti. Hishnik je djal sam per sebi: Kaj ozhem storiti, ako mi moj gospod odvseme hishovanje? Kopati ne morem, berazhiti (petlati) se framujem. Vem, kaj ozhem storiti, da me, kader she bom od hishovanja odstavljen, v' svoje hishe vsemejo. In je poklizal vse dolshnike svojga gospoda, in je djal prvemu: Koliko si mojmu gospodu dolshen? In je djal: Sto zhebrov olja. In mu je rekel: Vsemi svoje pismo, vsedi se, in hitro sapifhi petdeset. Potle je djal drugemu: Koliko si pa ti dolshen? In je djal: Sto starjov pfhenize. In je rekel mu: Vsemi svoje pismo, ino sapifhi osemdeset. Ino gospod je hvalil krivizhnega hishnika, da je pametno bil storil; sakaj otrozi

tega sveta so pametnejši, ko otrozi luzhi v' svojim rodu. Ino jes vam povem, stosite si perjatele s' krivizhnem mamonom, da kader bote obnemagali, vas sprejmejo v' vezhne stanovanja.

Na deveto nedelo po binkoštih.

Branje is 1. pisma s. Pavla apostelna na Korinz hane v' 10. postavi.

Bratje! Naj hudih rezhi ne shelimo, kakor so uni (Judi) sheleli. Ne bodite tudi malikovavzi, kakor nekteri ismed njih, kakor je pisano: Ljudstvo se je vſedlo h' pitju, in je vſtalo k' jigranju. Ne kurbajmo se tudi, kakor so se eni med njimi kurbali, in je jih en dan tri ino dvajset tavshent padlo. Tudaj ne ſkuſhajmo Kristusa, kakor so nekteri ismed njih ga ſkuſhali, in so od kazh bili pokonzhani. Tudi nikar ne mermrajte, kakor so njih nekteri mermrali, in so bili od pokonzhavza pogubleni. Vſe to se njim je ſgodilo v' podobi; nam je pak k' poſvarjenju ſapiſano, na ktire je konz sveta priſhel. Sato ktiremu se sdi, da ſtoji, naj gleda, da ne pade. Nobena druga ſkuſhnjava naſ ne ſapopadi, kakor le zhloveſhka. Bog je pak ſveſt, kteri vas ne bo puſtil ſkuſhati zhes to,

kar premorete: ampak bo storil, da skufhnj-
va vezhi saflushenje vam pernese, da jo sa-
morete prenesti.

† Evangelij f. Lukesha

v' 19. postavi.

V' tistem zhasu, kader se je JEfuf Je-
rusalemu perblishal, je pogledal mesto,
in se je jokal nad njim, in je rekel: Da bi
vender sposnalo tudi ti, in slasti na leta
svoj dan, kar je ti k' miru: sedaj pak je
skrito pred tvojimi ozhmi. Sakaj pridejo
dni, da te bojo tvoji sovrashniki obsuli,
ino bojo te obdali, ino povsod stiskali,
ino bojo te do tla rasvergli, tebe ino tvoje
otroke, ki so v' tebi, ino ne bojo kamena
nad kamenam v' tebi pustili; ker nifi spos-
nalo zhas svojga objifkanja. In je shel v'
tempel; in je sazhel jih, kateri so v' njemu
prodajali ino kupovali, isganjati, in je rekel
jim: Pisano je: Moja hifha je hifha molit-
ve; vi ste jo pak storili jamo rasbojnikov.
In je vsaki dan uzhil v' templi.

Na deseto nedelo po binkoštih.

Branje is 1. pisma s. Pavla apostelna na Korinzhanev' 12. postavi.

Bratje! veste, da, ko ste sše neverniki bili, ste k' mutašim malikam hodili, kakor ste bili napelani. Sato vam dam na snanje, da nobeden, kateri v' boshjim duhu govori, JEsa ne kolne. Ino nobeden ne more rezhi; Gospod JEsa! temuzh le skos svetiga Duha. Dari so mnogoteri, pa vender je le en Duh; ino flushbe so mnogotire, Gospod pa je eden. Ino dela so mnogotire, Bog pa je eden, kateri vse per vsih rezheh dela. Vlakemu pak se da skasanje duha h' temu, kar je v' prid. Enemu se da skos duha govoriti od modrosti; drugemu se da govoriti od snanja po taistim duhu; enemu vera v' taistim duhi, drugemu dar osdravljenja v' ravno taistim duhu; drugimu delanje zhudeshov; enemu prerokovanje, drugimu raslozhenje duhov; enimu vezh fort jesikov, drugimu raslaganje besed. Vse to pak dela taisti sam inq edini Duh, ino deli vlakemu, kakor hozhe.

† Evangelij f. Lukesha

v' 18. postav.

V' tistem zhasu je JEsuf nektirem, ki so fami v' sebe saupali, da so pravizhni, in so druge sanizhovali, leto priliko govoril: Dva zhloveka sta shla v' tempel molit, eden je bil farisej, drugi pak ozhiten gresfhnik. Farisej je stal, in je molil sam per sebi tako: Bog, sahvalim te, da nisem kakor drugi ljudi, rasbojniki, krivizhni, presheshtniki, ali kakor tudi ta ozhitni gresfhnik. Dvakrat v' tedni se postim, ino dajam desetino od vsiga, kar imam. In ozhitni gresfhnik je stal od delezha, ino ni otel she ozhi povsdigniti proti nebi, temuzh je vdarjal na svoje persi, in je djal: Bog, bodi meni gresfhniku milostliv. Ino vam povem, ta je shel v' svojo hisho pravizhnejshi, kakor uni. Sakaj kdor sam sebe povishuje, bo ponishan; ino kdor sam sebe ponishuje, bo povishan.

Na ednajsto nedelo po binkošhtih.

Branje is 1. pisma f. Pavla apostelna na Korinzhane v' 15. postavi.

Bratje! na snanje vam dam evangeli, kteriga sem vam osnanoval, kteriga ste tudi sprijeli, v' ktirem tudi stojite, skos ktero tudi svelizhani bote; alj ga dershite, kakor sem vam osnanoval, ako niste saštojn verovali. Sakaj uzhil sem vas posebno, kar sem tudi prejel, da je Kristuf vmerl sa nashe grehe po pismih; ino da je pokopan bil, ino da je vstal tretji dan po pismih, ino da ga je Kefas vidil, potle ednajsteri. Potle je ga vidilo vezh ko pet sto bratov vkup, ktireh je she došti shiveh, eni so pak saspali. Potle ga je vidil Jakob, potle vsi apostelni. Poslednizh sa vsimi se je tudi meni, kakor negodnemu rodu, perkasal. Sakaj jes sim narmajnsihi apostelnov, ki nisem vreden apostel imenovan biti, ker sem boshjo zerkov preganjal. Ampak skos boshjo milost sem, kar sem, ino njegova milost na meni ni bila prasna.

† Evangeli f. Marka

v' 7. postavi.

V' tistem zhasu, ko je JEsus shel is

krajev Tira ino Sidona, je prishel k' Galilejskemu morju skos fredo krajev deseterih mest. Ino so mu perpelali gluhega, ki je bil mutašt, in so ga profili, da bi na njega roko poloshil. Ino ga je vsel od ljudi posebe, in je svoje perste poloshil v' njegove ushefa, in je plunil, in se doteknil njegovega jesika, je pogledal v' nebo, je sdihnul, in mu je rekel: Efeta! to je: Odpri se. Ino kmalo so se njegove ushefa odperle, ino njegoviga jesika savesa se je rasvesala, ino je prav govoril. Ino je jim sapovedal, da naj nikomur ne povejo. Pa bolj je jim sapovedoval, bolj so rasglasnali; in se silno zhudili, ino djali: Vse je prav storil: gluhe je storil slisihijozhe, in mutaste govorijozhe.

Na dvanajsto nedelo po binkofhtih.

Branje is 2. pisma s. Pavla apostelna na Korinzhane v' 3. postavi.

Bratje! tako saupanje imamo po Kriftusu k' Bogu: nikar da bi samogli sami

od sebe kaj misliti, kakor sami is sebe: temuzh naſha ſamoshnoſt je od Boga, kteri je tudi naſ ſtoril vredne flushabnike noviga ſakona (teſtamenta): nikar piſma, temuzh duha. Sakaj piſmo vmori, duh pak oſhivla. Ako pak flushba, ktera je k' ſmertí, ino ktera je v' kamene s' zherkami vresana, je tako ſvetlobo imela, da Iſraelfki otrozi niſo mogli gledati v' Mojſeſovo oblizhje ſavoljo ſvetlobe njegoviga obrasa, ktera ſajjenja; kako bi ne imela veliko vezh flushba, ktera duha dodeli, ſvetlobo? Sakaj kader flushba k' pogublenju ima ſvetlobo, veliko vezh flushba k' pravizi je v' obilnejſhi zhaſti.

† Evangelí f. Lukesha

v' 10. poſtavi.

V' tiſtem zhaſu je rekel JEſuf ſvojim uzhenzam (jogram): Sreznhe ſo ozhi, ktere vidijo, kar vi vidite. Sakaj povem vam, veliko prerokov in kraljov je otlo viditi, kar vi vidite, ino niſo vidili, in ſliſhati, kar vi ſliſhite, ino niſo ſliſhali. Ino glej en uzhenik poſtave je vſtal njega ſkuſhajozh, in je djál: Uzhenik, kaj naj ſtorim, da vezhno ſhiylenje poſedem?

On pak mu je rekel: Kako je v' postavi pisano? Kako berešh. On je odgovoril, ino djal: Ljubi Gospoda svojga Boga is zelega svojga serza, is zele svoje dushe, is zele svoje mozhi, is zele svoje pameti; ino svojga blishnjega kakor sam sebe. In je mu rekel: Prav si odgovoril; stori to, ino bosh shivel. On je pak otel sam sebe pravizhnega delati, in je djal JEsfusu: Kdo je tedaj moj blishnji? JEsfus je pak pogledal, in je rekel: Neki zhlovek, je shel od Jerusalema v' Jeriho, in je padel med rasbojnice. Ti so ga flekli, ino stepli, in so shli, in so ga na pol mertvega pustili. Permerilo se je pak, da je en duhovnik po taišti zesti shel, in kader je ga vidil, je mimo shel. Ravno tako tudi levit, kader je bil na taišti kraj prishel, in je ga vgledal, je memo shel. Neki Samaritan pak je po taištem poti hodil, in je blisu k' njemu prishel, ino ko je ga vidil, se je mu v' serze vsmilil, je shel k' njemu, je obvesal mu rane; in je v' nje vlil olja ino vina, in ga je vsdignil na svojo shivino,

in ga je pelal v' ofhtario, in ga je ofkerbel. Drugi dan je vsel dva denarja, ino ji dal goshtarju in je mu rekel: Ofkerbi ga, in alj kaj vezhisdash, ozhem ti poverniti, kader spet pridem. Kaj se ti sdi, kteri je med temi tremi blishuji bil tega, ki je med rasbojnike padel? On pak je djal: Kteri je mu milost storil. In JEfuf je mu rekel: Pojdi, ino ti tudi tako stori.

Na trinajsto nedelo po binkofhtih.

Branje is pisma f. Pavla apostelna na Galazhane v' 3. postavi.

Bratje! obljuje fo Abrahamu storjene, ino njegovimu semenu. Ne pravi: Ino semenam, kakor velkotirim; temuzh enimu, namrezh tvojmu semenu, ktiro je Kriftuf. To pa rezhem, sakon (testament) od Boga poterjen ne more postaviti, ktera je zhes fhtiri sto ino trideset let potle prishla, savrezhi, da bi obluba nizh ne bila. Sakaj ako bi delfhina (erbfhina) po postaviti prishla, tako bi se fkos oblubo ne dala. Bog je jo pak Abrahamu po oblubi dal. H' zhemu je tedaj postava? Sa preftope voljo je po-

stavlena, dokler bi neprisihel narod, ktiremu je bila obljublena; ktera postava je od angelov sporedam dana skus roko frednika. Srednik pak ni eniga edinega frednik, Bog pa je eden. Al je tedaj postava soper boshjo obljubo? Delezh od tega. Sakaj kader bi postava dana bila, da bi mogla oshivlati, bi refnizhno praviza is postave bila. Pismo pak je vse pod greh saperlo, da bi obljuba skus vero v' JEsusa Kristusa bila vernim dana.

† Evangelij f. Lukesha

v' 17. postavi.

V' tistem zhasu, ko je JEsuf v' Jerusalemu shel, je hodil po sredi Samarie ino Galilee. Ino kader je v' en terg shel, je mu naproti prishlo deset gobovih mosh, ki so stali od delezh, in so vsdignili svoj glas, in so djali: JEsuf, uzhenik! vsmili se zhes nas. Ino ko je jih vidil, je rekel: Pojdite, ino skashite se duhovnam. Ino pergodilo se je, da so gredé bili ozhisheni. Eden pak ismed njih, ko je vidil, da je ozhishen, se je vernil, in je

s' velikim glasam zhaſtil Boga, in je padel na ſvoje oblizhje k' njegovim nogam, in ga je ſahvalil; taiſti je bil Samaritan. JEſuf pak je odgovoril, in je rekel: Alj ni deſet ozhifheneh? Kje je tedaj unih devet? Ni ſe nobeden ſnaſhel, ki bi ſe bil vernil, ino Bogu zhaſt dal, kakor ta ptujiz! In je mu rekel: Vſtani, ino pojdi, tvoja vera je ti pomagala.

Na ſhtirnajſto nedelo po binkoſhtih.

Branje iſ piſma ſ. Pavla apoſtelna na Galazhane v' 5. poſtavi.

Bratje! hodite v' duhu, tako ne bote ſhelj meſa dopernaſhali. Sakaj meſo ſheli ſoper duha, ino duh ſoper meſo. Ona ſta eden drugimu ſoper, da ne ſtorite vſe, kar ozhete. Ako vaſ pak duh vodi, niſte pod poſtavo. Ozhitne ſo pak dela meſa, ktire ſo kurbaria, nezhiſtoſt, neſtramnoſt, malikovanje, zopernia, ſovraſhtvo, prepiranje, ſerd, boji, ſopernoſt, smote, nevoſhlivoſt, vbijanje, pijanzhovanje, poſhreſhnoſt, ino kar je vezh takega, od kteriga ſim vam poprej pravil, ino ſhe pravim, da, kteri to delajo, ne bojo boſhje kraleſtvo doſegli. Sad duha

je pak ljubesen, veselje, mir, poterpeshlivoſt, dobrota, miloſt, persanaſhlivoſt, krotkoſt, vera, zhednoſt, sdershanje, zhifoſt; ſoper takofhne ni poſtava. Kteri ſo pak Kriſtuſovi, kriſhajo ſvoje meſo ſ' grehami ino ſhelamivred.

† Evangeli f. Matevsha

v' 6. poſtavi.

V' tiſtem zhaſu je rekel JEſuf ſvojim uzhenzam (jogram): Nobeden ne more dve-
ma goſpodama flushiti. Sakaj ali bo enega ſovraſhil, ino drugega ljubil; ali ſe bo enega derſhal, ino drugiga ſanizhoval. Ne morete Bogu flushiti ino mamonu. Sato vam povem, ne ſkerbite ſa ſvoje ſhivlenje, kaj bote jedli; tudi nikar ſa ſvoje telo, kaj bote oblekli. Alj ni duſha vezh ko jed; ino telo vezh ko oblazhilo? Poglejte ptize pod nebam, ker ne ſejejo, ne ſhenjejo, ino ne ſpravljajo v' ſkednje, ino vaſh Ozhe nebeſhki jih vunder ſhivi. Alj niſte vi veliko vezh, kakor one? Kdo pak iſmed vaſ ſamore v' ſvoji miſli ſvojej dolgoſti en komolz perſtaviti?

Ino kaj fkerbite sa oblazhilo? Pogledjte lilie na polji, kako rastejo. Ne delajo, in ne predejo. Vam pak povem, da tudi Salomon v' vsej svoji zhafti ni bil tako oblezhen, kakor tisteh ena. Ker pa Bog travo na polji, ktera donef stoji, ino bo jutre v' pezh vershena, tako oblazhi, koliko vezh vas, maloverni! Sato ne fkerbite rekozh: Kaj bomo jedli, kaj bomo pili, alj s' zhim se bomo oblazhili? Sakaj po letim vsm neverniki popraahujejo. Saj vash Ozhe nebesfki vé, da vfiga tiga potrebujete. Jifhite tedaj narpoprej boshje kraljestvo, in njegovo pravizo, ino vse to vam bo perversheno.

Na petnajsto nedelo po binkofhtih.

Branje is 1. pisma f. Pavla apostelna na Galazhane v' 5. postavi.

Bratje! ako v' duhu shivimo, tudi v' duhu hodimo. Ne bodimo shelni prasne zhafti, da bi eden drujiga drashili, eden drujimu nevosflivi bili. Ljubi bratje, alj bo kdo od kakiga greha prenaglen, takiga vi, ki ste duhovni,

poduzhite s' krotkim duham, ino glej sam na se, da ne bošh tudi ti skulhan. Eden naj nosi drugiga butaro, ino tako bote Kristufovo postavo dopolnili. Ako se pak komu sdi, da bi kaj bil, ki saj nizh ni, sam sebe sapeluje. Vlak pak naj presodi svoje delo, ino tako bo sam v' sebi hvalo imel, ino nikar v' drugim. Sakaj vlak bo svojo butaro nosil. Kteri bo pak poduzhen s' besedo, naj podeli od vsiga dobrega njemu, kteri ga poduzhi. Ne motite se; Bog se ne puſti samnehovati. Kar zhlovek seje, bode tudi shel. Sakaj kdor v' svojim mesu seje, bo od mesa pogublenje shel; kdor pak v' duhu seje, bo od duha shel vezhno shivljenje. Delajmo pak dobro, ino ne nehajmo, sakaj sheli homo tudi ob svojim zhasu bres nehanja. Satoraj, dokler zhas imamo, storimo vsim dobro, narvezh pak domazhem svoje vere.

† Evangelij f. Lukesha

v' 7. postavi.

V' tistem zhasu je JEsus v' mesto shel, ki se imenuje Najm, ino sh' njim so shli njegovi uzhenzi (jogri) ino veliko ljudi. Ko je k' mestnem vratam se perblishal, glej, so merlizha nefli, ki je bil edin sin svoje

matere, ino taista je bila vdova; ino sh'njo je veliko ljudi shlo is mesta. Ino kader je jo Gospod vgledal, se mu je v' serze vsmilila, ino je ji rekel: Ne jokaj! In je perstopil, in se je par doteknil; ino, kateri so nosili, so obstali. In je rekel: Mladenzh, rezhem ti, vstani! Ino merlizh je sedel, ino sazhel govoriti. Ino ga je dal njegovej materi. Ino strah je vse obshel, ino so zhahtili Boga, rekozh Velik prerok je med nami vstal, ino Bog je svoje ljudstvo objiskal.

Na shestnajsto nedelo po binkofhtih.

Branje is pisma s. Pavla apostelna na Efeshane v' 3. postavi.

Bratje! profim vas ne bodite otoshni savoljmojih nadlog, ki je sa vas terpim, ktire so vam zhaft. Sategavolj perklonim svoje kolena pred Ozhetam nashiga Gospoda JEsusa Kristusa, is ktirega vsako ozhestvo na nebi ino na semlji se imenuje, da vam po bogastvi svoje zhafti mozh dā, mozhni biti skos svojga duha v' snoternim zhloveku, ino da Kristus prebiva skos vero v' vashih ferzih, da bote v' ljubesni vkorenjeni,

ino vterjeni, da bote sposnali s' vsemi svete-
mi, kakofna je shirokost ino dolgošt, ino vi-
fokost ino globokost, ino da tudi sposnate Kri-
stusovo ljubesen, ktera je zhes vse sposnanje, da
bote napolnjeni s' vso boshjo polnostjo. Njemu
pak, ki premore vse rezhi obilnišhi storiti,
kakor profimo, ali saštopimo, po mozhi,
ktera v' naš dela, bodi zhašt v' zerkvi, ino v'
Kristusu JEsusu v' vse rodove na vezhne zha-
se. Amen.

† Evangelii f. Lukesha

v' 14. postavi.

V' tistem zhasu, ko je JEsus shel v' hi-
sho enega višhega farisejov v' sa-
boto kruh jest, so oni na njega gledali.
Ino glej! tam je bil pred njim vodenizhen
zhlovek. Ino JEsus je odgovoril, in je
djal pifarjam ino farisejam rekozh: Alj
se spodobi ob saboti osdravlati? Oni so
pak molzhali. Ino ga je osdravil, ino ga
je od sebe pustil. In je odgovoril, ino
jim rekel: Komu ismed vaš vol, ali ofel
v' shterno pade, da bi ga jaderno ne

isvlekel fabotni dan? In oni njemu nizo niso mogli na to odgovoriti. Povedal je tudi povablenim priliko ker je vidil, kako so si sgorne sedeshe sbirali, in je rekel jim: Kader bosh povablen na shenitvo, ne sedi na prvo mesto, da ne bo kej zhaštitejšhi, kakor si ti, povablen od njega, ino da ne pride, ki je tebe ino njega povabil, ino ti rezhе: Vgeni se temu; ino bi moral s' framotjo na poslednim mestu sedeti. Temuzh kader bosh povablen, pojdi, ino sedi na posledno mesto, da, kader pride, ki je te povabil, ti porezhе: Perjatel! pomekni se višhe. Tedaj bosh zhašt imel pred temi, ki s' teboj per misi sedijo. Sakaj vsaki, kteri se povishuje, bo ponishan; ino kteri se ponishuje, bo povishan.

Na sedemnajšto nedelo po binkošthih.

Branje is pisma s. Pavla apostelna na Efeshane v' 4. postavi.

Bratje! jes jetnik v' Gospodi vas prosim, da ta-

ko hodite, kakor le spodobi vašemu poklizu, h' ktiremu ste poklizani, s' vso ponishnostjo ino krotkostjo, ino s' poterplenjam sanesite eden drugimu v' ljubesni, ino s'kerbite ohraniti edinost duha v' savesi mira. Bodite eno telo, en duh, kakor ste tudi poklizani v' edinem upanju svojiga pokliza. En Gospod, ena vera, en kerst, en Bog in Ozhe vseh, kateri je zhes vse ino skos vse, ino v' nas vseh. Kteri je hvalen od veka do veka. Amen.

† Evangelij f. Matevsha

^{22.}
v' 28. postavi.

V' tistem zhasu so fariseji k' JEsusu stopili, ino eden ismed njih, uzhenik postave, ga je skushal, in djal: Uzhenik! ktera je najvezhi sapoved v' postavi? JEsuf pak mu je rekel: Ljubi Gospoda svojiga Boga is zeliga svojiga serza, is ze le svoje dushe, is ze le svoje misli. Ta je najvezhi, ino prva sapoved. Druga pak je tej enaka: Ljubi svojiga blishnjega, kakor sam sebe. V' teh dveh sapovedih visi vsa postava ino preroki. Kader so se pak fariseji sbrali, je JEsuf

jih baral, in rekel: Kaj se vam sdi od Kristusa, zhegav sin je? Oni so odgovorili: Davidov. On jim je djal: Kako ga tedaj David v' duhu imenuje Gospoda, ker pravi: Gospod je rekel mojmu Gospodu, sedi k' moji desnizi, dokler ne poloshim tvoje sovrashnike v' podnoshje tvojih nog? Ker ga tedaj David imenuje Gospoda, kako je njegov sin? Ino nobeden ni mogel mu besede odgovoriti, ino tudi ni smel od tistega dnu njega vezh barati.

Na osemnajsto nedelo po binkofhtih.

Branje is 1. pisma f. Pavla apostelna na Rimljane v' 1. postavi.

Bratje! mojga Boga sahvalim vselej sa val savolj milosti boshje, ktera je vam dana v' Kristusu JEsufu, da ste po njem v' vseh rezheh obogateli, v' vsi besedi ino v' vsem snanju, kakor je tudi prizhovanje od Kristusa med vami poterjeno, da nimate pomenkanja nobenega daru, ino zhakate na rasodetje nashiga Gospoda JEsufa Kristusa, ki val tudi bo poter-

dil do konza, da bote bres greha na dan per-
hoda nalhega Gospoda JEsufa Kristufa.

† Evangelii f. Matevsha

v' 9. postavu.

V' tistem zhasu je JEsuf v' zholn
stopil, in se je prepelal, in je pri-
shel v' svoje mesto. Ino poglej! pernesli
so mu mertvoudniga (od boshjega shlaka
vdarjenega), na posteli leshezhega. Ino
ko je JEsuf njih vero vidil, je rekel
mertvoudnimu: Saupaj moj sin! tvoji gre-
hi so ti odpushteni. In glej eni pi-
sarjov so sami per sebi djali: Ta Boga
preklinja. Ko je pak JEsuf njih misli
vidil, je djal: Sakaj hudo mislite v' svojih
ferzih? Kaj je loshej rezhi: Odpushteni
so ti tvoji grehi, ali rezhi: Vstani, ino hodi?
Da bote pak vedeli, da Sin zhlovekova ima
oblast na semlji grehe odpushtati, je rekel
mertvoudnimu: Vstani, vsemi svojo po-
steljo, ino pojdi domu. Ino je vstal, in je
shel v' svojo hisho. Ko so pak ljudje

to vidili, so se sbali, in Boga visoko zhehtili, kateri je tako oblast zhlovekam dal.

Na devetnajsto nedelo po binkofhtih.

**Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Efeshane v' 4. postavi.**

Bratje! ponovite v' duhu svoje misli, ino oblezhite novega zhloveka, kateri je po Bogu stvarjen v' pravizi ino v' resnizhni svetosti. Satega voljo odloshite od sebe leshe, ino govorite resnizo vsaktiri s' svojim blishnjim; ker smo udi med seboj. Serдите se, pa nikar ne greshtite; naj sonze ne sahaja v' vaslim ferdu. Ne dajte mesta hudizhu. Kdor je kradel, naj ne krade, temuzh vezh delaj s' svojmi rokami, kar je dobro, da bo imel kaj dati potrebnemu.

† Evangeli f. Matevsha

v' 22. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf govoril v' prilikah vishem duhovnim ino farisejam, in je rekel: Nebeshko kraljestvo, je enako kralju, kateri je svojmu sinu shenitvo naredil

in je svoje hlapze poslal, da bi povablene k' shenitvi poklizali; pa niso otišli priti. Spet je drugih hlapzov poslal, in je rekel: Po-
 vejte povablenim: Glejte svoje kofilo sim
 perpravil, moji voli, ino moja pitana shi-
 vina je saklana, in vse je perpravljeno,
 pridite k' shenitvi. Oni so pak to sane-
 marali, in so šli, eden na svoje pole,
 drugi po svoji kupzhiji, eni so pak nje-
 gove hlapze popadli, so jih saframovali
 in vmorili. Ko je pak kralj to saflishal,
 se je raserdil, in je poslal svojo vojsko, in
 je te vbojnice pokonzhal, ino njih mesto
 sashgal. Tedaj je rekel svojem hlapzam:
 Shenitva je res perpravljena; pa povableni
 niso bili je vredni. Sato pojdite na kraje
 zest, ino povabite na shenitvo, kogarkoli
 najdete. Ino njegovi hlapzi so šli na ze-
 ste, in so jih spravili, kar so jih našli, hude
 ino dobre; ino mise so bile napolnjene s'
 svati. Kralj pak je šel svate ogledat, in je
 tam sagledal zhloveka, ki ni imel svatov-
 skiga (hofetnega) oblazhila, in je mu djal:
 Perjatel, kako si sem prishel, ki nimašh

svatovfkiga oblazhila? On pak je obmolzhal. Tedaj je kralj rekel flushabnikom: Sveshite mu roke ino noge, ino versite ga v' svunajne temnize; tam bo jok ino klepetanje sob. Namrezh veliko je poklizanih, pa malo isvoljenih.

Na dvajseto nedelo po binkofhtih.

Branje is pisma s. Pavla apostelna na Efeshane v' 5. postavi.

Bratje! glejte, da varno hodite, nikar kakor nespametni, temuzh kakor modri; ino refhite zhaf; sakaj dni so hudi. Sato ne bodite nesastopni, temuzh sastopni, kaj je Gospodova volja. Ino ne vpijanite se s' vinam, v' ktirem je nezhistost; temuzh bodite polni svetiga Duha, ino govorite med seboj v' psalmih, ino hvaleshnih pesmih, ino duhovnim petju; pojte, ino perpevajte Gospodu v' svojih serzih, ino vselej sa vse hvalite Boga Ozheta v' imeni nashiga Gospoda JEsufa Kriftusa, ino bodite eden drugemu podversheni v' Kriftulovim strahu.

† Evangeli f. Janesa

v' 7. postavi.

V' tistem zhasu je bil kraljizh, ktirega sin je v' Kafarnavmi boln leshal. Taisti ko je slishal, da JEsuf is Judovske deshele v' Galileo pride, je shel k' njemu, in ga je profil, da bi doli prishel, ino njegoviga sina osdravil; ker je she sazhel vmirati. In JEsuf mu je rekel: Ako zhudeshov ne vidite, ne verujete. Kraljizh mu je djal: Gospod, pridi dol, prej ko moj sin vmerje. JEsuf mu je rekel: Pojdi, tvoj sin shivi. Zhlovek je verjel besedi, ktero je JEsuf mu rekel, in je shel. Ino gredé so ga njegovi hlapzi frezhali, in so mu osnanili, povedejozhi: Tvoj sin shivi. Nato je od njih sprasfal uro, v' kateri je mu boljsfi bilo. In so mu djali: Vzheraj ob sedmi uri je ga mersliza pustila. Tedaj je ozhe sposnal, da je v' taistej uri bilo, ko mu je JEsuf rekel: Tvoj sin shivi. In je veroval on, ino vfa njegova hisha.

Na en ino dvajseto nedelo po
binkoštih.

Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Efeshane v' 6. postavi.

Bratje! bodite poterjeni v' Gospodu, ino v' mogozhnosti njegove mozhi. Oblezite boshje oroshje, da bote obštali pred savi-tem ovinkami hudizha. Sakaj nam se je voj-
fkovati nikar soper mesu in kri, temuzh soper vajvode in oblastnike, soper vodnike ino vi-
sharje temniz tega sveta, soper hudobne duhove pod nebam. Sato vsemite boshje oroshje, da bote mogli v' hudem zhafi soperštati, ino v' vsem svojim djanju popolni obštati. Tako stojte tedaj opafani okol svojih ledij s' reznizo, in oblezhe-
ni s' oklepam pravize, in obuti na nogah s' per-
pravo k' evangeliu mira. V' vseh rezhih pak primite sa branbo vere, s' ktero bote mogli vga-
fiti vse gorezhe štrele hudobnega. Ino vsemi-
te zhelado svelizhanja ino mezh duha, kateri je beseda boshja.

† Evangelij f. Matevsha

v' 18. postavi.

V' tistem zhafu je JEfuf svojem uzhen-

zam (jogram) to priliko govoril: Nebefhko kraljestvo je enako kralju, kateri je otel s' svojmi hlapzi rajtingo delati. Ino ko je sazhel rajtati, je eden pred nje-ga prifhel, kateri mu je bil deset tavshent talentov dolshen. Ker pak ni imel, s' zhem bi plazhal, je gospod vkasal pre-dati njega njegovo sheno ino njegove otro-ke, ino vse, kar je imel, ino plazhati. Tedaj je hlapez na kolena padel, ga je profil, in je djal: Gospod, imej poter-plenje s' menoj, vse ozhem ti plazhati. Ino gospodu se je hlapez vsmilil, in ga je prostega ispustil, in je mu dolg tudi odpustil. Ko je pak tisti hlapez odshel, je nashel enega svojih sravenhlapzov, kte-ri je mu bil dolshen sto denarjov. In on ga je popadel, ino davil, rekozh: Plazhaj, kar si dolshen! Ino njegov sravenhlapez je na kolena padel, ga je profil, ino djal: Imej poterplenje s' me-noj, vse ozhem ti plazhati. On pak ni otel, temuzh je shel, ino ga je v' jezho vergel, dokler bi ne plazhal, kar je bil

dolshen. Kader so pak njegovi sravenhlapzi vidili, kar se je sgodilo, so silno shaloftni bili, in so fhli, in so svojmu gospodu povedali vse, kar se je pergodilo. Tedaj ga je njegov gospod poklizal, in mu je rekel: Hudobni hlapez! vef dolg sem ti odpuštil, ker si me profil; alj ni se tudi tebi spodobilo, vsmiliti se svojga sravenhlapza, kakor sem se jes tebe vsmilil? Ino njegov gospod se je raserdil ino ga je isdal martravzam, dokler bi vef dolg ne plazhal. Ravno tako bo moj Ozhe nebeshki tudi vam storil, ako ne odpuštite vskakteri svojmu bratu is svojih serz.

Na dve ino dvajseto nedelo po binkoshtih.

Branje is pisma s Pavla apostel-
na na Filipljane v' 1. postavi.

Bratje! saupamo v' Gospoda JEsusa, da, kteri je dobro delo v' vas sazhel, ga bo tudi dokonzhal do dneva JEsusa Kristusa, kakor je

meni tudi prav, da od vas vseh tako mislim; ker vas v' svojem serzu imam, tudi v' moji jezhi, in v' sagovarjenju ino v' poterdovanju evangelia, da bi s' menoj veselja deleshni bili. Sakaj Bog je moja prizha, kako vas vse shelim imeti v' oferzhju JEsusa Kristusa. In to prosim, da vasha ljubesen vezhi ino vezhi perhaja v' vsem snanju ino v' vsej saftopnosti, da bote sposnali, kaj je boljshega, da bote zhisti, ino bres greha do Kristusovega dneva, napolnjeni s' sadjam pravize po JEsusu Kristusu h' zhasti ino hvali boshjej.

† Evangelii f. Matevsha

v' 22. postavu.

V' tistem zhasu so shli fariseji, ino so se posvitovali, kako bi JEsusa vjeli v' besedi. In so k' njemu poslali svoje uzhenze s' Herodeshovemi hlapzi, in so djali: Uzhenik! vemo, da si resnizhen, ino uzhih boshji pot v' resnizi, ino ne marash sa nikogar; ker ne gledash na stan ljudi; sato povej nam, kaj se tebi sdi? Alj je prav, da se zesarju dazja daja,

alj ne? Ker je pak JEfuf njih hudobo posnal, je rekel: Hinavzi! kaj me fku-fhate? Pokashite mi denar dazje. In oni fo mu podali denar. In JEfuf je jim rekel: Zhegava je ta podoba, ino pismo odsgoraj? Oni fo djali: Zefarjeva. Tedaj jim je rekel: Dajte tedaj zefarju, kar je Zefarjoviga, ino Bogu, kar je boshjiga.

Na tri ino dvajfeto nedelo po binkofhtih.

Branje is pisma f. Pavla apoftel-
na na Filipljane v' 3. ino 4.
postavi.

Bratje! hodite sa meno, ino glejte na taifte, kateri tako hodijo, kakor imate naf k' podobi. Sakaj veliko jih hodi, od ktireh fem vam pravil, fedaj pak vam tudi jokajozh pravim, kakor foverashniki Kriftufovega krisha, ktireh konz je pogublenje, ktireh Bog je njih trebuh, ino njih zhaft je v' njih framoti, ker le na posemelfke rezhi mislijo. Nafhe prebivanje pak je v' nebefih, od kod dozhakamo Svelizharja

JEsusa Kristusa Gospoda našhiga, kateri bo telo našhe ponishnosti preménil, da bo enako njegovimu presvetlimu telesu, pomozhi, s' ktiro si more vse rezhi podvrezhi. Tako tedaj moji preljubesnivi ino predragi bratji, moje veselje ino krona moja; stojte stanovitni v' Gospodi, preljubi! Evodio ino Sintiho prosim, da naj bote ene volje v' Gospodi. Tudi tebe prosim, svesti brat ino tovarsh, pomagaj jima, ki ste se s' menoj trudile v' evangeli s' Klemenam ino s' drugemi mojmi pomozhniki, ktireh imena so v' bukvah shivlenja.

† Evangeli f. Matevsha

v' 9. postavi.

V' tistem zhasu, ko je JEsuf ljudem govoril, glej, je neki vajvoda perstopil, in ga je molil, in je djal: Gospod! moja hzhi je sedaj vmerla; pridi pak, ino poloshi svojo roko na njo, in bo oshivela. JEsuf je vstal, in je shel sh' njim, in njegovi uzhenzi. Ino glej, ena shena, ktera je na tekozhi kervi dvanajst let terpela,

je perstopila od sadaj k' njemu, in se je doteknila roba njegoviga oblazhila; sakaj djala je fama per sebi: Ako bodem se lenjegoviga oblazhila doteknila, bodem osdravela. Tedaj se je JEfuf obernil, je jo vidil, in je rekel: Saupaj hzhi, tvoja vera je ti pomagala. Ino shena je tisto uro osdravela. Ino ko je JEfuf v' hisho vojvodevo prifhel, in je sagledal piskavze, ino nepokoj ljudi, je rekel: Odstopite; sakaj dekliza ni mertva, temuzh spi. Ino fo se mu posmehovali. Ino ko fo ludje bili isgnani, je JEfuf fhel v' hisho, in jo je prijel sa roko. Ino dekliza je vftala, ino te glaf je fhel po zelej tifti desheli *).

*) Ako je po binkofhtih 25 nedelj, fe sa 24. nedelo v seme 6. nedela po f. treh kraljih.

Ako je 26 nedelj, fe v seme sa 24. nedelo 5. sa 25. pa 6. nedela po f. treh kraljih.

Ako je 27 nedelj, fe v seme sa 24. nedelo 4. sa 25. pa 5. ino sa 26. 6. nedela po f. treh kraljih.

Ako je 28 nedelj, fe v seme sa 24. nedelo 3. sa 25. 4. sa 26. pa 5 ino sa 27. 6. nedela po f. treh kraljih.

Na posledno nedelo po binkoštih.

Branje is pisma s. Pavla apostel-
na na Kolofarje v' 1. postavi.

Bratje! ne jenjamo sa vas moliti, ino profiti, da bote vi napolnjeni s' sposnanjam boshje volje, v' vfi modrosti ino duhovni sastopnosti; da hodate vredno in v' vsm Bogu dopadete, da bote rodovitni v' vseh dobreh delih, ino rastete v' boshjem sposnanju; ino da bote poterjeni v' vfi mozhi po mogozhnosti njegove svetlosti, v' vsem poterplenju, ino persanafhanju, ino da s' veseljam hvalite Boga Ozheta, ki je nas vredne storil, da smo deleshni sveteh srezhe v' luzhi, kateri je nas isderl od oblatti temniz, ino preftavil v' kraljestvo svojga ljubiga Sina, v' kterem imamo odrefhenje grehov, po Kristusu **JE**susu nashimu Gospodu.

† Evangelij f. Matevsha

v' 24. postav.

V' tistem zhasu je JEfuf fvojim uzhen-
 zam (jogram) rekel: Kader bote vidili
 gnufobo pokonzhanja, od ktire je govo-
 ril Daniel prerok, da ftoji na sve-
 tim mefci (kdor to bere, naj saftopi) tedaj
 naj beshijo na gore, kteri fo v' Jodovski
 desheli; ino kdor je na ftrehi, ne hodi sh'
 nje, da bi kaj is fvoje hifhe nefel; ino kdor
 je na polji, fe ne verni, da bi fvojo
 fuknjo vsel. Gorje pak nofezhim, ino
 dojezhim v' tistem zhafi. Profite pak,
 da vafh beg ne bo po simi ali ob faboti.
 Tedaj namrezh bo velika nadloga, kakor-
 fhne ni bilo od sazhetka fвета dofdaj, in je
 tudi ne bo. Inu ko bi ti dni ne bili okraj-
 fhani, bi nobeden zhlovek ne bil odtét; *zv.*
 ali favolo isvolenih bojo tifti dni perkraj-
 fhani. Tedaj alj vam kdo porezhe: Glej-
 te tukaj je Kristuf, ali tamkaj; ne ver-
 jemite. Sakaj krivi Kristufi, ino krivi

preroki bojo vstali, ino velike snaminja
 ino zhudeshe delali, tako da bi v' smoto
 sapelani bili, (ko bi mogozhe bilo,) tudi
 isvoleni. Glejte! poprej vam povém. Sa-
 to kader vam porezhejo: Glejte v' pu-
 fhavi je, ne hodite vunkaj; glejte v'
 snoternih jispah je, ne verjemite. Sakaj ka-
 kor blisk gre od sonzhniga ishoda, in se
 sveti do sahoda, tako bo tudi perhod, Sina
 zhlovekoviga. Sakaj kjer koli je truplo,
 tje se tudi sbirajo postojne. Hitro pak po
 nadlogi tistiga zhasa bo sonze vmerknilo,
 luna bo svojo svetlobo sgubila, ino svesde
 bojo padale od neba, ino nebeslke mo-
 zhi se bojo gibale. Ino tedaj se bo sna-
 minje, Sina zhlovekoviga perkasalo na ne-
 bu, ino tedaj bojo jokali vsi rodovi na
 semlji, ino bojo vidili prideozhiga, Sina
 zhlovekoviga v' oblakih neba s' veliko
 mozhjo in zhaftjo. Ino bo svoje angele
 poslal s' trobento ino s' velikim glasam,
 ino bojo sbrali njegove isvolene od shti-
 rih vetrov od eniga kraja neba do dru-
 giga. Na figovim drevesu pak se uzhite

priliko. Kader je njegova mladiza she mu-
shevna, ino se oseleni, veste, da je poletje
blisu. Tako tudi vi, kader bote vse to vi-
dili, vedite, da je blisu pred durmi. Ref-
nizhno vam povem, da ta rod ne prejde,
dokler se vse to ne sgodi. Nebo ino
semlja bota preshla, moje besede pa ne
bojo preshle.

EVANGELJI,

I N O

BRANJE IS S. PISMA

na sapovedane ino druge prasnike

I. devize Marie

ino svetnikov.

REV. A. A. A. A.

BRADLEY & PIERCE

as appearing in the papers

A. A. A. A.

in the papers

Na dan f. Andrea apostelna.

Branje is pisma f. Pavla apostelna na Rimljane v' 10. postavi.

Bratje! s' serzam se veruje h' pravizi, s' uftmi pak se prizha k' svelizhanju. Sakaj pismo pravi: Nobeden, kateri v' njega veruje, ne bo k' framoti. Tukaj ni nobeniga raslozhika med Judam, ino Grekam; ker eden je vseh Gospod, bogat sa vse, kateri ga klizhejo. Sakaj kateri koli bo na pomozh klizal ime Gospodovo, bo svelizhan. Kako bojo ga v' pomozh klizali, v' ktirega ne verujejo? Ali kako bojo njemu verovali, od ktirega niso flifhali? Kako bojo pak flifhali bres osnanovavza? Kako bojo pak osnanovali, kader niso poslani? kakor je pisano: Kako lepe so noge tisteh, ki mir osnanujejo, ki dobro osnanujejo. Le da niso vfi evangeliju pokorni. Sakaj Isaias pravi: Gospod, kdo je veroval, kar je od nas flifhal? Tedaj pride vera is poslushanja; poslushanje pak po Kristusovej besedi. Pak vprasham: Ali niso flifhali? Pa njih glas je shel po vseh deshelah, in do kraja sveta njih besede.

† Evangelii f. Matevsha

v' 4. postavi.

V' tistem zhasu, ko je JEsuf sraven Galilejskiga morja hodil, je vidil dva brata, Simona, kateri je imenovan Peter, in Andrea njegoviga brata, da sta svoje mreshe v' morje metala, bila sta namrezh ribizha. In je jima rekel: Hodita sa meno, in ozhem storiti, da bota ribizha ljudi. In jaderno sta mreshe sapustila, ino sta shla sa njim. In ko je od tod delej shel, je vidil dva druga brata, Jakoba zebedeoviga, in Janesa njegoviga brata v' zholni, sh' njunim ozhetam Zebedeam, da so popravljali svoje mreshe, in je ji poklizal. Ona sta pak jaderno sapustila mreshe in ozheta, in sta shla sa njim.

Na dan f. Franzifhka Kfaveria

spovednika.

Branje, kakor na dan f. Andreja
apostelna.

† Evangeli f. Marka

v' 16. postavi.

V' tistem zhasu je rekel JEsus svojim uzhenzam (jogram): Pojdite po vsm sveti, in osnanujte evangeli vsej stvari. Kdor bo veroval, ino bode kerfhen, bo svelizhan, kdor pak ne bo veroval, bo pogublen. Snaminja pak tistim, kateri bojo verovali, se bojo te godile. V' mojim imeni bojo hudizhe isganjali, nove jesike bojo govorili; kazhe bojo preganjali; ino zhe bojo kaj strupeniga pili, jim ne bo fhkodovalo; na bolnike bojo roke pokladali, in jim bode dobro.

**Na dan f. Miklavsha fhkofa ino
spovednika.**

**Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Rimljane v' 13. postavi.**

Bratje! spomnite se svojih predstojnikov, kateri so vam govorili besedo boshjo, glejte na njih sader-

shanja konz ino dershite se po njih veri. JEfuf Kriftus je ravno taifti uzhera ino donef, ino vekoma. Ne puftite se s' mnogotiremi ino ptujemi vauki sapeljati; sakaj narboljfi je fkos gnado ferze poterditi, nikar s' jedjo, od ktire nobeniga prida nifo imeli, kteri fo se njej podali. Imamo oltar, od kteriga jefti nimajo oblafti, kteri tabernakelnu flushijo. Sakaj ktireh shivin kri veliki duhoven sa greh v' svetifhe nefe, taiftih telefah foshgejo svunaj tabora. Savolj tega je tudi JEfuf, da bi ljudftvo posvetil s' svojo kervjo, svunaj vrat terpel. Pojdimo tedaj k' njemu is tabora, ino nofimo njegovo sanizhovanje. Saj tukaj nimamo obftojezhiga mefta, ampak perhodniga ifhemo. Po njemu tedaj darujmo hvalni dar Bogu vfaki zhaf, to je, fad uft, ktire njegovo ime fposnajo. Dobro pak floriti drugim, ino podeliti, ne posabite. Sakaj taki dari dopadejo Bogu. Bodite predftojnikom pokorni, ino podlofni; sakaj oni zhujejo, kakor ti, kteri bojo sa valhe dufhe odgovor dajali.

† Evangelij f. Matevsha

v' 25. poftavi.

V' tistem zhafu je JEfuf svojim uzhenzam (jogram) to priliko govoril. Neki

zhlovek, kateri se je v' ptujo deshelo podal, je poklizal svoje hlapze, in je jim svoje blago isrozhil. In enimu je dal pet talentov, enimu dva, ino enimu eniga, vsakemu po njegovim samoshenju, in jeljaderno oddhel. Nato je shel, kateri je pet talentov prejel, je kupzhoval sh' njemi in je pet drugih perdobil; enako je tudi, kateri je dva prejel, dva druga perdobil. Kteri pak je eniga perjel, je shel, je storil jamo v' semljo, in je skril denarje svojga gospoda. Zhes veliko zhafa pak je prishel gospod tisteh hlapzov in je rajtingo sh' njimi delal. In je perstopil, kateri je bil pet talentov prejel, ino je pet drugih pernesel, rekozh: Gospod, pet talentov si mi isrozhil, poglej pet drugih sim perdobil. Nato je djal mu gospod: Prav, dober ino svest hlapcz! ker si bil v' malim svest, ozhem te zhes veliko postaviti; pojdi v' veselje svojga gospoda. Perstopil je pak tudi tisti, ki je bil dva talenta prejel, in je djal: Gospod! dva talenta si mi isrozhil, poglej dva druga sim perdobil. Njegov

gospod mu je rekel: Prav, dober in svest hlapez, ker si bil v' malim svest, ozhem te zhes veliko postaviti, pojdi v' veselje svojga gospoda.

Na prasn timer zhistiga spozhetja

devize Marie.

Branje is pripovést kralja Salomona na v' 8. postavi.

Gospod je me sa lastno imel v' sazhetki svojih potov, prejden je kaj storil od sazhetka. Od vekoma sim postavlena, ino sem od starega, prejden je semlja bila storjena. Ko she globozhin ni bilo, sem jes she bila spozheta, ko she studenzi niso svirali, ko she gore s' grosno tesho niso bile vsajene; pred vsemi hribi sem se jes rodila. She ni semlje storil, ino rek ino potokov, ino tezhajov semlje. Kader je nebesa perpravlal, sem jes pernjemu bila; kader je globozhine s' stanovitno postavo v' okrog obdal; kader je oblake odsgoraj naterdil, ino vodne studenze obvagal; kader je okoli morja meje stavil, ino vodam postavo dajal, da svojih pragovne prestopijo, kader je semlji dno (podlog) postavlal, sem per njemu bila, in vse sh' njim ravnala, in sem se veselila vsaki dan, sem jigrala vselej

Obed pak je rodil Jesea. Jese pak je rodil kralja Davida. Kralj David pak je rodil Salomona s' Uriavo sheno. Salomon pak je rodil Roboama. Roboam pak je rodil Abia. Abia pak je rodil Asata. Asa pak je rodil Josafata. Josafat pak je rodil Jorama. Joram pak je rodil Ozia. Ozia pak je rodil Joatama. Joatam pak je rodil Ahaza. Ahaz pak je rodil Ezechia. Ezechias pak je rodil Manafesa. Manafes pak je rodil Josia. Josias pak je rodil Jehonia, ino njegove brate ob babilonfskim preselovanju. Ino po babilonfskim preselovanju je Jehonias rodil Salatiela. Salatiel pak je rodil Zorobabela. Zorobabel pak je rodil Abiuda. Abiud pak je rodil Eliakima. Eliakim pak je rodil Azora. Azor pak je rodil Sadoka. Sadok pak je rodil Ahima. Ahim pak je rodil Eliuda. Eliud pak je rodil Eleazara. Eleazar pak je rodil Matana. Matan pak je rodil Jakoba. Jakob pak je rodil Joshefa, shenina Marie, od ktire je rojen JEsus, ki je imenovan Kristuf.

Na dan f. Tomasha apostelna.

Branje is pisma f. Pavla apostelna na Efeshane v' 2. postavi.

Bratje! niste vezh ptujzi ino perhodniki; temuzh sravenmestniki svetnikov ino domazhi boshji, fosidani na podlog (grunt) apostelnov ino prerokov, kjer je JEsuf Kristuf vogleni kamen, na ktirem je vse sidovje postavleno, ino raste k' svetimu templu v' Gospodi, na kteriga ste tudi vi fosidani k' boshjimu prebivalisthu v' svetimu Duhu,

† Evangeli f. Janesa

v' 20. postavi.

V' tistem zhasu Tomasha dvanajstirih eniga, ki je imenovan dvojzhizh, ni bilo per njih, kader je JEsuf prishel. Drugi uzhenzi so mu tedaj djali: Gospoda smo vidili. On pak je jim rekel: Ako ne bom v' njegoveh rokah vidil snaminj sheblov, ino ne poloshim svojga persta v' mesto sheblov, ino ne poloshim svoje roke v' njegovo stran,

ne bom verjel. Ino zhes ofem dni so spet notre bili njegovi uzhenzi, ino Tomash sh' njimi. Tedaj je JEfuf prifhel fkos saperte duri, je v' fredo ftopil, in je rekel: Mir vam bodi! Potle je rekel Tomashu: Poloshi fem svoj perft; ino poglej moje roke, ino podaj fem svojo roko, ino poloshi jo v' mojo ftran, ino ne bodi nevern, temuzh vern. Tomash je odgovoril, ino djal: Moj Gofpod, ino moj Bog! JEfuf je mu rekel: Ker fi me vidil, Tomash! fi verjel: blagor jim, kateri nifo vidili, in fo vunder verovali.

Na dan ff. marternikov Fabiana ino Sebaftiana.

Branje is pifma f. Pavla apoftel-
na na Hebreje v' 11. poftavi.

Bratje! Svetniki fo s' vero premagali kraljeftvo, fo pravizo delali, obljube dosegli, levam fo gobze samafhili, ognjeno filo pogafili, ojftrofti mezha fo odfhili, od bolesni fo bili osdravleni, fo mozni bili v' boju, ptujih vojfke fo pobili. Shene fo svoje

mertve od vstajenja spet prejele. Drugi pak so rastegnjeni bili, ker niso hotli reščenja gorvseti, da bi bolfhi vstajenje nafhli. Eni pak so saframovanje ino shlake preterpeli, fhe tudisvese in jezhe. S' kamenjam so bili posuti, rasfekani, fkuhfani, s' mezham vmorjeni. So hodili v' ovzhjih ino kosjih koshah, potrebni, v' britkosti ino nadlogi, ktireh fvet ni vreden bil; so se potikali po pufhavah, po gorah, po berlogih, po jamah podsemlenskih. Ino vfi ti so fkos prizhovanje vere pravizhni najdeni bili v' Kristufu JEsufu nafhimu Gospodu.

† Evangelij f. Lukesha

v' 6. postavi.

V' tistem zhafu, ko je JEsuf fhel is gore, je obftal na enim poli, ino njegovi uzhenzi ino veliko ljudi is vse Judovfke deshele, ino Jerusalema, in od morja, od Tira in od Sidona, kteri so ga prifhli poslufhat, ino da bi od fvojeh bolesen osdravleni bili. Ino kteri so od nezhisteh duhov martrani bili, so osdraveli, ino vse ljudstvo je shelelo se njega dotekniti; sakaj mozh je is njega fhla, in je vse

osdravila. In je ozhi vsdignil zhes svoje
 uzhenze in je djal: Blagor vam vbogim,
 sakaj vashe je boshje kraljestvo. Blagor
 vam, kateri sedaj lakoto terpite, ker bote na-
 fiteni. Blagor vam, kateri sedaj jokate, ker
 se bote smejali. Blagor vam bode, kader
 vas bojo ljudje sovrashili, ino vas bojo odlo-
 zhevali, ino vas bojo ozhitati, ino vashe ime
 sanizhovali, kakor hudobno savoljo Sina
 zhlovekoviga. Vefelite se tisti dan, ino
 prav veseli bodite, sakaj vashe plazhilo je
 veliko v' nebesih.

Na dan preobernenja f. Pavla apostelna.

**Branje is djanja apostolskiga v'
 9. postavi.**

V' tisteh dneih je Savl she vselej sheln bil shu-
 ganja ino morjenja uzhenzov Gospodovih, in je
 shel k' vishemu duhovniku, ino ga je profil sa pis-
 mo na Damafhkovske Sinagoge, da, kader bi
 ktire tega pota nashel, moshe in shene, bi
 jih svesane v' Jerusalem perpelal. Ino kader je
 na poti bil, ino blisu Damaska prishel, se je

pergodilo, da ga je naglo luzh od neba obfve-
tila, in je padel na semljo, in je slifhal glas,
kteri je mu rekel: Savl! Savl! kaj me pregan-
jash? On pak je djal: Gospod! kdo si? In Go-
spod je rekel: Jes sem JEsuf, kteriga ti per-
ganjash; teshko ti je proti ojsterzu se vstav-
lati. In je s' straham ino trepezhejozh djal:
Gospod, kaj ozhefh, da storim? Ino Gospod je
rekel mu: Vstani, in pojdi v' mesto; tam bode
ti povedeno, kaj naj storish. Moshje pak, kte-
ri so ga spremljovali, so stali filno prestrašeni;
sakaj glas so dobro slifhali, ino vunder ni-
kogar vidili. Savl pak je vstal od semlje, in
kader je svoje ozhi odperl, nizh ni vidil. In
so ga sa roke perjeli, in so ga v' Damask pe-
lali. In je tam bil tri dni, da ni vidil, ino ni
jedel, ino ni pil. Bil je pak neki uzhenz v' Da-
maski s' imenam Anania. Ino je mu Gospod re-
kel v' perkasni: Anania! In on je djal: Poglej tu-
kaj sem Gospod! In Gospod je mu rekel: Vsta-
ni, ino pojdi v' ulizo, ki se imenuje ravna, ino
baraj v' hishi Judovej po Savlu is Tarsa; sakaj
poglej moli (In je v' perkasni vidil mosha s' ime-
nam Anania pridejozhiga, ino da je roke na
njega poloshil, da bi spet pogled sadobil). Ana-
nia je pak odgovoril: Gospod, od veliko ljudi
sim slifhal od tega mosha, koliko hudega je

štoril tvojim svetim v' Jerusalemi. In on ima oblast od višheh duhovnov vse svesati, ki v' tvoje ime klizhejo. Gospod pak mu je rekel: Jidi sakaj on je mi isvolena pošoda, da bo moje ime nefil pred nevernike ino kralje ino pred Israelske otroke. Sakaj jes ozhem mu pokazati, koliko bo moral savoljo mojga imena terpeti. In Anania je šhel, in je prišhel v' hišho, in je poloshil roke na njega, in je djal: Savl, brat! Gospod JEfuf je me pošlal, kateri se je ti na poti perkasal, ko si sem šhel, da bošh vidil, ino s' svetim Duham napolnjen. Ino kmalo so od njegovih ozhi padle kakor lufhine, in je špet vidil, in je vřtal, in je kerřhen bil. Ino je jedel, in je možhnejřhi poštal. Tako je nekai dni per uzhenzih v' Damafki bil. In je sdajzi v' řinagogi osnenoval JEfufa, da je taifti boshji řin. Vři so se pak savseli, ki so ga řliřhali, in so djali: Alj ni ta, ki je v' Jerusalemi tiřte preganjal, kateri na to ime klizhejo, in je sato sem priřhel, da bi jih svesane pelal k' viřhim duhovnikom řavl je pak vedno možhnejřhi perhajal, in je Jude, ki so v' Damafki prebivali, preprizhoval in je terdil, da je ta Kriřtuf.

† Evangelij f. Matevsha

v' 19. postavi.

V' tistem zhasu je Peter odgovoril, in je JEsfu djal: Glej mi smo vse sapustili, ino smo fhli sa tebo; kaj nam tedaj sato bode? JEsf pak je jim rekel: Resnizhno vam povem, da, kateri ste sa menoj fhli, v' prerojenju, kader bo Sin zhlo-vekov sedel na stoli svojga velizhastva, bote tudi vi sedeli na dvanajst stolih, ino sodili dvanajstere Israelfke rode. Ino vsaki, kateri sapusti hifho, ali brate, ali sestre, ali ozheta, ali mater, ali sheno, ali otroke, ali njive savoljo mojga imena, bo stoterno prejel, ino vezhno shivljenje obdershal.

Na prasnik ozhifhovanja f. devize
Marie, ali na svezhnizo.

Branje is Malahia preroka v' 3.
postavi.

To pravi Gospod Bog: Glej, jes poshlem svoj-

ga angela, ino bo pred mojim oblizhjam pot perpravil. Ino jaderno bo k' svojmu templu prishel Gospod, ktirega vi ishete, ino angel sавese, ktirega vi shelite. Glej pride, pravi Gospod vojsk. In kdo samore dan njegoviga perhoda smisliti? Ino kdo bo obstal, da bi ga vidil. Sakaj on kakor raspufhajozh ogenj, ino kakor selishe valavzov. On bo fedel, ino raspufhal, ino frebro ozhishoval. On bo Levitove otroke zhiftil, ino prezejal, kakor slato ino frebro. Ino oni bojo Gospodu dari v' pravizi darovali. Ino Gospodu bo dar Juda in Jerusalema dopadel, kakor poprej v' sazhetki sveta, ino v' starih letih; govori vsegamogozhni Gospod.

† Evangelii f. Lukesha

v' 2. postavi.

V' tistem zhasu, ko so dni ozhishovanja Marie po Mojsefovi postavi bili dopolnjeni, so JEfusa pernesli v' Jerusalem, da bi ga postavili pred Gospoda, (kakor je pisano v' postavi Gospodovej: Vsaki otrok moshkiga spola, kateri pervizh materno telo odpre, naj bode Gospodu posvetzhen

ino da bi dali dar, kakor je rezhenov' postavi Gospodovej; par gerliz, ali dva mlada golobza. Ino glej! zhlovek je bil v' Jerusalemi s' imenam Simeon, ino ti-
sti zhlovek je bil pravizhen ino bogabojezh;
in je zhakal oveselenja Israelskiga saro-
da ino sveti Duh je bil v' njemi. Ino
je odgovor prejel od svetiga Duha, da
ne bo smerti vidil, ampak da bo poprej
vidil Kristusa Gospodoviga. In je prishel
v' duhu v' tempelj. Ino kader so otroka
JEsusa v' tempel pernefli njegovi starej-
shi, da bi sa njega storili, kakor je na-
vada bila postavē; ga je tudi on vsel
na svoje narozhje, in je hvalil Boga, in
je djal: Sedaj puštish svojga flushabnika,
o Gospod! po svoji besedi v' miru jiti.
Sakaj moje ozhi so vidile tvoje svelizhanje,
ktero si perpravil pred oblizhjam vsih lju-
di, luzh k' rasfvezhenju nevernikov ino h'
zhafti svojga ljudstva Israel.

Na dan f. Agate devize in mar-
ternize.

Branje kakor na dan f. Katarine.

† Evangelij f. Matevsha

v' 19. postavj.

V' tistem zhasu so fariseji k' JEsfusu stopili, ino so ga skufhali rekozhi: Alj sme zhlovek se lozhiti od svoje shene savoljo vfake rezhi! On je odgovoril, ino jim djal: Alj niste brali, da kateri je zhloveka stvaril od sazhetka, jih je stvaril mosha ino sheno, ino je djal: Sato bode zhlovek sapustil ozheta ino mater in se bode dershal svoje shene, ino bota dva v' enim mesi? Satorej nista vezh dva, temuzh eno meso. Kar je tedaj Bog sdrušil, zhlovek naj ne lozhi. Nato so djali: Sakaj je tedaj Mojsef sapovedal lozhitno pismo dati, in se od shene lozhiti? In je odgovoril: Mojsef je vam perpuštil se od shene lozhiti savolj terdobe vashiga ferza, pa od sazhetka ni bila taka. Povem vam pak, kdorkoli bo sapustil svojo sheno, svunaj savoljo kurbanja, ino bo drugo vsel, preshefhtuje. Ino kdor odlozheno vsame, preshefhtuje. Pravijo

mu njegovi uzhenzi: Zhe je taka s' sheno zhloveka, ni dobro v' sakon stopiti? On jim je pak rekel: Te besede ne sastopijo vfi, temuzh le ktirem je dano. Sakaj eni so, kateri niso sa sakon, ki so od materniga telefa tako rojeni; ino eni so od ljudi k' sakonu nepremoshni storjeni; ino eni so, kateri so sami sebe nepremoshne storili savolj nebesfhkega kraljestva. Kdor more sastopiti, naj sastopi.

Na dan f. Matia apostelna.

Branje is djanja apostoljfkiga v
1. postavi.

V' tisteh dnech je Peter v' fredi bratov stal, in je djal, (bila je pak mnoshiza ljudi okol sto ino dvajset): Moshje, bratje! pismo mora se dopolniti, ktero je poprej sveti Duh pravil fkos Davidove ufta od Judasha, kateri je vodnik bil teh, ki so JEsufa vjeli, kateri je bil k' nam perfhitet, in je frezho tiga flushila s' nami dobil. Ta je posedel njivo od krivizhniga plazhila, se je obesil, ino po fredi na dvoje raspoknil, ino vse njegovo oferzhje, ino zheve so se isfule. Ino to se je rassnanilo vfm, ki v

Jerusalemi prebivajo, tako da je tista njiva v' njih jesiki imenovana Hakeldama, to je, njiva kervi. Sakaj v' bukvah psalmov je pisano: Bodi njegovo stanovanje puſto, ino ne bodi nikogar, ki bi v' njemi prebival: ino njegovo ſhkofio naj vseme kdo drugi. Teh mósh, kateri ſo s' nami sbrani bili vef zhaſ, v' katerim je Goſpod JEſuf med nami bil in hodil, sazhnejozh od Janesoviga kerſta do dneva, ko je od naſ bil v' nebo vset, teh eden mora prizha njegoviga vſtajenja s' nami biti. In ſo dva poſtavili, Joſhefa, ki je imenovan Barsaba, s' sravenimenam Pravizhni, ino Matia. In ſo molili, in djali: Goſpod, ki vſeh ferza poſnaſh, pokashi nam, kteriga ſi iſvolil iſ teh dveh, da prejme ſluſhbo in apoſtoljſtvo, od ktirega je Judash odſtopil, da je ſhel v' ſvoj kraj. In ſo ſa nje vadljali (loſali), ino frezbka je padla na Matia, in je bil preſhtet k' ednajſterim apoſtelnam.

† Evangelij f. Matevſha

v' 11. poſtavi.

V' tiſtem zhaſu je JEſuf odgovoril rekozh: Pozhaſtim te, Ozhe ino Goſpod nebeſ ino ſemlje, da ſi te rezhi ſkril modrem ino ſaſtopnem, in majhenem

rasodel. Pazh, Ozhe, ker tako je tebi bilo dopadljivo. Vse rezhi so mi isrozhene od mojga Ozheta, ino nobeden ne posna Sina, kakor le Ozhe, in Ozheta nobeden ne posna, kakor le Sin, ino komur bo otel Sin rasodeti. Pridite k' meni vfi, ki ste s' delam ino s' teshavami obloshe-ni, in jes vas ozhem poshiveti. Vsemite na se moj jarm, ino uzHITE se od mene; ker sem krotek in is serza ponishen, ino bote pokoj nashli svojim dufham; sakaj moj jarm je fladek, ino moja butara je lehka.

**Na prasník f. Joshefa shenina de-
vize Marie.**

**Branje is bukev Siraha Ekle-sia-
stika v' 45. postavi.**

Je bil Bogu ino ljudem ljub, njegov spomin je v' zhafti ino hvali. Bog je ga v' zhafti enakiga storil fvetnikam, ino ga je povifhal v' strah so-vrashnikam, ino v' njegovih besedah je poshafti potolashil. Pozhaftil ga je pred oblizhjam kral-jov, in mu sapovedi dal sa svoje ljudstvo, in

mu svojo zhaſt pokasal. V' njegovi ſveſtobi ino krotkoſti je ga poſyetil, ino ga je sbral is vſega meſa. Sakaj njegov glaſ je ſliſhal, in je ga pelal v' oblak, ino mu ozhitno ſapovedi dal ino poſtavo ſhivlenja ino nauka.

† Evangelij ſ. Matevſha

v' 1. poſtavi.

Ko je mati JEſusova Maria Joſhefu bila ſarozhena, ſe je, prej da ſta vkup priſhla, ſnaſhla noſezha od ſvetiga Duha. Joſhef pak nje moſh, ker je bil pravizhen, in jo in hotel rasglaſiti, je miſlil jo ſkrivſhi ſapuſtiti. Kader je tako miſlil, glej angel Goſpodov ſe je mu v' ſanjeh perkaſal, in je rekel: Joſhef Davidov ſin! ne boj ſe vſeti Mario ſvojo ſheno. Sakaj kar je v' njej rojeno, je od ſvetiga Duha. Rodila pak bo ſina, ino JEſuf ga imenuj. Sakaj on bo ſvoje ljudſtvo od njih grehov reſhil.

Na prasn timer ofnanjenja ſ. devizi Marii.

Branje is Iſaia preroka v' 7. poſtavi.

V' tiſteh dnehi je Goſpod govoril Ahazu, in je

rekel: Prosi si snaminje od Gospoda svojga Boga, bodi is globokosti pekla, ali od sgoraj is visokosti. In Ahaz je djal: Ne bom profil, ino ne bom Gospoda skufhal. Nato je on rekel: Poslufhajte tedaj vi od Davidove hifhe: Alj je vam premalo, da ste ljudem nadlesni, ker ste tudi mojmu Bogu nadlesni? Sato vam bo Gospod sam snaminje dal. Glejte, deviza bo spozhela, ino bo Sina rodila, ino njegovo ime se bo imenovalo Emanuel. Sirovo maslo ino fterd bo jedal, da bo vedel hudo savrezhi, ino dobro isvoliti.

† Evangelij f. Lukesha

v' 1. postavi.

V' tistem zhasu je bil angel Gabriel od Boga poslan v' mesto v' Galileji, ki mu je ime Nazaret, k' devizi, ktira je bila sarozhena moshu, kterimu je bilo ime Joshef, is Davidove hifhe; ino devizi je bilo ime Maria. In angel je prifhel k' njej in je djal: Zheshehena si, milosti polna, Gospod je s' teboj; shegnana si med shenami. Ko je to saslishala, se je prestrashila nad nje-

govim govorjenjam, in je mislila, kako bi bilo to posdravljenje. In angel je ji rekel: Ne boj se Maria! ker si per Bogu milost nashla. Glej, spozhela bosh v' svojim telef, in sina rodila, ino ga JEsuf imenovala. Ta bo velik, in Sin najvishega imenovan, ino Gospod Bog bo mu dal sedesh njegoviga Ozheta Davida, ino bo kraljoval v' Jakobovej hishi vekoma, ino njegoviga kraljestva ne bo konza. Maria pak je angelu rekla: Kako se bo to sgodilo, ker mosha ne posnam? Angel pak je odgovoril, in je ji rekel: Sveti Duh bo nad te prishel, ino mozh najvishega bo te obsénzhila. Satorej bo pak tudi sveto, kar bo is tebe rojeno, Sin boshji imenovano. Ino glej! Elisabeta tvoja teta, je tudi v' svoji starosti sina spozhela, ino je ji she shesti mesez, ktera se nerodovita imenuje; sakaj per Bogu ni nobena beseda nemogozha. Maria pak je rekla: Glej! dekla sim Gospodova, naj se mi sgodi po tvoji besedi.

Na dan f. Jurja marternika.

Branje is 2. pisma f. Pavla apostelna na Timotea v' 2. in 3. postavi.

Preljubesnivi! spomni se, da Gospod JEsuf is Davidoviga semena je od smerti vstal po mojim evangelju, v' katerim se s'he mujam do svesanja, kakor eden, ki hudobno dela; ali boshja beseda ni pervesana. Satorej vse preterpim s'volj isvolenih, da tudi oni svelizhanje sadobijo, ktiro je v' Kriftusu JEsufu s' nebeshko zhasfjo. Ti pak si sprijel moj uk, poduzhenje, persadevanje, vero, persanafhanje, ljubesen, poterpe-shlivost, preganjanje, terplenje; kakor se je meni pergodilo v' Antiohii, v' Ikonii ino v' Listri; kakoshno preganjanje sem terpel, ino is vsega je me Gospod reshil. Ino vsi, kateri hozhejo poboshno shiveti v' Kriftusu JEsufu, bojo preganjanje terpeli.

† Evangeli f. Janesa

v' 15. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhen-

zam (jogram) rekel: Jes sem prava vinfka terta, ino moj Ozhe je vinfki ogradnik. Vfako mladizo, ktera v' meni sada ne rodi, bo odresal, ino vfako, ktera sad rodi, bo otrebil, da vezh sada rodi. Vi ste sedaj zhišti savolo besede, ktero sem vam govoril. Ostanite v' meni, ino jes v' vas. Kakor mladiza ne more sama od sebe sada roditi, alj na terti ne ostane; tako tudi vi nikar, alj v' meni ne ostanete. Jes sem vinfka terta, vi mladize; kdor v' meni ostane, ino jes v' njemu, tisti veliko sada rodi; sakaj bres mene vi nizh ne morete storiti. Ako kdo v' meni ne ostane, bo isvershen, kakor mladiza, ino bo vsehnil, ino ga bojo pobrali, ino v' ogenj vergli, ino sgori. Ako v' meni ostanete ino moje besede v' vas ostanejo: karkoli bote hotli, bote profili, in se vam bo sgodilo.

Na dan f. Marka evangelista.

Branje is Ezehiela preroka v' 1. postavi.

Podoba oblizhja shtireh sverin: Obras zhloveckov

in obras levov na desni strani njih shtirih, obras volov pak na levi strani njih shtirih, in obras postojne sverha njih shtirih. Njih obrasi ino njih perute so bile odsgora rastegnjene. Vlakiga dve perute ste se skladale, ino dve ste njih telefa pokrivala, ino vsaka is sverin je hodila pred svojim oblizhjam, kjer je bila vezhi mozh duha, tje so shle, ino se niso vrazhale, kader so shle. Ino podoba sverin je bila na videnje kakor ogenj gorezheh oglov, ino kakor lampize. To je bila perkasen tje ino sem tekajozh v' sredi sverin: svetloba ognja, in is ognja, je shel blisk. Ino sverine so hodile, in so se vrazhale v' podobi blisketezhiga bliskanja.

† Evangelij f. Lukesha

v' 10. postavi.

V' tistem zhasu je Gospod she drugih dva ino sedemdeset odlozhil, ino jih je poslal po dva pred svojim oblizhjam v' vsako mesto in kraj, kamor je sam imel priti. In je jim rekel: Shetva je fizer velika, alj delavzov je malo. Profite tedaj Gospoda shetve, da poshle delavze v' svojo shetvo. Pojdite! glejte jes vas

poshlem kakor jagneta med volke. Ne nosite moshne, ni tashke, ni zhrevle, in nikogarja na poti ne posdravljajte. V' ktero kolj hisho pridete, najpoprej rezite: Mir leti hishi! In alj bo tamkaj sin mira, bo vash mir nad njim pozhival; ali pak nikar, tako se bo spet k' vam vernil. V' tisti hishi pak ostanite, jejte, ino pite, kar imajo; sakaj delavz je svojga plazhila vreden. Ne prehajajte is hishe v' hisho. Ino v' ktero mesto koli pojdete ino vas sprejmejo, jejte, kar bo pred vas postavleno, in osdravljajte bolne, ki so tam, ino povejte jim: Boshje kraljestvo se je k' vam perblishalo.

Na dan f. Filipa in f. Jakoba apostelnov.

**Branje is bukev modrosti v' 5.
postavi.**

Pravizhni bojo stali s' veliko stanovitnostjo proti tistem, ki so jih stiskali, in so njih dela odvseli. Kader bojo to vidili, se bojo s' grosnim

straham prestrašili, ino razhudili nad tako nag-
 lem svelizhanjam, ktiriga niso dozhakali; tam po-
 rezhejo sami per sebi, se bojo sgrivali, ino v'
 bridkosti duha sdihovali: Leti so ktirem smo se
 nekdaj posmehovali, ino jih oponašali. Mi
 nepametni! njih shivljenje smo dersbali sa neum-
 nost, ino njih konz sa framoto. Glejte! kako
 so sedaj pershteti med boshje otroke, ino njih
 frezha je med svetniki.

† Evangeli f. Janesa

v' 14. postavi.

V' tistem zhafu je JEsuf svojim uzhen-
 zam (jogram) rekel: Vashe serze naj se
 ne prestrašhi. Verujete v' Boga, verujte
 tudi v' mene. V' hišhi mojga Ozheta je
 veliko prebivalish. Zhe bi temu tako ne
 bilo, bi vam bil povedal; sakaj grem vam
 kraj perpravlat. Ino kader odidem, ino
 vam kraj perpravim, bom spet prishel,
 ino vas k' sebi vsel, da bote tudi vi, kjer
 sem jes. Ino kam jes grem, véste, ino pot
 tudi véste. Rezhe mu Tomash: Gospod,
 ne vemo kam gresli, ino kako moremo

pot vedeti? Rezhe mu JEfuf: Jes sem pot ino refniza ino shivlenje. Nobeden ne pride k' Ozhetu, ampak le fkos mene. Zhe bi mene posnali, bi tudi mojga Ozhetu posnali; in odfehmal bote ga posnali, in fte ga vidili. Rezhe mu Filip: Gofpod, pokashi nam Ozhetu, ino nam je sadofti. Rezhe mu JEfuf: Toljko zhafo sem she s' vami, in fhe ni fte me fposnali? Filip! kdor mene vidi, vidi tudi Ozhetu. Kako tedaj pravifh: Pokashi nam Ozhetu? Alj ne verujefh, de sem jes v' Ozheti, ino Ozhe v' meni? Befed, ktire jes vam govorim, ne govorim fam od febe. Ozhe pak, kteri v' meni ftanuje, on opravlja dela. Alj ne verujete, da sem jes v' Ozheti, in Ozhe v' meni? Alj nikar meni, vfaj sayolj del verujete. Refnizhno, refnizhno vam povem: Kdor v' mene veruje, bo tudi dela delal, ktire jes delam, ino bo fhe vezhi, kakor fo te, delal: fakaj jes grem k' Ozhetu. Ino kar koli bote profili Ozhetu v' mojim imeni, to hozhem ftoriti.

Na dan najdenja f. krisha.

Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Filipljane se najde na
zvetno nedelo na 68. strani.

† Evangeli f. Janesa

v' 3. postavi.

V' tistem zhasu je bil zhlovek is farise-
jov, Nikodemus s' imenam, vishi med Judi.
Ta je prishel k' JEsusu po nozhi, in je
mu djal: Uzhenik, vemo, da si uzhenik
od Boga prishel: sakaj nobeden ne more
teh zhudeshov delati, ktire ti delash, alj ni
Bog sh' njim. JEsuf je odgovoril, in je
mu rekel: Resnizhno, resnizhno ti povem,
alj kdo ne bode prerojen, ne more boshje
kraljestvo viditi. Rezhe mu Nikodemus:
Kako se more zhlovek preroditi, kedar je
she star. Alj more spet v' svoje matere
telo jiti, in se preroditi? JEsuf je odgo-
voril: Resnizhno, resnizhno ti povem: Zhe
kdo ne bo prerojen is vode ino svetiga

Duha, ne more priti v' nebeshko kraljestvo. Kar je is mesa rojeno, je meso, ino kar je is duha rojeno, je duh. Ne zhudi se, da sem ti djal, morate spet rojeni biti duh piha, kjer hozhe, ino slishish njegov glas; od kod pak pride, ino kam gre, pa ne vesh; tako je vsaki, kateri je is duha rojen. Nikodemus je odgovoril, in je mu djal: Kako se more to sgoditi? Jesus je odgovoril, ino mu rekel: Ti si uzhenik v' Israeli, ino tega ne vesh? Refnizhno, refnizhno ti povem, da govorimo, kar vemo, ino prizhujemo, kar smo vidili; ino nasluga prizhovanja ne sprejmete. Ako ne verjamete, kar sem vam od posemeljskeh rezhi pravil, kako bote verovali, ako bi vam nebeshkeh pravil? Ino nobeden ne gre v' nebefa, kakor kateri je is nebes prišel, Sin zhlovekov, kateri je v' nebesih. Ino kakor je Mojsef v' puslavi kazho povishal; tako mora Sin zhlovekov povishan biti, da vsaki, kateri v' njega veruje, ne bo pogublen; temuzh da vezhno shivljenje ima.

Na dan f. Floriana marternika.

† Evangeli f. Janesa

v' 15. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf fvojim uzhenzam (jogram) rekel: Jes sem vinska ter-ta, vi mladize. Kdor v' meni oftane, ino jes v' njem, veliko sada rodi; ker bres mene nizh ne morete ftoriti. Alj kdo v' meni ne bo oftal, bo isvershen, kakor mladiza, ino bo vsehnil; ino bojo ga po-brali, ino v' ogenj vergli, ino sgori. Alj bote v' meni oftali, ino moje besede v' vas bojo oftale, karkoli bote profili, se bo vam sgodilo. V' tem je rasfvetlen, moj Ozhe, da veliko sada rodite, ino bote moji uzhenzi. Kakor je mene moj Ozhe lju-bil, sem tudi jes vas ljubil. Ostanite v' mojej ljubeshni. Zhe bote moje sapovedi dersha-li, bote v' mojej ljubeshni oftali, kakor sem jes tudi sapovedi fvojga Ozheta dershal, in oftanem v' njegovej ljubeshni. To sem vam govoril, da moje veseljé v' vas oftane, ino vashe veselje se dopolni.

Na dan f. Janesa Nepomuzena marternika.

**Evangelij se najde na 2. nedelo v'
adventi na 3. strani.**

**Na dan f. Vida ino njegovih tovar-
škov marternikov.**

**Branje is bukev modrosti v' 3.
postavi.**

Pravizhneh dushe so v' boshji roki, ino ter-
plenje smerti se jih ne bo doteknilo. Nesaftop-
nim se je sdelo, da so bili vmerli, ino njih lo-
zhenje so ménili, da je terplenje, ino njih od-
hod od nas pokonzhanje; oni so pak v' miru.
In ako so pred ljudmi bolezhine prestali, vun-
der je njih upanje polno nevmerlivoſti. Malo
hudiga so terpeli, ali veliko dobriga se jim bo
pergodilo; ker Bog jih je ſkuſhal, in jih je ſebe
vredne naſhel. Kakor slato v' pezhli jih je
ſkuſhal, ino kakor ſhgan dar jih je vsel, in
s' zhaſam bojo oni imenitni. Pravizhni ſe bo-
jo ſvétili, ino kakor iſkre na terſtiuju bojo ſka-
kali. Nevernike bojo ſodili, ino goſpodovali

zhes ljudstva, ino Gospod bo zhes nje vekoma kraljeval.

† Evangelij f. Lukesha

v' 10. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf svojim uzhenzam (jogram) rekel: Kdor vas poslusha, mene poslusha, ino kdor vas sanizhuje, mene sanizhuje. Kdor pak mene sanizhuje, sanizhuje tistega, kteri je me poslal. Vernili so se pak dva ino sedemdeseteri s' veseljam rekozihi: Gospod, tudi hudizhi so nam podversheni v' tvojim imeni. Ino je jim djal: Vidil fim fatana kakor blisk is neba pasti. Glejte dam vam oblast, potreti kazhe ino fhkorpione; ino foper vfo mozh sovrashnikovo; ino vam nizh ne bo fhkodovalo. Vunder ne veselite se tega, da so vam duhi podversheni; ampak veselite se, da so vashe imena sapisane v' nebesih.

Na dan f. Alojsja spovednika,

† Evangeli f. Matevsha

v' 22. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf Saduzejam odgovoril, in je djal: Blodite, ino ne snate pifem ne boshje mozhi. Sakaj v' vftajenju se ne bojo shenili, ne moshile, temuzh bojo kakor angelzi boshji v' nebesih. Od vftajenja mertveh pak ali nifte brali, kar vam je povedeno od Boga, kateri pravi: Jes sem Bog Abrahamov, in Isakov ino Jakobov; on ni Bog mertveh, temuzh shiveh. Ino kader so ljudi to flifhali, so se zhudili nad njegovim ukam. Fariseji pak, kader so to flifhali, da je Saduzeje storil molzhati, so se sbrali, ino eden is njih, uzhenik postave, je ga fkufhal, ino baral: Uzhenik, ktera sapoved je najvezhi v' postavi? JEfuf pak je mu rekel: Ljubi Gospoda svojga Boga is zelega svojga serza, is zele svoje dufhe, in is zele svoje

milii. Ta je najvezhi ino perva sapoved. Druga pak je tej enaka: Ljubi svojga blishniga, kakor sam sebe. V' teh dveh sapovedih visi vsa postava ino preroki.

Na dan rojstva f. Janesa Kerstnika.

**Branje is Isaia preroka v' 49.
postavi.**

Poslušajte otoki, ino vanzhajte se ljudstva od delezh. Gospod je me poklizal od materniga telefa; mojiga imena se je spomenil, ko sem fhe v' maternim telefi bil. In je moje usta postavil kakor oster mezh; v' senzi svoje roke je me obvaroval, in je me k' svoleni streli postavil; v' svoj tul je me skril, in je mi djal: Ti Israel, si moj hlapez, ker v' tebi se bom hvalil. Ino sdaj pravi Gospod, kateri je me is materniga telefa svojga hlapza naredil. Glej sem te dal luzh ljudstvam, da bosh mojo svelizhanje do konza semlje. Kralji bojo vidili, ino vajvodje bojo vstali, ino bojo molili Gospoda ino Svetiga v' Israeli, kateri je te isvolil.

† Evangelii f. Lukesha

v' 1. postavi.

Elisabeti je prishel zhas, da je imela

roditi, in je rodila sina. In kader so nje
 sosedu in shlahta slišali, da je Go-
 spod njej veliko milost skasal, so se sh' njo
 veselili. In pergodilo se je osmi dan, da
 so prishli deteta obresovat, in so ga ime-
 novali po imeni njegovega ozheta Zaharia.
 Njegova mati pak je odgovorila, in je
 rekla: Kratko nikar, ampak Janes naj
 se imenuje. In so ji djali: Saj ni niko-
 garja v' tvojej shlahti, ktiremu bi tako
 ime bilo. Mignili so pak njegovemu ozhe-
 tu, kako bi hotel, da se imenuje. In si je
 vksal tabelzo dati, in je sapisal rekozh:
 Janes je njegovo ime. Ino vsi so se sa-
 zhudili. Kmalo pak so se odperle njego-
 ve usta ino njegov jesik, in je govoril,
 ino zhaštil Boga. Ino strah je vse njih
 sosedu obšhel, ino te besede so se rasgla-
 file po vsih judovskih gorah. Ino vsi kte-
 ri so slišali, so si k' serzu vseli rekozhi:
 Kdo, ménish, bo to dete? sakaj roka Go-
 spodova je sh' njim bila. Ino Zaharia nje-
 gov ozhe je bil napolnjen od svetiga Du-
 ha, in je prerokoval rekozh: Hvalen bo-

di Bog Israelov, ker je objiskal, in odrešenje storil svojga ljudstva.

Na prasn timer svetih apostelnov Petra ino Pavla.

Branje is djanja apostoljskiga v'
12. postavi.

V' tisteh dneih je kralj Herodesh roke stegnil na nektire od zirkve, da bi jih martral. In je ymoril Jakoba, Janesoviga brata, s' mezham. Ko je pak vidil, da je to Judam dopadlo, je she del segel, je tudi Petra popadel. Bili so pak ravno dnevi nekvasneh kruhov. Kader je Petra she bil vjel, je ga v' jezho vteknil, ino ga je isrozhil shtirim zhveternikam sholnirjov, da bi ga varovali, in je mislil ga po velikinozhi pred Jude postaviti. In Peter je bil sizer v' jezhi sapert, molitva pak se je bres nehanja od zerkve k' Bogu sa njega storila. In ko je ga otel Herodesh pelati, je Peter taisto nozh med dvema sholnirjama spal, svesan v' dve ketini, ino varihi so pred durmi jezho varovali. Ino glej angel Gospodov je perstopil, in luzh se je rasvetila v' prebivalishti, in je Petra po strani udaril, in je ga isbudil rekozh: Vstani

litrot! In ketine so mu od rok padle. In angel je mu rekel: Opaši se, in obuj tvoje zhrevle. In je tako storil. In je mu rekel: Ogerni tvoje oblazhilo, ino pojdi sa meno! In je vungredejosh sa njim shel, in ni vedel, da je refnizhno bilo, kar se je po angelu godilo; temuzh njemu se je sdelo, da perkasen vidi. In sta shla skos perve ino druge varihe, ino sta prishla h' shelesnem vratam, ktire v' mesto pelajo, te so se same od sebe odperle. Ino ko sta vunkaj stopila, sta shla naprej po eni ulizi; ino kmalo se je angel od njega lozhil. Peter pak ko je sam k' sebi prishel, je rekel: Sedaj vem sa ref, da je Gospod svojga angela poslal, in je me odtel od Herodeshoveh rok, in od vsiga zhakanja judovskega ljudstva.

† Evangelij f. Matevsha

v' 16. postavli.

V' tistem zhasu je JEsuf prishel v' strani mesta Zesareje Filipi, in je svoje uzhenze vprashal rekozh: Kdo, pravijo ljudje, da je Sin zhlovekov? Oni pak so djali: Eni, da Janes kerstnik, drugi, da Elias, nektiri pak, da Jeremias, ali prerokov eden. Rezhe jim

JEsuf: Kdo pak vi pravite, da sim? **Simon Peter** je odgovoril, ino djal: **Ti si Kristuf**, shivega Boga sin. **JE**suf pak je odgovoril, ino mu rekel: Blagor ti, **Simon Jonov sin**; ker tega ti ništa rasodela meso ino kri, ampak moj **Ozhe**, ki je v' nebesih. In jes ti povem, ti si **Peter** (skala), ino na to skalo bom sidal svojo zerkov, ino peklenške vrata je ne bojo premagale. Ino tebi bom dal kluzhe nebeshkiga kraljestva, ino karkoli bošh na semlji save-sal, bo tudi v' nebesih savesano; ino karkoli bošh na semlji rasvesal, bo tudi v' nebesih rasvesano.

Na dan objiskanja devize Marie.

**Branje is visokeh Salomonovih
péseem v' 2. postavi.**

Glej on pride, ino skazhe po gorah, ino hribze preskakuje. Moj ljubi je kakor ferna, ino kakor mlad jelenzhizh; glej, on stoji sa našho steno, ino gleda skos okno, ino pogleduje skos omreshje. Glej, moj ljubi mi govori: Vstani, hiti, moja ljuba, moja golobiza, prelepa moja, ino pri-

di. Sakaj sima je she minula, desh je jenjal in odsšel. Zvetlize so se perkasale na nashi semlji; tertne obresbe zhaš je prišel, glaš gerlize se je saflifhal v' nashi desheli; figovo drevo je svoj beršt pognalo; zvetozhi vinogradi so dali svoj duh. Vštani, moja perjatelza, moja ljubesniva, in pridi; moja golobiza v' luknjah skale, v' votlovinah bresapneniga sida. Pokashi mi svoje oblizhje, naj sašhumi tvoj glaš v' mojih ushefih; sakaj tvoj glaš je sladdek, in tvoje oblizhje je lepo.

† Evangelij f. Lukesha

v' 1. postavi.

V' tistem zhasu se je Maria vdsignila, in je hitro shla v' gore v' mesto Juda, in je prišla v' Zahariovo hišo, in je Elisabeto posdravila. Ino pergodilo se je, ko je Elisabeta Mariino posdravljenje saflifhala, je dete v' nje telesi poskozhilo. In Elisabeta je bila s' svetim Duham napolnjena, in je glasno savpila, in djala: Blagoslovljena (shegnana) si ti med shenami, ino blagoslovljen (shegnan) je sad tvojga telefa. In odkod je to meni, da mojga Gospoda mati

k' meni pride? Sakaj glej, kakor hitro sem glaf tvojga posdravljenja sasilihala, je dete v' mojim telef od veselja poskozhilo. Ino blagor ti, ki si verovala; ker se bo dopolnilo, kar ti je bilo od Gospoda povedano. Ino Maria je rekla: Moja dušha povifhuje Gospoda, in moj duh se veseli v' Bogu mojim svelizharju.

Na dan f. Ulrika fhkosa ino spo-
vednika.

† Evangeli f. Matevsha

v' 24. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhen-
zam (jogram) rekel: Zhujte, ker ne
veste, ob ktorej uri bo vash Gospod pri-
shel. To pak vedite, da, zhe bi gospodar
vedel, ob ktorej uri tat prida, bi gotovo
zhul, ino bi ne pustil svoje hišhe podkopati.
Sato bodite tudi viperpravleni, ker ne ve-
ste, ob ktorej uri bo Sin zhlovekov prishel.
Kdo, ménish, je svest ino pameten bla-

pez, ktirega je gospod zhes svojo družino postavil, da bi ji jed dal ob svojim zhasi? Blagor tistimu hlapzu, ktirega njegov gospod, kedar pride, bo nashel tako delati. Resnizhno vam povem, da bo ga zhes vse svoje blago postavil.

Na dan svetih marternikov Herma-
gora shkofa, ino Fortunata levita.

Branje kakor na dan s. Vida
marternika na 218 strani.

† Evangelij s. Lukesha

v' 21. postavi.

V' tistem zhasu je JEsup svojim uzhen-
zam rekel: Kader bote slisjali od vojsko-
vanja ino puntovanja, nikarte se prestra-
shiti; to se mora poprej sgoditi, pa ni
kmalo konz. Tedaj, jim je djal, bo ljudstvo
vstalo zhes ljudstvo, in kraljestvo zhes kra-
ljestvo, ino bojo veliki potresi semle po kra-
jih, ino kuga ino lakota, ino tudi strahi
is neba, in velike snaminja se bojo godi-
le. Pred vsem tem bojo na vas segli s' svoji-

mirokami; in vas bojo preganjali, ino isdajali v' sbiralishha ino v' jezhe, ino vas bojo vlazhili pred kralje in oblastnike savolo mojga imena. To se pak vam bo godilo k' prizhovanju. Vsemito si tedaj to k' ferzu, da ne fkerbite, kako bote odgovarjali. Sakaj jes vam hozhem dati usta ino modrost, kterej ne bojo mogli soperstati ino sopergovoriti vsi vashisoperniki. Isdani pak bote od starishov, ino bratov in shlah-te in perjatelov. In bojo nektire ismed vas vmorili; ino bote od vseh sovrasheni savolo mojga imena. Pa las is vashhe glave ne bo konz vsel. V' poterplenju bote obdershali svoje dushe.

Na dan f. Marie Magdalene.

Branje is visokeh pesem v' 3. in 8. postavi.

Vstati ozhem, ino po mesti hoditi, po ulizah ino zestah, in iskati, ktirega moja dusha ljubi. Sem ga iskala, in ga nisem nashla. Zhuvaji so me nashli, ki mesto varjejo. Ali ste ga vidili, ktirega moja dusha ljubi?

Ko sem malo mimo njih šhla, sem nashla ga, kti-
rega moja dušha ljubi. Vdershala sim ga,
ino ga nozhem spuſtiti, dokler ga ne perpelam
v' hiſho ſvoje matere, ino v' iſpo ſvoje poro-
dnize. Sarotim val Jerusalemske hzhere per ſernah
ino jelenih na poli, da ne sbudite moje ljube,
dokler ne bo ſama hotla. Poſtavi me kakor pezhat
na ſvoje ſerze, kakor snaminje na ſvoje narozh-
je; ſakaj ljubesen je mozhna ko ſmert, aj-
franje je kakor pekel terdo. Nje lampize ſo lam-
pize ognja ino plamena. Veliko vod ne mo-
re ljubesen vgafiti, ino potoki je ne bojo po-
topili. Da bi li dal zhlovek vſe blago ſvoje hiſhe
ſa ljubesen, ga bode ſa nizh ſhtimal.

† Evangelii f. Lukesha

v' 1. poſtavi.

V' tiſtem zhaſu je fariſejov eden JEſu-
ſa proſil, da bi ſh' njim jedel. Ino je priſhel
v' fariſejevo hiſho, in je ſedel k' miſi. Ino
glej! ſhena, ktera je v' meſti greſhniza
bila, ko je ſvedila, da je JEſuſ per miſi
ſedel v' hiſhi fariſejovej, je perneſla puſhizo
alabaſtrovo polno ſhlahtniga maſila, in je
od ſadi perſtopila k' njegovim nogam, in

je sazhela s' solсами njegove noge rošiti, in je jih s' lasmi svoje glave brisala, in je njegove noge kufhovala, ino s' masilam masala. Ko je pak to farisej vidil, ki je ga povabil, je sam per sebi mislil, rekozh: Zhe bi on prerok bil, bi vedel, kdo ino kakšna je shena, ki se ga dotikuje; ker je greslniza. In JEfuf je odgovoril, in mu rekel: Simon, imam ti nekaj povedati. On pak je djal: Uzhenik! povej. Neki vuhernik je imel dva dolshnika; eden je bil mu dolshen pet sto denarjov, drugi petdeset. Ker pak ništa imela s' zhem plazhati, je obema odpustil. Povej, kdo ga vezh ljubi! Simon je odgovoril, ino djal: Menim, da te, ktiremu je vezh odpustil. On pak mu je rekel: Prav si sodil. Ino se je obernil k' sheni, in je djal Simonu: Vidish to sheno? Prishel sim v' tvojo hišo, ino nisi vode mojim nogam dal, ona pak je moje noge s' solсами vmivala, ino s' svojimi lasmi jih brisala. Ti mene nisi kufhnil; ona pak, kar je sem pri-

fhla, ni jenjala mojih nog kufhovati. Ti nifi mojo glavo s' oljam masal, ona je pak mo- je noge s' masilam masala. Sato ti povem, veliko grehov ji je odpufhenih, ker je veliko ljubila. Komur se pak menj odpusti, menj ljubi. In je rekel ji: Odpufheni so ti tvoji grehi. Ino, kateri so per misi sedeli, so sazheli med sebo rezhi: Kdo je ta, kateri tudi grehe odpufha? In je rekel sheni: Tvoja vera je ti po- magala, pojdi v' miru.

Na dan f. Jakoba apostelna.

Branje is 1. pisma f. Pavla apo-
stelna na Korinzhane v' 4.
postavi.

Bratje! menim, da je naf Bog sa narmen- she apostelne postavil, kakor k' smerti na- menjen ker smo svetu ino angelam ino zhlovekam na gledalo storjeni. Mi smo neum- ni savolo Kristusa, vi pak modri v' Kristu- su. Mi smo flabi, vi pak mozhni. Vi ste zhastiti, mi pak saversheni. Do te ure ter- pimo lakoto ino shejo, ino smo nagi, ino smo s'

pešmi vdarjani, ino nimamo stanovitnega mesta; se trudimo, ino delamo s' svojimi rokami. Naš kolnejo, ino hvalimo, naš perganjajo, ino preterpimo, naš preklinjajo, ino prosimo, kakor smeti tega sveta smo postali, kakor savorshik vseh ljudi do sedajnega zhasa. Tega ne pišhem, da bi vaš osramotil: temuzh vaš opominam, kakor svoje preljube otroke. Sakaj ako bi ravno deset tavshent uzhenikov imeli v' Kristusu, vunder nikar veliko ozhetov; ker sim vaš jes rodil skos evangeli v' Kristusu JEsfusu.

† Evangeli f. Matevsha

v' 20. postavi.

V' tišem zhasu je k' JEsfusu Zebedeovih otrók mati stopila s' svojma sinama, ga je molila, in je nekaj profila. In je ji djal: Kaj hozhešh? In mu rezhe: Rezi, da ta dva moja sina bota sedela v' tvojem kraljestvi, eden na tvoji desnizi, ino eden na tvoji levizi. JEsfus je odgovoril, in djal: Ne veste, kaj profite. Ali moreta piti kelih, ki ga bom jes pil? In šta mu rekla: Samoreva. In je

rekel jima. Moj kelih bota ref pila, sedeti pak na moji desnizi ali levizi ne stoji per meni, vama dati, temuzh ktirem je perpravleno od mojga Ozheta.

Na dan f. Ane matere devize

Marie.

Branje is pripovest kralja Salomona v' 31. postavi.

Kdo bo nashel mozžno sheno? Od delezh in od sadnjih krajov je nje vrednost. Njeniga mosha ferze na njo savupa, ino ne bo potreboval nobeniga ropa. Povernila mu bo dobro in nikar hudiga vse svoje shive dni. Ona je iskala volne ino predila, in je delala s' svitam svojeh rok. Je kakor barka kupza, ktera svoj kruh od delezh pernese. In je vstala po nozhi, in je dala dobizhek svojim domazhem, ino jed svojim deklam. Pregledovala je njivo, in je jo kupila, od sada svojih rok je vinograd sadila. S' mozho je svoje ledje opafala, in je vterdila svojo ramo. Poskusila, in vedila je, da je njena kupzhia dobra. Njena luzh po nozhi ne bo vgafnila. Svojo roko je flegnila na

mozhne rezhi, ino nje perfti so prijeli sa koshel. Odperla je svojo roko potrebnimu, in svoje dlani je vbogimu ftegnila. Ne bo se bala v' svoji hifhi fneshniga mrasa; sakaj vfi njeni domazhi so po dvojnem oblezheni. Sama febi je sverhno oblazhilo naredila; bela shida ino fhkarlat je njeno oblazhilo. Nje mosh je shlah-ten na vratih, kader sedi per ftarejshih deshele. Tenzhino je tekala, ino predala, ino paf dala Kananeju. Mozh in oblepfhanje je njeno oblazhilo, in se bo smejala posledni dan. Svoje ufta je modrofti odperla, ino postava milofti je na njenim jesiki. Gledala je na ftese svoje hifhe; in kruha ni léna jedla. Njeni fini so vftali, in so jo frezhno rasglasili; njeni mosh je jo hvalil. Veliko hzher je blaga spravla-lo; ti fi vse premagala. Galufna je perjas-noft, ino prasna je lepota: shena, bogabojezha, bode hvalena. Dajte ji od sada njenih rok, in njene dela naj jo na vratih hvalijo.

† Evangeli f. Matevsha

v' 13. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhen-zam (jogram) to perpodobo govoril: Ne-

bešhko kraljestvo je enako skritemu sakladu (shazu) nanjivi, ktirega zhlovek, ki ga najde, skrije, ino od veselja savolo njega gre, ino preda vse, kar ima, ino kupi tisto njivo. Tudi je nebešhko kraljestvo enako kupzu, ki ishe dobrih biferov (perelnov.) Ko je pak en drag bifer (perl) nashel, je shel, ino vse predal, kar je imel, in je ga kupil. Spet je nebešhko kraljestvo enako mreshi, ki je v' morje vershena, s' ktero se vse forte rib lovijo. Ko je polna bila, so jo svlekli, in so sedli h' kraju, so sbirali dobre v' posode, hude pak so ismetali. Tako se bode ob konzu sveta godilo. Pojdejo angeli ino bojo odlozhili hude ismed pravizhneh, ino jih bojo vergli v' pezh ognja. Tamkaj bo jok ino klepetanje sob. Alj ste vse to sastopili? In so djali: Smo. In je jim rekel: Sategavolo je vsak uzheni pismar v' nebešhkim kraljestvi enak gospodarju, ki is svojga saklada (shaza) pernese novo ino staro.

Na dan f. devize Marie imenovane
„Sneshniza.“

Branje is bukev „Siraha Eklesia-
stika v' 24. postavi.“

Od sazhetka ino pred veki sem stvarjena, ino
do perhodne vezhnosti ne bom jenjala, ino
v' svetim prebivališhi sem pred njim stregla. Ino
tako sem v' Sioni poterdena, ino v' svetim me-
stu sem enako pozhiyala ino v' Jerusalemi je
moja oblast. Ino v' zhaſtitim ljudstvu sem se
vkorenila, ino v' mojim Bogu je njegova delshina,
ino v' drushbi svetnikov je moje stanovanje.

† Evangelii f. Lukesha
v' 11. postavi.

V' tiſtem zhaſu, ko je JEſuf ljudem
govoril, je neka shena svoj glaſ med
ljudſtvam vsdignila, in je rekla: Blagor

telesu, ki je tebe nosilo, ino peršam, ki si je ti sesal. On pak je rekel: Pazh, blagor tim, ki boshjo besedo poslušhajo, ino jo ohranijo.

Na dan f. Lorenza marternika.

Branje is 2. pisma f. Pavla apostelna na Korinzhane v' 9.

postavi.

Bratje! kdor pizhlo seje, bo tudi pizhlo shel; in kdor v' obilnosti seje, bo tudi v' obilnosti shel. V'fak (daruj), kakor je svolil v' svojim serzi, nikar s' shaloštjo, ali po fili. Sakaj veseliga dajavza Bog ljubi. Bog je pak mogozhen storiti, da bo vsaka gnada med vami obilna, da bote v'figa dovolj imeli, ino bote obilni v' vsakemu dobremu delu, kakor je pifano: Je delil in dal vbogim, njegova praviza ostane veko-ma. Kdor pak sejavzu seme daje, bo tudi kruha k' jedi dal ino bo pomnoshil vashe seme, ino bo dal rafti obilnejshi sad vashi pravizi.

† Evangeli f. Janesa

v' 12. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhenzam (jogram) rekel: Refnizhno, refnizhno vam povem, ako pshenizhno serno v' semljo ne pade, ino ne pomerje, ostane ono samo. Ako pak pomerje, veliko sada rodi. Kdor svoje shivljenje ljubi, ga bo sgubil, in kdor svoje shivljenje na tem sveti sovrashi, ga ohrani k' vezhnimu shivljenju. Alj kdo hozhe meni flushiti, najhodi sa menoj; in kjer sem jes, tam bo tudi moj flushabnik. Al bo kdo meni flushil, ga bo moj Ozhe sposhtoval, ki je v' nebesih.

Na prasn timer vnebovsetja devize

Marie, ali na veliko gospodnizo.

Branje is bukev Siraha Eklesia-
stika v' 4. postavi.

V' vseh rezhih sem pokoja ifkala, ino v' del-

shini Gospodovej bom stanovala. Tedaj je saposvedal, in mi rekel stvarnik vseh rezhi, in kateri je me stvaril, je v' mojem shotori pozhival, in je mi rekel: V' Jakobu prebivaj in v' Israeli bodi tvoja delshina, ino v' mojih isvolenih se vkoreni. Ino tako sem v' Sioni poterjena, ino v' svetim mestu sem enako pozhivala, ino v' Jerusalemi je moja oblast. Ino v' zhaftitem ljudstvu sem se vkorenila, ino v' mojim Bogu je njegova delshina, ino v' drushbi svetnikov je moje stanovanje. Kakor zedrovo drevo na Libanu sem povishana, ino kakor zipref na gori Sionfkej. Kakor palmavo drevo v' Kadesu sem sraftila, ino kakor safajena rosha v' Jerihi. Kakor lepa oljka na poli, ino kakor javor sraven vode na potih; kakor zimetna skorja, ino kakor lepo difhezh balsam sem difhala, ino kakor isbrana mira sem fladek duh od sebe dajala.

† Evangelij f. Lukesha

v' 10. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf shel v' neki terg, ino neka shena s' imenam Marta ga je sprijela v' svojo hifho. Ino ona je imela sestro,

Mario s' imenam, ktera je tudi k' nogam Gospodovim sedla, ino njegovo besedo poslušala. Marta pak si je veliko sferbi vsela, da bi mu postregla. In je perstopila, in je djala: Gospod, alj ni ti mar, da me moja sestra pusti samo strezhi? Rezi ji tedaj, da mi pomaga. JE-suf je odgovoril, in ji rekel: Marta, Marta! si sferbna, in si v' preveliko rezhih možno persadevaš; saj je le eno samo potrebno; Maria je najboljshi delisvolila, kteri ne bo od nje vset.

Na dan f. Paternusha apostelna.

Branje is 1. pisma f. Pavla apostelna na Korinzhane v' 12. postavi.

Bratje! vi ste Kristusovo telo ino udje od uda. In Bog je postavil v' zerkvi pervizh apostelne, drugizh preroke, tretjizh uzhenike, potem zhudodelnike, potem dari osdravljenja, pomozhi, oblasti, mnogotire jesik, rasklade govorjenja. Alj so vsi apostelni? alj so vsi preroki? alj so vsi uzheniki? alj vsi zhude-

she delajo? alj imajo vsi dar osdravljenja? alj vsi mnogotire jesike govorijo? alj vsi raslagajo? Trudite se pak sa boljše dari.

† Evangelij f. Lukesha

v' 6. postavi.

V' tistem zhasu je shel JEfuf na goro molit, in je zhes nozh oftal v' molitvi boshjej. In ko se je bil dan storil, je uzhenze poklizal, in jih je dvanajst smed njih sbral, ktire je tudi apostelne imenoval: Simona, ktirega je imenoval Petra, in Andreja njegoviga brata, Jakoba ino Janesa, Filipa ino Paternusha, Matevsha ino Tomasha, Jakoba Alfeoviga, in Simona, ki se imenuje Zelotes, in Judasha, Jakoboviga brata, in Judasha Ifhkarjota, kteri je isdajavez bil. In je sh' nji-mi shel dol, in je oftal na polji, ino mnoshiza njegovih uzhenzov, ino velika truma ljudi is vse judovske deshele, in is Jerusalema, in od morja, ino Tira in, Siodona, ki so prishli ga poslushat, ino da bi od svojeh bolesen osdravleni bi-

li. Ino kateri so bili martrani od nezhisteh duhov, so bili osdravleni. Ino vse ljudstvo je shelelo se ga dotekniti; sakaj mozh je fhla od njega, ino vse osdravila.

Na dan vsih angelzov varihov.

Branje is bukev Eklodus imenovanih v' 23. postavi.

To govori Gospod Bog: Glej! jes bom poslal svojga angela, kateri pride pred tebo, ino te bo varoval, in v' kraj perpelal, kteriga sem perpravil. Vanzhaj na njega ino poslušhaj njegov glaf, ino nikar ne misli ga sanizhovati; sakaj ne bo ti pregledal, kader bofh greshil, ino moje ime je v' njem; zhe pak bofh njegov glaf poslušhal in storil vse, kargovorim, bodem sovrashnik tvojeh sovrashnikov, in bom stiskoval jih, ki tebe stiskujejo, ino moj angel pojde pred teboj.

† Evangeli f. Matevsha

v' 18. postavi.

V' tistem zhasu so uzhenzi k' JEsusu

perstopili rekozh: Kdo, menish, je vezhi v' nebeshkim kraljestvi? In JEsuf je poklizal k' sebi otroka in ga je v' fredo med nje postavil, in je rekel: Refnizhno vam povem, alj se ne spreobernetete ino ne bodete kakor otrozi, ne pojdete v' nebeshko kraljestvo. Kdorkoli tedaj se bo ponishal kakor ta otrok, ta je vezhi v' nebeshkim kraljestvi. Ino kdor eniga takiga otroka sprejme v' mojim imenu, mene sprejme; kdor pak eniga is teh malih, ki na me verujejo, pohujsha, njemu bi boljshi bilo, da bi se mu mlinfk kamen na gerlo obefil, in v' globozhino morja potopil. Jojmeni svetu savolo pohujshanja! Pohujshanje mora sizer priti; ali vunder jojmeni zhloveku, po kterimu pohujshanje pride. Ako te pak tvoja roka, ali tvoja noga pohujsha, odsekaj jo, ino versi jo od sebe. Boljshi ti je, da slab ali kruljov gresh v' shivljenje, kakor da bi dve roke ino dve noge imel, in bi vershen bil v' vezhni ogenj. In ako te tvoje oko pohujsha, isderi jo, ino versi od sebe. Boljshi ti je, da s' enim ozhe-

fam v' shivljenje greſh, kakor da bi dve ozheſa imel, in bi verſhen bil v' peklenſki ogenj. Glejte, da nobeniga is teh malih ne sanizhujete, ſakaj povem vam, da njih angeli v' nebeſih vſelej gledajo oblizhje mojga Ozheta, ki je v' nebeſih.

Na prasniki rojſtva devize Marie,
ali na malo Goſpodnizo.

Branje in evangeli ſe najmeta na
prasniki zhiſtega ſpozhetja na
190. ſtrani.

Na dan povifhanja ſ. krisha.

Branje ſe najde na zvetno nedelo
na 68. ſtrani.

† Evangeli ſ. Janesa
v' 12. poſtavi.

V' tiſtem zhaſu je JEſuf judovſkemu
ljudſtvu rekel: Sedaj je ſodba ſveta,
ſedaj bo vajvoda tega ſveta iſverſhen.

B: Za praznik „ſochig“ Roženbranja
branje in evang. st. 237

t. j. na den sv. device Marie imen
„Sneſniga“

In jes, kader bom od semle povsdigujen, bom vse k' sebi vlekel. To pak je govoril, da bi na snanje dal, kakoshne smerti bo vmerl Ljudstvo je mu odgovorilo: Mi smo slisihali is postave, da Kristuf vekoma ostane, in kako ti pravish: Sin zhlovekov mora povishan biti? Kdo je ta sin zhlovekov? JEfuf je tedaj jim djal: She malo je luzh per vas. Hodite, dokler luzh imate, da vas temnize ne dojdejo, in kdor v' temnizah hodi, ne vé kam gre. Dokler luzh imate, verujte v' luzh, da bote otrozi luzhi.

Na dan f. Matevsha apostelna
in evangelista.

Branje se najde na dan f. Marka
na 210. strani.

† Evangeli f. Matevsha
v' 9. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf vidil zhloveka

na zoli fedezhega, Matevsha s' imenam, in je mu djal: Hodi sa meno! In je vstal, in shel sa njim. Pergodilo se je pak, ko je v' hifhi k' misi sedel, glej, je veliko zolnarjev ino gresnikov prifhlo, in so s' JEsufam in s' njegovemi uzhenzi k' misi sedli. Kedar so pak fariseji to vidili, so njegovem uzhenzam rekli: Sakaj je vash uzhenik s' zolnarji ino gresniki? Ko je pak JEsuf to flifhal, je rekel: Sdravi ne potrebujejo sdravnika, temuzh bolniki. Pojdite pak in uzhite se, kaj je to: Milost hozhem, ino nikar daru. Sakaj nisem prifhel klizat pravizhnih, temuzh gresnikov.

Na dan f. Rupreta fhkofa in spovednika.

**Branje is bukev Siraha Eklesia-
stika v' 44. in 45. postavi.**

Poglej! veliki duhoven, ki je v' svojem dnehu Bogu dopadel, in je bil pravizhen snajden, ino v' zhasu ferditofti je bil v' potolashenje.

Ni bil mu najden enak, kateri bi postavil Najvišnega bil ohranil. Sato se je mu Bog persegal, da bode rastel med svojim ljudstvom. Blagoflov (Shegen) vseh rodov je mu dal, in je svoj testament nad njegovej glavi potrdil. V' svojih shegnah ga je sposnal, in je mu ohranil svojo milost, in je milost nashel pred ozhmi Gospodovimi. Povelizhal je ga pred kralji, in je mu dal krono zhafti. Storil je mu vezhno savelo, in mu dal veliko duhovstvo ino je ga v' zhafti povelizhal, da bi opravljal flushbo in imel hvalo v' njegovem imeni, in daroval mu vredno kadilo v' fladek duh.

† Evangelij f. Lukesha

v' 19. postavil.

V' tistem zhasu je JEsus svojim uzhenzam to perpodobo govoril: Neki shlahtnik je odshel v' daljno deshelo, da bi kraljestvo si vsel, ino potle spet nasaj prishel. Poklizal pak je deset svojih hlapzov, in je jim dal deset funtov in je rekel: Kupzhujte, dokler spet ne pridem. Njegovi mestniki so ga pak sovrashili, in so sa njim poslali, rekozh

Nozhemo, da bi te zhes naf gospodoval. In pergodilo se je, da je, ko je bil kraljestvo vsel, nasaj prishel; in je vkasal poklizati, hlapze ktirem je denarje dal, da bi svedil, koliko je vsaki bil perdobil. Prishel je pak prvi, in je djal: Gospod, tvoj funt je deset funtov perdobil. In je mu djal: Prav, dobri hlapez, ker si v' malim svest bil, bodesh oblast imel zhes deset mest. Drugi hlapez je tudi prishel, in je djal: Gospod, tvoj funt je pet funtov perdobil. H' temu je tudi djal: Tudi ti bodesh zhes pet mest. In eden je prishel, in je djal: Gospod, poglej, tukaj je tvoj funt, ktirega sem v' ruti (haderzi) hranil, sakaj bal sem se te, ker si terd mosh; jemljesh, kar nifi naloshil, in shenjesh, kar nifi sjal. In mu je djal: Is tvojih ust te sodim, hudobni hlapez. Vedel si, da sem terd mosh, da jemljem, kar nifem naloshil, in shenjem, kar nifem sjal; pokaj nifi tedaj s' mojmi denarmi dobizhkoval, da, kader bi bil prishel, bi jih s' obrestjo tirjal? In je rekel jim, ki so sraven stali: Vsemito mu funt

ino dajte ga temu, kateri ima deset funtov. In so mu djali: Gospod, še deset funtov ima. Povem, vam pak, vsakimu, kateri ima, se bo dalo, in bo obilno imel; od tistega pak, ki nima, bo tudi to odvseto, kar ima.

Na dan f. Mihaela Arhangela.

Branje is rasodetja f. Janesa na 1. postavi.

V' tistih dneh je Bog na snanje dal, kar se mora skorej sgoditi, govorezh po svojim angelu svojmu hlapzu Janesu, ki je od boshje besede prizhovanje dajal, in prizhovanje od JE-susa Kristusa kar je koli vidil. Blagor mu, kateri bere, in slifhi besede tega prerokovanja, ino dopolni, kar je v' njem pisano; sakaj zha' je blisu. Janes sedem zerkvam, ki so v' Asii. Milost in mir bodi vam od njega, kateri je, in je bil, in kateri bo prishel; in od sedem duhov, ki so pred njegovim tronam, in od JE-susa Kristusa, ki svesto prizhuje, in je pervorojenje mertveh, ino poglavar kraljov semlje, ki je nas ljubil, in nas opral od nasheh grehov v' svoji kervi.

† Evangelii se najde na dan vseh svetih angelov varihov na 243. strani.

Na dan f. Lukesha evangelista.

Branje is 2. pisma f. Pavla apostelna na Korinzhane v' 8. postavi.

Bratje! bodi Bog sahvalen, ki je ravno tako fkerblivost v' serze Titu dal; sakaj opominanje je fizer prijel; pa ker je she fkerblivishi bil, je sam is svoje volje k' vam shel. Tudi smo sh' njim brata poslali, kateri ima hvalo v' evangeli po vseh zerkvah. Nikar pak ko samo to, temuzh je tudi od zerkev isvolen sa tovarsha nashiga popotovanja v' to gnado, ktera se po nas opravla h' zhafti Gospodovej, ino po nashih dobri volji, ino se tega varujemo, da nobeden od nas hudiga ne govori savolj obilnosti, ktera se po nas deli. Sakaj fkerbimo sa dobro nikar ko pred Bogam, temuzh tudi pred ljudmi. Poslali smo pak sh' njima tudi nashiga brata, ktirega smo she fkušili, da je v' mnogotireh rezhih fkerben, sedaj pak veliko fkerblivejšhi s' velikem saupanjem proti vam, ali sa

Tita, ki je moj tovaršh, ino pomagavz per vaf, alj sa nafhe brate apostelne zerkev ino sa Kriftulovo zhaft. Skashite jim taj snaminje svo- je ljubeshni in svoje hvale pred ozhmi zerkev.

† Evangelii se najde na dan f. Mar-
ka na 210. strani.

Na dan f. Simona in Juda
Tadevsa apostelnov.

Branje is pisma f. Pavla apostel-
na na Efeshane v' 4. postavi.

Bratje! vřakimu ismed naf je milost dana po meri Kriftuloviga darovanja. Sa tegavolo pravi: Ko je řhel na visoko, je jetnino vjeto pelal, in je ljudem darove delil. Da je pak řhel gor, kaj je drujiga, kakor da je dolpriřhel najpervizh v' najnishe řrani semle? Kdor je dolpriřhel, tiřti je tudi gorřhel zhes vse nebefa, da je vse napolnil. In on je postavil nektire apostelne, ene pak preroke, druge pak evangeliřte, druge pak pastirje in uzhenike h' dopolnenju řvetnikov, k' delu řlushbe, h' řav-

nanju Kristušoviga telefa; dokler da vsi vkup ne pridemo v' edinosti vere, in sposnanja Sina boshjiga v' popolnosti mosha, v' mero popolne Kristušove starosti.

† Evangelii f. Janesa

v' 15. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf fvojim uzhenzam (jogram) rekel: To vam sapovem, da se med feboj ljubite. Ako vas svet fovrashil, vedite, da je meni prej fovrashil, kakor vas. Zhe bi vi is sveta bili, bi svet fvoje ljubil; ker pak is sveta niste, temuzh sem vas jes is sveta isvolil, sato vas svet fovrashil. Spomenite se mojih besed, ktire sem vam jes govoril. Hlapez ni vezhi, ko njegov gospod. Zhe so mene preganjali, bojo tudi vas preganjali; zhe so mojo besedo dershali, bojo tudi vasho dershali. To vse pak vam bojo storili savolo mojga imena; ker ne posnajo njega, kteri je me poslal. Ko bi ne bil prifhel, ino bi jim ne bil govoril, bi greha ne imeli; sdaj pak nimajo isgo-

vora nad svojim greham. Kdor mene sovrashi, sovrashi tudi mojga Ozheta. Zhe bi ne bil del med njimi delal, katerih ni nobeden drugi storil, bi greha na imeli, sdaj pak so vidili, in vunder sovrashijo mene in mojga Ozheta. Ali da bo dopolnjen govor, ki je v' njih postavi sapisan: Sastojn so me sovrashili.

Na prasnik vsih ivetnikov.

Branje is rasodetja s. Janesa apostelna v' 7. postavi.

V' tisteh dneih, glejte! jes Janes sem vidil drugega angela pridejozhiga od sonzhniga ishoda, ki je imel shivega Boga snaminje, in je vpil s' velikim glasam shtirim angelam, ktirem je dano semlji ino morju shkodovati rekozh: Ne shkodujte semlji ino morju, tudi ne drevju, dokler ne sasnaminjamo flushabnikov nashiga Boga na njih zhelih. In sem flishal shtevilo sasnaminjanih; sto shtiri in shtirdefet tavshent, sasnaminjanih is vsakiga roda Isra-

elških otrok. Is roda Juda dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Ruben dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Gad dvajnajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Aser dvanajst tavshent sasnaminjaneh. In roda Manese dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Simeon dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Levi dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Isahar dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Zabulon dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Joshef dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Is roda Benjamin dvanajst tavshent sasnaminjaneh. Potem sem vidil veliko mnoshizo, ktere ni mogel nobeden safhteti, is vseh narodov ino rodov, is vseh ljudstev ino jesikov, ki so stali pred tronam ino pred oblizhjam Jagneta v' belim oblezheni, in so palme imeli v' njih rokah, in so vpili s' velikem glasam in so rekli: Povelizhanje nashemu Bogu, ki na troni sedi, ino Jagnetu. Ino vsi angeli so stali okol trona, in okol stareshin, in okol fhtirih sverin, in so pred tronam padli na svoje obrase, so Boga molili, ino rekli: Amen, hvala, in slava ino modrost in sahvala, zhast, mozh ino premoshnost bodi nashimu Bogu od veka do veka, Amen.

† Evangelij f. Matevsha

v' 5. postavli.

V' tistem zhafu, ko je JEfuf veliko ljudi vidil, je fhel na goro, in ko se je bil vfhedel, fo njegovi uzhenzi k' njemu ftopili, in je fvoje ufta odperl, in je uzhil rekozh: Blagor vbogim v' duhu; fakaj njih je nebefhko kraljeftvo. Blagor krotkim; fakaj oni bojo semljo pofedli. Blagor jim, kteri shalujejo; fakaj oni bojo potrofhtani. Blagor jim, kteri fo lazhni in shejni pravize; fakaj oni bojo nafiteni. Blagor milofthivim, fakaj oni bojo milofth dofhgli. Blagor jim, kteri fo zhi-ftiga ferza, fakaj oni bojo Boga gledali. Blagor mirnim; fakaj oni bojo boshji otrozi imenovani. Blagor jim, kteri favolo pravize preganjanje terpijo; fakaj njih je nebefhko kraljeftvo. Blagor vam, kader vaf bojo kleli, ino preganjali, ino govorili vse hudo foper vaf, in oblegali favolo mene. Vefelite fe, ino bodite prav vefeli; fakaj vafhe plazhilo je veliko v' nebefih.

Na dan spomina vseh vernih duh.
Branje is 1. pisma s. Pavla apo-
stelná na Korinzhané v' 15.
postaví.

Bratje! glejte skrivnost vam povem: Vsi bomo fízer vstali, al vsi se ne bomo spremenili. V' enim smeshiki, kar bi s' ozhmi mignil, v' posledni trobenti; sakaj trobenta bo satrobila, ino mert. vi bojo nestrohlivi vstali, ino bomo spremenjeni. Sakaj strohlivo mora nestrohlivost oblezhi; ino to vmerlivo mora oblezhi nevmerlivost. Kader bo pak to vmerlivo nevmerlivost obleklo, tedaj se bo tista beseda dopolnila, ktera je pisana: Smert je v' premaganju posherta. Kej je, o smert, tvoje premaganje? kej je, o smert, tvoj ojsterz? Ojsterz pak smerti je greh, greha mozh je pak postava. Bog pak bodi sahvalen, ki je nam dal permaganje skos nashiga Gospoda JEsusa Krístusa.

† Evangeli s. Janesa

v' 5. postaví.

V' tistem zhasu je JEsuf djál judov-

skimu ljudstvu: Resnizhno, resnizhno vam povem, da pride ura, in je sdaj, da bojo mertvi flifhali glas Sina boshjiga, ino kateri ga bojo flifhali, bojo shiveli. Sakaj kakor Ozhe ima shivljenje sam v' sebi, tako je tudi Sinu dal, da ima shivljenje sam v' sebi, in je mu oblast dal sodbo storiti, ker je Sin zhlovekov. Ne zhudite se temu sakaj ura pride, ob kateri bojo vsi, ki so v' pokopalishih, flifhali glas Sina boshjega, ino pojdejo, kateri so dobro storili, h' vstajanju shivljenja, kateri so pak hudo delali, h' vstajanju sodbe.

**Na dan f. Martina fhkofa in spo-
vednika.**

**Branje kakor na dan f. Rupreta
na 247. strani.**

**† Evangelij f. Lukesha
v' 11. postavi.**

V' tistem zhasu je JEfuf svojim uzhen-

zam (jogram) djal: Nobeden ne vshge luzhi, in jo postavi na skrivno ali pod polovnik, temuzh na svezhnik, da, kateri noter grejo, luzh vidijo. Luzh tvojga telefa je tvoje oko. Zhe tvoje oko dobro bo, bo vse tvoje telo svetlo; zhe pak slabo, tudi tvoje telo temno bo. Sato glej, da luzh, ki je v' tebi, ne obtemni. Ali bo tedaj tvoje telo vse svetlo, bres vsega dela temniz, bo vse svetlo, ino bo tebe kakor svetla luzh rasvetilo.

Na dan darovanja devize Marie.

Branje in evangeli najdeta se na dan devize Marie Sneshnize na 237. strani.

Na dan f. Katarine devize in marternize.

Branje is Siraha Eklesiaftika v' 51. postavi.

Zheftim te, Gospod in kralj, in te hvalim Boga svojga Svelizharja. Zheftim tvoje ime; sakaj ti si moj

pomožnik in varih bil, in si moje telo od pogubljenja rešil, od vesila hudeh jesikov, in od uft, ki lesno delajo, ino v' prizhi mojih sovrashnikov si mi pomagal. In si me odtel po veliki ino mnogi milosti svojga imena od rjovezhih levov, ki so bili perpravleni mene poshreti, is rok tisteh, ki so po mojim shivlenji ftregli, in od dur nadlog, ki so me obdajale; od file plamena, ki je okol mene bil; in v' fredi ognja nisem sgorela; is globozhine pekla, od nezhistega jesika, in od lashnivega govorjenja in od krivizhnega jesika. Moja dusha bo hvallila Gospoda do smerti; ker jim pomagash is nadlog, ki na te zhakajo, in jih rešish is rok nevernikov; Gospod nash Bog!

† Evangeli f. Matevsha

v' 25. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf svojim uzhenzam to perpodobo govoril. Nebeshko kraljestvo bo podobno defeterim devizam, ktere so svoje lampize vsele, in so fhle sheninu ino nevesti naproti. Ali pet jih je bilo neumnih, ino pet pametnih. Ali petere

neumne, so vsele svoje lampize, olja pak niso vsele s' sebo; pametne pak so vsele olje v' svojih posodah s' lampizami vred. Ko je pak shenin odnašhal priti, so vse dremale, in saspale. Ob polnozhi pak je vpitje vstalo: Glejte, shenin pride, pojdite mu naproti. Tedaj so vse te devize vstale, in so narejale svoje lampize. Neumne pak so djale pametnem: Dajte nam svojga olja; sakaj našhe lampize vgašujejo. Pametne pak so odgovorile, rekozh: Da ga kaj vam ino nam ne smanjka, pojdite rajshi, k' prodajavzam, ino kupite si ga. Kedar so pak, fhle kupovat, je shenin prishel, in ktere so bile perpravlene, so fhle sh' njim na shenitvo, in duri so se saperle. Poslednizh so tudi druge devize prishle, in djale: Gospod, gospod, odpri nam! On je pak odgovoril, in rekel: Refnizhno vam povem, ne posnam vas. Zhujte tedaj, ker ne veste ni dneva, ni ure.

Na dan letniga shegnanja zerkve.

**Branje is skrivniga rasodetja f.
Janesa v' 21. postavi.**

V' tisteh dneih sem jes Janes vidil sveto mesto, novi Jerusalem, priti is neba od Boga perpravleno, kakor nevesto, lepo ozirano svojmu moshu. In sem slishal velik glas od trona govoriti: Glej prebivalishe boshje per ljudih, in per njih bode prebival, ino oni bojo njegovo ljudstvo, in sam Bog bode sh' njimi, njih Bog. Ino Bog bo obrisal vse solse od njih ozhi, ino smerti ne bo vezh; ni shalovanja, ni vpitja ino bolezhine ne bo vezh, sakaj pervo je minulo. In, kateri je na troni fedel, je rekel: Glej novo storim vse.

† Evangelii f. Lukesha

v' 19. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf gredé skos Jeriho shel. Ino glejte, bil je mosh s' imenam Zahevs, ino ta je bil vishi zolnarjov, ino bogat, in je iskal JEsu-

sa viditi, kdo da je, ino ni mogel
 pred ljudmi, ker je bil majhene postave.
 In je tekel naprej, in je slesel na divje
 figovo drevo, da bi ga vidil, sakaj tam je
 imel mimo jiti. Ino kader je JEsus prifhel
 na tisto mesto, je pogledal, ga je vidil, in mu
 je rekel: Zahevs, stopi hitro dol, ker mo-
 ram donef v' tvoji hihi ostati. In je hi-
 tro dolstopil, in je ga vesel sprijel.
 Ino vsi, ko so to vidili, so memrali, re-
 kozh, da je k' greslnemu zhloveku shel.
 Zahevs pak je perstopil, in je JEsumu
 djal: Glej, Gospod! polovizo svojga blaga
 dam vbogim, in ako sem koga kaj ogaljfal,
 zhveterno povernem. JEsus pak mu
 je rekel: Donef je leti hihi doshlo sveli-
 zhanje, ker je on tudi sin Abrahamov. Sa-
 kaj Sin zhlovekov je prifhel ifkat, in sve-
 lizhat, kar je bilo sgubleniga.

EVANGELJI,

sa druge dni svetnikov in svet-
niz, ki nimajo lastnih.

Na dan ene poboshnosti, (andohti)
do devize Marie, kakor je spomin f. ro-
shenkranza, in fhkapulirja.

Evangelij se najde na den devize
Marie, Sneshnize na 237. strani.

Na dan eniga f. marternika ino
fhkofa.

† Evangelij f. Lukesha
v' 14. postavi.

V' tistem zhasu je JEsup djaj ljudem:

Ali kdo k' meni pride, ino ne sovrashi
svojga ozheta ino matere ino shene in otrok
ino bratov ino sester, ino tudi she svojiga
shivlenja, ne more moj uzhenz biti. Ino
kdor ne vseme svojiga krisha, ino ne ho-
di sa meno, ne more moj uzhenz biti.
Kdo pak ismed vas, alj hozhe turn si-
dati, ne sede poprej, ino ne prevda-
dari isdavkov ki jih je potreba, ali ga
ima s' zhem dodelati, da potle, kader je
podlog vstavil, ino ne more dodelati, vfi,
ki to vidijo, ne sazhnejo se mu posmeho-
vati rekozh: Ta zhlovek je sazhel sida-
ti, ino ni mogel, dodelati. Ali kateri kralj
ki se hozhe soper drugiga kralja vojfkovati,
ne sede poprej, ino ne premisli, al bi mu
mogel s' desetimi tavshenti naproti iti,
ki s' dvajsetimi tavshenti zhes njega pride?
Sizer poshle, dokler je she delezh,
do njega, ino profi sa mir. Ravno
tako nobeden ismed vas, kateri se ne odpove
vsimu, kar ima, ne more moj uzhenz biti.

Drugi

† Evangelij f. Matevsha

v' 16. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf svojim uzhenzam rekel: Ali kdo hozhe sa meno priti, naj sataji sam sebe, ino naj vseme svoj krish ino pojdi sa meno. Sakaj kdor koli bo hotel svoje shivljenje ohraniti, ga bo sgubil. Kdor pak bo svoje shivljenje sgubil savolo mene, ga bo nashel. Kaj namrezh pomaga zhloveku, ako bi vef svet sadobil, na svoji dufhi bi pak shkodo terpel? Ali kakofhno ismeno bo zhlovek dal sa svojo dufho? Sakaj Sin zhlovekov bo prishel v' zhasti svojga Ozheta s' svojmi angeli, ino tedaj bo vfa-kimu povernil po njegovih delih.

Na dan eniga marternika, ki ni
shkof.

Pervi

† Evangeli f. Matevsha

v' 10. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhen-
zam (jogram) rekel: Ne menite, da sem
prishel mir poshilat na semljo; nisem pri-
shel mira poshilat, ampak mezh. Sakaj
prishel sim odlozhit zhloveka od njegoviga
ozheta, inu hzhher od njene matere, ino ne-
vesto od njene tashe; ino sovrashniki zhlo-
veku bojo njegovi domazhi. Kdor ljubi
ozheta, ali mater vezh ko mene, ni me-
ne vreden. Ino kdor fina ali hzhher vezh
ljubi, ko mene, ni mene vreden. In kdor
ne vsame svojiga krisha, ino ne hodi sa me-
noj, ni mene vreden. Kdor najde svoje
shivlenje, ga bo sgubil, in kdor sgubi svoje
shivlenje savolo mene, ga bo nashel.

Kdor vas sprejme, mene sprejme. In kdor mene sprejme, sprejme njeega, ki je me poslal. Kdor sprejme preroka v' imeni preroka, bode prejel plazhilo preroka. Ino kdor sprejme pravizhniga v' imeni pravizhniga, bode prejel plazhilo pravizhniga. Ino kdor koli da piti enimu is teh najmanjših le kosarz mersle vode v' imeni uzhenza, resnizhno vam povem, ne bo sgu-bil svojiga plazhila.

Drugi

† Evangeli f. Matevsha

v' 10. postavi.

V' tistem zhasu je JEsus svojim uzhenzam (jogram) rekel: Nizh ni skritega, kar se ne bo rasodelo, ino nizh ni skrivniga, kar se ne bo svedelo. Kar vam povem v' temi, povejte na svetlobi; ino kar na uho slishite, osnanujte na strehah. Ino ne bojte se jih, ki telo vmorijo, dushe pak ne morejo vmoriti; temuzh bojte se veliko vezh tistiga, ki more telo ino dusho pogubiti v' pekel. Ali se

ne predašta dva vrabza po belizhu? ino nobeden is med njihna tla ne pade bres vafhi ga Ozheta. Vafhi lašje pak na glavi so vfi safhteti. Ne bojte se tedaj, vi ste boljſhi kakor veliko vrabzov. Vfaki tedaj, kterikoli bo mene ſposnal pred ljudmi, njega ozhem tudi jes ſposnati pred mojim Ozhetam, ki je v' nebefih.

Tretji evangeli ſe najde na dan ſ. Lorenza na 238. ſtrani.

Na dan eniga ſ. marternika ob velikonožnim zhaſu.

Evangeli ſe najde na dan ſ. Jurja na 209. ſtrani.

Na dan vezh ſvetih marternikov ob velikonožnim zhaſu.

† Evangeli ſ. Janesa

v' 15. poſtavi.

V' tiſtem zhaſu je JEſuf ſvojim uzhen-

zam (jogram) rekel: Jes sem vinska ter-
ta, vi mladize. Kdor v' meni ostane,
ino jes v' njem, tisti veliko sada rodi;
ker bres mene nizh ne morete storiti. Alj
kdo v' meni ne ostane, bo isvershen kakor
mladiza, ino bo vsehnul, ino ga bojo po-
brali, ino v' ogenj vergli, ino sgori. Zhe
v' meni ostanete, ino moje besede v'
vas ostanejo, karkoli bote hotli, bote pro-
fili, in se vam bo sgodilo. V' tim je moj
Ozhe povelizhan, da veliko sada pernese-
te, ino da bodete moji uzhenzi. Kakor je
mene ljubil Ozhe, sem tudi jes vas ljubil.
Ostanite v' mojej ljubesni. Alj bote moje
sapovedi derskali, bote v' moji ljubesni osta-
li; kakor sem tudi jes dershal sapovedi
svojga Ozheta, in ostanem v' njegovej lju-
besni. To sem vam govoril, da moje
veselje v' vas ostane, ino da se vashe
veselje dopolni.

Na dan vezh svetih marternikov

zhes leto.

Pervi evangeli se najde na dan f.
Hermagorja in Fortunata na 228.
strani.

Drugi evangeli se najde na dan f.
Fabiana in Sebastiana na 194.
strani.

Tretji evangeli se najde na dan
f. Matia apostelna na 203. strani.

Na dan eniga f. fhkofa

spodvednika.

Pervi evangeli se najde na dan f.
Miklavsha na 187. strani.

Drugi evangeli se najde na dan f.
Ulrika na 227. strani.

Tretji evangeli se najde na dan
f. Rupreta na 247. strani.

Zheterti evangeli se najde na dan
f. Martina na 258. strani.

Na dan eniga f. uzhenika.

† Evangeli f. Matevsha

v' 5. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhenzam (jogram) rekel: Vi ste sol semle. Zhe se sol svrata, s' zhem se bo solilo? k' nizhimur vezh ne velja, kakor da se saverse, in se potepta od ljudi. Vi ste luzh sveta. Ne more se skriti mesto, ki lesi na gori. Ino tudi luzh se ne vshge, da bi se djala pod polovnik, temuzh na svezhnik, da sveti vsm, ki so v' hishi. Tako naj sveti vasha luzh pred ljudmi, da vidijo vashhe dobre dela, ino zhashijo vashiga Ozheta, ki je v' nebesih. Ne menite da sem prishel postave rasvesat, alj prerokov; nisim prishel rasvesat, temuzh dopolnit. Sakaj resuizhno vam povem, dokler nebo in semlja ne mineta, ena zherka, ali ena pika ne bode preshla od postave, dokler se vse ne sgodi. Kdor tedaj bo rasvesal le eno teh najmenjsih sapoved, in! bo tako uzhil

ljudi, bo naj menšhi imenovan v' nebeshkim kraljestvi; kdor pak bo storil in uzhil, bo velik imenovan v' nebeshkim kraljestvi.

Na dan eniga f. spovednika, ki ni bil fhkof.

Pervi evangeli se najde na dan f. Silvestra na 23. strani.

Drugi

† Evangeli f. Lukesha

v' 12. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf svojim uzhenzam rekel: Ne prestrafhite se mala drushba, sakaj vafhimu Ozhetu je dopadlo vam kraljestvo dati. Predajte, kar imate ino dajte vbogaime. Storite si mofhne, ktire ne obftarajo, saklad (fhaz) ki ne mine v' nebesih, kamor se tat ne perblisha, inokteriga moli ne snedo. Sakaj kjer je vafh saklad, tam bo tudi vafhe serze.

Na dan eniga f. Abata.

Evangelije najdena dan preobertenja f. Pavla na 196. strani.

Na dan ene f. devize ino marternize, ali tudi famo devize.

Pervi evangeli se najde na dan f. Katarine na 259. strani.

Drugi evangeli se najde na dan f. Ane na 234. strani.

Tretji evangeli se najde na dan f. Agate na 201. strani.

Na dan ene f. vdove.

Evangelij se najde na dan f. Ane na 234. strani.

Na dan pokopanja merlizha.

† Evangeli f. Janesa

v' 11. postavi.

V' tistem zhasu je Marta JEsusu rekla: Gospod, ko bi ti tukaj bil, bi moj brat ne bil vmerl; ali vem she sdaj tudi, da, kar koli bošh Boga profil, ti bode Bog dal. JEsuf ji je rekel: Tvoj brat bode vstal. Marta mu je djala: Vem, da bo vstal v' vstajanju sodni dan. JEsuf je ji rekel: Jes sem vstajanje ino shivljenje; kdor v' me veruje, ako ravno bi bil vmerl, bo shivel, in vsaki, ki shivi ino veruje v' me, ne bo vmerl vekoma. Al verujesh to? Mu rezhe: Kaj pa Gospod, jes verujem, da si ti Kristus, shiviga Boga Sin, ki si na ta svet prishel.

Na dan obletnize po mertvih.

† Evangeli f. Janesa

v' 6. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf Judam rekel: Vse, kar mi Ozhe da, bode k' meni prishlo, in tistega, kateri bode k' meni prishel, ne bodem isgnal; ker sem prishel is nebes, nikar da bi svojo voljo storil, temuzh voljo tistiga, kateri je me poslal. Ta je pak volja tistiga, ki je me poslal: Ozheta; da nizeh ne sgubim od vfiga, kar je mi dal; ampak tisto sodni dan sbudim. Ta pak je volja mojga Ozheta, ki je me poslal; da ima vsaki, kateri vidi Sina, ino veruje v' njega, vezhno shivljenje, in jes bom ga sbudil na sodni dan.

Per mesfah sa mertve zhes leto.

† Evangeli f. Janesa

v' 6. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf Judam rekel:

Jes sem shivi kruh, ki sem is nebes pri-
 shel. Ako bo kdo od tega kruha jedel,
 bode shivel vekoma; ino kruh, ki ga bom
 jes dal, je moje meso sa shivljenje tega
 sveta. Prepirali so se tedaj Judje med se-
 bo, rekozhi: Kako more nam svoje meso
 dati jesti? Rekel je jim tedaj JEsus:
 Refnizhno, refnizhno vam povem: Ako ne
 bote jedli mesa Sina zhlovekoviga, ino ne
 bote pili njegove kervi, ne bote imeli shiv-
 lenja v' sebi. Kdor je moje meso, ino pi-
 je moja kri, ima vezhno shivljenje; ino
 jes bom ga obudil sodni dan.

Boshje zhednosti.

V e r a.

molonai **O** moj Bog! verujem na te, kateri si edin v' naturi, ino trojin v' pershonah. Verujem v' Boga Ozheta, ki je me stvaril; v' Boga Sina, ki je me odreshil; v' Boga svetiga Duha, ki je me posvetil. Verujem, da dobro (poplazhasth), ino hudo shtrafasth. Verujem vse, kar nam skos sveto katolsko kershanfko zerkov verovati sapovesht: ker si ti vse to rasodel, ki si vezhna resniza ino modrost. V' tej veri hozhem shiveti ino vmreti. O Bog! poterdi me v' tej svetej veri.

U p a n j e.

O moj Bog! terdno upam skos saflushenje Gospoda in Odreshenika JEsa Kristusa odpuhanje vseh svojeh grehov; savupam, da bodesh meni gnado dal tvo-

jo sveto voljo dopolnovati, greha se varovati, ino vezhno svelizhanje dosezhi, ker si ti to oblubil, ki si breskonza mogozhen, dobrotliv, ino svešt v' svojih oblubah. V' tem saupanji hozhem shiveti ino vmreti. O Bog! poterdi moje saupanje.

L j u b e s n .

O moj Bog! ljubim te is zelega serza zhes vse druge rezhi, ker si najvezhi, vse ljubesni ino zhafti vredna dobrota. Ravno sa tega voljo me grevajo vsi grehi zeliga shivlenja, da sem tebe, mojo najvezhi dobroto rasshalil. Hozhem rajshi vmreti, kakor tebe, moj Bog! vezhno dobroto rasshaliti; se hozhem persadevati, tebi v' vsih rezhih dopasti. V' tej ljubesni hozhem shiveti inu vmreti. O moj Bog! vshgi v' mojim serzi gorezho ljubesen proti tvojej dobroti. Amen.

OZHITNA SPOVED.

Jes vbogi, grešni zhlavek se odpovem hudizhu, vsemu njegovimu noterdajanju, svetovanju ino djanju. Verujem v' Boga Ozheta, v' Boga Sina ino v' Boga svetiga Duha. Verujem vse, kar katolshka kershanska zerkov sapove verovati. S' to sve-to katolshko vero se spovem, ino sposnam Bogu vsagamogozhnimu, devizi Marii, njegovej visoko zhaštitej materi, vsm ljubim svetnikam, in se obtoshim, dasim se od svojeh detezhneh dni do sedajne ure, dostikrat ino veliko pregreshil, s' mislijo, s' bese-do, s' djanjam, ino s' samudo veliko do-breh del, kakor se je vse sgodilo skrivno ali ozhitno, vedeozhe ali neve-deozhe soper deset sapoved boshjih, v' sedem poglavitnih grehah, na pet pozhut-kih mojga shivota soper Boga, soper mojga blishniga, ino soper svelizhanje mo-je vboge dushe. Ti ino vsi moji grehi so mi možno shal, ino me grevajo is ser-

za. Sato pohlevno prosim tebe vezhniga milostliviga Boga, da hozhesh mi svojo boshjo milost podeliti, mojmu shivlenju toliko odloga dati, dokler bom mogel vsih grehov se spovedati, in spokoriti, tvojo boshjo perjasnost sadobiti, ino po tem revnim shivlenji vezhno veselje ino svelizhanje dosezhi. Sato vdarim na svoje greshe no serze, ino rezhem s' ozhitnim gresnikam: Gospod Bog, bodi milostliv meni vbogimu gresniku, Amen.

LITANIE

SLADKEGA IMENA

JESU.SA.

Gospod vsmili se zhes nas.

Kriste vsmili se zhes nas.

Gospod vsmili se zhes nas.

JEsuf Kristuf flifhi nas.

JEsuf Kristuf vflifhi nas.

Ozhe nebeshki vsegamogozhni Bog, vsmili se
zhes nas.

Sin vsiga sveta refhni Bog, vsmili se zhes nas.

Sveti Duh refnizhni Bog, vsmili se zhes nas.

J
E
S
U
S.
{
fin shiviga Boga,
fin kralja Davida,
fin devize Marie,
najsvetejshi,
najpopolnejshi,
najmogozhnejshi,
najzhashtilivejshi,

} Vsmili se zhes nas!

S
U
S
E
J

najpoboshnejshi ,
 najljubesnivejshi ,
 najflajshi ,
 najzhudnejshi ,
 svelizhar zelega sveta ,
 frednik med Bogam ino ljudmi ,
 dobri pastir dufhiz ,
 nafhe perbeshalifhe ,
 najdobrotlivejshi ,
 najmiloferdnejshi ,
 najkrotkejshi ,
 najpohlevnejshi ,
 najponishnejshi ,
 najvbogejshi ,
 najzhiftejshi ,
 najpokornejshi ,
 najpoterpeshlivejshi ,
 ljubi najsvestejshi ,
 nafha ljubesen ,
 prava luzh ,
 vezhna modrost ,
 neskonzhna dobrota ,
 podoba popolnosti ,
 predklad vsih zhednost ,
 Ozhe vbogih ,
 tolashba shalofstnih ,
 veselje angelov ,
 kralj ozhakov ,

Vsmili se zhes naf !

J E S U S { rasvetlenik prerokov,
 { uzhenik apoftelnov,
 { mozh marternikov,
 { svetloba spovednikov,
 { shenin deviz,
 { krona vseh svetnikov,

Vmili fezhes naf!

Bodi nam miloftliv, sanesi nam o JEsuf!

Bodi nam miloftliv, vslifhi naf o JEsuf!

Od vsega hudega,

Od vsega greha,

Od svoje jese,

Od skufhnjav hudizhovih,

Od kuge, lakote ino vojfke,

Od prelomenja tvojeh sapoved,

Skos svoje presveto ime,

Skos svoje vzhlovezhenje,

Skos svoj perhod,

Skos svoje rojstvo,

Skos svoje obresovanje,

Skos svoje bolezhine,

Skos svoje gajshlanje,

Skos svojo smert,

Skos svoje od smerti vftajenje,

Skos svoj vnebohod,

Skos svojo nebesfko zhaft, ino veselje,

Skos svojo najslajfho devizhno mater,

Skos proshnjo vsih svetnikov.

Refhi naf o JEsuf!

Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlešh, sanesi
nam o JEſuf!

Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlešh, vſliſhi
naſ o JEſuf!

Jagne boshje, ki grehe sveta odjemlešh, vſmili ſe
zheſ naſ o JEſuf!

JEſuf Kriſtuſ ſliſhi naſ.

JEſuf Kriſtuſ vſliſhi naſ.

Ozhe naſh i. t. d.

P R E D P E V K A.

V' imeni JEſuſovim naj ſe vſe kolena per-
klonijo, nebeshke, ſemelſke ino podſemelſke,
ino vſi jeſiki ſpoſnajo, da naſh Goſpod JEſuf
Kriſtuſ je v' zhaſti Boga Ozheta.

Ÿ. Ime Goſpodovo bodi zheſheno.

✠. Sedaj, ino vekomaj.

Ÿ. Naſha pomozh je v' imeni Goſpodovim.

✠. Kteri je ſtvaril nebo, ino ſemlo.

Ÿ. Goſpod vſliſhi mojo molitvo.

✠. Ino naj moje vpitje h' tebi pride.

M O L I M O.

○ Bog! ki ſi zhaſtitlivo ime JEſuſa Kriſtuſa ſvojga
ſina, Goſpoda naſhiga vernikam ljubesni-

vo, in sladko, hudem duham pak strašno storil: dodeli nam milostlivo, da vsi, kateri sveto ime JEsuf na semli poboshno zhaftijo, sladkost svetiga potroshtanja tukaj obzhutijo, ino tamkaj veselje svetiga raja, ino vezhniga svelizhanja dosehejo v' nebefih. Skos taistiga Gospoda nashiga JEsusa Kristusa tvojga Sina, ki s' tebo shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog od vekoma do vekoma, Amen.

Pohvaleno vsaki zhas bodi sladko ime JEsuf, ino Maria.

NB. Te Litanie se molijo slasti na dan noviga leta, na drugo nedelo po f. treh kralih ino fizer pred f. refnim Telefam.

LITANIE LAVRETAN.SKE

devize Marie.

Gospod , vsmili se zhres nas!

Kriste, vsmili se zhres nas!

Gospod vsmili se zhres nas!

Kriste slišhi nas.

Kriste vslišhi nas.

Ozhe nebeshki, vsegamogozhni Bog, vsmili se
zhes nas.

Sin vfiga sveta rešhni Bog, vsmili se zhes nas.

Sveti Duh rešhni Bog, vsmili se zhes nas.

Sveta Trojiza en sam Bog, vsmili se zhes nas.

Sveta Maria, prosi Boga sa nas.

Sveta boshja porodniza,

Sveta deviz deviza,

Mati kristusova,

Mati milosti boshje,

Mati prezhišta,

Mati bres vsega madesha,

Mati najvezh sveta,

Mati ljubesniva,

Mati prezhudna,

Prosi Boga sa nasi

Mati nashiga stvarnika,
 Mati nashiga odreshenika,
 Deviza premodra,
 Deviza zhaftitliva,
 Deviza pohvalena,
 Deviza mogozhna,
 Deviza vsmilena,
 Deviza verna,
 Podoba pravize,
 Sedesh modrofti boshje,
 Sazhetik nashiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda zhafti vredna,
 Posoda vse svetofti,
 Skriyno saftopna rosha,
 Turn kralja Davida,
 Turn flonokofteni,
 Hifha slata,
 Skrinja mira, ino sprave,
 Vrata nebesfhe,
 Sgodna deniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeshalifhe greshnikov,
 Odshalniza revnih,
 Pomozh kerfhenikov,
 Kraljiza angelov,
 Kraljiza ozhakov,

Profi Boga sa nafi

Kraljiza prerokov,
 Kraljiza apostelnov,
 Kraljiza marternikov,
 Kraljiza spovednikov,
 Kraljiza deviz,
 Kraljiza svetnikov,

Jagne Boshje, ki grehe sveta odjemlešh, saneti
 nam, o Gospod.

Jagne Boshje, ki grehe sveta, odjemlešh, vslifhi
 naš, o Gospod.

Jagne Boshje, ki grehe sveta, odjemlešh, vsmili
 se zhes naš, o Gospod.

Kriste slifhi naš.

Kriste vslifhi naš.

Gospod vsmili se zhes naš!

Kriste vsmili se zhes naš!

Gospod vsmili se zhes naš!

Ozhe našh, zhešhena si Maria.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o sveta boshja
 porodniza! ne savershi našhe prošnje v
 naših nadlogah, temuzh naš vselej odrefhi od
 vse nevarnosti. O zhaštitliiva, ino shegnana de-
 viza, našha gospa, našha fredniza, našha be-
 fedniza, našha pomozhniza, s' svojim Sinam
 naš spravi, svojmu Sinu naš perporozhi, svoj-
 mu Sinu naš isrozhi.

Ÿ. Proši sa naš sveta boshja porodniza.

℞. Da vredni bomo oblub Kristusoveh.

M O L I T V A.

Milost tvojo, o Gospod! prosimo, v' nashe serza vli, da, kateri smo skos angelško osnanjenje tvojga Sina JEsufa Kristusa vzhlovezhenje sposnali, skos njegovo terpenje, ino krish bodemo k' zhafti vstajenja perpelani, po tistim Gospodu nashimu JEsusu Kristusu.

✠. Amen.

✠. Prosi sa naf sveti Joshef!

✠. Da vredni bomo oblub Kristusoveh.

M O L I T V A.

Naj nam presvete tvoje matere shenina saflusshenje pomaga, o Gospod! da, kar nasha slabost ne samore, skos njene proshnje nam bode dodeleno. Kteri shivish, in kraljujesh s' Bogam Ozbetam, ino svetem Duham od veka do veka.

✠. Amen.

LITANIE

V S I H

S V E T N I K O V.

Gospod vsmili se zhes naf.

Kriste vsmili se zhes naf.

Gospod vsmili se zhes naf.

Kriste flifhi naf.

Kriste vflifhi naf.

Ozhe nebesfki vsegamogozhni Bog, vsmili se
zhes naf.

Sin vsiga sveta refhni Bog, vsmili se zhes naf.

Sveti Duh refnizhni Bog, vsmili se zhes naf.

Sveta Trojiza, en sam Bog, vsmili se zhes naf.

Sveta Maria,

Sveta boshja porodniza,

Sveta deviz deviza,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

Vfi sveti angeli, in arhangeli, profite Boga
sa naf.

Prof Bogasa naf

Vse svete redi svelizhaneh duhov, profite Boga
sa naf.

Sveti Janes kerstnik, profi Boga sa naf.

Sveti Joshef, profi Boga sa naf.

Vsi sveti ozhaki, ino preroki, profite Boga
sa naf.

Sveti Peter,

Sveti Pavl,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janes,

Sveti Tomash,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Paternush,

Sveti Matevsh,

Sveti Simon,

Sveti Tadevs,

Sveti Matia,

Sveti Barnaba,

Sveti Lukesh,

Sveti Marka,

Profi Boga sa nafi

Vsi sveti apostelni, in evangelisti, profite Boga
sa naf.

Vsi sveti uzhenzi gospodovi, profite Boga sa naf.

Vsi sveti nedolshni otrozhizhi, profite Boga sa
naf.

Sveti Shtefan, profi Boga sa naf.

Sveti Lavrenz, profi Boga sa naf.

Sveti Vinzenz, profi Boga sa naf.

Sveti Fabijan ino Sebastijan,

Sveti Janes in Pavl,

Sveti Kosma ino Damijan,

Sveti Gervasi ino Protasi,

Vfi sveti materniki, profite Boga sa naf.

Sveti Silvester,

Sveti Gregor,

Sveti Ambrosh,

Sveti Avgustin,

Sveti Hieronim,

Sveti Martin,

Sveti Nikolavsh,

Vfi sveti fhkofi, ino sposnovavzi, profite Boga sa naf.

Vfi sveti uzheniki, profite Boga sa naf.

Sveti Anton,

Sveti Benedikt,

Sveti Bernard,

Sveti Dominik,

Sveti Franzisk,

Vfi sveti mafhniki ino leviti, profite Boga sa naf.

Vfi sveti minihi ino pulhavniki, profite Boga sa naf.

Sveta Ana, profi Boga naf.

Sveta Maria Magdalena, profi Boga sa naf.

ProfiteBo-
ga sa naf

Prof Boga sa naf

Prof Boga
sa naf

Sveta Agata,
 Sveta Luzia,
 Sveta Nesha,
 Sveta Zezilia,
 Sveta Katarina,
 Sveta Barbara,
 Sveta Anastasia,

Vse svete devize ino vdove, profite Boga sa
 naf.

Vsi svetniki in svetnize boshje, profite Boga sa
 naf.

Bodi nam milostliv, sanesi nam o Gospod!

Bodi nam milostliv, vrlislihi naf o Gospod!

Od vsiga hudega,

Od vsiga greha,

Od svoje jese,

Od nagle ino neprevidene smerti,

Od skufhnjav hudizhovih,

Od jese, sovrashtva ino vse hude volje,

Od duha nezhistosti,

Od bliska ino hudiga vremena,

Od vezhne smerti,

Skos skrivnost svojga svetiga vzhlove-
 zhenja,

Skos svoj perhod,

Skos svoje rojstvo,

Skos svoj kerst ino sveti post,

Skos svoj krish ino terplenje,

Profite Boga sa nafi

Odreshi naf o Gospodi

Odrešhi
nas o Gosp.

Te prošimo, vliči nas!

,Skos svojo smert ino pokop,
 ,Skos svoje sveto vstajenje,
 ,Skos svoj zhudni vnebohod,
 ,Skos perhod trosthtarja svetiga Duha,
 Na dan sodbe, odrešhi nas o Gospod.
 Mi grešniki,
 Da nam sanesesh,
 Da nam odpustish,
 Da nas h' pravi pokori perpelesh,
 Da svojo sveto zerkev vishash, ino ohra-
 nish,
 Da apostolskiga pastirja ino vse zerkovne
 redi v' sveti veri ohranish,
 Da sovrashnike svete zerkve ponishash,
 Da kershanfskim kraljam ino vajvodam
 mir, ino pravo enovoljnost do-
 delish,
 Da vsimu kershanfskimu ljudstvu mir ino
 pokoj dodelish,
 Da nas v' svoji sveti flushbi poterdish
 in obdershish,
 Da nashe misli k' nebehkim shelam po-
 vsdigneesh,
 Da vsm nashim dobrotnikam vezhne
 dari dodelish,
 Da dushe nashe, ino nashih bratov, blish-

nih, ino dobrotnikov od vezhniga
 pogubljenja reših,
 Da sad semlje dajh ino ohranish,
 Da vsm vernim dušham vezhni pokoj
 dodelish,
 Da naf vlišihish,
 Sin boshji!
 Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlešh! sa-
 neš nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlešh! vlišhi
 naf, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe sveta odlemlešh, vsmi-
 li se zhes naf, o Gospod!
 Krifte šlišhi naf.
 Krifte vlišhi naf.
 Gospod vsmili se zhes naf.
 Krifte vsmili se zhes naf.
 Gospod vsmili se zhes naf.

Te prošimo,
 vlišhi naf!

Ozhe nash i. t. d.

✠. Ino naf ne vpelji v' skufhnjavo,
 ✠. Temuzh naf odrešhi od slega. Amen.

Pfalm 69.

☉ Bog! poglej, da mi pomagash, Gospod
 pridi mi hitro h' pomozhi! Sanizhovani naj
 bodo, kateri mojo dušho išhejo, naj beshijo, ino
 naj jih je fram, kateri mi hudo ozhejo.

Kmalò naj odstopijo s' framoto, kateri zhes me vpijejo.

Vsi pak, ki tebe ishejo, naj se v' tebi vese-
lijo, ino kateri tvoje svelizhanje ljubijo, naj vselej
rezho: Hvalen bodi Gospod.

Jes sem pak potreben ino vboren, o Bog
pomaj mi! ti si moj pomozhnik in odrefhe-
nik, o Gospod! ne pozhasuj.

Zhasi bodi Bogu Ozhetu, ino Sinu, ino
svetimu Duhu, kakor je bilo v' sazhetku, sdaj
ino vselej ino na vezhne zhase, Amen.

Ÿ. Pomagaj svojim flushabnikom.

Б. Ki na te saupajo, moj Bog!

Ÿ. Bodi nam, Gospod! mozhen turn.

Б. Pred sovrashnikom.

Ÿ. Ne pufti, da bi sovrashnik zhes nas kaj
samogel.

Б. In otrok krivize naj nam ne fhkoduje.

Ÿ. Gospod! ne delaj nam po nashih grehah.

Б. Ino nam ne poverni po nashi hudobiji.

Ÿ. Molimo sa nashiga papesha J.

Б. Gospod ga ohrani, ino oshivi, ino sveli-
zhaj na semlji, ino ne daj ga v' roke
njegovih sovrashnikov.

Ÿ. Molimo sa svoje dobrotnike.

Б. Dodeli, Gospod! vsem nashim dobrotni-
kam savolo svojga imena vezhno shivjenje.

✠. Molimo sa dušhe mertvih vernikov.

℟. Gospod daj jim vezhni pozhitek, ino vezhna luzh naj jim sveti.

✠. Naj pozhivajo v' miru.

℟. Amen.

✠. Molimo sa svoje brate, kterih ni tukaj.

℟. Pomagaj, moj Bog! svojim flushabnikom, ki na te saupajo.

✠. Gospod poshli jim pomozh od svetisha.

℟. Ino is Siona je obvari.

✠. Gospod vshlihi mojo molitvo!

℟. Ino moje vpitje naj h' tebi pride.

M O L I M O.

❶ Bog! ktiremu je lastno vselej se vsmiliti ino sanesti, vshlihi nas ho ponishno proshnjo, da nas ino vse tvoje flushabnike, kteri smo s' vesilmi grehov svesani, milost tvoje dobrote odveshe.

Vshlihi, te prosimo, o Gospod! ponishno molitvo, ino sanesti nam ki pred tebo svoje grehe sposnamo, da nam odpuhanje ino mir dobrotlivo dodelish.

O Gospod! skashi nam dobrotlivo svojo neisrezhljeno miloserdnost, da nas od vseh grehov odveshesh, ino tudi od shtrasing, ktere sa nje sahlushimo, odreshish.

O Bog! ki te greh rasshali, pokora potolashi, poglej milostivo na prošnje svojga ponižno profezhiga ljudstva, ino shibe svoje jese, ktire sa grehe saflushimo, od nas odverni.

Vfegamogozhni, vezhni Bog! vsmili se svojga flushabnika, nashiga papesha I. ino ga vishaj po poti vezhniga shivlenja, da bode tvojo s' pomozhjo, kar je tebi dopadejozhe, shelil, ino s' zelo mozhjo storil.

O Bog! od kteriga svete shele, dobri sviti, ino pravizhne dela pridejo, daj svojim flushabnikom tak mir, kakorshniga svet ne more dati, da bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, ino zhafi skos tvoje obvarjenje bres straha pred sovrashniki mirni ino pokojni.

Gospod! vshgi nashe serza s' ognjam svetiga Duha, da di s' zhstim telesam bodemo flushili, ino s' zhednim serzam dopadli.

O Bog! stvarnik in odrefhenik vsih vernih, dodeli duham svojih flushabnikov ino flushabniz odpufhanje vsih grehov, da milostlivo odpufhenje, ktirega so vselej shelele, skos bogabojezhe prošnje dofeshejo.

Profimo te, o Gospod! da s' svojim duham nashe djanje sazheshe, ino ga s' svojo pomozhjo ravnash, dayse nashe molitve ino

dela se s' teboj sazhno, ino f' teboj dokon-
zhajo.

Vfigamogozhni vezhni Bog, ki gospodu-
jesh zhes shive ino mertve, ino se vsih vsmilish,
ktere is vere, ino dobrih del sa svoje spos-
nash, pohlevno profimo te, da vsi, sa ktere smo
si naprejseli moliti, kateri so she per shivlenji,
al so se she is sveta lozhili, skos proshajo
vsih tvojih svetnikov po tvoji dobroti odpu-
shanje vsih svojih grehov dofeshejo. Po'nashim Go-
spodu JEsusu Kriftusu tvojim Sinu, ki s' teboj
shivi, ino kraljuje v' edinofti svetiga Duha od
vekoma do vekoma. Amen.

Sa deshelfkiga vladavza.

Bog! varh vfih kraljestev, dodeli svo-
jemu flushabniku nashemu zesarju, tvojo
mogochnost sposnati ino zhasiti, fkos ktero
premaguje; da bode, ker je fkos tvoje vi-
shanje zesar gratal, tudi fkos tvoje
varvanje vselej mozhen. Skos nashiga go-
spoda JEsausa Kristusa tvojga sina, ki s'
tebo shivi ino kraljuje v' edinosti svetiga
Duha, Bog od vekoma do vekoma. Amen.

MOLITVA SA ODVERNENJE

vfih nadlog ino nevarnost.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! Ozhe
nebefhki! poglej s' ozhmi svoje ne-
fkonzhne milosti nashе reve ino nad-

loge. Vsmili se vsih vernih kristijanov, sa ktere se je tvoj edinorojeni Sin, nash ljubesnivi Gospod ino Svelizhar JEsuf Krištuf gresnikam volno v' roke dal, ino tudi svojo kri na svetim krishu prelil. Po tem Gospodu JEsufu odverni milostivi Ozhe dobro saflushene shtrafinge, sedajne ino prihodne nevarnosti, skhodlive sopernosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragoto, bolesni, ino shalostne, revne zhase.

Rasveti tudi, ino poterdi v' vsim dobrim duhovske ino deshelske oblastnike, da bojo na vse tovishali, kar h' tvoji boshji zhasti, k' nashimu svelizhanju, h' povsodnim miru ino frezhi zeliga kershanstva sezhi samore. Dodeli nam tudi, o Bog vsiga mira, pravo edinost v' veri. Preoberni nashe serza h' pravej pokori, ino h' poboljšhanju nashiga shivlenja; vshgi v' nash ogenj prave ljubesni; daj nam vrezhe shele k' vi pravizi, da bomo kakor pokorni otrozi v' shivlenju ino v' smerti tebi perjetni ino dopadlivi. Profimo tudi, kakor

hozhesih, o Bog, da bi profili, sa svoje perjatile ino neperjatile, sa sdrave ino bolne, sa vse shalostne, revne kristjane sa shive ino mertve. Tebi bodi vselej perporozheno Gospod! vse nashe djanje ino nehanje, nashe delo in opravilo, nashe shivljenje ino smert. Naj nas letvojo milost tukaj vshivati, ino tamkaj s' vse mi svolenemi dosezhi, da te v' vezhnim veselju ino svelizhanju bomo hvalili, ino zhaftili. To nam dodeli, o Gospod Ozhe nebeshki! Po JEsusu Kristusu svojim ljubim Sinu, Gospodu naslim ino Odresheniku, ki s' tebo ino s' svetim Duham enaki Bog shivi, ino kraljuje od vekoma do vekoma. Amen.

ROSHENKRANZ.

PERVI DEL.

Na tri perve zheshenafimarie.

1. Kteri nam povezhaj pravo vero.
2. Kteri nam povezhaj terdno upanje.
3. Kteri nam povezhaj popolno ljubesen.

Vesele skrivnosti.

1. Kterega si deviza spozhela.
2. Kterega si deviza h' Elisabeti nefla.
3. Kterega si deviza rodila.
4. Kterega si deviza v' templi darovala.
5. Kterega si deviza v' templi nafhla.

DRUGI DEL.

Na tri perve zheshenafimarie.

1. Kteri nam poterdi spomin.
2. Kteri nam raslveti pamet.
3. Kteri nam omezhi voljo.

Shalostne skrivnosti.

1. Kteri je sa naf kervav pot potil.
2. Kteri je sa naf gajshlan bil.

3. Kteri je sa naf s' ternjam krohan bil.
4. Kteri je sa naf krish nesel.
5. Kteri je sa naf krishan bil.

TRETKE DEL.

Na tri perve zheshe nafimarie.

1. Kteri nam visha nafhe milli.
2. Kteri nam visha nafhe besede.
3. Kteri nam visha nafhe djanje.

Zhaſtitlive ſkrivnoſti.

1. Kteri je od ſmerti vſtal.
2. Kteri je v' nebefa ſhel.
3. Kteri je nam ſvetiga Duha poſlal.
4. Kteri je te v' nebefa vsel.
5. Kteri je te v' nebefah kronal.

SALVE REGINA.

Zheſhena ſi kraljiza, mati miloſti, ſhivlenje, ſladkoſt, ino nafhe upanje, bodi zheſhena. H' tebi klizhemo ſapušheni otrozi Eve, h' tebi sdi-hujemo ſhaloſtni, ino objokani v' dolini ſols. Sato oberni, oh nafha beſedniza! k' nam ſvoje miloſtne ozhi, ino po tem revnim ſhivlenju po-kashi nam JEſufa, ſhegnani ſad ſvojga teleſa. O vſmilena! o dobrotliva! o ſladka deviza Maria!

ANGELSKO ZHEŠHENJE.

1. **A**ngel Gospodov je Marii osnanil, in je spo-
zhela od svetiga Duha. Zhefhena si Maria
i. t. d.
2. Poglej, dekla sim Gospodova, sгоди se
mi po tvoji besedi. Zhefhena si Maria i. t. d.
3. Ino Beseda je mešo postala, ino je med na-
mi prebivala. Zhefhena si Maria i. t. d.

E V A N G E L J I

sa vse dni

„S V E T I G A

P O „S T A.

U. S. A. N. E. L. U. N.

of the

S. V. E. L. U. N.

P. O. S. T. A.

vse apral v let. 1882.
1883
1884

V' zhetertek po pepelnizi.

Branje is Isaija preroka v' 38. postavi.

Tisti zhal je Ezekija smertno boln bil; in Isaija Amosov sin, prerok, k' njemu pride, ter mu rezhe: To govori Gospod: Ofkerbi svojo hifho; sakaj vmerl bofh, in ne bofh shivel. In Ezekija oberne svoj obras k' steni, in moli k' Gospodu in rezhe: Prosim, Gospod, spomni se vsaj, kako sim pred teboj hodil v' refnizi, s' prav dobrim ferzam, in sim storil, kar je tebi dopadlo. In Ezekija bridko joka. Tedaj je Gospod Isaiju govoril rekozh: Pojdi in rezi Ezekiju: To govori Gospod Bog tvojega ozheta Davida: Slifhal sim tvojo molitvo, in vidil tvoje solze. Glej! petnajst let bom tvojemu shivlenji perloshil, in odtel is roke asirfkiga kralja tebe in to mesto, in bom ga varoral.

† Evangelij f. Matevsha

v' 8. postavj.

V' tistem zhasu, kader je JEsuf shel v' Kafarnavm, je k' njemu stopil stotnik, in je ga profil rekozh: Gospod! moj flushabnik leshi doma od boshjiga shlaka vdarjen, in ima velike teshave. JEsuf mu je rekel: Jes ozhem priti, in ga osdraviti. Stotnik je odgovoril, in djal: Gospod nisem vreden, da gresli pod mojo streho; temuzh rezi le besedo, in moj flushabnik bo osdravljen. Sakaj tudi jes sem zhlovek, drugi pospodshini podvershen, in imam pod sebo sholnirje, in kader rezhem enimu: Pojdi totaj, in gre, in drugimu: Pridi sem, in pride; ino svojemu hlapzu: Stori, in stori. Kader je JEsuf to flishal, se je sazhudil, in jim djal, kteri so sa njim shli: Refnizhno vam povem: Takoshne vere nisem v' Israeli nashel. Povem vam pak, da bo jih dosti prishlo od jutra, in vezhera, in

bojo s' Abrahamam, s' Isakam, in s' Jakobam v' nebeskim kraljestvi sedeli; otrozi kralstva pak bojo isversheni v' svunajne temnize; tam bo jokanje, ino shkripanje sob. In JEsuf je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako naj se ti sgodi. Ino flushabnik je taišto uro osdravil.

V' petek po pepelnizi.

Branje is Isaija preroka v' 58. postavi.

To govori Gospod Bog: Vpij, ne jenjaj; kakor trobenta povsdviguj svoj glas, in osnanuj mojemu ljudstvu njegove hudobije in hifhi Jakobovej njene grehe. Od dné do dne me ishejo in hozhejo snati moje pote; kakor ljudstvo, ktero pravizo dela in ni postavlo svojega Boga sapustilo; ishejo per mene pravizhnih postav, se hozhejo Bogu priblishati. Sakaj smo se postili ino nifi pogledal; ponishali svoje dushe in ti ni bilo mar? Glejte! ob dni svojega posta delate po svojej glavi, in tirjate (bres milosti) vse svoje dolshnike. Glejte, kedar se postite, se pravdate, in prepirate in bijete s' pestjo ne-

vsmileno. Ne poſtite ſe kakor do ſdaj, da bi ſe na viſokim vaſhe vpitje ſliſhalo. Sim ſi mar tak poſt iſvolil, da zhlovek zhres den ſvoj ſhivot tare, da ſvojo glavo obefha, na ojſtrim in pepelu leſhi? boſh li to poſt, in Goſpodu prijetni den imenoval? Poſt kteriga ſim ſi iſvolil, ni li bolj v' tem? Reſhi krivizhno ſvesane, rasveſhi butare, ktere teſhé; iſpuſti potàrte in vſo butaro rasteri. Lomi lazhnimu ſvoj kruh, peli vboge, in te, kteri kota nimajo, v' ſvojo hiſho; kedar nagiga vidifh, pokrij ga, in ne ſanizhuj ſvoje meſo. Tedaj bode kakor ſarja tvoja luzh ſalvetila, kmalo bode priſhlo tvoje ſdravje, tvoja praviza pojde pred teboj in Goſpodova zhaſt te bode obdala. Takrat boſh klizal, in Goſpod bode uſliſhal; upil boſh, in porezhe: Vidifh tukaj ſim.

† Evangeli ſ. Matevsha

v' 5. in 6. poſtavi.

V' tiſtem zhaſu je JEſuf ſvojim uzhenzam rekel: Slifhali ſte, da je rezhen: Ljubi ſvojga bliſhnjega, in ſvojga ſovraſhnika ſovraſhi. Jes pak vam povem: Ljubite ſvoje

sovrashnike, storite jim dobro, ki vas sovrashijo, prosite sa nje, ki vas preganjajo, ino drashijo, da bote otrozi svoje-ga ozheta, ki je v' nebesih, kateri pusti svoje sonze is-hajati zhes dobre ino hudobne, in pusti deshovati zhes pravizhne in krivizhne. Sakaj alj tiste ljubite, ki vas ljubijo, kako plazhilo bote imeli? Alj ne storijo to tudi ozhitni gresniki? In ako posdraylate le svoje bratre, kaj storite vezh. Ali ne delajo tega tudi malikovavzi? Sato bodite vi popolni, kakor je vash nebeski Ozhepopoln. Glejte, da svoje pravize nestorite pred ljudmi, da bi vas vidili, sizer ne bote plazhila imeli per svojim Ozheti v' nebesih. Kader tedaj vbogaime dajesh, ne pusti pred seboj trobiti, kakor hinavzidelajo v'sberalishah, ino na ozhitneh mestah, da bodejo od ljudi pohvaleni. Refnizhno vam povem, prejeli so svoje plazhilo. Kader pak vbogaime dajesh, naj ne ve tvoja leva roka, kaj tvoja desniza dela; da bo tvoja almoshna na skrivnim, ino tvoj Ozhe, kateri na skrivnim vidi, bo ti povernil.

mit dem mittelfingern an der wunde ziehen und
den altan für heilen

V' saboto po pepelnizi.

Branje is Isaija preroka v' 58. postavi.

To pravi Gospod Bog: Ako shelesje od sebe
vershefh in henjash istegovati svoj perst, in go-
voriti kar ni prav; ako pred lazhnim isliješh
svoje ferze, in shalofniga nistifh, ti bode v'
temi luzh salvetila in tvoja tema bode kakor pol-
den. In Gospod ti bode pokoj dal vselej in
tvojo duslo s' svetlobo napolnil, bode tvoje ko-
sti okerpzhal, in bofh kakor namozhen vert, in
kakor vodeni studenéz, kterimu vode ne smanj-
ka. In od tebe bode is-sidano, kar je veliko
let pušto leshalo, bofh podloge vezh rodovin po-
novil in bofh imenovan sagrajavéz versel, in
ponavlayez fiesd, da se bode moglo hoditi. Ako
henjash ob saboti popotovati, svojo voljo is-
polniti na moj sveti den, in imenuješh saboto
sashelen, posvezhen, in Gospodu zhashtliv den,
ako jo posvezhuješh, da ne hodišh po svojih she-
lah, in ne ispolnišh svoje volje, da bi (hudo)
govoril: tedaj se bofh v' Gospodu veselil, te
bom povishal, zhes vse visokosti na semlji, in
ti dal vshivati del Jakoba ozheta tvojega, sakaj
Gospodove usta so govore.

Engel

der
Glocke

in
Hebr.

Christus

Jesus

an der

† Evangeli f. Marka

v' 6. postavì.

V' tistem zhasu ob vezheri je bila bar-
ka na fredì morja, in JEsuf je bil na
fuhim sam. In je vidil, da so uzhenzi s'
voshnjo veliko terpeli, sakaj njim je ve-
ter bil sopern. In ob zheterti nozhni stra-
shi je JEsuf k' njim prishel gredoZh po
morji, in je hotel mimo njih jiti. In ka-
der so ga sagledali, da je shel po morji,
so ménili, da je poshaft, ali duh, in so
vpili. Sakaj vsi so ga vidili, in so se pre-
strašhili. In sdajzi je sh' njimi govo-
ril, in jim djal: Savupajte, jes sem! ne
bojte se! In je k' njim v' barko stopil, in
veter je potihnil. In so se she bolj
prestrašhili med seboj, ker niso sašto-
pili od kruhov; sakaj njih serze je bilo
oslepleno. Ino ka ler so se prepelali, so
prishli v' deshelo Genesaret, in so se h'
kraju pelali. Ino ko so bili is barke
stopili, so ga sposnali, ino tekli po vsi de-

sheli, in so sazheli bolnike na posteljah pernašhati, kjer so flifhali, da je. Ino kjer je shel v' vesi, v' terge, alj v' mesta, so bolnike na zeste pokladali, in so ga profili, da bi se le mogli robu njegoviga oblazhila dotekniti. Ino vfi, ki so se ga doteknili, so bili osdravleni.

V' pondelik po 1. nedeli v' postu.

Branje is Ezehiela preroka v' 31. postavi.

To rezhe Gospod Bog: Glejte, jas sam bom svoje ovze pojiskal, in jih objiskal. Kakor pastir svojo zhredo pregleda, kedar je v' fredu svojih raskropljenih ovz; tako bom objiskal svoje ovze, in jih refhil od vfih firani, kamor so se rasgubile oblazhni in temni den. Ismed ljudſtev jih bom ispelal, is deshel jih bom isbral, in v' njih deshelo perpelal, in jih pafel na Israelfkih gorah, per pſtokih in na vfih dobrih proſtorih deshele. Na naj boljſhih pafhah bom jih pafel, in na viſokih Israelfkih gorah bojo njih planine; tam bodo med selenim seliſham pozhivale, in se bodo od prav dobrih pafh Israelfkih gor debelile. Jas bom pafel svoje ovze, in jas jih bom

k' pozhitku pelal, rezhe Gospod Bog. Sgublene bom pojiskal, raskroplene nasaj perpelal, ranjene obesal, flabe okrepzhal, debele in mozhne varoval, in jim ftregel, kakor je prav.

† Evangelij f. Matevsha v' 25. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf svojim uzhenzam rekel: Kedar sin zhlovekov pride v' svoji zhafti, ino vsi angeli sh' njim, tedaj bo sedel na stoli svojga velizhastva, ino pred njega bojo vse ljustva sbrane, in jih bo narasen lozhil, ravno kakor pastir ovze od koslov lozhi, in bo ovze k' svoji desnizi postavil, in kosle k' levizi. Tedaj porezhe kralj tistem na svoji desni strani: Pridite, shegnani mojega ozheta, posedite kraljestvo, ktero je vam perpravleno od sazhetka sveta. Sakaj sem bil lazhen, in ste mi dali jesti, sem bil shejn, in ste mi dali piti, sem bil popotnik, in ste me pod streho vseli, sem bil nag, in ste me oblekli, sem bil boln, in ste me objiskali,

sem bil v' jezhi, in ste k' meni prifhli. Tedaj bojo pravizhni odgovorili, in porezhejo: Gospod! kedaj smo te lazhnega vidili, ino smo ti jesti dali? ali shejnega, in smo ti piti dali? kedaj smo te vidili popotnega, in smo te pod streho vseli, ali nagiga, in smo te oblekli? alj kedaj smo te bolniga, ali v' jezhi vidili, in smo h' tebi prifhli? In kralj bo odgovoril rekozh: Resnizhno vam povem, kar ste enimu is teh mojih najmenfhih bratov sturili, ste meni sturili. Tedaj tudi porezhe tem, kateri bojo na levi strani: Poberite se od mene, prekleti, v' vezhni ogenj, kateri je perpravljen hudizhu ino njegovim angelam. Sakaj sem bil lazhen, in mi niste dali jesti, sem bil shejn, in mi niste dali piti, sem bil popotnik, in me niste pod streho vseli, sem bil nag, in me niste oblekli, sam bil boln, in v' jezhi, ino me niste objiskali. Tedaj mu bojo tudi oni odgovorili, rekozh: Gospod! kedaj smo te vidili lazhniga, ali shejniga, ali popotniga, ali nagiga, ali bolniga, ali v' jezhi ino

nismo ti postregli? Tedaj bo jim odgovoril, rekozh: Refnizhno vam povem: Zhe far niste sturili enimu is teh najmenših, tudi meni niste sturili. In ti pojdejo v' vezhno terplenje; pravizhni pak v' vezhno shivljenje.

V' tvorek po 1. nedeli v' poštu.

Branje is Isaija preroka v' 55. postavi.

Isaija prerok je govoril rekozh: Jifhite Gospoda, dokler se najti samore, klizhite na njega, dokler je bliso. Naj sapusti hudobni svoj pot, in krivizhni svoje misli, naj se k' Gospodu verne, in se bode njega vsmilil, in k' nashemu Bogu, sakaj per njemu je veliko vsmilenja. Sakaj moje misli niso vafhe misli, in moji poti niso vafhi poti, rezhe Gospod; temuzh kolikor je nebo vishi od semlje, toliko vishi so moji poti od vafhih potov, in moje misli od vafhih misel. In kakor pada desh in sneg od neba, in se tje vezh ne verne, ampak napoji semljo, jo namaka in stori, da rodi in dá seme sa sejanje, in kruh sa jesti. Tako bode moja beseda, ktera is mojih ust pride; ne bode se prasna k' meni ver-

nila, ampak bode storila, karkoli hočem, in bode teknila v' temu, kamor jo poshlem, rezhe Gospod vfigamogozhni.

† Evangelij f. Matevsha

v' 21. postavi.

V' tistem zhasu, ko je JEsuf v' mesto Jerusalem bil prishel, je vse mesto vstalo, rekozh: Kdo je ta? Ljudstvo pak je djalo: To je JEsuf prerok Nazarenski is Galilee. In JEsuf je shel v' tempel boshji, in je isgnal vse, kteri so v' tempelnu prodajali, in kupovali, in je svern timerjavzov mise, in stole tistem, ki so golobe prodajali, in jim je djal: Pisano je: Moja hisha ima hisha molitve imenovana biti; vi pak ste is nje sturili rasbojnsko jamo. Ino v' tempelnu so k' njemu prishli slepi, ino hromi, in jih je osdravil. Kader so pak vishi duhovni ino pifarji zhudeshe vidili, ktire je delal, in otroke v' tempelnu vpijozhe ino rekozhe: Hosana davidovimu sinu! so se rasjesili, in so mu djali: Slissh,

kaj ti pravijo? JEfuf pak jim je djal: Ref je; alj nifte nikolj brali: Is uft otrôk, in tisteh, ki fhe fefajo, fi popolno hvalo fi naredil. In jih je sapuſtil, in fje ſhel is meſta v' Betanijo, in je tam oſtal.

V' fredo po 1. nedeli v' poſtu.

Branje is 3. bukev kraljev v' 19. poſtavi.

Elija pride v' Bersabeo Judovo in puſti tam ſvojega hlapza in gre v' puſhavo en dan hoda. In kedar tje pride in ſede pod brin, ſheli ſam ſebi ſmert, rekozh: Doſti mi je Goſpod! vsemi mojo duſho; ſakaj niſim boljſhi kakor moji ozheti. In ſe vleshe in v' ſenzi brina ſaſpi; in glej Goſpodov angel ſe ga dotekne, in murezhe: Vſtani in jej! In ſe ogleda, in glej per njegovej glavi je pod pepelam pezhen kruh in poſoda vode. Tedaj jé in pije in ſpet ſaſpi. In Goſpodov angel ſe ſpet verne, ſe ga dotekne in mu rezhe: Vſtani, jej! ſakaj ti imaſh ſhe dolg pot jiti. Ko vſtane, jé in pije in s'to jédjo k' mozhi pride, hodi ſhtirdeſet dni, in ſhtirdeſet nozhi do boſhje gore Horeba.

† Evangelij f. Matevsha

v' 12. postavi.

V' tistem zhasu so eni is pifarjov, ino farisejov JEsfusu odgovorili, in djali: Uzhenik zhudesh bi radi vidili od tebe. In je odgovoril, rekozh: Hudobni, ino presheshtni rod jifhe snaminje, in jim nebode obeno snaminje dauo, rasun snaminja pre-roka Jona. Sakaj kakor je Jonas tri dni, in tri nozhi bil v' trebuhu morfskiga soma ravno tako bo Sin zhlovekov tri dni in tri nozhi v' fréde semlje. Ninivljani bojo vstali sodni dan zhes ta rod, in ga bojo obsodili; ker so se spokorili po Jonovim osnanovanji. In glej tukaj je vezh kakor Jonas. Kraliza od juga bo vstala sodni dan zhes ta rod, in ga bo obsodila, sa to ker je prifhla od kraja sveta Sa-lomonove modrosti poslushtat, in glej, tukaj je vezh kakor Salomon. Kader pak nezhisti duh is zhloveka isgre, prehodi su-he kraje, ifhe pokoja, in ga ne najde. Tedaj pravi: Verniti se hozhem spet v'

svojo hifho, is ktire sem shel. In ke-
dar pride, jo najde prasno, pomete-
no, in ozirano. Tedaj gre, ino vse-
me k' sebi sedem drugeh duhov, kateri
so hujshi od njega, in grejo v' njo, in
tam prebivajo, ino poslednja tistiga
zhloveka je hujshi, kakor perva. Taka
se bo tudi temu hudobemu rodu godi-
la. Dokler pa je she tako ljudstvu go-
voril, glej, so njegova mati, ino njegovi
bratje svunaj stali, in so hotli sh' njim go-
goriti. In nekdo je mu djal: Glej, tvo-
ja mati, in tvoji bratri tam svunaj stojé,
in hozhejo s' tebo govoriti. On pak je te-
mu, kateri je mu bil povedal, odgovoril, in
djal: Kdo je moja mati? in kdo so mo-
ji bratje? In je stegnil svojo roko zhes
svoje uzhenze rekozh: Poglejte leti so
moja mati, in moji bratri. Sakaj, kdor
koli stori voljo mojega ozheta, ki je v' ne-
besih, je moj brat, in sestra in mati.

V' zhetertek po 1. nedeli v' postu.
Branje is Ezehiela preroka v' 18. postavi.

Gospod je meni govoril rekozh: Sakaj imate

med seboj v' desheli Israelskeje to prigliho sa pregovor, rekozi: Ozhetje so kifel grosd jedli in otrozi imajo fkomino v' sobeh? Kakor refnizhno jas shivim rezhe Gospod Bog, sa naprej ne bode vezh ta prigliha sa pregovor v' Israeli. Glej, vse dufhe so moje, kakor ozhetova dufha, tako je tudi sinova dufha moja: dufha ktera grefhi, bode vmerla. Kdor je pravizhen, in bode prav po pravizi delal, ne bode na gorah jedel, in ne bode svojih ozhi na molike Israellove hifhe vsdvignil, se ne bode s' sheno svojega blishnjega spezhal, in ne pojde k' sheni o mesezhnim zhasu; in kdor ne bode nikogar shalil, bode saftavo dolshniku nasaj dal, nizeh po sili vsel, bode svojega kruha lazhnemu podelil in ga oblekel, ne bo posodeval in zhres posodilo ne jemal, bode svojo roko od krivize odvernile in med ljudmi pravizhno sodbo delal, bode po mojih sapovedih hodil, in moje povelja ohranil, da po refnizi dela; ta je pravizhen in bode gotovo shivel, rezhe Gospod Bog.

† Evangelij f. Matevsha

v' 15. postavu.

V' tistem zhasu je JEfuf od tod shel,

in se je vgenil v' kraje Tira, in Siona. In glej! Kananiska shena je prishla is tistih krajev, in je vpila sa njim, rekozha: O Gospod, sin Davidov, vsmili se zhes me; moja hzhi hudo martro od hudizha terpi. In on ji ni odgovoril besede. Tedaj so perstopili njegovi uzhenzi, so ga profilili, in djali: Odpravijo, ker vpije sa nami. On pak je odgovoril in djal: Nisem poslan, kakor samo k' sgrablenim ovzam Israellove hifhe. Ona je pak prishla, ga je molila, in je djala: Gospod! pomagaj mi! On je pak odgovoril, in djal: Ni prav jemati kruha otrokam, in ga pesam metati. Ona je djala: Dro Gospod! saj pesizhki tudi jedó od drobtin, ktere od mise njih gospodov padejo. Tedaj je JEfuf odgovoril, in ji djal: Shena! velika je tvoja vera, sgodi se ti, kakor ozhesi. In njena hzhi je bila sdrava od tiste vure.

V' petek po 1. nedeli v' postu.

Branje is Ezehiela preroka v' 18. postavi.

To rezhe Gospod Bog: Dufha, ktera je grešhila, bode vmerla, sin ne bode ozhetove hudobije nosil, in ozhe ne bode nosil hudobije sinove. Praviza pravizhnega bode nad njim, in kriviza krivizhnega bode nad njim. Ako pak krivizhen zhes vse svoje storjene grehe pokoro stori, in vse moje sapovedi dopolni, in prav in po pravizi dela, bode gotovo shivel, in ne bode vmerl. Nobene njegovih storjenih hudobij se ne bom spomnil, savolj svoje pravize, ktero je delal, bode shivel. Hozhem mar smert hudobnega, rezhe Gospod Bog, in nozhem veliko vezh, da se od svojih hudih del spreoberne in shivi? Zhe pak pravizhni odstopi od svoje pravize, in po vsih gnjusobah, ktere je hudobni navajen delati, hudobijo dela; bo mar shivel? Vse njegove pravizhne dela, ktere je storil, bodo posablene; savoljo nesvestobe, ktere je kriv, in savoljo njegove pregrehe, ktero je storil, savoljo teh bode vmerl. In pravite: Gospodov pot ni pravizhen. Poslufhajte tedaj Israelova hifha: Ni li moj pot pravizhen in

niso le vafhi poti hudobni? Sakaj kedar se bo-
de pravizhen od svoje pravize odvernil in hu-
dobijo storil, bode vmerl v' tem; v' krivizi kte-
ro je delal, bode vmerl. In kedar bode hudo-
ben svoje hude dela, v' kterih je shivel, sapu-
stil, ter bode prav in pravizhno delal, bode
svojo dusho oshivel. Ker je namrezi vse svoje
storjene hude dela premislil in sapustil, bode
gotovo shivel, in ne bode vmerl.

† Evangelij f. Janesa

v' 5. postavi.

V' tistem zhasu je bil Judovski prasniki
in JEfuf je shel gor v' Jerufalem. V' Je-
rusalemi je pak bila Ovzhja kopel, ktera se
po judovskim imenuje Betfajda, in je
imela pet lop. V' njih je leshala velika
mnoshiza bolnikov, flepzov, krulovih, fu-
heh, kteri so zhakali, kedaj bi se voda
premeshala. Sakaj angel Gospodov je perha-
jal ob svojim zhasi v' kopel, in voda je bila
premeshana, in kdor je prvi v' njo sle-
sel, po tem ki je voda premeshana bila,

je osdravel, ktero koli bolesn je imel. Tam je pak bil en zhlovek, kteri je ofem in trideset let bil boln. Kader je JEsus tega vidil Ieshati, in je sposnal, da je she dolgo zhafa boln Ieshal, je mu djal: Hozhefh osdravlen biti? Bolnik je mu odgovoril: Gospod! nimam obeniga zhloveka, kteri bi me v' kopel spustil, kader se voda premesha; sakaj prej da jes pridem, gre drugi v' njo pred meno. JEsus mu je rekel: Vstani vsemi svojo postelo, in pojdi. In sdajzi je osdravel tisti zhlovek, je vsel svojo postelo, in je fhel. Tisti dan je pak bila sabota. Sa to so Judje djali osdravlenimu: Donef je sabota, ne spodobi se ti postel nesti. In je jim odgovoril: Kteri je me osdravil, je mi rekel: Vsemi svojo postelo, in pojdi. Tedaj so ga vprashali: Kdo je tisti zhlovek, kteri je ti rekel: Vsemi svojo postelo, in pojdi? On pak, kteri je bil osdravlen, ni vedel, kdo da je, sakaj JEsus je se bil vgnil ljustva, ktero je tam bilo. Potle je ga JEsus v' tem-

pli nashel, in mu je rekel: Glej! si osdravlen, ne gres hi vezh, da se ti kej hujshiga na pergodi. Te zhlovek je shel in je Judam povedal, da je JEsus, kteri je ga osdravil.

V' saboto po 1. nedeli v' postu.

Branje is 1. lista na Tefalonizhane v' 5. postavi.

Prošimo vas bratje! svarite nepokojne, rasveselujte maloferzhne, pomagajte slabim, bodite poterpeshlivi s' vsimi. Glejte, da ne bode kdo komu hudiga sa hudo vrazheval; ampak vselej se dershite tistega, kar je dobro drug do drugega in do vsih. Vselej bodite, veseli; neprenehama molite. V' vsih rezhih se sahvalite; sakaj to je volja boshja v' Kristusu JEsupu do vas vsih. Duha ne vgasujte; prerokovanja ne sanizhujte. Vse pak skusite; kar je dobro dershite. Vse senze hudiga se sdershite. Sam Bog miru pak naj vas posveti v' vsih rezheh, da se ves vash duh in dusha in telo bres graje ohrani v' prihod Gospoda nashlega Jesufa Kristusa.

Evangelij najdeš

na 57. strani.

V' ponedeljek po 2. nedeli v' postu.

Branje is Daniela preroka v' 9. postavi.

Daniel je molil k' Gospodu, rekozh: Gospod naš Bog, ki si s' mogožno roko ispelal svoje ljudstvo is Egiptovske deshele, in si sebi ime storil, kakor je še danesni den, grešili smo; krivizhno delali vsej tvojej pravizi na sproti. Gospod prosim, naj se tvoja jesa in tvoj serd odverne od tvojega Jerusalemskega mesta, in od tvoje svete gore. Sakaj Jerusalem in tvoje ljudstvo je sa voljo naših grehov, in kriviz naših ozhetov v' sasmehovanje per vseh, kateri so okoli nas. Sa voljo tega vslisli, naš Bog! Sdaj molitvo svojega hlapza, in njegove prošnje; in savolj samiga sebe poglej milostlivo na svoje svetishe, ktero je sapušheno. Nagni, moj Bog! svoje uho, in slisli; odpri svoje ožhi in poglej na naše rasdjanje in mesto, ktero tvoje ime nosi. Ponishno islivamo prošnje pred teboj, ne savoljo svoje pravize, temuzh savoljo

velikiga tvojega vsmilenja. Vflifhi, Gospod! bodi milofljiv, Gospod; poglej in ftori; savoljo famiga sebe ne mudi se, moj Bog, sakaj mesto in tvoje ljudstvo nosi tvoje ime.

† Evangelij f. Janesa

v' 8. postavi.

V tistem zhasu je rekel JEfuf Judovskimu ljuftvu: Jes grem, in bote me ifkali, in bote v' svojih grehah vmerli. Kamor jes grem, totaj vi ne moreti priti. Na to fo Judje djali: Alj hozhe se fam vmoriti, da pravi: Kamor jes grem, totaj vi ne morete priti? In jim je djal: Vi fte od sdolej, jes sem od sgorej; vi fte od tega sveta, jes nifim od tega sveta. Sato sem vam djal, da bote vmerli v' svojih grehah. Sakaj ako ne bote verovali, da sem jes, bote vmerli v' svojih grehah. Nato fo mu djali: Kdo fi ti? In JEfuf je djal: Sazhetek, kateri tudi s' vami govorim. Veliko imam od vas govoriti, in fofiti; pa ta, kateri je me poflal, je refnizhen, in kar sem jes od njega flifhal, to

govorim na sveti. Oni pak niso saſtopili, da je povedal, da je Bog njegov ozhe. JEſuf jim je tedaj djal: Kader bote Sina zhlovekoviga povifhali, tedaj bote ſpoſnali, da ſem jeſ, in da jeſ ſam od ſebe nizh ne delam, temuzh, kakor me je Ozhe nauzhil, tako govorim, in, kteri je me poſlal, je s' meno, in me ni puſtil ſamiga, ſakaj jeſ vſelej to delam, kar njemu dopade.

V' tvorik po 2. nedeli v' poſtu.

Branje iſ 3. bukev kraljev v' 17. poſtavi.

Gospod je govoril Eliju, rekozh: Vſtani in pojdi v' Sidonſko Sarepto, in oſtani tam; ſakaj tam ſim ſheni vdovi ſapovedal, da te ima rediti. Vſtane in gre v' Sarepto. In kedar pride k' meſtnim vratam ſagleda vdovo, ktera dreva pobira; jo poklizhe in jej rezhe: Daj mi malo vode v' poſodi, da pijem. In kedar gre, da bi prineſla, vpije ſa njo, rekozh: Perneſi mi tudi grishlej kruha v' ſvojej roki! Ona odgovori: Kakor reſnizhno ſhivi Gospod tvoj Bog, nimam kruha, temuzh toliko moke v' poſodi,

kar se s' pestjo sgrabi, in malo olja v' verzhi. Glej, ravno sim pobrala polén, da grem in sebi in svojemu sinu kaj naredim, da jeva, prejden vmerjeva. In Elija ji rezhe: Nikar se ne boj, temuzh jidi in naredi, kakor si rekla, vender naj poprej spezhi meni is te mozhize klebzhik pod pepelam, in mi ga pernesi, sebi pak in svojemu sinu bosh potle naredila. To pak govori Gospod, Bog Israelov: Moka v' posodi ne bode sibnila, in olja v' verzhi ne bode smanjkalo do zhafa, ko bode Gospod desh poslal na semljo. Ona gre in naredi kakor je Elia rekel, in je jedel on, ona in njena družina, in od tistiga dneva, moka ni sibnila v' posodi, in v' verzhi ni smanjkalo olja po besedi Gospodovej, ktero je Gospod govoril po Eliju.

† Evangelij f. Matevsha

v' 23. postavi.

V' tistem zhasu je JEsus govoril ljudstvu, in svojim uzhenzam rekozh: Pisarji, in fariseji sedé na Mojsefovih stoli. Sato vse, kar koli vam povedó, dershte, in storite; ali po njih delih ne delajte; ker

dobro pravijo, ino ne storijo. Sakaj oni veshejo tefhke butare, ktere se ne morejo nesti; in jih ljudem na rame nakladajo, sami se jih pak nozhejo s' perstam dotekniti, vse svoje dela pak storijo, da bi jih ljudje vidili; oni svoje opominavne listizhe shiroke delajo, ino velike prame-na v' svojim oblazhili. Radi na pervih mestah sedé per misi, in v' s-hodnizah, in da bojo posdravleni na tergeh, in da jih ljudje imenujejo rabi ali uzhenik. Vi pak se ne pustite imenovati rabi; sakaj eden je vash gospod, vi pak ste vsi bratje, in ne imenujte nikogarja na semlji ozheta, sakaj eden je vash Ozhe, kateri je v'nebesih, in se ne pustite imenovati uzheniki, sakaj eden je vash uzhenik, Kristuf. Najvezhi med vami bodi vash flushabnik; kdor se pak povishuje, bo ponishan, ino kdor se ponishuje, bo povishan.

V' fredo po 2. nedeli v' postu.

Branje is bukev Ester v' 13. postavi.

Mardohej je molil Gospoda, ter se je vseh

njegovih del spomnil, in je rekel: Gospod, Gospod! vsega mogočni kralj, pod tvojo oblastjo je vse, in nikogar ni, kateri bi se mogel tvoje volje vstaviti, zhe si sklenil Israelze rešiti. Ti si stvaril nebo in semljo, in karkoli se pod nebom najde. Vsih Gospod si, ino nikogar ni, kateri bi se tvojemu velizhastvu vstavil. In sdaj Gospod, kralj, Bog Abrahamov! vsmili se svojega ljudstva, ker nas hozejo naši sovražniki pogubiti, in tvoj del pokonzhati. Nikar ne sanizhuj svojega dela, ki si ga sa-se rešil is Egipta. Vslislihi mojo prošnjo, in bodi milostliv svojemu ljudstvu, ktero je tvoj del in tvoj odlozhek, in preoberni našo shalo v veselje, da bomo shiveli in hvalili, Gospod, tvoje ime, in ne sapi jim ust, kateri tvojo hvalo pojéjo.

† Evangelij f. Matevsha

v' 20. postavi.

V' tistem zhasu je JEsus shel gor v' Jerusalemu, in je vsel k' sebi dvanajstere uzhenze na tihim, in jim je djal: Glejte gremo gor v' Jerusalemu, in Sin zhlovekov bo vislim duhovnim, in pisarjam isdan, in ga bodo k' smerti obsodili in isdali ne-

verníkam v' saframovanje, ino gajshlanje, in krishanje, ino na tretki dan bo spet vstal. Tedaj je k'njemu stopila zebedeovih otrók mati s' svojima sinama, ga je molila, in nekej profila. Jesuf pak je ji djal: Kaj ozhesi? Ona pravi mu: Rezi, da ta moja sina sedita v' tvojim kralestvi, eden na tvoji desnizi, in drugi na tvoji levizi. JE-suf pak je odgovoril, in djal: Ne veste, kaj profite. Al moreta kelih piti, kteriga bom jes pil? Sta djala; Moreva; in je rekel jima: Moj kelih bota fizer pila, ali sedeti na moji desnizi, in levizi, ne morem vama dati, ampak kterim je perpravleno od mojga Ozheta. Ino kader so to deseteri flifhali, so bili nevolni savolo teh dveh bratov. JE-suf pak jih je k' sebi poklizal, in je djal: Veste, da vladniki nevernikov gospodujejo zhes nje, in vishi jih imajo v' oblasti. Tako ne bodi med vami; temuzh, kdor hozhe vishi biti med vami, naj bode vash flushabnik. In kdor koli ozhe med vami prvi biti, naj bode vash hlapez, ravno kakor Sin

zhlovekov ni prifhel, da bi se mu flushilo, temuzh da bi flushil, in dal svoje shivljenje k' odrefhenju sa njih veliko.

V' zhetertek po 2. nedeli v' postu.

Branje is Jeremija preroka v' 17. postavi.

To rezhe Gospod Bog: Preklet zhlovek, kteri v' zhloveka saupa, in stavi v' meso svojo mozh, in odstopi s' svojem serzam od Gospoda. Sakaj kakor resje v' pufhavi bode, in ne bode vidil, kedar kaj dobriga pride; ampak bo prebival na suhim kraji v' pufhavi, v' flani, in neprebivani desheli. Blagor pak moshu, ki saupa v' Gospoda, in kteriga saupanje je Gospod. On bode kakor per vodi safajeno drevo, ktero v' mokrotno semljo poshene svoje korenine, in se ne vstrafhi, kedar vrozhina pride. Njegov list bode selen, in ob zhafi sufhe ne bode v' fkerbi, tudi nikoli ne bo henjalo sadu roditi. Hudobno je zhlovekovo serze, in nesapopadljivo; kdo ga bo sposnal? Jas, Gospod, prejissem serze, in iskusim obifti; jas storim slednjimu po njegovim djanji, in po sadu njegovih del, rezhe Gospod v'legamogozhni.

† Evangelij f. Lukesha

v' 16. postavi.

V' tistem zhasu je bil bogat mosh, ki se je oblazhil v' shkerlat in drageplatinu, in je vsaki dan se gostoval po gospodskem. Je bil pak tudi vboshiz s' imenom Lazar; tisti je leshal pred njegove mi durmi poln turov, in je shelil se nafil od drobtin, ktere so padale od mise bogatiga, in nihzhe mu jih ni dal: ampak pefi so perhajali, in so lisali njegove ture. Pergodilo se je pak, da je vboshiz vmerl, in je bil od angelov nefhen v' Abrahmovo krilo. Bogati pak je tudi vmerl, in je bil pokopan v' pekel. Kader je pak v' terplenju bil, je povsdignil svoje ozhi, in je vidil Abrahama od delezh, in Lazara v' njegovim krili, in je vpil, rekozh: Ozhe Abraham! vsmili se me, in poshli Lazara, da konez svojga persta v' vodo pomozhi, in ohladi moj jesik, sakaj grosovitno terpim v' plamenu. Abra-

ham pak mu je rekel: Pomisli fin, da si dobro prejel, v' svojim shivlenji, Lazar pak hudo; sdaj pak je on potroshtan, in ti pa terpisih. In zhes to vse je med nami, in vami velik prepad postavljen, da, kateri bi hotli od tod k' vam iti, ne morejo, in tudi ne od unod sem k' nam priti. Tedaj je djalo: Prosim te tedaj ozhe, da ga poslhesh v' hisho mojga ozheta. Sakaj jes imam she pet bratov, da jim sprizha, da tudi oni ne pridejo v' ta kraj terplenja. In Abraham mu je djalo: Imajo Mojsefa in preroke, naj jih posluhajo. On pak je djalo: Nikar ozhe Abraham! temuzh kader bi kdo od mertveh k' njim shel, bi se spokorili. On pak mu je rekel: Ako Mojsefa in preroke ne posluhajo, tudi ne bodo verovali, ako ravno kdo od smerti vstaue.

V' petik po 2. nedeli v' postu.

Branje is prvih Mojsefovih bukev

v' 37. postavi.

Tiste dni je djalo Joshef svojim bratom: Po-

flufhajte moje fanje, ktere fim imel. Sdelo se mi je, da smo ua polji snope vesali, in da se je moj snop vsdvignil in po konz u postavil, vafhi snopi pa, ki fo okoli ftali, fo se perklan-jali mojemu snopu. Bratje fo odgovorili: Ali bofh ti mar nafh kralj? in bomo tvojej oblasti podversheni? Te fajne tedaj in besede fo njih nevosfhli vofh in foverashtvo vedno podshigale. She druge fajne je imel, ktere je fvojim bratam pravil, rekozh: Sim vidil v' fanjah, kakor da bi se meni sonze, luna in ednafh svesd perklanjal o. Ki je to fvojemu ozhetu in bratam pravil, ga je posvaril njegov ozhe, in djal: Kaj pomenijo te fajne, ktere fi imel? Ali se ti bomo jas, tvoja mati in tvoji bratje perklanjali na semlji? Sa tegadel fo mu bili nevosfhli v njegovi bratje; ozhe pak je to rezh na tihim premifhloval. In kedar fo njegovi bratje pafli zhredo fvojega ozheta v' Sihemu, mu je rekel Israel: Tvoji bratje pafajo ovze v' Sihemu; pojdi, da te k' njim posfhlem! In je odgovoril: Tukej fim. Israel mu rezhe: Jidi in poglej ali je vfe prav per tvojih bratih in shivini, in pridi mi povedat, kaj se godi. Poslan tedaj is doline Hebronfke, je prifhel v' Sihem. In mosh ga je nafhel na polji, ker je bil safhel, in ga je vprafhal, koga da ifhe. On pak je odgovoril: Svojih bratovjifhem, povej mi kje zhrede pafajo? In mosh mu je re-

kel: Od tega kraja so prezh fhli, in fim jih flifhal rezhi: Pojdimo v' Dotajn. Joshef je tedaj fhel sa svojemi brati in jih je nafhel v' Dotajnu. Ko so ga od delezh vgladali, prejden je k' njim prifhel, so ga mislili vmoriti, in so med sebo djal: Glejte, senjavez gre. Pridite, vbimo ga! in versimo ga v' ftaro kapnizo, in porezhemo, divja sver ga je snedla, in tedaj se bode skasalo, kaj mu pomagajo njegove sajne. Kedar je pak Ruben to flifhal si je vse persadel, da bi ga is njih rok refhil, in je djal: Nikar mu shivlenja ne jemlimo in ne perlivajmo kervi, ampak versite ga v' to kapnizo, ktera je v' puhavi in ohranite svoje roke nedolshne. To pak je rekel, ker ga je hotel oteti is njih rok, in nasaj dati svojemu ozhetu.

† Evangeli f. Matevsha

v' 21. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf govoril Judovskimu ljudstvu, in vishim duhovnikom to perpodobo: Bil je hifhni gospodar, ta je sasadil vinograd, in ga je s' plotam

ogradil, in je v'njim tlazhivnizo iskopal, in je sasidal strashnizo, in ga je dal delavzam, in je shel v' ptujo deshelo. Kader je pak zhaffsadú prishel, je svoje hlapze poslal k' dalavzam, da bi njegov sad prejeli. Delavzi pak so sgrabili njegove hlapze, eniga so stepli, eniga vmorili, eniga kamenjali. Spet je druge hlapze poslal, vezh kakor je perveh bilo, in so jim ravno tako storili. Potlej je svojga sina k' njim poslal, in de djali: Mojga sinu bojo sposhtovali. Delavzi pak, sina vgladati, so djali med seboj: Ta je naslednik (erb), pojte, vmorimo ga, in ostane nam njegova delshina. In so ga popadli, is vinograda pahnili, in vmorili. Kader Gospod vinograda pride, kaj bo delavzam storil? In so djali: Hudobne bode hudo konzhal, in bo svoj vinograd drugim delavzam dal, kateri bojo mu sad dajali ob svojim zhasu. JEfuf je djali: Ali niste nikoli brali v'pismih: Kamen, kteriga so sidarji savergli, tisti je vogleni kamen postal? Od Gospoda je to storjeno, in je zhudno

pred našimi ozhmi. Sato vam povem, da boshje kraljestvo, bo od vas vseto, in bo dan oljudstvu, ktero bode svoj sad dalo; in kdor bo na ta kamen padel, se bo rasbil, na kogar pak on bo padel, ga bo rasvergel. In kader so višhi duhovni in fariseji njegove perpodobe slifhali, so sastopili, da od njih govori. In so jiskali perloshnosti, kako bi ga vjeli, pa so se ljudstva bali, ker so ga imeli kakor preroka.

V' saboto po 2. nedeli v' postu.

Branje is 1. Mojsefovih bukev v' 27. postavi.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemu sinu Jakobu: Slifhala sim tvojega ozheta govoriti s' tvojim bratom Esavam, in mu rezhi: Pernes mi od svojga lova, in naredi mi jed, da jem in te blagoslovim (poshegnam) pred Gospodam prejden vmerjem. Sdaj tedaj, moj sin! poslušhaj moj svet. Pojdi k' zhredi in pernesi mi dva najbolji koslizha da naredim is njih tvojemu ozhe-

tu jed, ktero rad jé; potlej mu jo ponefesh in bode jedel in te blagoslovil (poshegnal), prejden vmerje. In on ji je odgovoril: Vesh, da je Esav moj brat kosmat, jas pa gladek. Kedar me bode moj ozhe poshlatal in to obzhutil, se bojim, da bi ne menil, da sim ga hotel goljfat in da bi si ne nakopal kletve mesto blagoslova (shegna). Mati mu rezhe: Zhres me naj pride ta kletva, moj sin! Le poslušhaj mojo besedo in jidi in pernesi, kar sim rekla. In je shel, in pernesel, ino dal materi in je naredila jed, kakor je vedela, da njegov ozhe rad imá. In ga je oblekla s' naj boljshimi Esavovimi oblazhili, ktere je doma imela, in je mu s' koslizhovimi koshizami roke ovila in goli vrat pokrila. In potlej je mu dala jed in kruhe, ktere je spekla. Kedar je to pernesel, je rekel: Moj ozhe! On je odgovoril: Slifhim; kateri si ti, moj sin? In Jakob je djal: Jas sim tvoj per-vorojeni Esav, sim storil, kakor si mi vkasal. Vstani vsedi se, in jej od mojega lova, da me blagoslovi (poshegna) tvoja dusha. In Isak je spet rekel svojemu sinu: Kako si mogel tako hitro najti, moj sin? Je odgovoril: Boshja volja je bila, da mi je hitro na proti prishlo, kar sim hotel. In Isak je djal: Stopi sem, da te poshlutam, moj sin, in skušim ali si ti moj sin Esav ali ne? On je stopil k' ozhetu, in Isak ga

je poshlatal in rekel: Glas je sizer Jakobov glas, pa roke so Esavove roke. In ga ni posnal, ker so kosmate roke podobo starejšhega imele. Tedaj ga je blagoflovil (shegnal) in je rekel: Ali si ti moj sin Esav? Je odgovoril: Jas sim. On pak je rekel: Perneš mi jed od svojga lova, moj sin! da te blagoflovi moja duha. Mu jo je perneš, in kedar jo je pojedel, je mu tudi vina dal. Kedar ga je spil, je mu rekel: Stopi k' meni in kufhni me moj sin! Je stopil, in ga je kufhnil. In ko je zhutil lepi duh njegovega oblazhila, ga je blagoflovil, in je rekel, Glej duh mojga sinú, je kakor duh rodovitne njive, ktero je blagoflovil Gospod! Bog ti daj od rose nebeske in od mafehobe semélfke obilno shita in vina in olja; narodi naj ti flushijo, in rodovi naj se ti perklanjajo. Bodi gospod svojih bratov, in sinovi tvoje matere naj se ti vklanjajo. Kdor te bode perklinjal, naj bo sam perklet; in kdor te bode blagoflovil, naj bo s' blagoflovi (shegnami) napolnjen. Komaj je Isak isgovoril in Jakob odshel, je Esav prišhel in skuhano jed ozhetu ponudil, rekozh: Vstani moj ozhe in jéj od lova svojega sinú, da me blagoflovi tvoja duha. In Isak mu je rekel: Kdo si pak ti? Je odgovoril: Jas sim tvoj pervorojeni sin Esav. Isak se je filno prestrašhil in oftermel in se je bolj savsel, kakor se verje-

ti more, in je rekel: Kdo je tedaj uni, kateri mi je poprej vjeto divjzhino pernefel, in sim od vsega jedel, prejden si ti prifhel, in sim ga blagoslovil, in bode blagoslovlen (poshegnen)? Ko je Esav ozhetove besede saflifhal, je s' velikim vpitjem sarijul, in prestrašhen rekel: Blagoslovi tudi mené moj ozhe! On pak je rekel: Prifhel je tvoj brat s' svijazho, in je prijel tvoj blagoslov. Esav pak je dalej rekel: Ni mu saftonj ime Jakob; sakaj drugizh me je she goljufal. Poprej je is mene pervenstvo spravil in sdaj mi je vsel fhe moj blagoslov (shegen). In rezhe spet ozhetu: Ali nisi meni nizh blagoslova perhranil? Isak je odgovoril: Tvojga gosпода sim ga postavil, in vse njegove brate sim podvergel njegovej lushnosti. V' posestvu shita in vina in olja sim ga vterdil, in kaj hozhem po tem tebi storiti, moj sin? Esav je odgovoril: Ali imash le en blagoslov (shegen) ozhe? Prosim te, blagoslovi tudi mene! In ko je filno vokal in jokaj, je bil Isak omezhen, in mu je rekel: V' mashobi semlje in v' rosi nebes bodi tvoj blagoslov!

† Evangelij f. Lukesha

v' 15. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf farisejam in

pifarjam govoril to perpodobo: Neki zhlo-
 vek je imel dva sina, in mlajshi is med nji-
 ma je rekel ozhetu: Ozhe daj mi del bla-
 ga, kteri na me pride. In je jima rasde-
 lil blago, in malo dni potlej je mlajshi
 sin vse pobral, in se podal v' daljno deshelo,
 in je tam sapravil svoj del s' rasvusdanim
 shivlenjam. In kader je she vse bil sapravil,
 se je velika lakota sazhela v' tistej desheli,
 in on je sazhel vbofhtvo terpeti. In je fhel,
 in je ostal per mestniku (purgarju) tiste
 deshele. In ga je poslal na svojo prista-
 vo, svinje past. In je shelil shelo-
 dez napolniti s' otrobi, ktire so svinje
 jedle, in nihzhe mu jih ni dal. Kader je
 pak sam v' se fhel, je rekel: Koliko de-
 lavzov ima obilno kruha v' hifhi mojga
 ozheta, jes pak tu lakote poginjam.
 Hozhem vftati in iti k' mojmu ozhetu,
 in mu rezhi: Ozhe! greshil sim soper
 nebefa in soper tebe; sdaj nisem vezh
 vreden imenovan biti tvoj sin; vse mi me
 kakor eniga svojih delavzov. In je vftal,
 in je prifhel k' svojmu ozhetu. Ko je pak

she delezh bil, ga je vgladal njegov
 ozhe, in se je vsmilil zhes njega, je
 tekel, mu je okoli vrata padel, in
 ga je kufhnil. In fin mu je rekel:
 Ozhe! gresihl fim soper nebefa, in
 soper tebe. Nisem vezh vreden tvoj
 fin imenovan biti. Ozhe pak je djal
 svojim hlapzam: Bersh pernesite najbolshi
 oblazhilo, in ga oblezhite, in dajte mu
 perstan na roko, in zhrevle na noge, in
 perpeljite pitano tele, sakolite ga nje-
 mu, in veselimo se; sakaj ta moj fin je mer-
 tev bil, in je spet oshivlen, je sgublen bil,
 in je najden. In so sazheli se veselovati.
 Starejsi fin pak je bil na polji, in kader
 je prishel, in se perblishal hifhi, je
 saflishal godze, in rajavze, in je poklizal
 eniga ismed hlapzov, in ga je vprashal,
 kaj bi to bilo. On pak je mu djal: Tvoj brat
 je prishel, in tvoj ozhe je saklal pitano
 tele, ker ga je spet sdraviga nasaj dobil. On
 pak se je rasjesil, in ni hotel noter jiti.
 Sato je njegov ozhe vuufhel, in ga je sazhel
 profiti. On pak je odgovoril svojemu ozhe-
 tu rekozh: Poglej toliko let ti flushim,

in tvoje sapovedi nisem nikoli prestopil, in nikoli nisi mi dal koslizha, da bi se rasveselil s' svojmi perjатели; kader je pak prishel ta tvoj sin, kateri je svoj del s' kurbami sapravit, si mu pitalo tele saklal. In mu je djal: Sin! ti si fkos per meni, in vse, kar imam, je tvoje. Se gostiti, in se veseliti, se je spodobilo, ker je ta tvoj brat mertev bil, in je oshivlen, je sgublen bil, in je najden.

V' pondelik po 3. nedeli v' postu.

Branje is 4. bukev kraljev v' 5. postavi.

Tiste dni je bil Naman, poglavar vojakov, Sirskiga kralja, imeniten in zhaftitliv mosh per svojim gospodu; sakaj po njemu je Gospod Sirjo ohranil. Bil je pak tudi mozhán in bogat mosh, pak gobov. Takrat gre is Sirje nekaj vojakov na rop, in perpelajo is Israelske deshele dekelzo vjeto, ktera je v' flushbi bila per Namanovej sheni. Ta rezhe svojej gospej: O da bi pazh bil moj gospod per preroku, kteri je v' Samarii; gotovo bi ga osdravel od gob, ktere ima. Naman gre tedaj k' svojmu gospodu

in mu pové, rekozh: Tako in tako je govori-
 la dekelza is Israelfke deshele. In Sirski kralj
 rezhe: Jidi, poslal bom list Israelfkimu kralju.
 In se na pot podá in vseme seboj deset talen-
 tov srebra, in shest tavshent slatov, in deset
 prashnjih oblazhil; in pernese Israelfkiinu kral-
 ju list, teh besed: Kedar primefh ta list, imafh
 vedeti, da sim poslal k' tebi Namana svojega
 flushabnika, da ga osdravish od njegovih gob.
 Kedar Israelfki kralj list prebere, preterga svoje
 oblazhila in rezhe: Sim mar jas Bog, da bi
 mogel vmoriti in oshiviti, ker on do mene
 poshle, da bi osdravil zhloyeka od njegovih
 gob? Rasumite in glejte, kako priloshnost jish
 soper mene! Kedar Elisej, mosh boshji, slifhi,
 da je namrezh Israelfki kralj svoje oblazhila
 pretergal, poshle k' njemu, rekozh: Sakaj si
 svoje oblazhila pretergal? Naj k' meni pride, in
 svedel bode, da je prerok v' Israelu. Aman
 pride tedaj s' konji in s' vosmi in obfhoji pred
 vrati Elisejeve hifhe. In Elisej poshle k' njemu
 povedat, rekozh: Pojdi in fskopli se sedemkrat
 v' Jordanu in bode osdravelo tvoje telo, in bo-
 defh ozhifhen. Naman se rasjesi in oberne,
 rekozh: Sim mislil, da bode ven k' meni pri-
 fhel in ftoje klizal v' ime Gospoda svojga Boga,
 in da se bode s' svojo roko gob doteknil, in me
 osdravil. Nifo li boljshi reke Damafhke Abana

in Farfara od vseh vod v'Israelu, da bi se v' njih kopal in ozhivil? Kedar se tedaj oberne in serdit gre, stopijo njegovi hlapzi k' njemu in mu rekó: Ozhe! ako bi ti bil tudi kaj teshkiga prerok naloshil, bi bil to gotovo storil, koliko bolj ker je tebi sdaj rekel: Skopli se in bodefh ozhivilhen. Na to gre in se skople v' Jordanu sedemkrat po besedi boshjega mosha, in njegovo telo je sdravo, kakor telo majhniga otroka, in je ozhivilhen. Tedaj se verne k' boshjemu moshu s' vso svojo drushino, in pride in stoji pred njim in rezhe: Refnizhno sdaj vem, da ni drujega Boga na vsej semlji, kakor le v' Israelu!

† Evangelij f. Lukesha

v' 4. postavi.

V' tistem zhasu je JEsus farisejam rekel: Kaj pa, da mi bote rekli ta pregovor: Sdravnik osdravi sam sebe; koliko velikih rezhi smo slisjali, ktire si delal v' mesti Kafernavm, stori jih tudi tukaj v' svojej desheli. On je pak djal: Refnizhno vam povem, da noben prerok ni prijeten v' svojim kraji. V' refnizi vam

povem, v' Israeli je veliko vdov bilo v' Elijaveh dneh, ko je nebo saperto bilo tri leta, in sheft meszov, ko je velika dragota bila po zelej desheli; pa k' nobeni ni bil Elija poslan, kakor le k' sheni vdovi v' mesto Sarepto v' Sidonskej desheli; in veliko goboveh je bilo v' Israeli ob zhasi preroka Eliseja, in nobeden ni ozhishten bil, kakor sam Naman is Sirije. In to slifhati, so vsi v' sinagogi polni jese. In so vstali, in ga pahnili is mesta, in so ga pelali na verh gore, na kateri je njih mesto stalo, da bi ga dol potisnili. On je pak skos fredo med njimi odschel.

V' tvorik po 3. nedeli v' postu.

Branje is 4. bukev kraljev v' 4. postavi.

Tiste dni je neka shena vpila Eliseju preroku, rekozh: Tvoj hlapez, moj mosh, je vmerl, in ti vesh, da se je tvoj hlapez bal Gospoda. In glej posojovavez je prishel in hozhe vseti moja sina, da bi mu flushila. Elisej ji rezhe: Kaj hozhesht, da ti storim? Povej mi, kaj imash v'

svojej hifhi? Ona pak odgovori: Jas tvoja de-
kla nimam drujega v' svojej hifhi, kakor malo
olja, s' kterim se mashem. Ji rezhe: Pojdi,
sprosi na posodo od vsih svojih soledov veliko
prasnih posod. In pojdi noter in sakleni svoje
duri, kedar bodesh she notre ti in tvoja sina,
in vlij olja v' vse tiste posode, in ko bojo na-
polnjene, postavi jih v' stran. Shena tedaj gre
in sapre duri sa seboj in sa svojima sinama, ta
ji posodo dajeta in ona naliva. In kedar so
bile posode polne, rezhe svojemu sinu: Pernes
mi she eno posodo! In on odgovori: Je ni-
mam! Tedaj jenja olje tezhi. Ona pa gre in
pove boshjemu moshu. In on rezhe: Pojdi,
prodaj olje in verni svojemu posojevavzu, od
ostanka pak shivite ti in tvoja sina.

† Evangelij f. Matevsha

v' 18. postavi.

V' tistem zhasu je JEfuf djaf svojim
uzhenzam: Ako se soper tebe pregreshti
tvoj brat, pojdi in posvari ga med sebo,
ino njim samem. Al te poslusha, si pre-
dobil svojga brata. Al te pak nozhe
poslushati, vsemi she eniga, al dva se-

bój, da bode zela rezh obštala v' uštih dveh, al treh prizh. Ali njih ne poslušha, povej zerkvi. Al pak zerkve ne poslušha, imej ga sa nevernika, in ozhitniga greslnika. Refuizhno vam povem: Karkoli bote svesali na semlji, bo svesano v' nebesih; in karkoli bote odreshili na semlji, bo odresheno v' nebesih. Drugozh vam povem: Ako se bota dva is med vas sdrushila na semlji, karkoli bota profila, se bo jema sgodilo od mojga Ozheta, kteri je v' nebesih. Sakaj kjer sta dva, al kjer so trije sbrani v' mojim imeni, tam sem jas v' frede med njimi. Tedaj je Peter k'njemu perstopil, in djal: Gospod! kader soper mene gresli moj brat, kolikobart naj mu odpuštim? do sedembart? JEfuf mu je djal: Ne rezhem ti do sedembart, temuzh do sedemdesetbart sedembart.

V' fredo po 3. nedeli v' postu.

Branje is 2. Mojsefovih bukev v' 20. postavi.

To rezhe Gospod Bog: Spofhtuj svojega ozheta in svojo mater, da bofh dolgo shivel na

semlji, ktero ti bode dal Gospod tvoj Bog. Ne vbijaj, ne prešeshtuj, ne kradi, ne govori kriviga prizhevanja soper svojega blishnjega; ne sheli svojega blishnjega hifhe, tudi ne sheli njegove shene, ne hlapza ne dekle, ne vola ne ofla, ne zhefa, kar je njegoviga. Vse ljudstvo pak je slishalo grom in glas trobente, in je vidilo blisk in goro s' dimam pokrito, in so od straha in trepetanja vsi prevseti od delezih stali in rekli Mojsefu: Govori ti nam, in te bomo poslušhali. Nikar naj nam ne govori Gospod, da ne vmerjemo. In Mojsef je djal ljudstvu: Nikar se ne bojte, sakaj Bog je le prishel, da bi vas skufil, in da bi bil njegov strah per vas, in da bi ne gresihili. In ljudstvo je od delezih stalo. Mojsef pak je shel v' meglo, v' kterej je bil Bog. Gospod je she Mojsefu rekel: Topovej Israelovim otrokam: Vidili ste, da sim is neba vam govoril. Ne delajte si srebernih ali slatih bogov. Storite mi altar is persti, in darujte na njemu svoje shgavne in hvalne darove, svoje ovze in vole na vsakim kraji, kjer bo spomin mojega imena.

† Evangeli f. Matevsha

v' 15. postav.

V' tistem zhasu so k' JEsfusu perstopili

is Jerusalema pisarji, in fariseji, reko-
zhi: Sakaj tvoji uzhenzi prestopajo navade
starih? sakaj ne vmijejo si rok, kader
kruh jedo. On pak je jim odgovoril, in djal:
Sakaj prestopate tudi vi boshjo sapoved
savoľjo svoje navade? Sakaj Bog je
djali: Spofhtuj ozheta, in mater, in:
Kdor kolne ozheta, ali mater, ima
vmreti. Vi pak pravite: Kdor svojmu
ozhetu, ali materi pravi: Vse, kar bom
jes daroval, bodi tudi tebi k' pridu. In
ne bo zhařtil ozheta, in matere; in ta-
ko řte boshjo sapoved savergľi savoľjo
svoje pořtave. Hinavzi! prav je od vas,
prerokoval Isaija rekozh: To ľjudřtvo me
zhařti s' svojmi uřtmi, njih řerze pak
je delezh od mene. Sařtojn me zhařtijo,
ker uzhijo zhľovesřke uke in sapovedi.
In je k' sebi pokľizal ľjudřtvo, in jim djal:
Pořľuřhajte, in sařtopite; kar gre v'
uřta, ne omadesha duřho, temuzh, kar
is uřt gre, to omadesha duřho.

V' zhetertik po 3. nedeli v' postu.

Branje is Jeremija preroka v' 7. postavi.

Tiste dni je govoril Gospod Jeremiju, rekozh: Stoj med vratmi Gospodove hišhe, osnanuj tam to besedo in rezi: Poslufhajte Gospodovo besedo, vsi Judovi, kateri hodite skos te vrata Gospoda molit. To rezhe Gospod vojsknihtum, Bog Israelov: Poboljšajte svoje pote in svoje dela in bom prebival s' vami na tim mestu. Ne sanafhajte se na lashnjive besede, in ne rezhite: Tempelj Gospodov, tempelj Gospodov, tempelj Gospodov je. Sakaj zhe poboljšhate svoje pote, in svoje dela; zhe storite pravizo med zhlovekam in njegovim blishnjim; zhe ptujzi in siroti in vdovi ne delate krivize; tudi nedolshne kervi ne prelivate na tem mestu, in ne letate sa ptujemi bogovi sami sebi v' shkodo: bom prebival s' vami na tim mestu v' desheli, ktero sim valhim ozhetam dal od veka do veka, rezhe Gospod vfigamogozhni.

† Evangelij f. Lukesha

v' 4. postavi.

V' tistem zhafu je JEsuf vstal v' sinagogi, in je shel v' Shimanovo hišo. Shi-

manova tašha pak je imela hudo mersli-
zo; in so ga sa njo profili, in je k njej
stopil, in sapovedal merslizi, in jo
je sapuštala. In je sdajzi vstala, in
jim stregla. Kedar pak je sonze bilo
safhlo, so prifhli vfi, ki so imeli s'
mnogoterimi bolesnimi obdane bolnike, in
so jih k' njemu perpelali. In je na vsakte-
riga roke poloshil, in ga je osdravil. Is
mnogih so pak tudi hudizhi fhli, kte-
ri so vpili, ino djali: Ti si bosh-
ji Sin! In je jim protil, in jim ni
puštil govoriti, sakaj oni so vedeli, da
je Kristuf. Kedar se je pak dan bil storil,
je shel v' pufhavo, in ljudstvo ga je
iskalo, in prifhlo do njega, in ga
je dershalo, da bi ne shel od njih.
In jim je djal: Tudi drugim mestam
moram osnanovati nebesfko kraljestvo;
sakaj sato sem poslan. In je osnаноval
v' galilejskih sbiralifhah.

V' petik po 3. nedeli v' postu.
Branje is 4. Mojsefovih bukev v' 20. postavi.
Tiste dni so se sbrali Israelovi otrozi soper

Mojsefa in Arona in so se spuntali in rekli: Dajta nam vode, da pijemo! In Mojsef in Aron sta mnoshizo odpravila in fhla v' fhotor savese, in se na semljo vergla in sta k' Gospodu vpila in rekla: Gospod Bog vslifhi vpitje tega ljudstva in odpri jim svoj saklad (fhaz), fhudenez shive vode, da se napijejo, in jenjajo mermrati. In velizhaftvo Gospodovo se je perkasalo nad njima. In Gospod je govoril Mojsefu rekozh: Vsemi pälizo in sklizhi ljudstvo ti in tvoj brat Aron, in govorita skali pred njemi, in ona bode vodo dala. In bosh vodo is skale perpravil in bode pila vsa mnoshiza in shivina. Mojsef je tedaj vsel pälizo, ktera je bila pred Gospodam, kakor je mu bil sapovedal. In je sklizal mnoshizo k' skali in jim je rekel: Poflufhajte puntarji in neverni! Ali vam bova mogla is te skale vode dobiti? In Mojsef je vsdvignil roko, in je vdaril s' pälizo dvakrat na skalo, in je pervrelo veliko vode is nje, tako da se je napilo ljudstvo in shivina. In Gospod je rekel Mojsefu in Aronu: Ker mi ni fta verjela, da bi me bila povelizhala pred Israelovi otrozi; ne bota pelala teh ljudi v' deshelo, ktero jim bom dal. To je voda prerekanja, kjer so Israelovi otrozi prerekali Gospodu, in je bil povelizhan med njimi.

† Evangelij f. Janesa

v' 4. postavij.

V' tistem zhasu je JEfuf prifhel k' me-
 ftu v' Samarii, kterimu je ime Sihar,
 sraven priftave, ktero je Jakob dal Jo-
 shefu fvojemu finu. Tam pak je Jakobov
 ftudenz. JEfuf tedaj truden od pota
 je fedel na ftudenz. Bilo je okol fhefte
 ure. Tedaj je prifhla shena is Sama-
 rie vodo sajemat. JEfuf ji rezhe:
 Daj mi piti. Sakaj njegovi uzhenzi
 fo bili odfhli v' mefto jedbe kupo-
 vat. Tedaj je djala famarifka shena:
 Kako ti mene piti profifh, ker fi Jud,
 jas pak famarifhka shena? Sakaj Judje
 fe ne pezhajo s' Samaritani. JEfuf je od-
 govoril, in ji djal: Ako bi fposnala boshji
 dar, in kdo da je, kteri ti pravi: Daj mi piti,
 morebiti bi bila ti nja profila, in bi ti bil
 dal shive vode. Shena mu pravi: Go-
 fpod! faj fhe nimafh s' zhem sajeti, in
 ftudenz je globok, od kod tedaj imafh shi-
 vo vodo? Al fi ti vezhi, kakor nafh ozhe

Jakob, kateri je nam ta študenz dal, in je is njega pil, on in njegovi sinovi, in njegova shivina? JEfuf je odgovoril, in ji djal: Kdor koli pije od te vode bo fpet shejin, kdor pak pije od vode, ktero mu bom jes dal, ne bo shejin vekoma; ampak voda, ktero mu bom jes dal, bo v'njemi študenz vode, ktira, tezhe v'vezhno shivlenje. Shena mu pravi: Daj mite vode, da ne bom vezh shejna, in da ne bo mi potreba fem hoditi samejat. JEfuf ji rezhe: Jidi! poklizhi fvojga mosha, in pridi fem. Shena je odgovorila, in djala: Nimam mosha. JEfuf ji rezhe: Prav fi rekla, nimam mosha; sakaj pet moshev fi ime-la, in ktirega sdaj imafh, ni tvoj mosh; to fi prav govorila. Shena pravi: Gospod, vidim, da fi ti prerok. Nafhi ozhaki fo na tej gori molili, in vi pravite, da v'Jerusalemi je kraj, kjer se mora moliti. JEfuf ji rezhe: Shena verjem i mi, pride ura, kader ne bote ne na ti gori, ne v'Jerusalemi molili Ozheta. Vi ne veste koga molite, mi pak vemo, koga molimo, sakaj is Judov je sve-

lizhanje. Pride ura, in je she sdaj, kader bojo pravi molivzi molili Ozhe-ta v' duhu, in v' resnizi. Sakaj tudi Ozhe hozhe take molivze imeti. Bog je duh, in kateri ga molijo, ga morajo moliti v' duhu, in v' resnizi. She-na mu rezhe: Vem da Mefias pride, kateri je imenovan Kristuf; kader tedaj pride, nam bo vse osnanil. JEfuf ji rezhe: Jes sem, ki s' teboj govorim. Tedaj so prifhli njegovi uzhenzi, in so se zhudili, da je s' sheno govoril. Al vunder nobeden ni djali: Kaj vprafhafh, al kaj govorifh sh' njo. Shena pak je sapufstila svoj verz, in je fhla v' mefsto, in je djala ljudem: Pridite, in poglejte zhlove-ka, kateri je mi vse povedal, karkoli sem ftorila, ali je on Kristuf? Sato so fhli is mefsta, in so prifhli k' njemu. Ta zhaf so ga profili uzhenzi, in so djali: Uzhenik, jej! On pak je jim odgovoril: Jes imam jed jefsti, ktere vi ne vefste. Tedaj so uzhenzi djali med feboj, al je mu kdo jefsti pernefel? JEfuf jim rezhe: Moja jed je, ftoriti volo tiga, kateri je me

poslal, da dopolnim njegovo delo. Al ne pravite vi, da je s he shtirji meseze, in pride shetva? Glejte povem vam: Povsdignite svoje ozhi, in poglejte polje, da je she belo sa shetev. In kateri shenje, prejme plazhilo, in sbira sad v' vezhno shivljenje: da se vkup veselita, kateri seje, in kateri shenje. Sakaj v' tem je pregovor resnizhen, da drugi seje, drugi shenje. Jes sem vas poslal shet, zhesar vi niste obdelali, drugi so delali, in vi ste v' njih dela stopili. Veliko Samarijanov pak je v' nja verovalo savolo besede shene, ktera je prizhovala: On je mi vse povedal, karkoli sem storila. Ko so pak Samarijani k' njemu prishli, so ga profili, da bi per njih ostal. In je ostal tam dva dni. In s he veliko vezh jih je v' njega verovalo savolo njegoviga govorjenja. In so djali sheni: Sdaj ne verujemo vezh savolo tvoje besede; sakaj sami smo flishali in vemo, da je resnizhno odreshenik sveta.

V' saboto po 3. nedeli v' postu.

Branje is Daniela preroka v' 13. postavi.

Tiste dni je shivel v' Babilonu mosh, Joakim po imenu, in je vsel sa sheno Helzijevo hzher po imenu Susano, filno lepo in bogabojezho. Sakaj njeni starejsi, kteri so bili pravizhni, so poduzhili svojo hzher po Mojsefovi postavi: Joakim pak je bil filno bogat, in je imel sadovni vert bliso svoje hifhe; in Judje so se per njemu s-hajali, sato ker je bil med njimi naj zhestitlivejsi. In tisto leto sta bila sodnika postavljena dva stara smed ljudstva, od kakorfhnih je govoril Gospod: Je fhla hudobija is Babilona od starih sodnikov, od kterih se je kasalo, da vladajo ljudstvo. Ona sta s-hajala v' Joakimovo hifho in k' njima so hodili vsi, kteri so toshbe imeli. Kedar je pak ljudstvo okol polднеva bilo odfhlo, je fhla Susana na vert svojga mosha, in se je sprehajala. In starza jo vidita vsak den v' nja jiti, in sprehajati se, in vnelo se je v' nju poshelenje do nje. In sta prevernila svoj um, in uklonila svoje ozhi, da bi ne vidila neba in se ne spomnila pravizhnih sodeb. — Pergodi se pak kedar pasita preloshen den, pride Susana, kakor poprejshne dni samo

s' dvema deklama na vert, in se hozhe kopati; vrozhe namrežh je bilo. In nikogar ni bilo tam rasun dveh starzov, ktera sta skrita in jo fšresheta. Rezhe tedaj deklama: Pernesite mi olja in lepo difhezhega masila, in vrata na vert saprite, da se skoplem. Kedar ste pak dekli odshle, vstaneta starza in tezheta k' njej, in rezheta: Glej vrata na vert so saklenjene, in nihzhe naf ne vidi, in imava poshelenje do tebe; sa tega del nama pervoli, in se nama vdaj. Ako pak nozhefh, bova prizhala soper tebe, da je bil mladenzh per tebi, in da si sato dekli od sebe poslala. Susana sdihne in rezhe: V' sfiskah sim od vsih sfrani: sakaj zhe to sforim, je moja smert; zhe pa ne sforim, ne bodem ubeshala vajnim rokam. Vender boljshi je sa me bres greha vama v' roke pafsi, kakor greseliti v' prizho Gospoda. In Susana savpije s' velikim glafam. Savpijeta pa tudi starza proti njej; in eden tezhe k' vratam na vert in jih odpre. Ko so bili pak domazhi hlapzi saflifhali vpitje is verta, so planili skos sadnje vrata v' nja, da bi vidili, kaj da je. Kedar sta pa starza povedala, je blo hlapze slo sfam, ker se ni nikoli kaj takiga flifhalo od Susane govoriti. In drugi den, kedar se je ljudstvo per Joakimu njenim moshi sbralo prideta tudi starza polna krivizhnih sklepov soper

Susano, da bi jo vmorili. In rezheta vprizho ljudstva: Pofhljite po Susano Helzijevo hzher, Joakimovo sheno. In pofhlejo jaderno. In pride s' svojimi starejſhi in s' otrozi in s' vſo svojo rodovino. Tedaj joka njena shlahta in vſi ki ſo jo poſnali. Starza pak vſtaneta v' fre-di ljudstva in poloshita ſvoje roke na njeno glav-o; ona pak plaka in pogleda proti nebu; ſa-kaj njeno ſerze je ſaupalo v' Goſpoda. In rezheta ſtarza: Kedar ſva ſe ſama na verti preha-jala, je ona v' nja priſhla s' dvema deklama in je ſaklenila vrata na vert, in od ſebe poſlala dekleta. In je perſhel k' njej mladenzh, kteri je bil ſkrit, in ſe je ſpezhal sh' njo. Midva ſva pa bila v' nekim kotu na vertu, in videti pregreho, ſva tekla k' njima, in ji vidila v' nezhiſtim djanji. In njega niſva mogla ſizervder-shati, ker je bil mozhnejſhi od naji, in je vrata odperl in ſletel. Njo ſva pa prijela in vpraſhala, kdo da je mladenzh, in nama ni hotla povedati. Tega ſva prizhi. Verjela je jima mnoshiza, kakor ſtarafhinama in ſodnika-ma ljudstva in ſo jo k' ſmerti obſodili. Susa-na pak ſavpije s' velikim glaſam in rezhe: Vezhni Bog, ki poſnaſh vſe ſkrito, in veſh vſe prejden ſe sgodi! ti veſh da ſta krivizhno prizhala ſoper mene; in glej vmerjem, ako ravno niſim nizh ſtorila tega, kar ſta una hu-

dobno spletla soper mene. In Gospod je ušlihal njen glas. In kedar jo k' smerti pelejo, obudi Gospod svetiga duha v' mladenzhi, kterimu je ime Daniel, in mozhno savpije: Nedolshen sim jas nad njeno kervjo! In oberne se vse ljudstvo v' nja, in rezhe: Kaj je to, kar si govoril? Stojé v' frede njih rezhe: Nespa-metni otrozi Israelovi! kako ste, da si niste is-prafhali in sposnali, kaj je ref, obsodili israe-lovo hzher? Vernite se na sodishe, sakaj krivo sta prizhala soper njo! Ljudstvo se je tedaj ja-derno vernilo in Daniel jim rezhe: Odlozhite ji delezh narasen in ji bom isprafheval. Ko sta bila tedaj lozhena drugi od drugjega, pokli-zhe nju eniga in mu rezhe: Sastarani v' hudo-bii! sdaj so prifhli na dan tvoji grehi, ktere si poprej delal, ko si po krivim sodil, nedolsh-ne satiral, krivizhne ispušnal, ako ravno Go-spod govori: Nedolshniga in pravizhniga ne mori. Sdaj tedaj, zhe si jo vidil, povej pod kterim drevesam si ji vidil pogovarjati se med seboj? On odgovori: Pod mirtvikam. Daniel pa rezhe: Prav v' svoje pogubljenje si se slegal; sakaj glej, angel Gospodov, kteri je od Boga povelje prijel, te bode rastergal na dvoje. In ko so ga bili odpeljali, je ukasal uniga perpe-ljati, ter mu rezhe: Sarod Kanánov in ne Ju-dov! lepota te je omamila, in poshelenje je spa-

zhilo tvoje serze. Tako sta delala Israelskim
 hzheram in one so vama is strahu pervolile;
 ali Judova hzhi se ni vdala vajnej hudobii. Sdaj
 mi tedaj povej, pod katerim drevesam si ji do-
 bil pogovarjati se med seboj? On odgovorí: Pod
zheshminam. Daniel mu pa rezhe: Prav si se
 slegal tudi ti sam sebe v' pogublenje; sakaj Go-
 spodov angel te zhaka s mezhem, da te prese-
 ka po fredí, in vaji umorí. Tedaj savpije vsa
 mnoshiza s' velikim glasam, in hvalijo Boga, ki
 jih ohrani, kateri v' nja saupajo. In se usdvig-
 nejo soper dva starza (sakaj Daniel ji je bil pre-
 prizhal is njunih uft, da sta krivo prizhala) in
 njema storé, kakor sta ona delala soper svojega
 blishnjega, ter ji vmorijo. In oteta je bila ne-
 dolshna kri tifti dan.

† Evangeli f. Janesa

v' 8. postavi.

V' tistem zhasu je JEsuf shel na olj-
 fko goro, in s' jutra sgoda je spet pri-
 shel v' tempel, in vse ljudstvo je prishlo k'
 njemu, in je sedel, in jih uzhil. Pi-
 farji pak in fariseji so mu perpelali
 sheno, ktero so v' presheshtvu dobili; in

šo jo postavili v' fredo, in so mu djali: Uzhenik, ta shena je sdaj v' preshefhtvu bila najdena. V' postavi pak je Mojsef nam sapovedal take kamenjati. Kaj tedaj ti praviš? To so pak govorili njega skušhajozhi, da bi ga satoshili. JE-suf pak se je perklonil, in je s' perštam pisal na tla. Ko pak niso jenjali ga prafhati, se je povsdignil, in jim djali: Kteri med vami je bres greha, naj vershe prvi kamen v' njo. In se je špet perklonil, in je pisal na tla. Kedar so pak to flishali, so eden sa drugim vunshli, naj prej starejšhi; in je ostal JE-suf sam, in shena na fredi stojezha. JE-suf pa se je povsdignil, in ji djali: Shena, kje so tišti, kteri so te toshili? al te ni nobeden obšodil? Ona je djala: Gospod, nobeden. JE-suf je djali: Tudi jes te ne bom obšodil; jidi, in nikar ne gresbi vezh.

V' pondelik po 4. nedeli v' poštu.

Branje is 3. bukev kraljev v' 3. postavi. Tiste dni ste peršhle dve sheni k' kralju Salomonu, in stopite pred nja. In rezhe njih ena:

Prosim moj gospod! Jas in ta shena stanujeve v' enej hihi, in sim porodila per njej v' hramu. Tretji den po mojim porodu pa je tudi ona porodila; in sve ukupej bile in rasun naji ni bilo nikogar drugjega per naji v' hihi. V' nozhi je pak sin te shene vmerl, v' spanji namrezh ga je sadashila. In vftane po nozhi, ko je bilo vse tiho, vsemi mojega sinu od mene, tvoje flushabnize spijozhe, in ga poloshi k' sebi; svojega sina pak, ki je bil mertev, poloshi k' meni. In ko sim sjutraj vftala, da bi dala mleka svojemu sinu, najdem, da je mertev; kedar ga pa per svetlim dnevu bolj na tenko pogledam, vidim, da ni moj, kteriga sim rodila. Druga shena pak je rekla: Ni tako, kakor govorish; ampak tvoj sin je mertev, moj pak shivi. Na sproti je una rekla: Lashesh; sakaj moj sin shivi, tvoj sin pa je vmerl. In tako ste se prepirale pred kraljem. Tedaj rezhe kralj: Ta pravi: Moj sin shivi, in tvoj sin je vmerl; in una odgovori: Ni tako, ampak tvoj sin je vmerl, moj pak shivi. Pernesite mi mezh! In ko so mezh pernesli kralji, rezhe: Raslekajte otroka shiviga na dvoje in dajte polovizo tej, in polovizo unej. Shena pak, ktere sin je bil shiv, (njej namrezh se je njen sin v' ferze smilil), rezhe kralju: Prosim, gospod, dajte unej otroka shiviga in nikar ga ne vmorite! Naspro-

ti pak una rezhe: Ne bodi ne moj ne tvoj, ampak naj se rasdeli. Kralj odgovori in rezhe: Dajte pervej otroka shiviga, in nikar ga ne vmorite; sakaj ta je njegova mati. In ves Israel je slishal sodbo, ktero je storil kralj, in so se bali kralja, ker so vidili, da je modrost boshaja v' njem storiti pravizo.

† Evangelij f. Janesa

v' 2. postavi.

V' tistem zhasu je bila bliso velikanozh judovska, in JEsus je shel gor v' Jerusalem; in jih je v' templi nashel, kteri so vole in ovze, in golobe prodajali, in menjavze sedeozhe. In je is vesil bizh (gaishlo) spletel, in je vse is templa isgnal, tudi ovze, in vole, in je isful denarje menjavzam, in je njih mise potisniv. In tistim kteri so golobe prodajali je djali: Nesite to od tod, in ne delajte is hishe mojga ozheta hishe kupzhije. Njegovi uzhenzi pak so se spomnili, da je pisano: Serd sa tvojo hisho me sjeda. Judje pak so odgovorili, in mu djali: S' kakim snamin-

jam nam pokashefi, da smesh to delati? JE-suf jim je odgovoril, in djal: Rasderite ta tempel, in v' treh dneh ga hozhem spet postaviti. Tedaj so Judje djali: Ta tempel se je sheft in shtirideset let sidal, in ti ga hozhesfi v' treh dneh postaviti? On je pak govoril od templa svojega shivota. Kader je tedaj she od smerti bil vstal, so se spomenili njegovi uzhenzi, da je to govoril, in so verovali pismu in besedi, ktero je JE-suf govoril. Ko pak je JE-suf ob velikonozhnim prasniku v' Jerusalemi bil, je jih veliko verovalo v' njegovo ime, ki so vidili zhudeshe, ktire je delal. JE-suf pak se jim ni saupal, ker je vse posnal, in ker mu ni bilo potreba, da bi kdo prizhoval od zhloveka; sakaj on je vedel, kaj je v' zhloveku.

V' tvorik po 4. nedeli v' postu.

Branje is 2. Mojsefovih bukev v' 32. postavi.

Tiste dni je Gospod Mojsefu govoril, rekozh: Pojdi is gore; sakaj gresihilo je tvoje ljudstvo,

ktero si ispelal is Egiptovske deshele. Odfloptli so hitro is pota, kteriga si jim pokasal, in so si slili tele in so ga molili in mu darovali, rekozh: Ti so tvoji bogovi, Israel, kteri so te ispelali is Egiptovske deshele. In Gospod je spet rekel Mojsefu: Vidim, da je to ljudstvo terdovratno; pusti me, da se vneme moja jesa nad njemi, in da jih potrebim, in bom storil tebe v' velik narod. Mojsef pak je molil k' Gospodu svojmu Bogu rekozh: Gospod! sakaj se je tvoj serd vnel soper tvoje ljudstvo, ktero si ispelal is Egiptovske deshele s' veliko krepostjo in mozhno roko? Prosim te, da ne bodo mogli Egipzhani rezhi: Svijazhno jih je ispelal, da bi jih pomoril v' gorah, in istrebil is semlje! Naj se poleshe tvoja jesa in bodi milostliv hudobii svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Isaka in Israela, svojih hlapzov, kterim si persegel sam per sebi, rekozh: Bom pomnoshil vash sarod, kakor svesde na nebu, in vso to deshelo, od ktere sim govoril, bom dal vashimu sarodu, in jo bote v' last imeli vekoma. In Gospod se je dal potolashiti, in ni poslal svojmu ljudstvu nesrezhe, od ktere je govoril, in se je usmilil svojega ljudstva Gospod nash Bog.

† Evangeli f. Janesa

v' 7. postavi.

V' tistem zhasu, kedar je prasniki she na pol bil minil, je JEsuf shel v' tempel, in je uzhil. In Judje so se zhudili reko-zhi: Kako umi pismo, ker se ni uzhil? JEsuf je jim odgovoril, in djal: Moj uk ni moj, temuzh tega, ki je me poslal. Ali hozhe kdo nja volo storiti, bo sposnal is uka, al je od Boga, al jes sam od sebe govorim. Kdor sam od sebe govori, lastne zhasi ishe, kdor pa ishe zhasi tistiga, kateri je ga poslal, je resnizhen, in v' njemu ni krivize. Al ni vam dal Mojsef postave, in nobeden med vami ne spolni postave. Sakaj me ishete vmoriti? Ljudstvo je odgovorilo, in djalo: Hudizha imash; kdo te ishe vmoriti? JEsuf je odgovoril, in djal: Eno delo sim storil, in vi se vsi zhudite. Sato je vam Mojsef dal obreso (nikar da bi od Mojsefa sazhetek imela,

temuzh od ozhakov) in obresujete zhloveka ob saboti. Ako zhlovek ob saboti prejme obreso, da se Mojsefova postava ne prelomi, sakaj se nad menoj jesite, da sem ob saboti zeliga zhloveka osdravil? Ne sodite videshu, temuzh sodite pravizhno sodbo. Tedaj so djali eni is Jerusalema: Ali ni ta tifti, kteriga ishejo vmoriti? In poglej, ozhitno govori, in mu nizh ne rezhejo. Al so vishi ref sposnali, da je on Kristuf? Pa tega posnamo, od kod je; kader bo pak Kristuf prishel, ne bo nobeden vedel, od kod je. Sato je JEfuf vpil v' templi, je uzhil, in djal: Vi me posnate, in veste od kod sem, in sam od sebe nisim prishel, ampak kteri je me poslal, je resnizhni, kteriga vi ne posnate. Jes ga posnam; ker sim od njega, in on je poslal mene. Iskali so tedaj ga prijeti, in nihzhe ni rok na nja poloshil, sakaj she ni bila prishla nja ura. Ismed ljudstva je jih veliko na njega verovalo.

V' fredo po 4. nedeli v' postu.

Branje is Isaija preroka v' 1. postavi.

To rezhe Gospod Bog: Umíte se, ozhištite se; spravite hudobijo svojih del spred mojih ozhi, henjajte hudobno delati; uzhite se dobro storiti, ishite pravizhnosti, pomagajte satiranimu, storite pravizo siroti, ponesite se sa vdovo; tedaj pridite in se pravdajte s' menoj, rezhe Gospod. Ako so valhi grehi kakor shkerlat, bodo beli, kakor sneg; in ako so rudezhi kakor bagor, bodo kakor volna beli. Ako me hozhete posluhati, bote dobrote deshele vshivali, rezhe Gospod vfigamogozhni.

† Evangelij f. Janesa

v' 7. postavi.

V' tistem zhasu, ko je JEsus mimo shel, je vidil od rojstva slepiga zhlóveka. In njegovi uzhenzi ga barajo: Uzhenik! kdo je gresnil, on, ali pak njega starej-

shi, da je slep rojen? JEfuf je odgovoril: Ni grefhil, ne on, ne njega starejši, temuzh da se dela boshje rasodenejo nad njem. Jes moram delati dela tiftiga, kateri je me poslal, dokler je dan. Sakaj pride nozh, da nobeden delati ne more. Dokler sem na sveti, sem luzh sveta. Kader je to isrekel, je plunil na semljo, in storil blata pomasal ozhi flepiga, in je mu rekel: Pojdi in vmij se v' kopeli Siloamskeje (kar je tolmazhovano poslan) in je fhel in se je vmil, in je prifhel vidijozh. Sosedi tedaj, in kar jih je njega poprej vidilo, da je berazh bil, so rekli: Al ni on, kateri je sedel, in berazhil? Eni so rekli: On je; drugi pak, on ni, le podoben je mu. On pak je rekel: Jes sem. Tedaj so mu rekli: Kako so se ti ozhi odperle? Je odgovoril: Tifti zhlovek, ki se JEfuf imenuje, je storil masilo, in je pomasal moje ozhi, in mi je rekel: Pojdih kopeli Siloamskeje in vmij se. In sem fhel, in se vmil, in vidim. In so mu djali: Kejj je tifti? Je djal: Ne vem.

Peljejo ga k' farisejam, kateri je bil slep. In je bila sabota, kader je JEsup masilo storil, in je odperl njega ozhi. Tedaj ga spet barajo fariseji, kako je spregledal. On pak pravi jim: Masila je meni poloshil na ozhi, in sem se vmil, in vidim. Nekteri ismed farisejov so djali: Ta zhlovek ni od Boga, ker sabote ne dershi; drugi so pak rekli: Kako more zhlovek gresluik take zhudesh delati. In je bilo prepiranje med njimi. Sato so spet djali slepemu: Kaj pravish od tega, kateri je ti ozhi odperl? On pak je rekel: Prerokje. In Judje niso mu verjeli, da je slep bil, in spregledal, dokler niso poklizali starejshev tega, kateri je spregledal, in so barali jih rekozh: Je to vash sin, od kteriga vi pravite, da je bil slep rojen? Kako je tedaj vidijozh? Njega starejsihi odgovorijo jim, in pravijo: Vemo, da je to nash sin, in da je bil slep rojen, kako pak da je sdej vidijozh, ne vemo, al kdo je mu ozhi odperl, mi ne vemo; barajte ga samiga; on je star dosti, in sna sa se govoriti. Ta-

ko so djali njega starejši, ker so se bali Judov. Sakaj Judje so se še med seboj sastopili, da, ako bode kdo ga sa Kristusa sposnal, ima is sinagoge veršhen biti, savol tiga so djali njega starejši: Je star došti, vprašajte ga samiga. Tedaj so spet poklizali zhloveka, kateri je bil slep, in mu rezho: Daj Bogu zhašt mi vemo, da je ta zhlovek greslnik. On odgovori jim: Al je greslnik, ne vem; samo to vem: da sem slep bil, in vidim. So mu rekli: Kaj je ti storil, kako je ti ozhi odperl? On odgovori jim: Sem vam še povedal, in ste slišhali; kaj hožete spet slišhati? Al hožete vi tudi njegovi uzhenzi biti? Tedaj so ga pak kleli, ino djali: Bodi ti njegov uzhenz, mi smo Mojsefovi uzhenzi, mi vemo da je Bog s' Mojsefam govoril, od tega pak ne vemo, od kod je. Zhlovek je odgovoril jim, in rekel: To je zhudna, da vi ne veste, od kod je, in je moje ozhi odperl. To pak vemo, da Bog greslnikov ne vslifhi, temuzh kdor Bogu flushi, in

stori njega voljo, tega vflifhi. Kar svet stoji, ni bilo flifhati, da bi bil kdo fleporojenimu ozhi odperl. Ko bi ta od Boga ne bil, bi ne mogel nizeh storiti. So odgovorili, in mu djali: V' grehah si rojen ves, in naf uzhifh? In so ga isgnali. JEfuf je flifhal, da so ga isgnali, in kader je ga nafhel, mu je djal: Verujesh ti v Sina boshjiga? On je odgovoril, in djal: Gospod, kateri je, da verujem v' nja? in JEfuf mu je djal: Vidil si ga, in, kateri s' tebo govori, ta je. On pak pravi: Gospod, verujem. In je pred nja padel, in ga molil.

V' zhetertek po 4. nedeli v' postu.

Branje is 4. bukev kraljev v' 4. postavi.

Tiste dni je shla Sunamska shena k' Eliseju na goro Karmelfko. In kedar jo je bil sagledal mosh hoshji proti sebi jiti je rekel Giezju fvojimu hlapzu: Glej jo Sunamko! Tezhi ji na proti in rezhi ji: Je li vse prav s' teboj, s' tvojim mosham in s' tvojim finam? Ona je odgovorila: Prav. Kedar je pak prifhla k' moshu

boshjemu na goro, se je oklenila njegovih nog; in Giezi je perstopil in jo je hotel odriniti. Mosh boshji je pak rekel: Puffi jo sakaj njej je bridko per ferzi, in Gospod mi ni rasodel in mi ni povedal. Ona pak mu je rekla: Sim li profila sinú od svojga Gospoda? Ti nifim li rekla: Nikar mi ne legaj? In on je rekel Giezu: Opafhi svoje ledje, in vsemi mojo palizo v svojo roko in jidi. In ako te kdo frezha, ne posdravlaj ga; in ako te kdo posdravi, ne odgovarjaj mu. In poloshi mojo palizo otroku na obras. Na to je rekla mati otrokova: Kakor refnizhno shivi Gospod, in shivi tvoja dufha, te ne puštim! Tedaj se je vsdvignil, in je fhel sa njo. Giezi pa je bil pred njima odfhel in je bil palizo poloshil otroku na obras; in ni bilo glasú, ne obzhutenja. In se je vernil njemu naproti in mu je povedal, rekozh: Otrok ni vftal. Elisej je fhel tedaj v' hišho, in otrok leshi mertev na njegovi pošteli. In ko je bil v' njo perfhel, je saperl duri sa sebo in sa otrokam in je molil k' Gospodu. Tedaj se je vsdignil, in je legel na otroka, in je djal svoje ufta na njegove ufta, svoje ozhi na njegove ozhi, in svoje roke na njegove roke, in se je rasprošterl nad njim, in se je ogrelo otrokovo telo. In on je vftal, in fhel enkrat po hišhi sem in tje; in je spet fhel in se ulegel na nja,

in otrok sedemkrat saseva, in odpre ozhi. On pak je poklizal Giezija, in mu rekel: Poklizhi to Sunamko. In poklizana stopi noter k' nje-mu. Ji rezhe: Vsemi svojega sina! Ona je perfhla in padla k' njegovim nogam, in se mu perklonila do tlov, in je vsela svojega sina, in fhla. Elisej pak se je vernil v' Galgalo.

† Evangelij f. Lukesha

v' 7. postavi.

V' tistem zhasu je fhel JEfuf v' mesto s' imenam Najm; in sh' njim so fhli njegovi uzhenzi, in veliko ljudi. Kader se je pak mestnem vratam perblishal, poglej, tam so merlizha nefli, ki je bil edini sin svoje matere, in taista je bila vdova, in sh'njo je veliko ljudi fhlo is mesta. In kader jo je Gospod vgledal, se je vsmilil nad njo, in ji je rekel: Ne jokaj. In je perstopil, in se je par doteknil, in, kateri so nosili, so obstali, in je rekel: Mladenizh, rezhem ti, vstani! In mertvi je sedel, in

sazhel govoriti, in ga je dal njega materi. In strah je vse obšel, in so zhatili Boga, rekozh: Velik prerok je med nami vstal, in Bog je svoje ljudstvo objiskal.

V' petik po 4. nedeli v' postu.

Branje is 3. bukev kraljev v' 17. postavi.

Tiste dni je sin gospodinje sbolel, in bolesen je tako silna bila, da v' njemu ni bilo vezh sape. Je rekla tedaj Eliju: Kaj je meni in tebi, mosh boshji? Si li sa to k' meni prishel, da pridejo moje pregrehe v' spomin, in da vmo-rish mojega sinu; In Elija ji je rekel: Daj mi svojega sina! In ga vsemi is njeniga narozhja, in ga nese v' gornjo jilpo, kjer je on prebival, in ga poloshi na svojo postel. In klizhe v' Gospoda in rezhe: Gospod Bog! se li hudujesh nad to vdovo, per ktere j as prebivam, da si umoril njeniga sina? In se je raspel, in se trikrat po dolgama na otroka vlegel, in je klizal v' Gospoda in rekel: Gospod moj Bog! prosim, naj se verne dusha tega otroka v' njegovo telo. In Gospod je uflishal Elijevo proshnjo, in vernila se je dusha v' otroka, in je oshivil. In

Elija je vsel otroka in ga je nesel is gornje ji-
spe v' spodno hišo, in dal njegovej materi,
in ji rekel: Vidish, tvoj sin shivi! In shena je
rekla Eliju: Sdaj is tega spošnam da si mosh
boshji, in da je beseda Gospodova v' tvojih
ustih refnizhna.

† Evangelij f. Janesa

v' 11. postavi:

V' tistem zhasu je bil nekdo boln,
Lazar is Betanje, is terga Marie,
in nje sestre Marte. Maria pak je
bila ta, ktera je Gospoda masala s' ma-
silam, in mu noge brisala s' svojimi las-
mi, ktere brat je leshal boln. Tedaj so
poslale njegove sestre njemu povedat:
Gospod poglej, kteriga ljubish, je boln.
Ko je pak JEsuf to slishal, je djal:
Ta bolesen ni k' smerti, temuzh k'
boshji zhasi, da bo sin boshji po njej
zheshen. JEsuf pak je sa ljubo imel
Marto, in nje sestro Mario, in Laza-
ra. Kader je pak slishal, da je boln,
je ostal she dva dni na tistem kraji. Po

tem je djal svojim uzhenzam: Najte naf spet jiti v' judovsko deshelo. Uzhenzi mu rezho: Uzhenik she le sdaj so te Judje hotli kamenjati, in hozheslh spet totaj jiti. JEsuf je odgovoril: Al ni dvanaajst ur v' dnevu? Kdor po dnevi hodi, se ne spotekne, ker vidi luzh tega sveta; kader pa po nozhi hodi, se spotekne, ker ni svetlobe v' njemu. To je govoril, potem jim je djal: Lazar nash prijatel spi, pak grem, da ga is spanja sbudim. Tedaj so djali njega uzhenzi: Gospod! Al spi, bo osdravel JEsuf pak je govoril od nje gasmerti, oni pak so menili, da govori od telesniga spanja. Sa tegavolo jim je djal JEsuf ozhitno: Lazar je vmerl, in vesel sim savolo vafda ni me bilo, da verujete; pa pojdimo k' njemu. Tedaj je djal Tomash, ki je imenovan dvojzhizh uzhenzam: Najte gremo tudi mi, da sh' njim vmerjemo. JEsuf je tedaj prishel, in ga je nashel, da je she shtiri dni v' grobu leshal. (Betania pak je bila bliso Jerusalema, okoli petnajst tezhajov hoda.)

Veliko Judov pak je bilo k' Marti in Mariji prishlo tolashit ji savolo njuniga brata. Kader je pak Marta slifhala, da JEsuf pride, tezhe mu na proti. Maria pak je doma sedela. Tedaj je djala Marta JEsufu: Gospod, ko bi ti bil tukaj, bi moj brat ne bil vmerl. Pak tudi sdaj vem, da karkoli profish Boga, ti bo Bog dal. JEsuf je djal: Tvoj brat bode spet vstal. Marta mu rezhe: Vem, da bode vstal ob vstajanju na sodni dan. JEsuf ji je djal: Jes sem vstajanje in shivljenje, kdor v' me veruje, ako li vmerje, bode shivel. In kdor koli shivi, in veruje v' me, ne bode umerl vekoma. Verujesh to? Mu je rekla: To je da verujem, da si Kristuf sin shivega Boga, kateri si na svet prishel. In kader je to srekla, je fhla, in je skrivshi poklizala svojo sestro Marijo, rekozh: Uzhenik je tukaj, in te klizhe. Kader je to slifhala, hitro vftane, in pride k' njemu; sakaj JEsuf fhe ni bil v' terg prishel, temuzh je bil fhe na tistem kraji, kjer je ga Marta frezhala. Ko so pak Judi,

kteri so per njej v' hišbi bili, in jo tola-
 shili, vidili Marijo, da je hitro vstala, in
 vunkaj fhla, so fhli sa njo, rekozh: K'po-
 kopalifhu gre, da tam joka. Ko pak Ma-
 ria je prifhla na tišto mesto, kjer je JE-
 suf bil, in ga je sagledala, je k'njegovim
 nogam padla, in mu djala: Gospod, zhe
 bi ti tukaj bil, bi moj brat ne bil vmerl.
 Ko je pak JEsuf njo vidil jokati, in tudi
 jokati Jude, kteri so sh' njo prifhli, se
 je sgrosil v' duhu, in je shaloften postal.
 In je rekel: Kam ste ga poloshili? In so
 djali: Gospod, pojdi, in poglej. In JEsuf
 se je jokal; sategavolo so djali Judje:
 Glej, kako je ga ljubil! Eni pak ismed
 njih so djali: Al leta, kteri je ozhi
 fleporojenimu odperl, ni samogel tudi sto-
 riti, da bi ta ne bil vmerl? JEsuf se je te-
 daj spet sam v sebi sgrosil, in je prifhel k'
 pokopalifhu. Bila je pak skalna jama,
 in kamen poloshen zhres njo. JEsuf je djal:
 Odvalite kamen. Tedaj mu je djala
 Marta, sestra mertviga: Gospod, she smer-
 di, sakaj she shtiri dni je v' grobu.

JEsuf ji je djal: Al nisem ti povedal, zhe bodesh verovala, bodesh vidila zhaft boshjo. Tedaj so kamen odvalili. **J**Esuf pak je vsdignil svoje ozhi na vishe, in je djal: Ozhe, sahvalim te, da si me vflifhal, jes pak sem vedel, da me vselej vflifhish, pa savolo ljudstva, ktero okoli stoji, sem rekel, da verujejo, da si me ti poslal. In ko je to isrekel, je savpil s' velikim glasam: Lazar! pridi vunkaj. In hitro je prishel mertvi is groba svesan s' povoji na rokah in nogah, in njega oblizhje je bilo s' pertam ovito. **J**Esuf jim je djal: Odreshite ga, in najte, da gre. Veliko Judov tedaj, kateri so bili prishli k' Mariji, in Marti, in so vidili, kar je **J**Esuf storil, je v'nja verovalo.

V' saboto po 4. nedeli v' postu.

Branje is Isaija preroka v' 49. postavi.

To rezhe Gospod: Ob prijetnim zhasu sim te uflifhal, in ob dnu svelizhanja sim ti pomagal;

fin te ohranil, in te dal v' saveso ljudstvu, da povsdignešh deshelo, in posedešh sapuščene dele, da rezhešh jetnikam: Isidite! in tistim, kateri so v' temi: Pridite na svetlobo! Na potih se bodo pašli, in na vsih planjavah bode njih pasha. Ne bodo lazhni, ne shejni, tudi jih ne bode pekla vrozhina in sonze; ker njih vsmilenik jih bode vosil, in k' študen zam vóð jih peljal. In bom štoril vse svoje gore v' pot, in moje ftese bodo povisane. Glej, oni bodo od delezh prišli, in glej eni od severja in od morja, drugi od jushne deshele! Vriskajte nebefa, in veseli se semlja; gore pojte hvalo! Sakaj Gospod je povedelil svoje ljudstvo, in se vsmilil svojih siromakov. Ali Sion rezhe: Gospod me je sapuščil in Bog me je posabil. Al more mati posabiti svoje dete, da bi se ne vsmilila sinú svojega telefa? In ako bi ga ona posabila, jas vender tebe ne bom posabil, rezhe Gospod vlegamogozhni.

† Evangelij f. Janesa

v' 8. postavi.

V' tistem zhasu je JEsus govoril Judam rekozh: Jes sem luzh sveta; kdor sa meno hodi, ne hodi v' temnizah, am-

pak bode imel luzh shivlenja. Na to so mu fariseji rekli: Ti prizhujesh sam od sebe, tvoje prizhovanje ni resnizhno. JE-suf je odgovoril, in jim rekel: Da li jes sam od sebe prizhujem, je moje prizhovanje vendar resnizhno, ker vem, od kod sem, in kam grem; vi pak ne veste, od kod sem prishel, in kam grem; vi sodite po mesu, jes ne sodim nikogarja. Al pak jes sodim, je moja sodba pravizhna; ker nisem sam, ampak jes in Ozhe, kateri je me poslal. In v' vashi postavi je pisano, da dveh zhlovekov prizhevanje je resnizhno. Jes sem, kateri sam od sebe prizhujem, in Ozhe, kateri je mene poslal, prizhuje tudi od mene. Tedaj so mu djali: Kje je tvoj Ozhe? JE-suf je odgovoril: Ne posnate mene, ne mojga Ozheta; ako bi me posnali, bi posnali tudi mojega Ozheta. Te besede je govoril JE-suf v' zerkveni hrambi, kader je vzhil v' templi, in nihzhe ga ni prijel, sakaj nja ura she ni prishla.

V' pondelek po tihej nedeli.

Branje is Jona preroka v' 3. postavi.

Tiste dni je govoril Gospod drugizh Jonu preroku rekozh: Vstani in pojdi v' Ninive, veliko mesto, in osnanuj v' njem, kar sim ti jas rekel osnanovati. In Jona je vstal, in fhel v' Ninive po besedi Gospodovej. Ninive so pa bile mesto tri dni hoda veliko. In Jona je fhel en dan hoda v' mesto, ter je vpil in rekel: She fhtirideset dni, in Ninive bojo rasdjane! In Ninivljani so verovali v' Boga, in so napovedali post, ter so oblekli ojftré oblazhila od naj vezhiga do naj majnshega. Kedar je perfhla ta noviza pred kralja Ninivfkiga, je vstal is svojega stola, in vergel svoje oblazhilo od sebe, in se oblekel v' ojftró oblazhilo, ter sedel na pepel. In je bilo oklizano in rezhenó v' Ninivah: Vkas kralja in njegovih knesov je to: Nizh naj ne okusijo ne ljudi, ne shivina, ne govedo, ne drobniza; tudi naj se ne pasejo in vode naj ne pijejo. In naj se oblezhejo v' ojftré oblazhila ljudje in shivina, in naj klizhejo v' Gospoda s' vfo mozhjo. In vsaki naj se oberne od svojega hudiga pota, in od krivize svo-

jih rok. Kdo vé, morebiti se bode Bog obernil, in bode sanesel in odhenjal od svojega grosniga serda, in ne bomo konzhani. In Bog je vidil njih dela, da so se obernili od svojega hudiga pota, in vsmilil se je svojega ljudstva Gospod nash Bog.

† Evangeli f. Janesa

v' 7. postavi.

V' tistem zhasu so poslali fariseji in vsi duhovni svoje hlapze, da bi JEsusa vjeli. Sa to jim JEsuf rezhe: She malo zhasa sim per vas. In grem k' njemu, ki je mene poslal. Jiskali me bote, in me ne bote nashli, in kjer sem jes, vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli med seboj: Kam méni ta jiti, da ga ne bomo nashli? Al hozhe med raskroplene nevernike jiti, in neverne uzhiti. Kakoshno je to govorjenje, ker pravi: Jiskali me bote, in me ne bote nashli, in kjer sem jes, vi ne morete priti? Posledni veliki dan prasnika je vstal JEsuf, in je vpil, rekozh: Kdor je shejn, naj

pride k' meni, in naj pije; kdor v' me veruje, kakor pravi pismo, od njega telefa bojo tekli vrelzi shive vode. To je rekel od duha, kteriga bojo prejeli, kteri na njega verujejo.

V' tvorik po tihej nedeli.

Branje is Daniela preroka v' 14. postavi.

Tiste dni so stopili Babilonzhani pred kralja, in so rekli: Isdaj nam Daniela, ki je Bela rasdjal, in drakona umoril, fizer bomo pomorili tebe in tvojo drushino! Vidil je tedaj kralj, da so slo v' nja tishali; in presiljen jim je isdal Daniela. Vergli so ga v' levsko jamo in tam je bil shest dni. V' levnjaku pa je bilo sedem levov, in dajali so jim na den po dve trupli in dve ovzi; ali sdaj se jim ni nizeh dalo, da bi Daniela posherli. Bil je pak prerok Habakuk v' Judeji, in on je bil skuhal podmet, in nadrobil kruha v' lonez, in je shel na polje, da bi nesel shenjzam. Tedaj je rekel angel Gospodov Habakuku: Nesi obéd, ki jo imash v' Babilon Danielu, kteri je v' levnjaku. In Habakuk je rekel: Gospod! Babilona nisim vidil, in sa jamo ne vem. In ga je prijel angel Go-

spodov verh glave, in ga nefeł sa lafe njegove glave; in ga je poštavil v' Babilon nad jamo s' svojo hitro mozhjó. In Habakuk je savpil rekozh: Daniel, flushabnik boshji vsemi obéd, kteriga ti je Bog poslal! In Daniel je rekel: Spomnil si se me, Gospod Bog! in jih nifi sapušttil kteri te ljubijo. In Daniel je vřtal in jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka bersb poštavil na njegovo mesto nasaj. Sedmi den tedaj je priřhel kralj, da bi obřhaloval Daniela, in je řtopil k' jami, ter v' njo pogledal, in glej, Daniel sedí v' řredi levov. Takrat je savpil kralj s' velikim glařam rekozh: Velik si, Gospod, Bog Danielov! In ga je potegnil is levnjaka; tiřte pak, kteri so ga hotli pogubiti, je vergel v' jamo, in so bili posherti per tej prizhi pred njim. Tedaj je kralj rekel: Naj se bojé vři prebivavzi po vsej desheli Danieloviga Boga; ker on je odreřhenik, ki dela snamnja in zhudeshe na nebu in na semlji, ki je reřhil Daniela is levnjaka.

† Evangeli f. Janesa

v' 7. pořtavi.

V' tiřtem zhařu je JEřuf po Gali-leji hodil; sakaj po Judeji ni hotel hoditi,

ker so ga Judje ifkali vmoriti. Bil je pak bliso judovski prasniki selenih fhotorov. Njega bratje so mu pak rekli: Pojdi od tod, in pojdi v' Judeo, da tudi tvoji uzhenzi vidijo dela, ktire delafh; sakaj nihzhe ne dela kaj fkrivshi, kteri hozhe ljudem snan biti; al to delafh, rasodeni se fvetu. Tudi njega bratje namrezh niso verovali na njega. JEfuf jim je tedaj rekel: Moj zhaf fhe ni prifhel, vafh zhaf je pak vselej perpravlen. Vaf fvet ne more foverashiti, mene pak foverashi; ker jes prizham od njega, da njega dela so hudobne. Pojdite vi na ta prasniki, jes pa ne grem na ta prasniki; sakaj moj zhaf fhe ni dopolnjen. In kedar jim je to rekel, je on oftal v' Galileji. Kedar so pak njega bratje ofshli, je on tudi fhel na prasniki, nikar ozhnitno, temuzh na fkrivnem. Tedaj so ga ifkali Judi na prasniki, in so djali: Kje je on? In je bilo veliko prepiranja med ljuftvam od njega. Eni so rekli: Dober je; drugi pak so djali: Ni tako, temuzh ljudi sapeluje. Nobeden pak ni govoril ozhitno od njega sa del ftraha Judov.

V' fredo po tihej nedeli.

Branje is 3. Mojsefovih bukev v' 19. postavi.

Gospod je govoril Mojsefu, rekozh: Govori vsimu sboru Israelovih otrók, in rezhi jim: Jas sim Gospod vaš Bog. Ne kradite, ne legajte, in nihzhe naj ne goljfa svojega blishnjega. Ne persegaj krivo v' mojim imenu, in ne ofkrunjaj imena svojega Boga; jas sim Gospod. Ne delaj krivize svojemu blishnjemu in ne satiraj ga s' siloj; naj ne ostaja plazhilo tvojega najemnika per tebi do drugega dni. Ne kolni gluhaga, in slepimu ne postavljaj spodtikleja; ampak boj se Gospoda svojega Boga, ker jas sim Gospod. Ne stori nizh krivizhniga, in po krivizi ne sodi. Ne glej liza vbojega, in nespoh-tuj obrasa mogozhniga; sodi svojega blishnjega po pravizi. Ne bodi opravlizev, ne podpihova-vez med ljudstvam; ne podstopi se soper kri svojega blishnjega; jas sim Gospod. Ne sovra-shi svojega bratra v' svojim ferzu ampak ozhit-no ga posvari, da nimash greha sa del njega. Ne ishi mashevanja in ne spomni se krivize svojih sosedov; ljubi svojega blishnjega kakor sam sebe; jas sim Gospod. Moje sapovedi spol-nujte, sakaj, jas sim Gospod vaš Bog.

† Evangeli f. Janesa

v' 15. postavi.

V' tistem zhasu je bil prasn timer posvezhen-
 ja v' Jerusalemi, in je bila sima. In JEsuf
 je hodil v' lopi templa Salomonoviga.
 Tam so ga obstopili Judje, in so mu rekli:
 Doklej nas v' nevédnosti pustish? Ako
 si ti Kristus, povej nam ozhitno. JEsuf
 je jim odgovoril: Vam povem, in ne
 verujete. Dela, ktere jes delam v'
 imeni svojga Ozheta, te prizhajo od mene,
 vi pak ne verujete, ker niste od mojih
 ovz. Moje ovze posluszhajo moj glas, in
 jes jih posnam, in gredo sa meno, in
 jes jim dam vezhno shivljenje, in ne
 bojo pogublene vekoma, in nihzhe jih
 ne bode is mojih rok istergal. Moj Ozhe,
 kteri mi je dal, je vezhi, kakor vfi,
 in nihzhe ne more istergati is roke mojga
 ozheta. Jes in ozhe sva eno. Te-
 daj so sazheli Judje kamenje probirati,

da bi ga kamnjali. JEfuf je jim odgovoril: Veliko dobreh del sem vam iskal od svojga Ozheta, sa ktireh volo hozhete me kamenjati? Judje pak so odgovorili, in rekli: Savolo dobreh del te ne kamenjamo, temuzh sa del bogoklinenja; ker si le zhlovek, in se Boga delash. JEfuf je odgovoril jim: Ali ni pifano v' vashej postavi: Vi ste Bogi. Ako se tifti Bogovi imenujejo, h' kterim se je boshja beseda govorila, in pismo se ne more ovrezhi, kako pravite h' temu, kteriga je Ozhe posvetil in na svet poslal: Preklinjash Boga, ker sem rekel, da sem boshji sin. Ali ne delam dela svojga Ozheta, nikar mi ne verjemite, ako, pak delam jih, in ako mene nozhete verjeti verjemite saj delam, da sposnate, in verujete, da je Ozhe v' meni in jes v' ozhetu.

V' zhetertik po tihej nedeli.

Branje is Daniela preroka v' 3. postavi.

Tiste dni je molil Asarija k' Gospodu, rekozh: Gospod nafh Bog! profimo ne savershi

naf vekoma sa del svojega imena, in ne rasde-
 ri svoje savelse. Ne odlegni nam svojega vsmi-
 lenja sa del Abrahama svojega ljubiga, Isaka
 svojega flushabnika, in Israela svojega svetiga,
 kterim si govoril in obljubil, da bošh pomno-
 shil njih sarod, kakor svesde na nebu, in ka-
 kor pefek ob kraji morja. Sakaj smajnsihali,
 Gospod! smo se sdaj bolj ko vsi narodi, in
 smo ponishani po vsej semlji sa del svojih gre-
 hov. In nimamo sdaj knesa, ne preroka, ne
 vojvoda, ne shgavniga, ne klavniga, ne jedni-
 ga darú, ne knidila tudi ne mesta, ti darovati
 pervine, da bi mogli najti tvoje vsmilenje; pa
 savolj poteriga serza in ponishniga duha naf
 sprejmi. Kakor shgavni darovi ovnov in jun-
 zov in veliko tavshent tolstih jagnjet, tako bodi
 danf nafha daritev pred tvojim oblizhjem, da
 ti dopade; sakaj kteri v' te saupajo, ne oftane-
 jo na framoti. In sdaj gremo vlléd tebe s'
 vsm serzam, in se te bojimo, in ishemo tvo-
 jega oblizhja. Ne oframi naf, temuzh stori s'
 nami po svojej dobrotlivosti, in po obilnosti
 svojega vsmilenja. Otmí naf po svojih zhude-
 shih, in daj zhaft svojemu imenu, Gospod! In
 oframoteni naj bojo vsi, kteri hudo delajo tvo-
 jim flushabnikom; naj se framujejo v' tvojej
 vfigamogozhnosti, in njih mozh bodi rasterta.

In naj véjo, da si ti edini Gospod Bog, in zhe-
stitliv po vsej semlji, Gospod našh Bog.

† Evangelij f. Lukesha

v' 7. postavi.

V' tistem zhasu je nekdo ismed farisejev JE-
susa profil da bi per njim jedel. In je shel
v' farisejevo hišo, in je sedel k' misi,
in glej shena, ktera je v' mesti gres-
hniza bila, ko je svedila, da je JE-
sus per misi v' hiši farisejovej, je
pernešla kamnato pufhizo masila, in
je odsadi perstopila k' njegovim no-
gam, in mu je sazhela s' solami no-
ge rofiti, in s' lasmi svoje glave jih je
brifala, in mu je noge kufhovala, in
s' masilam masala. Kader je pak to
vidil farisej, kteri ga je bil povabil, je
sam per sebi mislil, in djal: Ko bi ta
prerok bil, bi saj vedel, kdo in kakosh-
na je shena, ktera se ga dotekuje,
da je greshniza. In JEsus je odgovo-
ril, in mu djal: Simon, imam ti nekaj

povedati. On pak je djal: Uzhenik povej! Neki posojevaviz je imel dva dolshnika, eden je bil dolshen pet sto denarjov, eden petdeset. Ker pak nista imela s' zhem plazhati, je obema odpustil. Povej, kateri ga bo vezh ljubil? Simon je odgovoril, in djal: Menim, da taisti, kterimu je vezh odpustil. On pak mu je rekel: Prav si sodil! In se je obernil k' she- ni, in je djal Simonu: Vidish to sheno? Sem prishel v' tvojo hisho, ti nifi vode mojim nogam dal; ta pak mi je noge s' folsami vmivala, in s' lasmi svoje glave brisala. Ti me nifi kufhnil, ta pak, kar je v' hisho prishla, ni nehala mojih nog kufhovati. Ti nifi mi glave s' ol- jam masal, ona je pak moje noge s' ma- silam masala. Sato ti povem: Veli- ko grehov ji je odpuštenih, ker je veliko ljubila. Komur se pak menji od- puhti, menji ljubi. In je rekel jej: Odpu- sheni so ti grehi. Tedaj so sazheli, kateri so sh' njim per misi sedeli, fami per sebi rezhi: Kdo je ta, ki tudi gre-

he odpushta? Rekel je pak sheni: Tvoja vera ti je pomagala, pojdi v' miru!

V' petik po tihej nedeli.

Branje is Jeremia preroka v' 17. postavi.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospod! vsi kateri te sapusté, bojo osramoteni; kateri od tebe odstopijo, bojo v' prahu sapisani, ker so sapustili Gospoda, vir shiveh vód. Osdravi me, Gospod in bom osdravljen; refhi me in bom refhen: sakaj ti si moja hvala. Glej oni mi pravijo: Kje je beseda Gospodova? Naj pride! In jas nisim bil smamljen, kedar sim sa teboj pastirjem hodil; in dneva zhlovekoviga nisim poshelel, ti vesh. Kar je isfhlo is mojih ust, je bilo prav pred teboj. Ne bodi mi v' strah, moje upanje si v' den nadloge. Naj bojo osramoteni, kateri me preganjajo, jas pa naj ne bodem osramoten; naj trepetajo oni, jas pa naj ne trepetam; perpelji nad-nje den nadloge, in fteri jih dvakrat, Gospod nash Bog!

† Evangelij f. Janesa

v' 11. postavi.

V' tistem zhasu so sbrali vishi duhovniki in fariseji svit soper JEsula, in so dja-

li: Kaj storimo, ker ta zhlovek veliko zhudeshov dela? Ali ga tako pustimo, bojo vfi v' nja verovali, in Rimlani bojo prifhli, in nam vseli nasho deshelo in ljudstvo. Eden pak ismed njih, s'ime-nam Kajfash, ki je tisto leto vishi duhovnik bil, jim je djal: Vi nizh ne veste, in ne pomislite, da je vam bolsfi, da, en zhlovek vmerje sa ljudstvo, da kar vse ljudstvo ne pogine. To pak ni sam is sebe rekel, temuzh ker je tisto leto vishi duhovnik bil, je prerokoval, da JEfuf ima vmreti sa ljudstvo, in nikar ko samo sa ljudstvo, temuzh tudi da bi otroke boshje, kteri so raskropleni bili, sbral. Od tistega dnu so tedaj mislili, da bi ga vmorili; sato ni vezh JEfuf hodil ozhito med Judami, temuzh je od tod fhel v' kraj bliso pushave, v' mesto imenovano Efrem, in je ostal tam s' svojemi uzhenzi.

V' saboto po tihej nedeli.

Branje is Jeremija preroka v' 18. postavi.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med seboj: Pridite, fklepujmo fklepe soper pravizhniga;

sato ne bode sibnila postava od duhovnov, ne svet od modriga, ne prerokovanje od preroka. Pridite, pobimo ga s' jesikam, in nizh ne zhi-sljajmo njegoviga govorjenja! Gospod! glej name, in slišhi glas mojih sopernikov. Al se povrazhije dobro s' hudim, ker so mi jamo iskopali? Spomni se, da sim spal pred tvojim oblizhjem, da bi govoril sa njih prid, in odvern'il tvoj serd od njih. Sa tega del daj njih otroke v' lakoto, in pelji jih pod ojster mezh; naj bojo njih shene bres otrók in vdove, in njih moshi pobiti, njih mladenzhi s' mezhem v' boji presunjeni. Naj se slišhi krizhanje is njih hish; sakaj perpeljal bodesh naglo nad nje rasbojnika; ker so jamo iskopali, da bi me vjeli, in skrivej saderge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospod! vesh vse njih svete soper mene v' smert; ne sanesh njih hudobii, in njih greh ne bodi pred teboj isbrisan; naj padejo pred tvojemi ozhmí, in ob zhasu svojega serda se snesh nad njimi, Gospod nash Bog!

† Evangeli f. Janesa

v' 12. postavi.

V' tistem zhasu so mislili vishi duhovniki tudi Lazara vmoriti, ker je sa del njega veliko Judov sblo, in so verovali v'

JEsufa. Drugi dan pak, ko je veliko ljudstva, ki so na prasniki prishli, slisalo, da **JE**suf proti Jerusalemu pride, so vseli palmovo veje, in so mu na proti shli in vpili: Hofana, hvalen bodi, kteri pride v' imeni Gospodovim, kralj Israelski! **JE**suf pak je nashel oslizo, in je jesdil na nji, kakor pismo pravi: Ne boj se hzhi Sion! Glej, tvoj kralj pride sedezh na shrebeti oslize. Tega njegovi uzhenzi prej niso sastopili, temuzh kader je se **JE**suf premenil, tedaj so se spomenili, da je bilo tako pisano od njega, in da so mu to storili. Ljudstvo je tedaj prizhovalo, ktero je per njemu bilo, kedar je Lazarja is groba poklizal, in od smerti sbudil. Sa tega del je ljudstvo tudi njemu proti shlo, ker so slisali, da je tak zhudesh storil. Fariseji so tedaj djali med seboj: Vidite, da nizh ne opravimo. Glejte, ves svet tezhe sa njim. So pak bili nekteri neverniki med temi, kteri so gor bili prishli, da bi molili ob prasniku. Ti tedaj so stopili k' Filipu, kteri je is Betfajde Galilejske bil, in so ga prosili, in

djali: Gospod, radi bi JEfusa vidili. Filip pride, in pove Andreju, Andrej potle in Filip poveſta JEfusu. JEfuf je pak jima odgovoril, rokozh: Ura je priſhla, da bode ſin zhlovekov premenjen. Refnizhno, refnizhno, vam povem, ako pſhenizhno ſerno ne pade v' ſemljo in ne pomerje, oſtane ſamo; ako pak pomerje, rodi veliko ſadu. Kteri ſvoje ſhivljenje ljubi, ga bode ſgubil. In kteri ſvoje ſhivljenje na tim ſveti ſovraſhi, ga bode ohranil k' vezhnimu ſhivljenju. Kdor ozhe meni ſluſhiti, naj hodi ſa meno; in kjer ſem jeſ, tam bode tudi moj ſluſhabnik; in kdor bode meni ſluſhil, tega bode moj Ozhe zhaſtil. Sdaj je moja duſha ſhaloſtna, in kaj hozhem rezh? Ozhe, pomagaj mi is te ure. Pak ſato ſim v' to uro priſhel; ozhe raſodeni ſvoje ime! Tedaj je priſhel glaſ od neba: Jeſ ſim ga raſodel; in ſhe hozhem ga raſodeti. Tedaj ſo ludje, kteri ſo tam ſtali, in ſliſhali, rekli, da je ſagermelo. Drugi ſo djali: Angel je ſh' njim govoril. JEfuf odgovori, in rezhe: Ta glaſ ni ſa del mene, temuzh ſa del vaſ je priſhel.

Sedaj je sodba sveta, sedaj bode vojvoda tega sveta vunkaj pahnjen, in jes, kader bom od semlje povisban, bodem vse rezhi k' sebi potegnil. To pak je djal, pomenijozh, kakofhne smerti ima vmreti. Odgovori mu ljudstvo: Mi smo slisnali v' postavi, da Kristuf vekoma ostane, in kako ti pravish: Sin zhlovekova mora povisban biti? Kdo je ta Sin zhlovekova? JEfuf tedaj je rekel jim: Malo zhafa je she luzh per vas; hodite, dokler luzh imate, da vas temnize ne objidejo. In kdor v' temnizah hodi, ne ve kam gre. Verujte na luzh, dokler jo imate, da bote otrozi luzhi. To je govoril JEfuf, in je shel, in se jim je fkril.

V' veliki pondelik.

Branje is Isaija preroka v' 50. postavi.

Tiste dni je rekel Isaija: Gospod Bog je mi odperl uho; jas se pa nisim vstavil, nisim odstopil. Svoje telo sim jim isdal, kateri so me bili, in svoje liza tistim, kateri so me sa brado tésali. Svojega oblizhja nisim odvern timer od njih, ki so me saframovali in sapluvali. Gospod Bog

je moj pomožnik, sato ne bodem oframoten; sato sim nastavil svoje oblizhje, kakor naj terfhi skalo, in vem, da ne bodem oframoten. Bliso je, kateri me opravizhuje; kdo mu bode sopergovoril? Stopimo skupej; kdo je moj sopernik? Naj stopi k' meni! Glejte, Gospod Bog je moj pomožnik; kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bojo, kakor oblazhilo postarali, molj jih bode jedel. Kdo ismed vas se boji Gospoda, in poslusha glas njegoviga hlapza? Kdor v' temi hodi in nima svetlobe; naj upa v' Gospodovo ime, in naj se sanese na Gospoda svojega Boga.

† Evangeli f. Janesa

v' 12. postavi.

Shest dni pred velikonozhjo je prishel JEsuf v' Betanio, kjer je bil Lazar vmerl, kteriga je JEsuf od smerti sbudil. Tam so mu naredili vezherjo; in Marta je stregla. Lazar pak je bil eden ismed njih, kateri so bili sh' njim per misi. Tedaj je Maria vsela libro dragiga masila od zhiste narde, in je JEsufove noge masala, in jih je brisala s' svojmi lasmi, in hifha je bila napolnjena s' duham masila.

Nato je rekel njegovih uzhenzov eden, Judash Iskhariot, kateri ga je potle isdal: Sakaj se to masilo ni prodalo sa tri sto denarjov, in dalo vbogim? To pak ni rekel, da bi sa vboge kaj bil maral, temuzh ker je bil tat, in je moshno imel, in nosil, kar je bilo v' njo dano. JEfuf je tedaj rekel: Puftite jo, da to ohrani sa dan mojega pokopanja. Sakaj vboge vselej imate per sebi, mene pak nimate vselej. Veliko ljudftva Judov je tedaj svedelo, da je tam in so prifhli, nikar samo sadel JEfufa, temuzh dabi tudi Lazarja vidili, kteriga je od smerti sbudil.

V' veliki torek.

Branje is Jeremija preroka v' 11. postavi.

Tfte dni je rekel Jeremija: Gospod, rasodel si mi, in fim sposnal; pokasal si mi njih naklepe. In jas fim bil kakor krotko jagnje, ktero peljejo k' saklanji; in nisim vedel, da so soper mé fklenili, rekozh: Pridite konzhajmo drevo s' njegovim sadam, in isderimo ga is deshele shivih, da njegovo ime ne bode vezh opominjeno. Ti pak, Gospod vfigamogozhni, sodifh pravizhno in fkufhafh obifti in ferza, vidilbom

tvoje mashevanje nad njimi: sakaj tebi sim srozhil svojo rezh, Gospod mój Bog.

Mesto Evangelija se donef bere

T e r p l e n j e

Gospoda našega Jesufa Kristusa.

V' veliko fredo.

Branje perva is Isaija preroka v' 62. in 63. p.

To govori Gospod Bog: Povejte hzheri Sion: Glej, Odrefhenik tvoj pride; glej, njegovo plazhilo je sh' njim! Kdo je ta, kateri pride is Edoma s' rudezhe omozhenimi oblazhili is Bosre? Tisti lepi v' svojej suknji, ki hodi s' svojo veliko mozhjo? Jas sim, ki govorim pravizo, in sim branitelj, da reshim. Sakaj je tedaj rudezha tvoja suknja, in tvoje oblazhila kakor tistih, ki tlazhijo v' tlazhivnizi? Sam sim tlazhil v' tlazhivnizi, in nobeden ismed narodov ni bil s' menoj. Tlazhil sim jih v' svojim ferdu, in jih stlazhil v' svojej jesi; sato se je raskropila njih kri na mojo sukngo, in vse svoje oblazhila sim ogerdil. Sakaj den mashevanja je v' mojim ferzi, prifhlo je leto odrefhiti svoje. Sim se osiral, in ga ni bilo odrefhenika; sim jiskal in ga ni bilo, kateri bi pomagal. Sama moja roka me je reshila, in samo moj ferd je mi pomagal. In poteptal sim ljudstva v' svojim ferdu, in jih napajal s' svojo ferditostjo, in na

tla vergel njih mozh. Vsmilenja Gospodoviga se bom spomnil, hvalil Gospoda sa vse, kar nam je dodelil Gospod našh Bog.

Branje drugo is Isaija preroka v' 53. postavi.

Tiste dni je rekel Isaija: Gospod, kdo veruje našej besedi, in roka Gospodova komu se osnanuje? In bode rastel kakor mladika pred njim, in kakor korenina is semlje. Nima podobne ne zhafti; in smo ga vidili, pa ni imel lepote, da bi nam bil dopadel. Sanizhovaniga in naj sadnjiga med ljudmi smo ga vidili, mošha bolezhin, in skufheniga v' terplenji, in kakor kteriga, ki je sakrito njegovo oblizhje, in je sanizhevan; sato ga nisimo zhislali. Ref, on je našhe bolesni na-se vsel in našhe betéshe nofil; in mislili smo, da je gobov, in vdarjen od Boga in ponishan. On pak je bil ranjen sa del našhih grehov, in satert sa del našhih hudobij; sa del našhiga mirú je terpenje na njem, in po njegovih progah smo osdravleni; vsi smo kakor ovze safhli, vsaki se je na svoj pot obernil, ali Gospod je naš vseh pregreho na njana-loshil. Darovan je bil, ker je sam hotel, in ni odperl svojih uft; kakor ovza, ki se k' saklanji pelje, in kakor jagne, ki molzhí pred njim, kteri ga ftriske, ni odperl svojih uft. Stiskan in oblojen, je bil odvset, njegovo rodovino kdo bode isrekel? Ker je odtergan is deshele shi-

vih, sa del greha svojega ljudstva sim ga udaril. In per hudodelnikih mu je bil pogreb odlozhen, pa per bogatinu je imel svoj grob; sato ker ni krivize storil, in se ni svijazha nashla v' njegovih ustih. Ali Gospod ga je hotel potreti s' bolesnijo; ako dá sa greh svoje shivljenje, bode vidil velik sarod, in Gospodova volja se bode per njem spolnila. Sato ker je terpela njegova dusha, bo vidil in bo nasiten; s' svojim ukam jih bo veliko opravizhil, on, moj pravizhni hlapez, in bo njih grehe nosil. Sa to mu jih bom prav veliko v' del dal, in bo mozhnih rop delil, ker je dal v' smert svoje shivljenje, in je bil med hudobne shtet, ker je grehe njih veliko nosil, in sa gresfnike profil.

Mesto Evangelija se dones bere

T e r p l e n j e

Gospoda nashega Jesusa Kristusa.

V' veliki petik.

Branje is 2. bukev Mojsefovih v' 12. postavi.

Tisti zhaf je rekel Gospod Mojsefu in Aronu v' Egiptovskej desheli: Ta mesez bodi vam sazhetek mefzov; naj bo prvi med mefzi v' leti. Govorita vsimu sboru Israelovih otrók, in rezita jim: Deseti den tega mefza naj vseme v'fakteri jagnje sa svojo drushino in hifho. Ako jih je pa manji v' hifhi, kakor jih je treba, da jagnje snedó; naj prevseme svojega soseda, kteri se dershi njegove hifhe, po shtevilu ljudi,

kterih je treba, da jagnje fnedó. Jagnje pa bo-
di bres madesha, on, leta star, od ovez ali
kos vseto. In perhranite ga do fhtirnajftiga
dneva tega meza, in sakolje naj ga vse kerde-
lo Israelovih otrók na vezher. In naj vsemi
od njegove kervi, in naj pomashejo sh' njo oba
podboja in sgornji duriz per vratih hifh, v'
kterih ga bojo jedli. In naj jedó tisto nozh,
melo per ognji pezheno, oprefne kruhe s'gren-
kimi selmi. Ne jejte ga firoviga, ne v' vodi
kuhaniga, ampak le per ognji pezheno; pojejte
glavo s' njegovimi nogami in drobam vred, in
kofí mu ne slomite. In nizh naj ga ne oftane
do jutra; ako kej oftane, foshgite v' ognji. Jejte
ga pak tako: Svoje ledje imejte opafane, in
zhrevlje imejte na nogah, dershite pálize v' ro-
kah, in jejte naglo; ker to je memohod Go-
spodov.

Mesto Evangelija se donef bere

Terpljenje

Gospoda našega Jesufa Kristusa.

V' veliko saboto.

Branje is lista sv. Pavla apostelna do Kolo-
shanov v' 3. postavi.

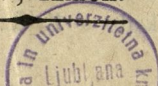
Bratje! ako fte vftali s' Kristusam, ifhite kar
je gori, kjer je Kristuf, sedézh na desnizi bosh-
jej; hrepenite po tistim, kar je sgorej, ne pak
kar je na semlji. Sakaj umerli fte, in vafhe
shivljenje je skrito s' Kristusam v' Bogu. Kedar

se bode pak perkasal Kristuf, vashe shivljenje, takrat se bote tudi vi perkasali sh' njim v' zhafti.

✠ Evangelij f. Matevsha v' 28. postavi.

Svezher pak v' saboto, prvi dan tedna ob svitu je prishla Maria Magdalena, in druga Maria, groba gledat. In glej! velik potref se je storil. Sakaj angel Gospodov je prishel is nebes, je perstopil, in odvalil kamen, in je na njega sedel. Njegov obras pak je bil kakor blisk, in njegovo oblazhilo belo, kakor sneg. Varihi pak so se od straha pred njim prestrašhili, in so bili, kakor mertvi. Angel pak je govoril, in rekel shenam: Ne bojte se; sakaj vem, da JEsa ishete krishaniga. Ga ni tukaj; vstal je, kakor je djal. Pojte sem, in poglejte kraj, kamor je Gospod bil poloshen. In bersh idite, in povejte njegovim uzhenzam, da je od smerti vstal. In glej, pred vami gre v' Galileo; tam ga bote vidili. Glejte, prej sem vam povedal.

Bog Ozhe vshegamogozhni bodi nam vsmlen in milostliv, Amen.

10

